

GRAMMATICA SYRIACA

AD USUM SCHOLARUM

IUXTA HODIERNAM RATIONEM LINGUAS TRADENDI CONCINNATA

AUCTORE

DOM L. PALACIOS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI

IN PONT. ISTITUTO S. ANSELMI DE URBE OLIM PROFESSORE

EDITIO ALTERA A

DOM V. CAMPS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI PARATA

DESCLEE & C.

ROMA - PARIGI NEW YORK - TOURNAI (BELGIO)

NIHIL OBSTAT

A. AUGUSTINUS M. VILA-ABADAL O. S. B.

Cens. Deput.

Quod ad nos attinet, typis mandari potest GRAMMATICA SYRIACA a R. P. Ludovico Palacios, monacho Monasterii nostri, conscripta, et a R. P. Vito Camps, eiusdem Monasterii, aucta.

Montiserrati 21 Martii 1954

D. AURELIUS M. ESCARRÉ, O. S. B.

Abbas Montiserrati

Nihil obstat quominus imprimatur

Vicentiae, die 19 Octobris 1954

PETRUS DE BONI

Cens. Eccl.

IMPRIMATUR

Vicentiae, die 19 Octobris 1954

FRANCISCUS SNICHELOTTO

Vic. Gen.

Omnia jura proprietatis Auctor sibi reservat.

STAMPATO IN VICENZA PRESSO LA TIPO-LITOGRAFIA PALLADIO
A CURA DELLA LEGATORIA EDITORIALE GIOVANNI OLIVOTTO

PRAEFATIO

Ad magisterium linguarum orientalium in Collegio S. Anselmi de Urbe paucis abhinc annis accersitus, eandem statim pro tyronibus offendi difficultatem quam ipsemet in Lingua syriaca addiscenda olim deprehenderam, defectum videlicet alicujus Grammaticae hodiernis methodis enucleatae. Non desunt quidem Linguae syriacae Grammaticae; at quae exstant — haud sane multae — vel sermone vernaculo ipsorum auctorum conscriptae sunt, quarum proinde accessus non omnibus facile patet, vel, latino licet sermone exaratae, aetate jam obsoluerunt aut in multis deficientes inveniuntur. Praeterea omnes fere communi incommodo laborant quod methodo tantum theoretica innitantur praximque — scientiae artificem — omnino negligant, unde fit ut tyrones post plures in studio Grammaticae consumptos menses, ad Chrestomathiam accedentes, pondere regularum praeceptorumque obruti, omnis generis difficultatibus praepediantur ac deterreantur. Quod his ultimis, decenniis in Lingua hebraica optimo cum successu tentatum est, non erat cur etiam sorori semiticae haud applicaretur.

His rationibus permotus animum et manum admovi ad conficiendam hanc novam Grammaticam in qua et theoriae et praxi aequam partem tribuens, facilis ac planus Linguae syriacae studiosis pararetur aditus, ut jam ab ipsis exordiis familiaritatem cum textu syriaco cumque Lexico adipiscantur et sensim sine sensu difficultates exemplis potius quam regulis ad oculum superare discant. Id in primis prae mente habui ut brevitati simul ac claritati consulerem. Quamobrem totis viribus studui doctrinam uniuscujusque capitis sive Phonologiam sive Morphologiam respicientem brevibus, perspicuis tamen et accuratis, regulis exponere atque contrahere additis

plerumque schematibus quibus ipsa theoria uno obtutu comprehendatur ac facili negotio memoriae mandetur. Sententias ad exercitationes contexendas, quae singulas Lectiones consequuntur ac complent, ex uberrima scriptorum Syrorum messe, deficientibus adhuc pro Libris sacris quoad maximam partem concordantiis, non parvo labore collegi. Ex ipsis sacris litteris utpote sententias morales simplicitate ac concinnitate praeclaras exhibentibus, plena manu excerpti; deinde inter magnam auctorum Syrorum varietatem locum principem, uti par erat, S. Ephraem tribui. Quae sive in Exercitiis sive in Chrestomathia ex V. Testamento deprompta sunt, ea secundum Bibliam Polyglottam Londinensem transcripsi, inductis hic illic in narrationem cap. XXVIII Lib. I Samuelis emendationibus criticis quas Roediger proponit; ex N. Testamento vero allegata textui novissimae editionis criticae a G. H. Gwilliam curatae (*The New Testament in Syriac*, London 1905-1920) adamussim consonant. Haud raro tamen sententias sive V. sive. N. Testamenti in ea forma, qua ab orthodoxis scriptoribus Syris citantur, utpote institutis meis aptiora, describere non dubitavi. Quoad punctuationem vero textum syriacum systemati in Grammatica propugnato uniformiter aptavi.

Ut autem usus Grammaticae studiosis planior evadat fructusque laboris legatur uberior, lectorem monitum volo circa sequentia:

Non omnes, quae in singulis exercitationibus occurrunt, voces in singulis Vocabulariis eisdem praepositis continentur, sed tantum praecipuae, idque ex industria factum est ut cum unaquaque Lectione nucleus vocabulorum majoris momenti memoriae tradatur nimio onere abjecto, sicque thesaurus ad imum efformetur verborum in Lingua syriaca usitatorum. Ceteras voces in istis non recensitas in Lexico ad exitum operis adnexo facile reperiēs.

In Lexico finali vocabula ordine stricte alphabetico digessi, exemplum hac in re secutus Gesenii-Buhl in novissima sua editione Dictionarii hebraici aliorumque recentiorum, subiecto tamen cuique derivato nomini aut verbo stemate proprio quotiescumque derivatio non satis liquebat. Dispositionem vocabulorum juxta ordinem radicum esse quidem magis

scientificam non inficio; at innumeras parat tyronibus difficultates quas nonnisi post aliqualem de verbis deque nominum structura cognitionem datum est superare, ideoque methodum minus pedagogicam, meo iudicio, procul dubio constituit.

Voces syriacas singulas fere cum singulis hebraicarum radicibus contuli, respondentem vocem hebraicam, vel, hac deficiente, formam propinquiorem uncinis inclusam objiciens eo consilio ductus ut tyrones, lingua hebraica ut plurimum jam imbuti, validum subsidium per collationem utriusque inveniant sensusque vocabulorum ipsorum facilius innotescat atque tenacius retineatur.

Si haec prae oculis habeas, haud dubito, optime Lector, quin haec nova Grammatica viam tibi facilem ac planam sternat qua ad cognitionem nobilissimae Linguae syriacae alacri animo pervenies. Litteris namque Syriacis quantus debeatur honor non est cur dicam. Plus enim quam ducenti scriptores, inter quos eminet S. Ephraem, a saeculo quarto ad saeculum usque quartum decimum opera syriace ediderunt, ita ut eorum scripta, fatentibus omnibus, unum ex praecipuis fontibus constituent pro historia Ecclesiae Orientalis. Sed et ea quae in dies in lucem eduntur Syrorum opera tanti sunt momenti, ut "vix eruditi nomen prae se ferre valeat, qui ea primoribus saltem labris non attigerit" (J. Brun).

Superest ut grati animi sensus proferam carissimis confratribus R. P. D. Materno Wolf ex Abbatia Lacensi, qui manuscriptum benigne legere voluit suisque animadversionibus me munivit ac Fr. Carolo Gross, Ettalensi, qui in plagulis castigandis — labor sane improbus — manum validam mihi porrexerat.

*Scribebam Romae in Collegio Internationali
S. Anselmi, die festo S. Ephraem Doctoris 1931.*

AUCTOR

IN NOVAM EDITIONEM PRAEFATIO

Huius Grammaticae prima editio (1931), prout erat opus ad usum scholarum aptum et utile, brevi exhausta est. Clarus Auctor, post editam *Grammaticam Aramaico-Biblicam*, Syntaxim, quam II vol. *Grammaticae Syriacae* destinaverat, fere iam absolverat. In Hispaniam tamen anno 1936 profectus, perturbationes rei publicae tunc temporis ibi offendit, atque rursus vincula passus, tandem pro confessione nominis Christi necatus est.

Aliquot vero post annos, multorum precibus annuens, imperfectum opus iterum in lucem edere aggressus sum. At consilium auctoris reliqui, qui opus in duo distributum volumina dare in lucem sibi proposuerat. Cum vero Syntaxis ab Auctore quidem exarata, nimis ad usum scholarum videbatur diffusa, consilio peritorum fultus, manuscriptum Auctoris, quod iam transcripseram et passim emendaveram, in compendium redigere malui. Plura omisi minus necessaria, quaedam magis compendiose scripsi, paucissima vero subiunxi aut certe mutavi. Praeterea themata ad sese exercendum in hac parte non adieci. Mihi enim visum fuit sat tyronibus esse, si tantum per Chrestomathiam Syntaxi operam darent.

Ceterum, partem iam editam Auctor ipse fere emendatam reliquit. Nonnulla tamen quae in Syntaxi locum suum aptius obtinere videbantur, vestigia Auctoris sequens, de meo in Morphologia omittenda duxi.

Item, morem gerens Auctori, cui fuerat in votis Chrestomathiam in II vol. aliis amplificare scriptis, optima quaequae selegeram Syrorum auctorum, variis scripturae typis edenda. Dein vocalium puncta faciliora gradatim omiseram, ut litterarum alumni lectioni, vocalibus demtis, sese in dies assuefacerent. Quae quidem accessio nostri florilegii excrevisset

molem, auctoresque facile conduplicaret, Lexicon quoque longe locupletior evasisset. Verumtamen difficultas edendi rei pretium magis augebat, quam ut nostri discipuli opusculum sibi acquirere possent. Et hoc potissimum fuit in causa, ut in hac editione eadem ac in prima Chrestomathia prodiret. Hac quoque de causa, nonnulla quae in Morphologia ac in Lexico accuratius retractari poterant mutare non ausi. Nam omnium commodo consulens, utque omnium captui nostrum opus aptarem, *anastatice* in lucem proferri constitui. Nihilo tamen minus, illum quantum fieri potuit emendare placuit, adeo ut, quisquis hanc editionem cum superiore contulerit, perspicuum sit nos in hac parte plus quam haec procudendi ratio sinit praestitisse.

Tum demum, ut par est, liceat mihi debitas solvere grates omnibus linguae Syriacae mei monasterii studiosis, iis praesertim qui in hac editione ornanda atque corrigenda maximo mihi adiumento fuere.

Monteserrato, 10 februarii a. D. 1954.

VITUS M. CAMPS
Monachus Montisserrati

INDEX

	Pag.
PRAEFATIONES	V
LITTERATURA	XV

I. PHONOLOGIA.

CAPUT I. — De lectione ac orthographia syriaca.

LECTIO	1. De alphabeto syriaco	2
»	2. De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis	7
»	3. De vocalibus quae per puncta significantur	8
»	4. De vocalibus quae per litteras graecas designantur	10
»	5. De semivocalium relatione ad vocales	12
»	6. De signis quae <i>Rukôhó</i> et <i>Qushôô</i> vocantur	14
»	7. De signis <i>Sióme</i> , <i>Mvatlônô</i> et <i>Marhtônô</i> dictis	16
»	8. De accentu tonico ac de interpunctionis signis	17

CAPUT II. — De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO	9. De gutturalium proprietatibus	19
»	10. De labialibus, dentalibus et liquidis	20
»	11. De mutationibus semivocalium	22
»	12. De geminatione consonantium	23
»	13. De syllabarum divisione	24
»	14. De vocalium qualitate respectu syllabarum.	25
»	15. De vocalium mutationibus	26
»	16. De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum	28

II. MORPHOLOGIA.

CAPUT I. — De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO	17. De Nomine in genere	31
»	18. De genere Nominum	32

	Pag.
LECTIO 19. De statu absoluto	34
» 20. De statu emphatico	36
» 21. De quibusdam nominibus quae plurale emphaticum peculiariter efformant	37
» 22. De statu constructo	39
» 23. De Adjectivis deque comparationis gradibus	42
» 24. De particulis ۞, ۞, ۞, ۞ et ۞	45

CAPUT II. — De Pronominibus.

LECTIO 25. De Pronomine personali	47
» 26. De Pronominis personalis forma enclitica	49
» 27. De Pronomine personali suffixo.	52
» 28. De Pronomine demonstrativo	57
» 29. De Pronomine interrogativo	59
» 30. De Pronomine relativo.	61
» 31. De Pronomine possessivo separato	62
» 32. De Verbo substantivo (<i>Appendix</i>)	64

CAPUT III. — De Verbis.

I) *De Verbo in genere.*

LECTIO 33. De temporibus, modis ac conjugationibus	67
» 34. De formatione Conjugationum earumque valore	68
» 35. De distinctione ac flexione verborum.	70

II) *De Verbo regulari.*

LECTIO 36. De flexione verbi regularis- Perfectum	72
» 37. De Imperfecto.	75
» 38. De Imperativo.	78
» 39. De Infinitivo	80
» 40. De Participio	82
» 41. De Verbo regulari aucto suffixis	84

III) *De Verbis semi-irregularibus.*

LECTIO 42. De verbis gutturalibus — <i>Verba valde usitata.</i>	88
---	----

IV) *De Verbis infirmis seu irregularibus.*

LECTIO 43. Verba ۞. <i>Verba valde usitata</i>	91
» 44. Verba ۞. <i>Verba valde usitata</i>	93

	Pag.
LECTIO 45. Verba ج"ع. Verba valde usitata	96
» 46. Verba ج"د. Verba valde usitata	98
» 47. Verba ع"د. Verba valde usitata	101
» 48. Verba د"د. Verba valde usitata	104
» 49. Verba ج"د. Flexio verborum ج"د	106
» 50. Verba ع"د. Verba ج"د cum suffixis — Verba valde usitata	109
» 51. Verba multipliciter irregularia. Flexio ج"د, ج"د et ج"د. — Alia hujusmodi verba valde usitata	112
» 52. De Verbis plurilitteris. Praecipua verba plurilittera . . .	116
» 53. Verba defectiva et anomala	119

CAPUT IV. — De Nominum derivatione ac classificatione.

I) De Nominibus masculinis.

LECTIO 54. De masculinis cum tribus radicalibus sanis	122
» 55. De masculinis cum tertia radicali infirma	126
» 56. De masculinis quae secundam radicalem (implicite) re- duplicant	128
» 57. De masculinis quae praeformativis augentur	130
» 58. De masculinis quae affirmativis augmentantur	133

II) De Nominibus femininis.

LECTIO 59. De terminatione emphatica femininorum	135
» 60. De femininis cum tribus radicalibus sanis	136
» 61. De femininis cum tertia radicale infirma	139
» 62. De femininis quae secundam radicalem (implicite) re- duplicant.	141
» 63. De femininis quae praeformativis augentur.	143
» 64. De femininis quae affirmativis augmentantur	145

III) De Nominibus anomalis ac numeralibus.

LECTIO 65. De nominibus plurilitteris cum masculinis tum femininis .	147
» 66. Nomina irregularia et defectiva	150
» 67. Numeri cardinales	154
» 68. Numeri ordinales	158



CAPUT V. — De particulis.

	Pag.
LECTIO 69. De Praepositionibus	161
» 70. De Adverbiis. <i>Catalogus praecipuorum adverbiorum</i> . . .	164
» 71. De Conjunctionibus. <i>Catalogus praecipuorum conjunctio-</i> <i>num</i>	167
» 72. De Interjectionibus. <i>Interjectiones usitatiores</i>	169

III. SYNTAXIS

CAPUT I. — De singulis orationis partibus.




I) *De syntaxi nominis.*

LECTIO 73. De statu absoluto et emphatico.	172
» 74. De genitivo et statu constructo.	173
» 75. De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione. . .	174
» 76. De numeralibus	174
» 77. De vocibus  et 	175

II) *De syntaxi pronominis.*

LECTIO 78. De pronomine personali et demonstrativo	176
» 79. De pronomine possessivo separato et de relativo	177

III) *De verborum temporibus, modis ac regimine.*

LECTIO 80. De Perfecto.	178
» 81. De Imperfecto.	179
» 82. De Participio	180
» 83. De Imperativo et Infinitivo	182
» 84. De rectione verborum	183
» 85. De verbo 	184
» 86. De usu  et 	185

CAPUT II. — De propositionibus.

I) *De propositione simplici.*

LECTIO 87. De propositione nominali et verbali	187
» 88. De convenientia praedicatum inter et subjectum, et de ordine membrorum in oratione	188
» 89. De propositione negativa ac interrogativa directa	190

II) *De propositionibus compositis.*

	Pag.
LECTIO 90. De propositione copulativa	191
» 91. De propositione relativa	193
» 92. De propositione subordinata per conjunctionem ;	194
» 93. De propositione conditionali	196
» 94. De propositione interrogativa indirecta	197
Paradigmata Verborum	199
Chrestomathia	222
Lexicon	235

LITTERATURA.

Inter recentiores, quae editae sunt, Linguae syriacae Grammaticas consuli possunt praesertim :

TH. NOELDEKE: *Kurzgefaßte Syrische Grammatik*, 2. Aufl. — Leipzig (1898). Opus summum, magna arte et industria elaboratum, ac minutissima quaeque lucido ordine describens, quod magistris proinde non parum commendatur.

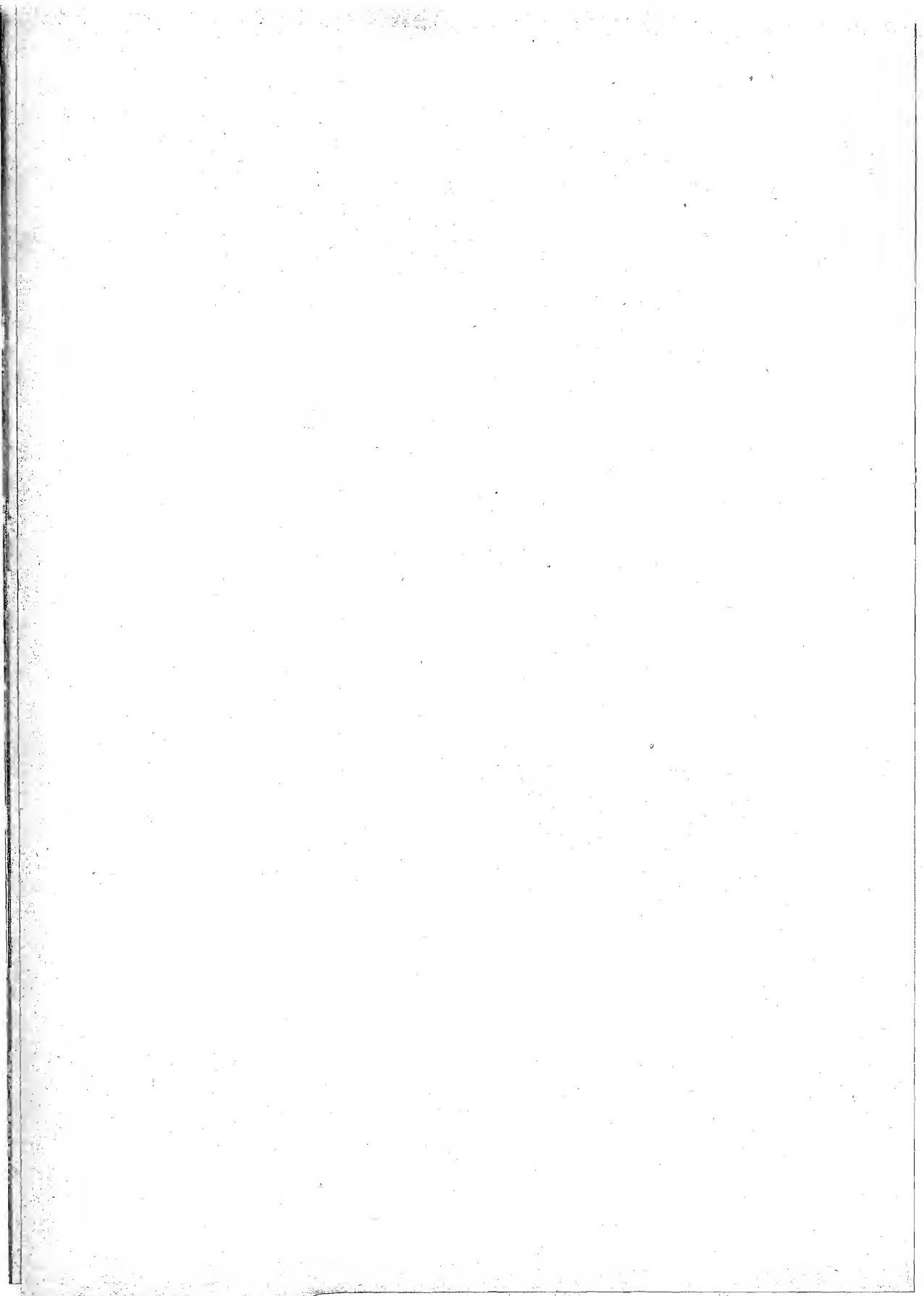
R. DUVAL: *Traité de Grammaire Syriaque*. — Paris (1881). Opus item egregium sive abundantia materiae sive soliditate tractationis quibus preest stylus facilis ac nitidus ordo.

C. J. DAVID: *Grammatica aramaica seu Syriaca*. — Mossoul (1896). Stylo nimis diffuso conscripta, praeceptis scientificis hodiernis haud semper insistit; multa tamen ac utilia continet ex profunda Linguarum affinium collatione deducta.

A. MINGANA: *Grammaire complète et pratique des deux dialectes syriaques*. — Mossoul (1905). Opus magni valoris didactici, structuram linguae dilucide perstringit.

C. BROCKELMANN: *Syrische Grammatik*, 3. Aufl. — Berlin (1912). Liber magno apparatu scientifico redactus, theoriis vero philologicis plusquam opus est tyronibus indulgens. ideoque pro schola minus aptus. Excellit amplissima, quam continet, litterarum syriacarum Bibliographia.

H. GISMONDI: *Linguae Syriacae Grammatica*, Ed. quarta. — Romae (1913). Quoad Phonologiam plane deficiens, praecipua Morphologiae necnon Syntaxeos capita breviter pertractat, quibus adnexa est uberima Chrestomathia sive auctorum varietate sive documentis eousque ineditis valde commendabilis.



I.

PHONOLOGIA.

CAPUT I.

De lectione ac orthographia syriaca.

Proemium.

1. — Lingua syriaca est sermo litterarius christianorum Syriae Septentrionalis et totius Mesopotamiae, quae ortum habuit in urbe Edessa, quaeque maximum attigit splendorem a III ad VII usque saeculum aerae vulgaris. Disputationes christologicae s. V exortae, scissionem attulerunt inter *Syros Orientales* (Nestorianos) et *Syros Occidentales* (Monophysitas), unde Lingua syriaca paulatim in duas dialectos — orientalem et occidentalem — evoluta est. In hoc opere dialectus Syrorum Occidentalium praeprimis consideratur, discrepantiis tamen quibus ab invicem separantur suis quoque locis adnotatis.

2. — Syriaca Lingua ad ramum aramaicum pertinet qui, una cum assyro-babylonico, cananaeo et arabico, linguarum semiticarum stipitem constituit. Varias dialectos, in quas Lingua aramaica expanditur, sequens ostendit schema:

Lingua aramaica	Occidentalis	Palmyrena	{	samaritanorum vernacula temporis J. Chr. christianorum Melchitarum
		Nabathaea		
		Biblico-aramaica		
		Aramaico-palaestinensis		
	Orientalis	Hodierna vulgaris	{	orientalis = Nisibena seu Chaldeorum
		Talmudico-babylonica		
		Mandaea		
		Syriaca		occidentalis = Edessena seu Iacobitarum
		Hodierna vulgaris		

LECTIO 1.

De alphabeto syriaco.

3. — Eodem modo ac in omnibus fere semiticis, scriptura in Lingua syriaca a dextra sinistrorsum decurrit.

4. — Consonantibus tantum constat numero 22 secundum figuram, nomen, pronuntiationem et valorem numericum quae exhibet sequens tabella.

SEPARATA	Serjô			Estrangelô	Nestoriana	Nomen	TRANSCRIPTIO	Pronuntiatio				Valor numericus
	præced.	sequenti	utrinque					Hebraica	Arabica	Graeca	Latina et vernaculae	
ı	ı	ı	ı	ı	ı	Ôlaph	'	א	—	—	—	1
ב	ב	ב	ב	ב	ב	Beth	b-v	ב-ב	ب-ب	β-β	b-v	2
ג	ג	ג	ג	ג	ג	Gômal	g-gh	ג-ג	غ-غ	γ-γ	g ¹⁻²	3
ד	ד	ד	ד	ד	ד	Dôlath	d-dh	ד-ד	ذ-ذ	δ-δ	d-th (angl.) ³	4
ה	ה	ה	ה	ה	ה	He	h	ה	ه	—	h (germ. et angl.) ⁴	5
ו	ו	ו	ו	ו	ו	Uau	u	ו	و	ou ⁵	W (angl.)	6
ז	ז	ז	ז	ז	ז	Zajin	z	ז	ز	z	z (ital.) ⁶	7
ח	ח	ח	ח	ח	ח	Heth	h	ח	ح	—	ch (germ.) ⁷	8
ט	ט	ט	ט	ט	ט	Teth	t	ט	ط	τ	<i>emphaticum</i>	9
י	י	י	י	י	י	Iodh	i	י	ي	ι	y (hisp. et angl.) ⁸	10
כ	כ	כ	כ	כ	כ	Kôph	k-ch	כ-כ	ك-ك	κ-κ	k-j (hisp.) ⁹	20
ל	ל	ל	ל	ל	ל	Lômadh	l	ל	ل	λ	l	30
מ	מ	מ	מ	מ	מ	Mim	m	מ	م	μ	m	40
נ	נ	נ	נ	נ	נ	Nun	n	נ	ن	ν	n	50
ס	ס	ס	ס	ס	ס	Semkath	s	ס	س	σ	s ¹⁰	60
ע	ע	ע	ע	ע	ע	‘E		ע	ع		<i>ex auditu addiscendum</i>	70
פ	פ	פ	פ	פ	פ	Pe	p-ph	פ-פ	ف-ف	π-π	p-ph	80
צ	צ	צ	צ	צ	צ	Ŝôdhe	š	צ	س	ς	<i>emphaticum</i>	90
ק	ק	ק	ק	ק	ק	Qoph	q	ק	ق	—	—	100
ר	ר	ר	ר	ר	ר	Reš	r	ר	ر	ρ	r	200
ש	ש	ש	ש	ש	ש	Šin	š	ש	ش	—	ch (gall.) ¹¹	300
ת	ת	ת	ת	ת	ת	Tau	t-th	ת-ת	ث-ث	τ-τ	t-z (hisp.)	400

¹ semper suave, ut in syllabis *ga, go, gu*. — ² sonus deficiens, ut *غ* arabicum = *g* gutturale asperum. — ³ dulce, ut in *father*. — ⁴ et *h* gall. asp., ut in *héros*. — ⁵ approximative. — ⁶ dulce, ut in *zelo*. — ⁷ approximative. — ⁸ et *j* germanicum. — ⁹ et *ch* germ. apud Helvetios. — ¹⁰ semper durum, ut in *assare*. — ¹¹ et *sh* angl.; *sch* germ.; *sc* ital. ante *e* et *i*, ut in *scemo, sciocco*.

Adnotanda.

A) Quoad litterarum figuram.

5. — Scriptura omnium antiquissima apud Syros usitata fuit sic dicta *Estrangelô* (στρογγύλη).

Ab ea progressu temporis derivatae sunt aliae duae formae: *scriptura Nestorianorum*, a Syris Orientalibus adhibita (=Chaldeis) et *scriptura Sertô* communiter appellata, quae in usu invenitur apud Syros Occidentales (Iacobitas non unitos — Iacobitas unitos — Maronitas). Hac altera scriptura libri, typis in Europa mandati, praesertim evulgati sunt, quae proinde a grammaticis fere exclusive usurpatur.

6. — Syriacae litterae, non secus ac characteres hebraici, in majusculas et minusculas¹ non distinguuntur. Ab istis tamen differunt eo quod formam cursivam prae se ferant, id est, quod inter se conjunctae plerumque scribantur. — Uti ex tabella apparet, singulae alphabeti litterae necti possunt cum praecedenti; omnes quoque sequentibus adnecti queunt, exceptis ܐ , ܐ , ܐ , ܐ , ܐ , ܐ , ܐ , quae cum praecedentibus tantum, numquam vero cum sequentibus colligantur.

7. — ܐ si litteram Δ , ܐ disjuncta praecedat, apud nonnullos ܐ , ܐ scribitur; si vero ipsam sequatur, inclinationem litterae Δ tollit hoc modo: ܐ . Pro ܐ ܐ nonnumquam invenitur forma ܐ .

8. — Probe distinguantur consonantes quoad figuram valde similes: ܐ et ܐ ; ܐ et ܐ ; ܐ et ܐ ; ܐ et ܐ ; ܐ et ܐ ; ܐ et ܐ .

9. — Litterae adhibentur etiam, eadem ratione ac in Lingua hebraica, ad numeros designandos, ut videre est in tabella.

B) Quoad pronuntiationem.

10. — Consonantes alphabeti syriaci apprime conveniunt in pronuntiatione cum respectivis litteris tum hebraicis tum arabicis².

¹ In titulis tum libris tum capitibus appositis communiter usurpatur scriptura Estrangelô.

² Aequipollentia Δ syriaci et ع arab. non semper stricte observatur. Ita in dialectis Mandaïta et Neo-syriaca sonus ejus cum ܐ plane confunditur.

Earum prolatio relate ad linguas vernaculas occidentales ex tabella satis jam liquet. Litterae ʔ , ʕ , ħ , ʕ , ʕ , ʕ , nullam in ipsis habent aequivalentiam:

a) ʔ initio vocabuli respondet spiritui leni graecorum, exprimens. conatum vocis in prolatione vocalium initialium. In medio vocabuli, nisi sit littera quiescens, effertur abrupta quadam vocis intermissione post emissionem soni praecedentis. Ipsius tamen pronuntiatio in dialecto occidentali omnino negligitur.

b) ʕ fit perfricatione halitus contra laringem, guttur energico modo comprimendo. Ejus sonus similis est ʕ , sed fortissime aspiratus¹⁾

c) ħ sonum habet t , cum emphasi prolato, concavitatem scilicet efformando in medio linguae.

d) ʕ est sonus emphaticus litterae ʕ , qui emittitur quadam ipsius amplificatione seu exaggeratione.

e) ʕ difficillimam omnium praebet pronuntiationem, quae vix nisi ex auditu apprehendi valet. Profertur fortissima articulatione gutturali, halitum in faucibus praefocando et violenter expellendo per gutturis compressionem.

f) ʕ refert sonum q durioris, ab imo gutture prolato, absque ulla tamen perfricatione.

11. — Sex litterae ʕ , ʕ , ʕ , ʕ , ʕ , ʕ (voce memoriali *b^ggadhk^ephath* comprehensae) duplici pronuntiatione — altera tenui, altera aspirata — donantur, juxta regulas inferius tradendas (Lect. 6). pg. 14

12. — Consonantes, juxta organum vocis quo proferuntur, dividi possunt in:

- | | |
|----------------|---|
| a) gutturales | ʔ ʕ ħ ʕ |
| b) labiales | ʕ ʕ ʕ ʕ |
| c) dentales | ʔ ʕ ħ ʕ ʕ ʕ |
| d) linguales | ħ ʕ ʕ ʕ ʕ |
| e) palatales | ʕ ʕ ʕ ʕ ʕ |
| f) aspirabiles | ʕ ʕ ʕ ʕ ʕ ʕ |
| g) semivocales | ʕ ʕ ʕ |

¹⁾ Syri Orientales eam ut ħ arab. pronuntiant.

EXERCITIUM.

Litterae nominentur indicando simul earum qualitatem.

ا ر ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
ك ح د م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
س ل م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
ا ل م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
ن س م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
س ل م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
ن س م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي
ن س م ن ه و م ز ل ن س ع ا ب ط ي

LECTIO 2.

De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis.

13. — Scriptura syriaca, pari modo ac hebraica et arabica, solis consonantibus primitus constabat. At jampridem usus invaluit exprimendi quasdam vocales, praesertim vocales productas, per consonantes affines quae **semivocales** dicuntur. Ratione officii, quatenus veram lectionem indicabant, appellatae sunt etiam **matres lectionis**. Itaque:

a) ʾ in fine vocis vocales productas *ō, ē, ī*; in medio vero *ī* pariter productam designat: ܐܠܐ „*šmō*“ *nomen*; ܢܥܐ „*nešē*“ *mulieres*; ܢܐ „*nī*“ *quaeso*; ܦܐ „*pīro*“ *fructus*.

N. B. — ʾ = *ō* apud Syr.-Orientales sonum medium inter *a* et *o* adhuc nostris diebus refert. Similiter ʾ = *ī*, tum finalis tum media, ab ipsis *e* pronuntiatur: ܡܥܐ = *šmā* (non *šmā* neque *šmō*); ܢܐ = *nē*; ܦܐ = *pērā*.

b) littera ܐ:

a) in fine vocis *ī* longam; in medio, autem *ē* aut *ī* productas significat: ܐܢܐ „*bī*“ *in me*; ܐܦܐ „*rīs*“ *caput*; ܐܐ „*dēn*“ *vero*.

β) *ī* vocabulorum media etiam ܐ exprimi potest: ܐܠܐ „*kīn*“ *rectus*. In syllabis vero apertis (56) non raro absque semivocali relinquitur: ܡܥܬܐ „*meskīnō*“ *pauper*.

γ) *ī* brevis adhuc per ܐ exceptionaliter notatur: ܐܦܐ „*gīsrō*“ *pons*.

δ) vocalis *i* et semivocalis ܐ, vim habens consonantis, in eadem voce simul occurrentes, simplici ܐ significantur: ܢܒܐ „*nbīō*“ *propheta*.

c) ܐ ad vocales *o, u*, sive productas sive breves indicandas, tum in fine, tum in medio vocabulorum semper adhibebatur: ܐܐ „*hū*“ *ille*; ܐܐ „*ō*“ *oh*; ܐܐ „*nqām*“ *surget*; ܐܐ „*nēqtul*“ *occidet*.

Exceptio: Duae voces usu frequentiores ܐܐ „*kūl*“ *omnis* et ܐܐ „*meṭūl*“ *propter*, olim saepe, posterius vero semper absque matre lectionis scriptae inveniuntur: ܐܐ et ܐܐ.

d) diphthongi *ai, ei* per ܐ; *au* per ܐ; *eu, iu* vero per ܐ indicantur.

14. — *Adnot.* — In vocibus graecis aliisque linguae syriacae alienis vocales communiter redduntur:

a) *a* sive initialis sive finalis semper, media vero saepe, per } : ἀηδῶν = ܐܗܕܐ; δόγματα = ܕܘܓܡܬܐ vel ܕܡܥܬܐ.

b) *i*, nonnumquam etiam *υ*, per ܝ : πίστις = ܡܦܬܝܚ; πῦρ = ܡܝܐ.

c) *e* et crebro *ei*, *ai*, per ܐܝ : χέρας = ܡܝܬܐ; πορεία = ܡܝܬܐ.

d) *o* saepius per ܐ, saepe tamen nullo signo donatur: φιλόσοφος = ܡܠܚܡܐ vel ܡܠܡܐ.

EXERCITIUM.

Transcribantur characteribus syriacis nomina litterarum alphabeti simul cum vocabulis sequentibus.

brō (brq), rvō (rvq), lī, rmē, -hū, dhū, bīš, pīšo (pēsq), bīrō (bērq), dēn, šlē, sūm, nsūm, šīrō (šērq), 'ō, kūl, 'īn, nī (nē), qūmū, nūīō (nūīq), kīn, lhūn, kulhūn, glē, glīn, būzūn, būzēn.

LECTIO 3.

De vocalibus quae per puncta significantur.

15. — Cum systema semivocalium minime sufficeret ad ambiguitatem pronuntiationis tollendam, mos invaluit, saltem a s. V p. Chr., quaedam vocabula homogenea alia ab aliis puncto sive superno sive inferno distinguendi. Ita scriptum est: ܠܐܘ ܠܐܘ (ipse) et ܠܐܘ ܠܐܘ (ille); ܡܠܟܐ malkō (rex) et ܡܠܟܐ melkō (consilium), etc.¹

¹ Horum punctorum usus non unus est apud omnes. Praecipua, quae formas verbales et pronomina respiciunt, suo loco notantur.

16. — Hinc paulatim decursu temporis integrum exortum est apud Syros Orientales systema ad quinque vocales designandas, prout sequitur¹:

corus

Figura	Nomen	Valor	Situs	Pronun- tatio
÷	ⲡⲏⲕⲁ <i>Pthāḥa</i>	ǎ (breve ²)	ⲡ	<i>bǎ</i>
÷ (vel ÷)	ⲡⲉⲕⲁ <i>Zqāḥa</i>	ḡ (productum)	ⲡ̄	<i>bḡ</i> ³
÷	ⲡⲉⲕⲁ ⲓⲣⲓⲕⲁ <i>Rvāṣa arrīḥa</i> ⁴	ě, ĭ (brevia)	ⲡ̇	<i>bě, bĭ</i>
÷ (vel ÷)	ⲡⲉⲕⲁ ⲓⲣⲓⲕⲁ <i>Rvāṣa qāṣḥa</i> ⁵	ē (productum)	ⲡ̄	<i>bē</i>
÷ (vel ÷)	ⲡⲉⲕⲁ ⲓⲣⲓⲕⲁ <i>Hvāṣa</i>	ī (productum)	ⲡ̄	<i>bī</i>
÷ —	ⲡⲉⲕⲁ ⲓⲣⲓⲕⲁ <i>Ṣāṣa ruiḥa</i> ⁶	ǒ, ō (breve aut productum)	ⲡ̇	<i>bǒ, bō</i>
÷ —	ⲡⲉⲕⲁ ⲓⲣⲓⲕⲁ <i>Ṣāṣa alliḥa</i> ⁷	ũ, ū (breve aut productum)	ⲡ̇	<i>bũ, bū</i>

17. — *Adnot.* — Uti ex tabella apparet, duae vocales *Ṣāṣa ruiḥa* et *Ṣāṣa alliḥa* ambiguae sunt, id est, vocalem tum brevem tum longam exprimere possunt.

¹ Cum mos sit apud Syros Occidentales haec puncta vel sola vel simul cum vocalibus graecis (de quibus infra in Lect. 4) in eorum scriptis adhibere, ideo ipsis etiam, quoties opus sit, in corpore hujus Grammaticae utémur.

² Hae denominationes stricte sumendae non sunt ad instar quantitatis apud Graecos et Latinos, sed potius qualitatem vocalium, quatenus *clausae* (=longae) aut *apertae* (=breves) sunt, indicant. Immo interdum vocalis ÷ vocalem ex natura sua productam, et ÷ vocalem etymologice brevem substituunt.

³ Sonum illum medium inter *a* et *o* exprimens, de quo in Lect. praec. n. 13a.

⁴ Vocatur etiam *Zlāmā pšīḡa*.

⁵ Apellatur etiam *Zlāmā qāšīḡa*.

⁶ Etiam dicitur *Rvāḥa*.

⁷ Etiam nuncupatur *Māḡḡa*.

EXERCITIUM.

Litteris syriacis scribantur quae sequuntur vocabula:

leh¹, hadh, kadh, laṭ, luṭh, la', tūw, lhōn, 'vadh, hādē', 'ēin, sōph, māiq', qalil, 'mar, baḷar, 'mar, 'enōn, ṭavīn, hādhe', nāphšēh, puqdānā', hālēin, lahmq', kalba', ḥamšīn, 'ith, 'alaṣ, pē'ra', qudhmaī, nē'mar, qam, ngūm, zhīrūthā', qeṭlēth, ḥūšqbā', balhōdh, zlōthā', hālēin, tar'ithā', tar'ūthā', ma'mūdhithā', qdhqmaichōn.

LECTIO 4.

De vocalibus quae per litteras graecas designantur.

18. — Iam a s. VIII p. Chr. mos obtinuit apud Iacobitas seu Syros Occidentales litteras graecas α, ε, η, ο, ου, ad vocales indicandas usurpare. Quae signa forma unciali, subversa et inclinata scribuntur et tum supra tum infra consonantes affigi possunt, ut in sequenti schemate apparet:

Figura	Nomen	Valor	Exemplum	Fig. Syr. Orient.
— ^a vel — ^α	<i>Plhōhō</i> (=apertio)	<i>a</i>	ܐ <i>bar</i> =filius	ܐ
— ^e vel — ^ε	<i>Rvōšō</i> (=depressio)	<i>e</i>	ܥ <i>men</i> =ex	ܥ
— ⁱ vel — ^η	<i>Hvōšō</i> (=adstrictio)	<i>i</i>	ܦܫܡ <i>sīm</i> =posuit	ܦܫܡ
— ^o vel — ^ο	<i>Zqōphō</i> (=erectio)	<i>ō</i>	ܦܕܡ <i>qôm</i> =surrexit	ܦܕܡ
— ^u vel — ^{ου} ²	<i>'Šōšō</i> (=obduratio)	<i>u</i>	ܬܘܘܬ <i>tuv</i> =rursus	ܬܘܘܬ

¹ Exinde simplicitatis causa vocales tantum longas proprio signo notabimus.

² Rarius infra consonantes scribitur.

20. — Vocalis '= \bar{o} respondet pristino α Syr. Orientalium, ideoque in transcriptione accentu circumflexo (δ) constanter notatur.

22. — In hoc systemate sola vocalium qualitas discernitur nulla ratione habita earundem quantitatis. Idem igitur signum vocalem respectivam vel longam vel brevem significare valet¹.

Scribantur syriace cum vocalibus graecis sequentes voces. Ubi vocales \bar{e} , \bar{i} , \bar{u} et δ finalis occurrant una cum semivocali homogenea notentur.

*n̄tal, masar, nehel, neh̄ul, sašem, d̄en, b̄eth, s̄oh̄eph, m̄un,
m̄ulō, har̄iph, har̄iphō, gar̄i, ḡuriō, br̄unō, nev̄'ut̄, d̄unōiō, hen̄en,
m̄sal̄en, t̄m̄irtō, t̄l̄ithō, t̄ol̄umō, m̄tall̄, p̄l̄ōsim, 's̄i, 'gheltō, d'ol̄m̄in,
sev̄'thō, šalm̄unō, qad̄īš̄on, k̄av̄ōšō, k̄om̄uš̄uthō, qar̄š̄onō, qar-
qap̄tō, m̄šah̄īonō, m̄šach̄t̄onō, š̄ul̄t̄on̄uthō, mešt̄am̄r̄onō, teh̄iv̄uthō,
tel̄ul̄īothō, š̄ul̄p̄thō, s̄or̄uh̄uthō, š̄ers̄on̄īuthō, hel̄b̄on̄īthō, hal̄ūchō,
mch̄il̄onō.*

¹ *Seniore tempore Syri Occidentales haud raro systema punctorum cum illo vocalium graecarum permixtum adhibuerunt hoc modo: ⲛ = α; ⲙ = ε; Ⲟ = η; ⲟ = ι (indiscriminatim) = ρ; Ⲡ, ⲡ, Ⲣ vel tantum ⲣ = μ ⲙ; Ⲥ vel ⲥ = ο ⲟ ⲡ.*

23. — Semivocales duplici in lectione funguntur officio, aut *consonantium* aut *quiescentium*. Ut consonantes proprium sonum retinent; ut quiescentes vero in pronuntiatione minime audiuntur, sed cum vocali praecedenti, quam prius repraesentabant quamque saepe protrahunt, prorsus coalescunt, ideoque in ipsa **quiescere** dicuntur.

a) quoties vocali instructa invenitur, vere consonans est, et pronuntiari deberet more Syr. Orientalium (10, a): اُنْب, Syr. Or. = *ʿḥadh* (cfr. ar. اُنْبَأَ); Syr. Occ. = *ḥadh* cepit; item اُنْبَل pro *šʿel* postulavit (36, b).

b) absque vocali in fine syllabae posita¹, quiescit in vocali praecedenti quaecumque ista sit: **فُحْلٌ** *impurus*; **فُحِّلَ** *postulavit* (f.); **فُحْلٌ** *argentum*; **فُحْلٌ** *contaminatio*. (تمت)

a) ut consonans vocales omnes, praeter — , accipere potest:
 𐤀𐤃𐤇 „*u'edh*“ *tempus constituit*; 𐤀𐤋𐤐 „*uēlō*“ *alioquin*; 𐤀𐤍𐤋𐤐 „*uīlō*“
velum; 𐤀𐤏𐤐𐤗 „*uōzō*“ *anser*.

b) post vocalem veniens, quiescit tantum in — et — in nominibus graecis — saepe in —; cum reliquis vero vocalibus speciem diphthongi² constituit: 𐤎𐤕 *spiritus*; 𐤎𐤕𐤓𐤕 *Herodes*; sed 𐤎𐤕 *„ay“ aut*; 𐤎𐤕𐤓𐤕 *Eusebius*; 𐤎𐤕 *„šliu“ quieverunt*; 𐤎𐤕 *„rôuiô“ ebrius*.

a) vocali ornata vim servat consonantis, praeterquam in syllaba initiali: ح *biadh* "in manu; ع *lešu* "Iesus; sed ا *ida* "cognovit.

² Ante o Occidentales loco $\frac{r}{r}$ semper $\frac{r}{r}$ scribunt, excepto Part. act.; Orientales, e contra, loco \div scribunt $\frac{r}{r}$, excepto Part. pass. verborum duplici cum irregularitate, scilicet o^u simul ac $\frac{r}{r}$.

LECTIO 6.

De signis quae Rukôhō et Qušôjō vocantur.

28. — Duplex pronuntiatio litterarum ו , פ , ז , ד , ש , ל ¹ (*b^eghadhk^ephath*) notatur puncto vel infra vel supra consonantem scripto, quod hebraico *Raphe'* et *Dagesch leni* respective respondet. Pronuntiatio aspirata per punctum infernum significata, dicitur *Rukôhō* (רוֹחַ = mollitio); dura vero sive explosiva, quam designat punctum supernum, *Qušôjō* (קוֹשׁ = induratio): אֵ „oph“ etiam; אֵל „kiltō“ prominentia.

29. — Cum haec signa apud Syros saepe saepius omittantur, ad discernendam utramque pronuntiationem, praeter analogiam cum Lingua hebraica, hae regulae tradi possunt:

A) Litterae *b^eghadhk^ephath* pronuntiatione *Rukôhō* donantur:

a) *initio vocabuli*, tunc solum cum praecedens, in vocalem exiens, intime cum ipso connexum sit: אֵל venit igitur.

b) *in medio vocabuli*:

α) post vocalem, dummodo reduplicari non debeat: אֵל accusans, sed אֵל (אֵל) accepit.

β) post consonantem initialem vocali destitutam: אֵל inclinatus est.

γ) post procliticas אֵל , אֵל , אֵל , אֵל : אֵל ad hominem.

δ) post duas consonantes vocali carentes, aut post consonantem realiter vel virtualiter geminatam: אֵל cubile; אֵל (מֵלְכִי) numerantes; אֵל (ex אֵל) descensus.

B) Litterae *b^eghadhk^ephath* pronuntiatione *Qušôjō* gaudent:

a) *initio vocis*, nisi haec intimum servet nexum cum praecedenti vocabulo quod in vocalem desinit: אֵל integer;

¹ Practice afficit tantum tres posteriores ו , פ , ז , nam pro reliquis vix ulla distinctio viget, cum pronuntiationem duram fere apud omnes obtineant.

LECTIO 7.

De signis Sîôme, Mvaṭlônô et Marḥtônô dictis.

31. — Ad pluralia a singularibus discernenda in vocibus quae solis vocalibus distinguebantur, adhibebant Syri geminum punctum, vocabulo superpositum (◌◌), quod a Nestorianis *Sîôme* = ܣܝܡܐ¹ fuit nuncupatum. Adinventis autem vocalium signis, una cum vocalibus in usu permansit ac deinde in plura alia transiit vocabula. *Sîôme* itaque scribuntur:

a) in substantivis pluralibus sive masculinis sive femininis: ܡܚܝܝܐ² *viri*; ܡܚܝܝܐ *filiae*.

b) in formis pluralibus tum verborum tum adjectivorum generis feminini: ܡܠܝܬܝܢ *occiderunt* (f.); ܡܠܝܬܝܢ *malae*; sed ܡܠܝܬܝܢ *mali*.

c) in adjectivis masculinis si qualificative aut substantive sumantur: ܕܥܫܪܝܢ ܡܝܬܝܢ *decem just*; ܡܝܬܝܢ ܕܥܫܪܝܢ *justi vivent*; sed ܡܝܬܝܢ ܕܥܫܪܝܢ *isti sunt just*.

d) in nominibus collectivis quae plurali carent: ܡܠܝܬܝܢ *grex*.

e) in numeralibus, quoties adnexum habent suffixum ܡܠܝܬܝܢ *vos tres*.

f) in nonnullis particulis, suffixis pluralibus conjunctis: ܡܠܝܬܝܢ *coram nobis*.

32. — *Mvaṭlônô* (ܡܚܝܝܐ = occultans) appellatur lineola horizontalis (—) quae scribitur infra vel (frequentius juxta usum Syr. Or.) supra consonantes in pronuntiatione occultandas seu reticendas: ܐܬܬܐ *att-ā* *tu es*; ܒܬܐ *bath* *filia*.

33. — *Marḥtônô* (ܡܚܝܝܐ = currere faciens) est lineola ejusdem formae ac *Mvaṭlônô* priori ex duabus consonantibus successive quiescentibus superscripta, qua significatur nulla vocali auxiliari ipsam proferri debere: ܡܚܝܝܐ *madhbhō* (non *madhevō* nec *maddh^hvō*) *altare*.

¹ A quibusdam grammaticis etiam hebraica denominatione appellatum *Ribbui*.

² *Sîôme* locum fixum in vocabulis non habet. Quod si vocabulo insit ܝ, cum istius puncto diacritico coalescit.

N. B. — *Marhîônô* opponitur *Mhaghîônô* (ܡܚܓܝܐܢܐ = pronuntiare jubens) seu lineola sub priori duarum consonantium absque vocali successive occurrentium scripta, ad indicandum illam cum — clauso vel (etsi rarius) cum * esse legendam (ܡܚܓܝܐܢܐ = ܡܚܓܝܐܢܐ * *timor*. — Syri tamen occidentales hoc signo fere numquam utuntur, sed ambas consonantes sine ulla vocali vel *Ṣẹa* proferunt. Excipitur tantum ܡܚܓܝܐܢܐ pro ܡܚܓܝܐܢܐ *sacrificium*.

LECTIO 8.

De accentu tonico ac de interpunctionis signis.

34. — Signum ad syllabam tonicam indicandam nullum adest penes Syros. Voces syriacae tonum habent in **ultima** aut in **penultima** syllaba, numquam vero in antepenultima:

a) *Ultima* syllaba ictu percutitur tunc solum cum vocabulum per unam vel per plures consonantes clauditur: ܡܠܟܐܝܬܐ „*zaddigō'ith*“ *juste*; ܡܠܟܐܝܬܐ et ܡܠܟܐܝܬܐ „*ethqatalt(i)*“ *trucidatus et trucidata es*.

b) *Penultima* syllaba acuitur fere toties quoties vox in vocalem vel semivocalem quiescentem desinit: ܡܠܟܐ *málki* (hodie legitur „*malk*“) *rex meus*; sed ܡܠܟܐ *malka* *reges mei*; ܡܠܟܐ *qaddištô* *sancta*; ܡܠܟܐ *zaddiqu* *justitia*.

N. B. — In vocibus exoticis, praecipue graecis, tonum in ultima aut in penultima syllaba habentibus, accentus in eadem apud Syros remanet; in antepenultima vero ictum ferentibus, accentus ut plurimum in penultimam transit penes illos: βασιλεῖος = ܡܠܟܐܝܬܐ; sed εὐαγγέλιον = ܡܠܟܐܝܬܐ *euanghellion*.

35. — Praecipua interpunctionis signa sunt:

a) *, ::¹ pausas maximas indicantia.

¹ Iveniuntur etiam ÷, ÷, ÷ cum eodem valore.

b) . — *Pôsuqô* (ܦܫܘܩܐ = hebr. *Soph pasuq*) quod periodum vel integram ejus partem claudit.

c) . — *Tahtôîô* (ܬܗܬܝܐ = inferior), claudit protasin et interdum interrogationis signum denotat.

d) : — *Šuajô* (ܫܘܝܐ = aequales) nostro commati simillimum, protasis membra separare solet.

e) . — *‘Elôîô* (ܐܠܝܐ = superior) sejungit membra apodosis, et etiam longiorem interrogationem significare potest.¹

¹ Praeter haec signa orthographica autores syri integrum excoluerunt systema accentuum (plus quam 46 numerantur), ad instar Massoretarum, ad diversas membrorum relationes significandas. Quae cum officium magis rethoricum habeant quaeque non uno eodemque criterio ab scriptoribus adhibita sint, hoc loco non recensebimus (cfr. Duval — *Traité de Grammaire Syriaque*, fol. 135 sqs.).

CAPUT II.

De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO 9.

De gutturalium proprietatibus.

36. — A) Littera {:

a) initialis vocabuli et vocali destituta, saepe saepius evanescit vel saltem in pronuntiatione: **تَبْ** (pro **اَتَبْ**) *unus*; **نُ** vel **اُنْ** (= **אָנִי**) *homo*.

b) vocali munita immediate post consonantem quiescentem, transfert in istam propriam vocalem et silet: **ضَعِلْ** (pro **ضَعِلْ**) *quaerere*.

c) in fine syllabae posita, quiescit in vocalem praecedentem quae ut plurimum longa evadit: **قَالِ** *quaesivi*.

d) media inter duas vocales, ut **ـَـ** pronuntiatur: **قَامَ** „*qôlem*“ *surgens*.

e) vocalem auxiliarem **ـَـ** aut **ـِـ** frequenter assumit cum initio syllabae vocali carere invenitur: **اَقْبَ** (pro **اَقْبَ** juxta **مَقْبَ**) *dictus*.

37. — B) Littera ٥:

a) mutatur in { in Pronomine 3. pers. pl. **اَقْبَ**, **اَقْبَ**, quoties intime connectitur vocabulo praecedenti, necnon in praeformativo *Aph'el*: **اَقْبَ** **مَقْبَ** *occidit eos*; **اَقْبَ**, pro **اَقْبَ** (cfr. **הַמַּעֲבִיר**) *trucidavit*.

b) supprimitur in pronuntiatione: a) in suffixo 3. pers. sing. masc. **مَقْبَ** „*qatlui*“ *occiderunt illum*. β) in Pron. personali **اَقْبَ** enclitice usurpato: **اَقْبَ** „*zaddiq*“ *justus (est) ille*.

— γ) in forma verbali ܠܕܡܐ quoties enclitice adhibetur: ܠܕܡܐ ܡܠܚܕܐ *occiderat*. — δ) in Perfecto verbi ܕܥܝܕܐ *dedit*, quoties tertiae radicalis ܥ (apud Syr. Or. in omnibus personis) nulla vocali donatur: ܕܥܝܕܐ *dedisti*; sed ܕܥܝܕܐ *dedi* (258).

38. — C) Littera ܡ:

a) ante aliud ܡ radicale, jampridem in ܠ conversa fuit: ܡܠܚܕܐ, pro ܡܠܚܕܐ, *duplum*.

b) ante ܥ vero, dissimilatur et in pronuntiatione resolvitur in ܠ, cujus leges deinde subit¹: ܠܥܝܕܐ „ehad“ (=ܠܥܝܕܐ pro ܠܥܝܕܐ, cfr. 36, e) *meminit*.

39. — Gutturales ܥ, ܡ, ܢ et ܦ ceteris vocalibus sonum *a* praeferunt; quoties igitur syllabam claudunt, loco ܐ, in praecedentem consonantem ܐ inducunt: ܡܐܪܐ, pro ܡܐܪܐ (cfr. ܡܐܪܐ) *scivit*.

LECTIO 10.

De labialibus, dentalibus et liquidis.

A) Litterae labiales:

40. — ܠ et ܠܐ altera alteri interdum substituuntur: ܠܠܐܠܐ, pro ܠܠܐܠܐ *beatus*.

B) Litterae dentales (ܦ, ܦ, ܦ, ܦ).

41. — Praefixum ܠ (ܠ) in conjugationibus medio-passivis:

a) ante sibilantes — ܦ, ܦ, ܦ, ܦ — cum illis permutatur: ܦܠܐܠܐ pro ܦܠܐܠܐ *missus est*.

b) post ܦ, aut ܦ, insuper convertitur in ܦ et ܦ respective: ܠܠܐܠܐ pro ܠܠܐܠܐ (loco ܠܠܐܠܐ) *crucifixus est*.

¹ Haec dissimilatio, cujus vestigia in Mss. s. IV jam invenitur, nunquam viguit apud Syros Orientales.

c) ante ζ aut alterum λ , itemque ante η vocali instructum, ipsis in pronuntiatione assimilatur: اَلتَّاسِي „*etṭāsi*“ sese abscondit; اَلتَّأَوَار „*ettavar*“ (non „*ethtavar*“) confractus est.

d) ante η vero vocali destitutum, ipsum trahit ad propriam pronuntiationem, quae dura evadit: اَلتَّحَار „*ettchar*“ (non „*ethd^echar*“) recordatus est.

42. — Litterae η , ζ et λ , extremae radicales, ante λ terminationis femininorum necnon affirmativae 2. pers. m. et f. Perfecti, ipsi pariter in pronuntiatione assimilantur: اَلتَّحَار *Pšittō*; اَلتَّحَار „*ilett(i)*“ peperisti.

C) Litterae liquidae (λ Δ η).

43. — Liquida λ :

a) si prima radicalis sit et vocali careat, sequenti consonanti, nisi sit ω , ut plurimum assimilatur: اَلتَّحَار pro اَلتَّحَار (cfr. اَلتَّحَار) eduxit; sed اَلتَّحَار illuminans.

b) si secunda radicalis sit, assimilationem patitur in quibusdam tantum nominibus: اَلتَّحَار torques; اَلتَّحَار oppressio; اَلتَّحَار facies; اَلتَّحَار latus; اَلتَّحَار occasio; اَلتَّحَار fundamentum.

c) in aliis vero quoad pronuntiationem tantum occultatur: اَلتَّحَار latus; اَلتَّحَار („*attō*“, cfr. 41) mulier; اَلتَّحَار , اَلتَّحَار tu (m. et f.); اَلتَّحَار , اَلتَّحَار vos (m. et f.).

d) ante terminationem اَلتَّحَار femininorum saepe cum ipsa assimilatur tum in pronuntiatione tum etiam in scriptione: اَلتَّحَار (pro اَلتَّحَار) vitis; اَلتَّحَار civitas.

44. — Liquida Δ sine vocali immediate ante alteram Δ evanescit vel saltem in pronuntiatione: اَلتَّحَار vel اَلتَّحَار sermo. Item in plerisque formis verborum: اَلتَّحَار *ivit* et اَلتَّحَار *ascendit* (259—260).

45. — Liquida η silet in pronuntiatione in nomine اَلتَّحَار filia; sed in statu emphatico اَلتَّحَار .

LECTIO 11.

De mutationibus semivocalium.

46. — A) Littera ʾ:

a) media inter duas vocales, saepe in ʾ convertitur: ʾ pro ʾ benefecit (36, d).

b) assimilatur litterae praecedenti ʾ in forma reflexiva conjugationis *Aph'el* et in quibusdam verbis *primae* ʾ: ʾ pro ʾ auctus est; ʾ pro ʾ (ex ʾ) captus est.

47. — B) Littera ʿ:

a) si sit prima verborum radicalis, convertitur in ʿ quoties praefixo non fulcitur: ʿ pro ʿ (ex radice ʿ) peperit; sed ʿ genuit. Subsistit tamen in copulativa ʿ seu ʿ et, ʿ decet, ʿ conventus, ʿ vena, necnon in quibusdam onomatopoeis.

b) si syllabam inchoet in medio vocis, saepe in semivocalem convertitur: ʿ pro ʿ gaudium.

48. — C) Littera ʔ:

a) in principio syllabae et vocali expers, fit ʔ, ideoque saepe ʔ scribitur: ʔ vel ʔ (pro ʔ) sedit.

b) in syllaba clausa, ʔ et ʔ deveniunt ʔ in ʔ (cfr. ʔ) est, et in nominibus exoticis, ut ʔ vel ʔ Israel.

c) in terminatione adverbiali ʔ vim consonantis saepe amittit et fit ʔ: ʔ (ex ʔ) vive.

49. — *Adnot.* — 1) Syri Orientales litteram ʔ inter duas vocales positam ut ʔ pronuntiant: ʔ „ta'ev“ benefecit (cfr. 46, a).

2) Interdum in medio vocabuli, tum ut consonans, tum ut semivocalis considerari potest: ʔ (pr. *nviô* vel *nviô*) propheta.

3) Diphthongi *ia*, *io*, Graecorum, nunc unica, nunc duplici redduntur syllaba: *diaðhxy* = ʔ vel ʔ.

LECTIO 12.

De geminatione consonantium.

50. — Duplicatio consonantium, sive ex assimilatione litterae affinis sive ex exigentia flexionis exorta, nullo signo (*Dagesch, Tašdid*) in scriptura notatur¹. Geminatio ipsa apud Syros Occidentales jampridem in desuetudinem abiit. Ita ex. gr. جَطَل a Syris Orient. 'ammô, ab Occidentalibus vero 'âmô pronuntiatur.

51. — Regulariter duplicanda esset quaelibet consonans vocali praedita, quam brevis vocalis — *a, e, raro u* — praecedit (65): قَطَّل „qatfel“ trucidavit; نَسَّص „nessav“ accipiet; حُبَّب „hubbô“ amor.

52. — A regula praecedenti excipiuntur consonantes extremae vocabulorum cum augentur suffixo a vocali incipiente: تَبَّه „hadu“ (ex تَبَّ + هَ) unus est. — Item nomina أَبٌ pater, إِلَهٌ Deus, مَلَكٌ angelus, لَبَّهٌ gaudium, et alia quaedam in quibus, deficiente geminatione, vocalis praecedens ut longa profertur (etiam apud Syros Orient.).

53. — Litterae ا, ه, و et ي geminationem recusare videntur; و autem post ٔ breve, duplicationem communiter admittit: شَبَّو „heyyôrô“ albus.

54. — Licet geminatio apud Syros Occidentales obsoleverit, ratio tamen ipsius habetur: a) quoad vocales breves, quae ante consonantem duplicandam ut productae efferuntur: جَطَل „âmô“ populus; لَبَّي „ênô“ ego; — b) quoad litteras b^eghadhk^ephath, quae ob praesumptam geminationem sonum servant (praeter regulam) attenuatum (29, B, b): اَپَاق 'apeq, non 'apheq (pro 'appeq) eduxit.

55. — Signum attenuationis, ubi adest, vel attenuatio ipsa in litteris b^eghadhk^ephath post aliquam vocalem, earum reduplicationem simul indicat: مَپَاق „mappeq“ educens.

¹ Pro opportunitate signo arabico *Tašdid* (ّ) utemur in decursu Grammaticae.

LECTIO 13.

De syllabarum divisione.

56. — Syllabae dividuntur in *apertas* et *clausas*. Apertae dicuntur, quae in vocalem vel semivocalem quiescentem exeunt; clausae, quae per unam vel per duas consonantes terminantur.

57. — Syllaba, quam consonans geminanda sequitur, *clausa* censetur, ita ut immediate subsequens ab eadem ordiatur consonante: מִלֵּל „*qat-tel*“ (cfr. 51 et 54) *trucidavit*.

58. — Accidentaliter extrema alicujus vocabuli syllaba tribus consonantibus claudi potest, ita tamen ut ultima in pronuntiatione sileat: מַלְכִּי „*malk*“ *rex meus*; מִלְּךָ „*qtalt*“ *occidisti* (f.).

59. — Omnis syllaba a consonanti incipit neque plures duabus consonantibus syllabas inchoare valent: שֵׁם „*šmō*“ *nomen*; בַּשֵּׁם „*bašmō*“ (ex ש + בַּשֵּׁם) *in nomine*.

60. — Consonans non geminata, quae *Šeqā mobili*¹ juxta morem Hebraeorum ornanda esset, ad sequentem syllabam pertinet: דָּהָב „*da-hvō*“ *aurum*; גַּבְרָא „*ga-vrō*“ (cfr. גַּבְרָא) *vir*; sed מִקַּטְלוֹ „*mqat-tlō*“ (מִקַּטְלוֹ) *trucidans* (f.).

61. — Duarum consonantium successive absque vocali occurrentium, altera ad praecedentem, altera vero ad sequentem syllabam regulariter accedit: מַלְכָּה *mal-kthō regina*; אֶת־עִיר „*et-t'ir*“ (41, c) *experrectus est*.

¹ Hoc *Šeqā* mobile latens ex eo provenit quod vocalis plena, in lingua syriaca potissimum brevis, e consonante excidit; ita מִלְּךָ pro מִלְּךָ (ex מִלְּךָ = מִלְּךָ). Sic igitur in origine. Attamen hujusmodi *Šeqā* mobile haud raro vim propriam plane amisit, unde factum est ut talis consonans ad syllabam praecedentem accedat eamque claudat eo magis, quod vocales productae etiam in syllabis clausis aliquando persistent: כּוֹתְבִין „*kōth-bin*“ (pro *kō-thvin* = כּוֹתְבִין) *scribentes*. Nihilominus *Šeqā* originarium saepe adumbrari potest in pronuntiatione *Rukōhō* consonantis sequentis, etiam post reduplicationem primitivam jam non amplius existentem ipsius consonantis: רֵגְתוֹ „*reg-thō*“ (pro *reg-gthō*) *desiderium*. In singulis casibus consulendum est Lexicon.

62. — Vocales productae tales sunt aut ex natura sua aut accidentaliter. Vocales ex natura sua longae *immutatae* manent.

63. — Syllabae *apertae* vocales (originario) *productas* regulariter habent¹: שָׁלוֹם (שלום) pax.

64. — Haud raro tamen syllabae apertae vocalem brevem ostendunt². Hoc praecipue evenit:

- a) in l, cum syllabae littera initialis est: **لَقَمٌ** (36, e) *dictus*.
b) in formis secundariis **لَقَمٌ**, **لَقَمٌ** pro **لَقَمٌ**, **لَقَمٌ**.
c) in recentibus formis ut **مَلَقَمٌ**, **مَلَقَمٌ**, etc.
d) in Imperativo verborum aucto suffixis: **مَلَقَمِ**
occide eam.
e) in formis ut **مَلَقَمٌ** (ex **مَلَقَمٌ** + **ا**) *captivum*
duxit eum.
f) in praefixis **ا**, **ي**, **و**, **ل**, quae vocalem originariam
brevem retinent ante consonantem vocali destitutam (117, b):
جَعَلُ (ex **ا** et **جَعَلُ**) *in nomine*.
g) in syllabis apertis, quoties sequitur aliqua consonans
e qua altera vocalis brevis excidit (60, nota): **مَلَقَمٌ** (ex **qāḏālah**)
occidit (f.).

65. — Syllabae *clausae* vocales *breves* plerumque habent; in medio tamen vocis *longas* vocales sustinere possunt*: حَمْرُو „hēs-rô“ caro; sed أَقِيمُتُنْ „’aqīm-tún“ excitastis.

¹ Syllaba aperta finalis, accentus expers, ut brevis a Syris effertur licet natura sua producta sit; ex. gr. 𐤀𐤊𐤃 „kálbō“ canis; 𐤀𐤊𐤃𐤀 „málkō“ rex, pro „kálbō“, „málkō“.

* Vocales vero hujuscemodi ut productae a Syris pronuntiantur, aut, si agatur de nominibus, ut breves quidem ab Orientalibus, sed cum reduplicatione consonantis sequentis; ita ex. gr. ܠܝܫܢܐ = *lēšōnō* (Syr. occid.), *lēš-sōnō* (Syr. orient.) *lingua*.

³ Syri Or. in hoc casu vocalem longam libenter corripunt, vel saltem in pronuntiatione: **ܕܠܝܨܐ**, pro **ܕܠܝܨܐܐ**, *aeternitates*. E contra longam vocalem **ܐ** (*ô*) vocali brevi **ܐ** (*â*) interdum substituunt: **ܕܠܝܨܐ**, pro **ܕܠܝܨܐܐ** = **ܕܠܝܨܐܐ**, *docentes*.

66. — Monosyllaba per consonantem desinentia necnon syllaba clausa finalis, accentu ornata, breves vocales accidentaliter producantur propter tonum; minime vero si duplici consonanti claudantur: ܕܢܢ „dén“ quidem, ܩܬܠܬܗ „qetlêth“ occidi; sed ܠܐܝܬ „lăit“ non est, ܩܬܠܬܝܬ „qtălti“ occidisti¹.

LECTIO 15.

De vocalium mutationibus.

A) De relatione vocalium Orientales inter et Occidentales.

67. — *q* originario producta Syr. Orientalium, convertitur apud Syros Occidentales in *ō* (= *ô*): ܫܠܡܩ = ܫܠܡܐ „šlômô“, pax.

68. — Ubi vocalisatio fluctuat inter *a* et *e*, illi sonum *a* praeferunt: ܐܠܐܫ = ܐܪܬܐܝܬ arctavit; ܠܥܝܪܐ vel ܠܥܝܪܐܝܐ cursus.

69. — *ē* primitive producta, quam Syri Orientales saepe cum fulcro ܐ scribunt, fere semper in *ī* transiit apud Occidentales: ܢܡܪܐ = ܢܡܪܐܝܐ dicet (19).

70. — *ē* mutatur etiam in *ī* apud Syros Occidentales in vocibus graecis in quibus Orientales sonum primigenium servant: ܕܝܐܬܝܟܝܐ = ܕܝܐܬܝܟܝܐ vel ܕܝܐܬܝܟܝܐ pro ܕܝܐܬܝܟܝܐ (Syr. Or.).

71. — Brevis vocalis *e*:

a) ab Occidentalibus a priscis temporibus servata, sonum *e* tum *i* apud Orientales praesefert: ܡܝܢܐ (Or. *gešrā* vel *gišrā*) pons.

b) in syllaba clausa tonica aliquantulum protrahitur, ideoque apud Nestorianos non raro per ܐ transcribitur: ܩܬܠܬܐ = ܩܬܠܬܐܐ „qetlêth“ occidi.

¹ Exercitationis causa circa hanc ac praecedentem Lect. legatur aliquod fragmentum ex Chrestomatia, divisionem syllabarum peragendo atque examini subijciendo qualitatem vocalium in eisdem occurrentium.

72. — Originaria vocalis \bar{o} (= $\bar{\delta}$):

a) jampridem mutata invenitur in \bar{u} (o \rightarrow u) apud Syros Occidentales: ܡܚܝܬܐ (pro ܡܚܝܬܐ Syr. Or.) *oratio*. — Excipiuntur tantum interjectiones ܐܝ "o" et ܐܝ "oi" *heu*.

b) interdum \bar{o} penes Orientales apparet ubi originario \bar{u} aderat, praesertim in contactu cum gutturalibus aut \bar{i} vel ܡܚܝܬܐ: ܡܚܝܬܐ (pro ܡܚܝܬܐ Syr. Occid.) *lesus*; ܡܚܝܬܐ "gnōnq" (pro ܡܚܝܬܐ) *cubile*.

N. B. — Vocales \bar{o} , \bar{u} Graecorum per \bar{o} , \bar{u} , aut $\bar{\delta}$ redduntur: ܡܚܝܬܐ = ܡܚܝܬܐ; ܡܚܝܬܐ = ܡܚܝܬܐ.

73. — Diphthongi *ai* et *au*, in syllaba clausa, communiter in vocales \bar{e} et \bar{o} respective contrahuntur; quae deinde penes Syros Occidentales in \bar{i} et \bar{u} magis declinant (19 et 21): ܡܚܝܬܐ = st. cr. ܡܚܝܬܐ, *domus*; ܡܚܝܬܐ = ܡܚܝܬܐ (\bar{e} n) Syr. Or. — ܡܚܝܬܐ Syr. Occ. *oculus*; ܡܚܝܬܐ = ܡܚܝܬܐ (*sōph*) Syr. Or. — ܡܚܝܬܐ Syr. Occ. *limes*.

B) De mutatione vocalium in systemate Occidentalium.

74. — Vocalis \bar{a} :

a) ante ܡ, quam alia consonans immediate sequitur, mutatur sub illius influxu in \bar{e} : ܡܚܝܬܐ pro ܡܚܝܬܐ (218) *invenit*.

b) in verbis primae ܡ, regulariter convertitur in \bar{e} sub secunda radicali propter vocalem \bar{a} praecedentis syllabae: ܡܚܝܬܐ pro ܡܚܝܬܐ *sedit*.

c) saepe absque regula fixa in \bar{e} pariter mutata invenitur in medio vocabuli: ܡܚܝܬܐ pro ܡܚܝܬܐ (ex *qatalath* — cfr. ar. ܡܚܝܬܐ et ܡܚܝܬܐ) *occidit* (f.).

75. — Vocalis \bar{e} in syllaba clausa, per gutturales ܡ, ܡ, ܡ, nec non \bar{i} et (rarius) ܡ desinente, transit in \bar{a} (39): ܡܚܝܬܐ pro ܡܚܝܬܐ (cfr. ܡܚܝܬܐ, 161) *misit*.

N. B. — Mutationes peculiares, quas extremae vocis vocales patiuntur ante formas Pronominis personalis sive encliticas sive suffixas, suis quoque locis exponemus¹.

¹ Exercitationis gratia rursus transcribantur syriace vocabula Lect. 3., ita tamen, ut pro vocalibus Orientalium ipis aptentur, ope etiam Lexici finalis, vocales respondententes Syr. Occidentalium.

LECTIO 16.

De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum.

76. — Vocales finales immediate post syllabam radicalem tonicam e Lingua syriaca exciderunt. Vocalis quidem *ā*, jam antequam stabilita fuerit orthographia, deperdita est: ܐܢܐ (ex *lānā*) *nobis*; ܡܠܟܐ (ex *qatāltā*, cfr. ܡܠܟܐ) *occidisti*; sed ܡܠܟܐ „*mālkō*“ *rex*, etc. — Aliae vero in scriptura remansere per semivocales repraesentatae, quae ab antiquissimis temporibus (s. III p. Chr.) propriam pronuntiationem proinde amiserunt. Tales sunt:

a) *ū* pl. in Perfecto et Imperativo post consonantem: ܡܠܟܐ „*q̄tal*“ (ex *q̄tālū*) *occiderunt*; ܡܠܟܐ „*q̄tal*“ (ex *q̄tālū*) *occidite*; sed ܡܠܟܐ „*glay*“ *revelarunt*, etc.

b) *ī* suffixum 1. pers. sing. post consonantem: ܡܠܟܐ „*malk*“ (ex *mālkī*) *rex meus*; sed naturaliter ܡܠܟܐ „*malkāi*“ *reges mei* — et monosyllaba ܡܐ *mihi*, ܡܐ *in me*, etc.

c) *ī* suffixi ܐܢܐ 3. pers. sing. masc. in nominibus et quandoque in verbis: ܡܠܟܐ „*malkāu*“ (pro *malkāuhī*) *reges ejus*; ܡܠܟܐ „*q̄tulōi*“ (pro *q̄tulōihī*) *occide eum*.

d) *ī* 2. pers. fem., tum suffixum pronominale, tum finale in verbis necnon in Pronomine personali ܐܢܐ „*att*“ (pro *a(n)ti*) *tu* (f.). Ex. gr. ܡܠܟܐ „*malkech*“ (pro *malkēchi*) *rex tuus* (f.); ܡܠܟܐ „*q̄talt*“ (pro *q̄tālī*) *occidisti* (f.).

77. — Brevis vocalis, syllabae apertae quam sequitur syllaba clausa vel longa, evanescit: ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ, cfr. ܡܠܟܐ) *audivit*; ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ) *in die*. — Ab hac regula excipiuntur radicales infirmae ܐ, ܐ et ܐ, quae necessario vocali homogenea instrui debent (36, e et Lect. 11): ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ juxta ܡܠܟܐ) *manducavit*; ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ juxta ܡܠܟܐ) *gaudebunt*.

78. — Cum duae vocales breves, in syllabis apertis, flexione grammaticali successive occurrunt, secunda plerumque abjicitur: ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ, cfr. ar. ܡܠܟܐ) *grando*; ܡܠܟܐ (pro ܡܠܟܐ) *scriptura*.

79. — Quoties syllaba clausa finalis per accessionem suffixi aperta fit, vocalem amittit juxta regulam (77). Quod si in syllaba

praecedenti brevis vocalis elisa est, haec reviviscit: مَلَّج (ex $\text{مَلَّج} + \text{مَلَّج}$, pro مَلَّج) *occidit eum*.

80. — Praeter verba secundae *geminatae*, quorum syllaba extrema, accedentibus suffixis, clausa remanet propter duplicationem consonantis, haud pauci occurrunt casus, in quibus brevis vocalis extra regulas servatur: بَزَّه „baz-zeh“ (ex بَزَّه) *sprevit eum*; sed اَسِينَا *asina*, etc.

81. — Vocabula a consonanti incipientia — praesertim graeca nomina cum $\sigma\pi$ aut $\sigma\tau$ — syllabam initialem sive { sive { haud raro sibi adsciscunt: سِت vel سِت *sex*; تِن vel تِن *contentus*; سِت vel سِت *σπαρτια*.

II.

MORPHOLOGIA.

CAPUT I.

De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO 17.

De Nomine in genere.

82. — Nomina sunt aut **primitiva** — ut **ܐܕ** *pater*, **ܐܡܐ** *nomen* — aut **derivata**. Haec autem dicuntur *derivata verbalia*, si e radice verbali procedant — ut **ܐܡܪ** *amor* a **ܐܡܪ** *amare* — vel *derivata denominativa*, si ab alio nomine fluant, ut **ܐܕܢܐ** *paternitas* ab **ܐܕ** *pater*. Longe major pars nominum in Lingua syriaca e radice verbali, plerumque trilittera, derivatur.

83. — Nomina derivata, quae solis radicalibus constant, *nuda* vocantur; *aucta* vero, si radicalibus unam vel plures ex *litteris servilibus* — {, ۛ, ۞, ۟, ۠, ۡ, ۢ, ۣ, ۤ, ۥ, ۦ, ۦ — superaddant¹.

84. — Quoad **genus** nomina sunt: masculina, feminina, aut communia. Neutrum vero genus non distinguitur, sed per terminationem femininam potissimum designatur: **قَفِيلًا** **قَفِيلٌ** *quid facilius?*

85. — Numeri sunt duo: singularis et pluralis. Numerus *dualis* a Lingua syriaca excidit; hujus vestigia inveniuntur tantum in اَوْنَيْنِ, اَوْنَيْنِ, *duo, duae*; اَوْنَيْنِ *ducenti*; اَوْنَيْنِ *Aegyptus*.

86. — Triplex datur status in nominibus:

a) *status absolutus* seu indeterminationis: **מלך** *rex* (*quidam* = מלך).

¹ Iam patet hujusmodi litteras posse ad formationem alicujus radicis venire, et tum officio funguntur non servilium, sed radicalium.

b) *status emphaticus* seu *determinationis*: **רַמְלֵךְ** *rex* (*ille*=רַמְלֵךְ).

c) *status constructus*, *relationem genitivi* designans: **מֶלֶךְ הָאָרֶץ** *rex terrae*=מֶלֶךְ הָאָרֶץ.

EXERCITIUM.

Quaeratur in Lexico significatio vocabulorum quae sequuntur, indicando pro nominibus auctis radicem propriam.

— **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה**
חֶמְסָה — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה**
חֶמְסָה — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה**
חֶמְסָה — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה**
חֶמְסָה — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה** — **חֶמְסָה**

LECTIO 18.

De genere Nominum.

87. — Genus determinatur ex significatione aut ex terminatione.

88. — *Significatione* sunt generis masculini: a) nomina virorum vel marem significantia et virilium officiorum; b) montium; c) fluviorum; d) populorum; e) mensium.

89. — *Terminatione* communiter masculina sunt quae in statu absoluto in litteram radicalem aut in statu emphatico in **־** desinunt: **רָצַח** *occisor*; **דָּוָר** *saeculum*.

90. — *Significatione* sunt generis feminini: a) nomina mulierum vel feminam significantia et officiorum muliebrium; b) vestium; c) urbium; d) regionum; e) insularum; f) membrorum corporis, inprimis geminorum.

91. — *Terminatione* feminina sunt quae in statu absoluto in {^٥, {^٥, {^٥ (perraro {^٥) aut in statu emphático in desinentias respondentes, {^٥, {^٥, {^٥ exeunt: مَلِكُهُ (st. abs.), مَلِكُهُ (st. emph.) regnum, etc.

92. — Communia sunt nomina quorundam animalium, litterarum alphabeti, numeralia a 20 ad 100 inclusive, et alia quaedam e Lexicis definienda: عَنكبُ aranea; ثَلَاثِينَ triginta; زَمَانٌ tempus, etc.

93. — *Adnot.* — 1) Multa sunt nomina feminina quae in statu emphatico nullam terminationem peculiarem vel desinentiam masculinis propriam ostendunt: أَمْعٌ abyssus; زَمَانٌ tempus.

2) Nomina graeca genus originarium ut plurimum servant, quacumque terminatione donentur, neutris per desinentiam masculinam generatim expressis: ἄγρος (m.); στολή (f.), etc.

3) Feminina sive substantiva sive adjectiva saepe e masculinis enascuntur, addita terminatione respectiva: مَلِكٌ rex — مَلِكَةٌ regina; خَيْرٌ bonus — خَيْرَةٌ bona, etc.

EXERCITIUM.

Determinetur istorum nominum genus.

مَمْلُوكٌ — خَدِيمٌ — مَمْلُوكَةٌ — تَلِيمَةٌ — تَلِيمَةٌ —
 لَحْنٌ — إِبْرَأَ — مَمْلُوكٌ — خَدِيمٌ — خَدِيمَةٌ —
 مَمْلُوكٌ — فَرَسٌ — مَمْلُوكٌ — مَمْلُوكَةٌ — مَمْلُوكَةٌ —
 مَمْلُوكٌ — نَحْبٌ — فَرَسٌ — فَرَسَةٌ — زَمَانٌ —
 مَمْلُوكٌ — مَمْلُوكٌ — مَمْلُوكَةٌ — مَمْلُوكَةٌ — مَمْلُوكَةٌ —
 مَمْلُوكٌ — مَمْلُوكٌ — مَمْلُوكَةٌ — مَمْلُوكَةٌ — مَمْلُوكَةٌ *

LECTIO 19.

De statu absoluto.

94. — **Status absolutus** dicitur forma nominis simplicissima. Haec in masculinis est ipsa forma nuda; in femeninis ut plurimum forma aucta terminatione {^o}. Status absolutus indeterminationem exprimit nominis: **ܐܒܝܐ** *genitor (quidam)*; **ܐܡܝܐ** *genitrix (quaedam)*.

95. — Pluralis fit per terminationes:

- a) **ܐܒܝܐ** in masculinis: **ܐܒܝܐܝܐ** *genitores*.
- b) **ܐܡܝܐ** in femeninis: **ܐܡܝܐܝܐ** *genitrices*.

96. — *Adnot.* — Status absolutus in Lingua syriaca paulatim obsolevit, locum cedens st. emphatico.

VOCABULARIUM.

ܐܝܢ	sicut (pg. 159)	ܐܝܢ	etiam
ܐܠܗܐ	Deus	ܐܝܢ	vir
ܐܠܗܐ	"	ܐܠܗܐ	templum
ܐܠܗܐ	mille	ܐܠܗܐ	hi, hae
ܐܠܗܐ	si	ܐܠܗܐ	unus
ܐܠܗܐ	homo	ܐܠܗܐ	dies

¹ Cfr. terminationem femeninam **ܐܡܝܐ** in Lingua hebraica.

¹ Animadvertite eamdem esse in sing. terminationem masc. emph. ac fem. absolutam. At paucis in nominibus uterque datur status.

LECTIO 21.

A) Masculina.

* Plur. etiam לְבָנִים. Sed לְבָנִים magnates.

B) Feminina.

102. — Nomina desinentia in $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$, plurale respective habent in $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$. Ex. gr.: $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *pars* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *puella* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ *regnum* = $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$.

103. — Perplura nomina feminina in plurali terminatione emphatica ipsis propria privantur et viceversa: $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *paries* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *hora* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$; sed $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ *terra* = $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$, etc.

104. — Multa alia cum desinentia masculina in singulari, plurale ad instar masculinorum efformant vel terminationes assumunt utriusque generis: $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *genu* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *ala* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ et $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$, etc.

105. — In quibusdam nominibus 1. *desinentiae emphaticae* ita tractatur ac si ad radicem pertineret; in aliis vero 1. *radicale* ut terminatio emphatica consideratur. Ita $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *ira* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ (pro $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$); e contra $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *fundus* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ (e rad. $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$), etc.

106. — *Adnot.* — Nomina graecae originis plurale diversi-
mode formant:

a) quae desinunt in $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$, pluralia communiter fiunt more Syrorum: $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *τέχνη* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *μόδιος* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$.

b) desinentiae plurales *οι*, *αι*, *εις*, *α*, *ας*, convertuntur respective in $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$, $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ ($\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ vel $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$): $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *σύνοδοι* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *διαθήκαι* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ *τάξεις* = $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *εὐαγγέλια* = $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$; $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ *οὐσίας* = $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$.

c) terminationem $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ vel $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ retinent plura nomina quorum singulare exit in $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$: $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ *δόγματα*, a $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$.

EXERCITIUM.

Plurale formetur nominum subsequentium.

$\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$
— $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$
— $\{ \overset{\circ}{\text{p}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{p}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{b}}^{\text{r}} \}$ — $\{ \overset{\circ}{\text{o}}^{\text{r}} \}$

ܡܚܝܬܐ — ܡܢܐ — ܡܚܝܬܐ — ܡܚܝܬܐ — ܡܚܝܬܐ — ܡܚܝܬܐ
 — ܡܢܐ — ܡܢܐ — ܡܢܐ — ܡܢܐ — ܡܢܐ — ܡܢܐ —
 * (pl. λέξεις) ܡܢܐ — (λίμα) ܡܢܐ — (λίγριος) ܡܢܐ

LECTIO 22.

De statu constructo.

107. — Relatio genitivi exprimitur per contractionem quamdam nominis regentis, qua nomini recto arctissime jungatur et quasi in unam vocem coalescat, hoc altero intacto manente. Talis nominis regentis status vocatur **constructus**. Contractio nominum in statu constructo efficit ut nomen regens: a) accentum amittat — b) apocopetur dempta¹ aut mutata terminatione — c) vocales ipsius plerumque corripiantur.

108. — *Forma nominum apocopata* enascitur:

- | | |
|-------------------|---|
| a) pro masculinis | { Sing.=per elisionem terminationis } ^{o-2} .
Plur.=per mutationem desinentiae in ܡܢܐ. |
| b) pro femininis | |
| | { Sing.=per contractionem terminationis
} ^{o-2} , } ^{o-2} , } ^{o-2} in ܡܢܐ, ܡܢܐ, ܡܢܐ (vel ܡܢܐ).
Plur.=per contractionem desinentiae } ^{o-2} in ܡܢܐ. |

¹ Licet forma nominum contracta tum status absoluti tum status constructi et tempore et re prior sit formâ emphaticâ, propter usum tamen istius in Lingua syriaca praedominantem, mos invaluit apud Grammaticos illam ut secundariam habere atque a st. emphatico constanter deducere.

² Ex quo fit ut nomen redeat ad formam st. absoluti. Nomina vero tum masculina pluralia tum femenina in utroque numero, vocales servant st. absoluti respectivi, cui terminationem constructam tantum adnectunt. Regulae igitur inferius tradendae pro contractione nominum in st. constructo valent simul pro statu absoluto.

109. — Nomina quae vocales *immutabiles* habent, has servant in statu constructo; caetera vero illas modificant juxta diversas *nominum classes* ad quas pertinent (de quibus in Lect. 54 et sqs.).

EXEMPLA.

	St. abs.	St. emph.	St. constr.	Versio
Masc. sg.	لَهُوَ	لَهُوَ	لَهُوَ إِجْمَلٌ	<i>mons Dei</i>
pl.	لَهُمْ	لَهُمْ	لَهُمْ إِجْمَلٌ	<i>montes Dei</i>
sg.	مَلِكٌ	مَلِكٌ	مَلِكٌ مَلِكٌ	<i>liber regis</i>
pl.	مَلِكٌ	مَلِكٌ	مَلِكٌ مَلِكٌ	<i>libri regis</i>
sg.	رَجُلٌ	رَجُلٌ	رَجُلٌ رَجُلٌ	<i>pes hominis</i>
pl.	رَجُلٌ	رَجُلٌ	رَجُلٌ رَجُلٌ	<i>pedes hominis</i>
Fem. sg.	كَاهِنَةٌ	كَاهِنَةٌ	كَاهِنَةٌ كَاهِنَةٌ	<i>virgo Sion</i>
pl.	كَاهِنَةٌ	كَاهِنَةٌ	كَاهِنَةٌ كَاهِنَةٌ	<i>virgines Sion</i>
sg.	مُكَمِّلٌ	مُكَمِّلٌ	مُكَمِّلٌ مُكَمِّلٌ	<i>effigies principis</i>
pl.	مُكَمِّلٌ	مُكَمِّلٌ	مُكَمِّلٌ مُكَمِّلٌ	<i>effigies (pl.) principis</i>
sg.	حَيْبٌ	حَيْبٌ	حَيْبٌ حَيْبٌ	<i>creatura mundi</i>
pl.	حَيْبٌ	حَيْبٌ	حَيْبٌ حَيْبٌ	<i>creaturae mundi</i>

Adnotanda.

110. — Nomina pluralia in *ل* desinentia, *ب* contrahunt cum terminatione *ـت* st. constructi: *مَيْتِلٌ anni* = *مَيْتِلٌ* (non *مَيْتِلٌ*). — Excipiuntur participia et adjectiva ex radicibus *tertia* *ب* *مَيْتِلٌ puri* = *مَيْتِلٌ*. Haec in st. cons. sing. exeunt in *ـت* vel *ـب*: *مَيْتِلٌ durus* = *مَيْتِلٌ*; *مَيْتِلٌ revelatus* = *مَيْتِلٌ* (cfr. Lect. 55).

أَب	pater	مَلَك	angelus
أَوْ	aut, vel	مَمْلُوكَة	regnum
أَرْض	terra	مَسِيح	Christus
(<i>præfix.</i>) هـ	in	نِسَاء	mulieres
ابْن	filius	بَرَقْد	argentum
أَبْنَاء	filii	جَا	super
أَخْرَجَ	creavit	قُدُس	sanctitas
أَهْب	aurum	رُوح	spiritus
(<i>præfix.</i>) هـ	et	رَأْس	caput, initium
أَمْر	bonum	رَسُول	apostolus
يَد	manus	سَلَام	pax, salus
كَاهِن	sacerdos	سَم	nomen
(<i>præfix.</i>) اِ	<i>præp. acc. et dativi</i>	سَمَاء	coelum, coeli (<i>pl.</i>)
مَوْت	mors		

جَبَّعْتُ جِهًا إِجْبًا ١٨٠ عَقَبْتُ ١٨١ إِجْبًا * — حَبَلًا هَبْلًا
حَيْتَ حَيْتًا ١٨٢ * — مَحْبُوبًا ١٨٣ لَهْلَهًا ١٨٤ إِجْبًا * —

¹ *Praep. accusativi.* — ² *sunt.* — ³ *accipimus.*

c) per circumlocutionem quamdam ope nominum: בן *filius*, בת *filia*, $\text{חב$ *possessor*, הו *dominus*, ראש *caput*, גדול *magnus*, בית *domus* et alia hujusmodi: בן חורין *filius haeresis*, i. e. *haereticus*; חב גבול *possessor limitis*, i. e. *finitimus*; הו רב *dominus divitiarum*, i. e. *dives*; בית גדול *maior domus*, i. e. *praepositus domus*; הו רב *ó ἀρχιερέυς*.

115. — **Comparativus** significatur, more Hebraeorum, praepositione פני *prae* (= *quam*) ante comparisonis terminum posita¹: פני כל איש *sapiens prae omnibus*, i. e. *sapientior omnibus*. — Nonnumquam particula פני adverbii יותר *magis*, אין *valde*, אין *multum* roboratur: $\text{אין יותר איש נותן מאשר יושב}$ *beatus est qui dat multo magis quam qui recipit*.

116. — **Superlativus** diversimode exprimitur:

a) positivo in st. constructo, quem genitivus pl. nominis sequitur: אין איש *abjectissimus hominum*.

b) positivo in st. tum emphatico, tum constructo, cum plurali nominis praemissa particula אין vel אין . Ex. gr.: אין חבלות *minima in regibus*, i. e. *inter regias urbes*; אין חבלות *pulcherrima mulierum*; אין חבלות *minimus apostolorum*.

c) adjectis adverbii אין , אין , אין . Ex. gr.: אין חבלות *lapis valde pretiosus*, i. e. *pretiosissimus*.

d) repetitione nominis in genitivo: אין חבלות *rex regum*, i. e. *potentissimus*.

e) geminatione adjectivi pro adverbii: אין חבלות *valde malum* = *pessime*.

¹ In Bibliis ex graeco translatis loco פני occurrit interdum particula אין (ex η) cum significatione comparativa, ex gr.: אין חבלות *terrae Sodomorum remissius erit in die iudicii quam tibi (Capharnaum)*.

VOCABULARIUM.

اَلْيُسْ	alius	لُحَا	bonus
اَنْتَ	tu	لُحْمَا	gratia
اَتَا	venit	جَلْبَا	dives
جَهَا	caro	فَحْجَا	altare
كَمْعَا	corpus	فَلَا	quia
حِنْ	enim, quidem	فَهْجَا	pauper
(suff.) هِ	ejus	فُجَا	Dominus
هََا	ecce	تَهْجَا	lumen
رُكْفَا	parvus	فُجْجَا	multus, magnus
نَا	vivus	زَلْجَا	imago
نَمَا	animal	يُحَا	magnus
نُفْجَا	sapiens	عُجَا	hora

EXERCITIUM.

هَمَا حِنْم يَهَا فِي فُلْجَا نَمَا ؟ جَا * — هََا هََا هََا
فُجْجَا يَحَا حُجَا فُجْجَا جُفْجَا. فُلَا جُجَا هُجَا اِ
فُجْجَا * — لُحَا هََا حِنْ فُهْجَا هََا هََا حُكْمْعَا فِي
جُجْجَا فُجْجَا جُفْجَا * — اِجَا فُلْجَا نَا هََا². هََا زَلْجَا نَا
يُحَا هََا رُجْجَا يَلْجَا * — عِلْم لُجَا فُلْجَا لُحْمَا. فُجَا جُفْجَا³.
حُجْجَا حُفْجَا * — اِجَا اِنْجَا ؟ رُكْفَا جَاوْجَا. هََا⁴ تَفْتُجَا فِي
تَفْتُجَا. فُفْجَا هُفْجَا هَمْعَا هََا⁵ * — يَلْجَا فِي عَقْجَا
فُلْجَا هِنْ هََا⁶ جُفْجَا * — اِجْجَا فُلْجَا اِجَا هَمْعَا⁷ جَا
فُجْجَا. هََا لُجَا فُجْجَا ؟ جَا * — فَا هََا⁸ لُحْمَا لُحْمَا
هَمْعَا⁹ فِي لُجَا نَسْجَا⁸ فِي اِجَا هََا⁹ * — هََا⁹ هََا⁹
اِنْفَا⁴ حِنْ مَنا. هََا⁹ جُجْجَا * — اِجَا هََا¹ فُلْجَا هََا⁹
هََا⁹ هََا⁹ *⁹

¹ est. — ² aspiciebas. — ³ tecum. — ⁴ sunt. — ⁵ fulgidiores erunt vultus electorum. — ⁶ et stetit. — ⁷ et habebat. — ⁸ descendens. — ⁹ pl. irr. ex ضُرْ.

CAPUT II.

De Pronominibus.

LECTIO 25.

De Pronomine personali.

120. — Pronomen personale apparet:

- a) sub forma *absoluta*
- b) sub forma *enclitica*
- c) sub forma *suffixorum*.

121. — Formae absolutae pronominis personalis indicant subjectum in nominativo seu nominativum ejusdem pronominis constituunt, ut sequitur:

Singularis		Pluralis	
1. c.	أنا <i>ego</i>	1. c.	نحن ² <i>nos</i>
2. m.	أنت <i>tu</i>	2. m.	أنتم <i>vos</i>
2. f.	أنت <i>tu</i>	2. f.	أنتم <i>vos</i>
3. m.	هو ¹ <i>ille (he)</i>	3. m.	هم <i>illi</i>
3. f.	هي <i>illa</i>	3. f.	هن <i>illae</i>

122. — *Adnot.* — 1) ى finale 2. s. f. silet in pronuntiatione (76, d).

2) Pronomina personalia saepe verbum substantivum implicite continent: نحن *nos (sumus)* *servi tui*.

¹ Nota hujusmodi puncta quibus afficiuntur formae tertiae pers. quaeque numquam fere omittuntur, etiam in textibus vocalisatis. Orientales: هو, هي.

² Originarie نحن. Neutra tamen forma occurrit in Litteratura syriaca; raro tantum نحن ut vox bisyllaba.

3) Pronomen 3. pers. haud raro valorem induit simplicis
articuli¹: $\omega\sigma\acute{\alpha}\ \sigma\acute{\alpha}\ \acute{o}\ \iota\eta\sigma\omicron\upsilon\varsigma$.

[illegible]

VOCABULARIUM.

أُبِي	ubi	إِي	ei
أُمْلِي	mulier	أَقْوَا	aqua, aquae (pl.)
أَحْدَال	maritus	أَمَّا	quomodo
أَجْسَا	genus	أَمْرِي	dominus meus
أَوْ	locus	أَمْرِي	minister
أَشْدِيد	fortis	أَوْ	lux
أَتْنَبْرَا	tenebrae	أَمَّا	vocavit
أَمْرِي	infirmus	أَمَّا	stultus

EXERCITIUM.

[illegible]

¹ Tunc formae pl. تَنْبُ, تُنْبُ mutantur in تُنْفُ.

² vel «domine (mi)» in vocativo. Saepe applicatur, tamquam titulus dignitatis, viris ecclesiasticis aut sanctis = *beatus, sanctus*.

³ *ero.* — ⁴ *erit.* — ⁵ *scis.* — ⁶ *salvum facies.* — ⁷ *abierunt et praedicarunt.* — ⁸ *ut testimonium daret.* — ⁹ *lucet.* — ¹⁰ *fuit.* — ¹¹ *scribere vobis.* — ¹² *sciebant.* — ¹³ *hauserant.*

LECTIO 26.

De Pronominis personalis forma enclitica.

123. — Pronomina personalia participiis et adjectivis postposita munere funguntur verbi substantivi; et tunc formam breviorē induunt quae enclitica vocatur. Potest esse *separata* vel *adnexa*, uti ex sequenti schemate apparet:

SINGULARIS		PLURALIS	
	separata	connexa	
1. m.	أَنَا	أَنَا	أَنَا
f.	أَنَا	—	أَنَا
2. m.	أَنْتَ	أَنْتَ	أَنْتُمْ
f.	أَنْتِ	أَنْتِ	أَنْتُمْ
3. m.	هُوَ ¹	—	هَؤُلَاءِ
f.	هِيَ ¹	—	هَؤُلَاءِ

EXEMPLA.

Participium = مُغْرِبٌ occidens			
Sing. 1.	m.	أَنَا مُغْرِبٌ vel مُغْرِبًا (مُغْرِبٌ)	occidens sum
	f.	أَنَا مُغْرِبَةٌ	occidens sum
2.	m.	أَنْتَ مُغْرِبٌ vel مُغْرِبًا	occidens es
	f.	أَنْتِ مُغْرِبَةٌ vel مُغْرِبَةً (مُغْرِبَةٌ)	occidens es
3.	m.	هُوَ ² مُغْرِبٌ	occidens est
	f.	هِيَ ² مُغْرِبَةٌ	occidens est

¹ Vocalem propriam vocabulo praecedenti transferendo vel cum extrema ipsius vocali diversimode (ut infra) contrahendo.

² Tertia pers. tam masc. quam fem. non admittit in participiis — utique vero in adjectivis — formas encliticas.

Plur. 1.	m.	مُحَلِّجٌ ¹ سِي	vel	مُحَلِّجِي	<i>occidentēs sumus</i>
	f.	مُحَلِّجَاتُ سِي	—		<i>occidentēs sumus</i>
2.	m.	مُحَلِّجٌ إِيكُم	vel	مُحَلِّجُكُم	<i>occidentēs estis</i>
	f.	مُحَلِّجَاتُ إِيكُم	vel	مُحَلِّجَاتُكُم	<i>occidentēs estis</i>
3.	m.	مُحَلِّج	—		<i>occidentēs sunt</i>
	f.	مُحَلِّجَاتُ	—		<i>occidentēs sunt</i>

Adjectivum = مُخَفَّرٌ *pulcher*

Sing. 1.	m.	مُخَفَّرٌ إِيَّا	vel	مُخَفَّرِي	<i>pulcher sum</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ إِيَّا	—		<i>pulchra sum</i>
2.	m.	مُخَفَّرٌ إِيكُم	vel	مُخَفَّرُكُم	<i>pulcher es</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ إِيكُم	vel	مُخَفَّرَاتُكُم	<i>pulchra es</i>
3.	m.	مُخَفَّرٌ هِ	—		<i>pulcher est</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ هِ	—		<i>pulchra est</i>
Plur. 1.	m.	مُخَفَّرٌ ¹ سِي	vel	مُخَفَّرِي	<i>pulchri sumus</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ سِي	—		<i>pulchrae sumus</i>
2.	m.	مُخَفَّرٌ إِيكُم	vel	مُخَفَّرُكُم	<i>pulchri estis</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ إِيكُم	vel	مُخَفَّرَاتُكُم	<i>pulchrae estis</i>
3.	m.	مُخَفَّرٌ إِيكُم	—		<i>pulchri sunt</i>
	f.	مُخَفَّرَاتُ إِيكُم	—		<i>pulchrae sunt</i>

¹ Pronuntiandum *qoṭlinān* et *šapirinān*, cum assimilatione scilicet finalis non secus ac in formis coniunctis. Idem valet pro formis subsequentibus 1. et 2. pers. pl.

Adnotanda.

124. — In formis contractis:

1) Terminatio {²: a) ante \aleph^2 et \aleph^2 excidit; — b) ante $\omega\omega$ et ω fit *au* et *ôï*¹ respective. Ex. gr. $\omega\omega\omega\omega$ (pro \aleph^2 $\omega\omega\omega\omega$) *pulchra es*; $\omega\omega\omega\omega$ (pro $\omega\omega\omega\omega$) *hic est*.

2) Terminatio {²: a) insequenti \aleph^2 cum eo coalescit in \aleph^2 ; — b) insequenti vero $\omega\omega$ remanet *eu*. Ex. gr. $\omega\omega\omega\omega$ (ex $\omega\omega + \aleph^2$) *purus es*; $\omega\omega\omega\omega$ *purus est*.

125. — Pronomen encliticum etiam substantivis aliisque vocabulis cum valore copulae adjicitur. Participiis conjunctum *praesens* vel *futurum* ejusdem verbi componit: $\omega\omega\omega\omega$ *filius est*; $\omega\omega\omega\omega$ *occido* vel *occidam*; $\omega\omega\omega\omega$ *ego sum*.

126. — Locutiones „*ille est*, *illa est*“ exprimuntur per formas contractas $\omega\omega\omega\omega$ (= $\omega\omega\omega\omega$), $\omega\omega\omega\omega$ (= $\omega\omega\omega\omega$).

VOCABULARIUM.

$\omega\omega\omega\omega$	via	$\omega\omega\omega\omega$	inscriptio, liber
$\omega\omega\omega\omega$	heri	$\omega\omega\omega\omega$	id quod
$\omega\omega\omega\omega$	fletus	$\omega\omega\omega\omega$	„
$\omega\omega\omega\omega$	timens	$\omega\omega\omega\omega$	credens Deo, fidelis
$\omega\omega\omega\omega$	judex	$\omega\omega\omega\omega$	verbum
$\omega\omega\omega\omega$	absque	$\omega\omega\omega\omega$	amarus
$\omega\omega\omega\omega$	ergo	$\omega\omega\omega\omega$	accipiens
$\omega\omega\omega\omega$	hic	$\omega\omega\omega\omega$	propheta
$\omega\omega\omega\omega$	serpens	$\omega\omega\omega\omega$	adorans
$\omega\omega\omega\omega$	virtus, vis	$\omega\omega\omega\omega$	voluntas
$\omega\omega\omega\omega$	sciens	$\omega\omega\omega\omega$	veritas, firmitas

¹ Non vero apud Orientales, qui dicunt: $\omega\omega\omega\omega$, $\omega\omega\omega\omega$ *hic est* (m.), *hic est* (f.).

EXERCITIUM.

يَعْقِلُ بِحَمْدِنَا يَعْزِلُ بِهِ خَيْرُنَا. يَعْزِلُ بِهِ يَسْتَعِيْلُ. يَعْزِلُ
 بِهِ يَحْفِلُ* — يَخْلُ بِهِ لَمْ يَخْمَلْ يَضْمَحْضِبُ مَعْ بِنَا* — ضَلَا
 مَعْلَا: اِحْلَا اَيْنَا. وَاعْزِلْ لَا اِيْلَا¹. بَخْلَا اَيْنَا. وَاعْزِلْ لَا* — مَعْ
 نَعْمَلْ جِلْهَا بُسْلَا مَعْ اِجْلَا لَا بُسْلَا. جَمِنَا فَوْر² اَيْنَا. مَعْ
 ضَلَا بِهِ لَا فُجْلَا² اَيْنَا* — اِهْزِلْ بَعْدُ اِجْرَا بِهِ. مَعْلَا اَيْنَا
 بُجْلَا اَيْنَا مَعْلَا* — اِجْزِلْ مَعْلَا بِهِ اِجْزِلْ مَعْلَا* —
 اَيْنَا مَعْلَا اَيْنَا مَعْلَا حَضْرَمْ وَلَا بُجْجِ اَيْنَا. سِيْ بِهِ مَعْلَا
 سِيْ حَضْرَمْ بُوْجْجِ سِيْ* — مَعْلَا اَيْنَا مَعْلَا بُوْجْجِ اَيْنَا*
 وَاعْزِلْ بِهِ مَعْلَا اَيْنَا اَيْنَا حَضْرَمْ مَعْلَا اَيْنَا* —
 وَاعْزِلْ حَضْرَمْ مَعْلَا بِهِ. وَلَا جِلْ بِهِ مَعْلَا بِهِ* — اِجْلَا
 اَيْنَا بِهِ. سَلَا فَا مَعْلَا⁴ حَضْرَمْ* — اَيْنَا مَعْلَا اَيْنَا مَعْلَا
 جِلْهَا* — مَعْلَا مَعْلَا اَيْنَا مَعْلَا بِهِ مَعْلَا* —

LECTIO 27.

De Pronomine personali suffixo.

A) De suffixis in genere.

127. — Suffixa pronominalia dicuntur quaedam pronominis formae, quae nominibus, verbis et praepositionibus conjuncta, genitivum, accusativum variasque relationes, spectata significatione praepositionis, respective designant.

128. — En forma suffixorum simplicissima:

a) nominis et praepositionum: ٓ *mei, mihi*, etc.; ٔ (m.) *tui, tibi*, etc.; ٖ (m.) ٗ (f.) *sui, sibi, ejus, ei*, etc.;

¹ sum. — ² trepidas. — ³ qui adsto. — ⁴ potest.

نُفَعِ nostri, nobis, etc.; نَفَعِ (m.) نَفَعِ (f.) vestri, vobis, etc.; نَفَعِ illorum, illis, etc.; نَفَعِ illarum, illis, etc.

b) verbi: نَفَعِ me; نَفَعِ (m.) نَفَعِ (f.) te; نَفَعِ, نَفَعِ illum; نَفَعِ illam; نَفَعِ nos; نَفَعِ (m.) نَفَعِ (f.) vos; نَفَعِ illos; نَفَعِ illas.

B) De suffixis nominum.

129. — Genitivus pronominis personalis seu suffixa nominum vices gerunt *Pronominis possessivi*: نَفَعِ pater mei seu pater meus.

130. — Suffixa: a) *quoad genus*, ad nomen regens referuntur, non ad nomen rectum cui adnectuntur — b) *quoad numerum*, nominis cui adnectuntur, alia dantur pro nominibus in singulari, alia vero pro nominibus in plurali — c) *quoad adjunctionem*, si nomen per vocalem exeat, nuda; sin autem per consonantem, mediante vocali auxiliari nectuntur. Quae omnia in subsequentibus tabellis satis liquent:

NOMINIS SINGULARIS			NOMINIS PLURALIS		
Sing. 1. c.	نَفَعِ	meus	نَفَعِ	mei	
2. m.	نَفَعِ	tuus	نَفَعِ	tui	
2. f.	نَفَعِ		نَفَعِ		
3. m.	نَفَعِ	ejus	نَفَعِ	ejus	
3. f.	نَفَعِ		نَفَعِ		
Plur. 1. c.	نَفَعِ	noster	نَفَعِ	nostri	
2. m.	نَفَعِ	vester	نَفَعِ	vestri	
2. f.	نَفَعِ		نَفَعِ		
3. m.	نَفَعِ	eorum	نَفَعِ	eorum	
3. f.	نَفَعِ	earum	نَفَعِ	earum	

EXEMPLUM.

Sing. نَفَعِ judicium — st. cr. نَفَعِ

Plur. نَفَعِ judicia — st. cr. نَفَعِ

	CUM SUFF. NOM. SINGULARIS	CUM SUFF. NOM. PLURALIS
Sing. 1. c.	قَدِّمَ <i>judicium meum</i>	قَدِّمَ <i>judicia mea</i>
2. m.	قَدِّمَ <i>judicium tuum</i>	قَدِّمَ <i>judicia tua</i>
2. f.	قَدِّمَ <i>judicium tuum</i>	قَدِّمَ <i>judicia tua</i>
3. m.	قَدِّمَ <i>judicium ejus</i>	قَدِّمَ <i>judicia ejus</i>
3. f.	قَدِّمَ <i>judicium ejus</i>	قَدِّمَ <i>judicia ejus</i>
Plur. 1. m.	قَدِّمَ <i>judicium nostrum</i>	قَدِّمَ <i>judicia nostra</i>
2. m.	قَدِّمَ <i>judicium vestrum</i>	قَدِّمَ <i>judicia vestra</i>
2. f.	قَدِّمَ <i>judicium vestrum</i>	قَدِّمَ <i>judicia vestra</i>
3. m.	قَدِّمَ <i>judicium eorum</i>	قَدِّمَ <i>judicia eorum</i>
3. f.	قَدِّمَ <i>judicium earum</i>	قَدِّمَ <i>judicia earum</i>

Adnotanda.

131. — a) Suffixum ُ primae pers. sing. in pronuntiatione minime auditur — b) suffixa ُ, ُ, ُ pronuntiatione *Rukôhō* donantur, licet consonans praecedat — c) suffixa omnia nominis pluralis — 3. pers. m. sing. excepta — per ُ exordiuntur¹.

132. — Suffixa distinguuntur in *gravia*, et *levia*. *Gravia* sunt: ُ, ُ, ُ, ُ, ُ; *levia* vero cetera alia.

¹ Haec quidem littera non est nisi terminatio st. cr. pl. masculinorum, quacum deinde suff. 1. pers. sing. m. coalescit. Simpliciter tamen gratia et ut melius pateat distinctio inter puram radicem et elementa accessoria, illam tamquam ad suffixa pertinentem consideramus.

Suffixum ُ „au“ ortum est ex contractione ُ et ُ cum desinentia st. cr. pl. masculinorum. Forma namque primitiva suff. 3. pers. masc., tam pro verbis quam pro nominibus, erat ُ, cui deinde praevaluit altera forma ُ. Illa tamen post vocales productas *e*, *i* atque *ai* servata est, amisso quidem ُ et una cum ipsis diphthongos *iy*, *ey*, *ay* efformans. Seriore tempore additum etiam fuit ُ tamquam signum mere graphicum (76, c).

133. — In adnectendis suffixis, nominum terminationes }²
et }³ tam in masculinis quam in femininis ubique eliduntur.



134. — Suffixa nominis singularis:

a) *in masculinis*, omnia ad st. emphaticum accedunt sublata desinentia (praeterquam in nominibus cum 2. vel 3. rad. gutturali, in quibus suffixa gravia ad st. cr. nectuntur): **مَلِكٌ** *rex* = **مَلِكْ**, **مَلِكُ**, etc.; sed **مُتَمِّدٌ**, st. cr. **مُتَمِّمٌ**, *dilectus* = **مُتَمِّمٌ**, **مُتَمِّدٌ**, etc. b) *in femininis*, suffixa levia ad st. emphaticum; gravia vero ad st. constructum adjiciuntur (exceptis nominibus quae in 2. radicali vocalem gerunt quaeque suffixa omnia cum st. emph. componentur): **مَلِكَةٌ**, st. cr. **مَلِكَةٍ** *regina* = **مَلِكَةٍ**, **مَلِكَةٍ**, etc.; sed **مَلِكَةٌ** *vitula* = **مَلِكَةٍ**, **مَلِكَةٍ**, etc.¹.

135. — Suffixa nominis pluralis ad *statum emphaticum* indiscriminatim junguntur, sublata ejus desinentia.

136. — *Anomaliae quaedam*: a) Nomina pluralia per ۱^o desinentia, sive regularia sive irregularia — exclusis tantum formis in ۱^o — suffixa nominis singularis sibi adsciscunt: مَلِكٌ = مَلِكِي (non مَلِكِي) reginae nostrae; مَوْلَا = مَوْلَاي (non مَوْلَاي) domini mei; sed regulariter مُجَنَّا = مُجَنَّاي hinnuli mei, etc. — b) Adjectiva in ۱^o ante suffixa nominis pluralis vel servare vel omittere possunt ۱^o radicale: يَتَمِّمٌ = يَتَمِّمُونَ vel يَتَمِّمَاتُ juvenes mei.

137. — Praepositiones eadem ratione ac nomina suffixa accipiunt, servatis regulis de mutatione vocalium (77—79): **in** **me**. Ex ipsis quaedam suffixa nominis pluralis exigunt, ut **super**, **pro**, **apud**, **coram**, etc. (Cfr. Lect. 69).

138. — Pronomina tertiae pers. suffixa — sicut et separata — saepe pleonastice usurpantur:   et mater *ejus* Iesu.

¹ Hisce legibus haud raro in praxi derogatur ob magnam, qua Lingua syriaca gaudet, libertatem inserendi vocales auxiliares. Regulae hic traditae praesertim deficiunt in nominibus femininis ex radicibus infirmis quae vocalem habent in priori duarum consonantium remanentium. In iis enim suffixa gravia modo ad st. constructum modo ad st. emphaticum apponuntur. Ex. gr.: *finis* = *𐤔𐤍𐤕*, st. cr. *𐤔𐤍𐤕*; *tristitia* = *𐤔𐤍𐤕*, st. cr. *𐤔𐤍𐤕*, etc.

VOCABULARIUM.

إِنَّا	frater	نَظَرًا	custodiens
إِمَّا	mater	جَمْعًا (pl. جَمْعًا)	populus
إِنَّمَا	dicens	جَسَدًا	corpus
خَلَقًا	creator	فَمَّا	os, oris
عَظْمًا	os, ossis	وَحْفًا	oratio
رَمْلًا	eleemosyna	رُجُحًا	crux
سَلَامًا	peccatum	مُعْصَا	laus
نَجْمًا	cognoscens	مُجَلِّدًا	dominator
قَائِلًا	justitia	مُعِينًا	perfectus
مُسَدَّدًا	scriptum	تَلَامِيذًا	discipulus
حَدَا	ad, coram	إِنِّ	ibi

EXERCITIUM.

مُعْصَا لِعَظْمٍ خَلَقًا * — يُحْفًا فَمَّا فَهَمَّ رُحْفًا *
 حَلَامَةً بَلَامًا * — فَهَمَّ تَنَاصُفًا نَظَرًا إِنَّا حَمَمًا * مُنِيرًا *
 مُنِيرًا * وَجَبَّ مُنِيرًا مُنِيرًا قَلْبًا * — سَجَرًا فِيهِ قَائِلًا *
 وَابْنًا عِلْمًا إِنَّا جَا قَلَا * — وَهُوَ قَدْ أَقْبَلَ لِهَ: قَدْ يَدُ
 لَمَّا مَعَ أَتْفَ إِنْ تَبَيَّنَ وَفَعَلَ إِنْ لَمَّا لِحَقَّتْ يَدُ وَاقْبَلْ: بَا لَمَّا
 مَدَا إِنْ تَبَيَّنَ * — وَفَعَلَ مُنِيرًا أَتْفَ * — حَلَامَةً *
 جَعَلَ جَعَلَ مُنِيرًا بِعَيْنِهِ يَدُ مُنِيرًا قَائِلًا * — وَاقْبَلْ: مُنِيرًا
 مُنِيرًا رَحْمًا * مُنِيرًا مُنِيرًا جَعَلَ * — وَفَعَلَ
 سَلَامَةً مُنِيرًا وَاقْبَلْ: أَتْفَ جَرَحًا * — إِنْ إِنْ إِنْ
 عِلْمًا: نَدَا تَبَيَّنَ حَلَامَةً عِلْمًا: إِنْ إِنْ: حَلَامَةً تَبَيَّنَ *
 حَلَامَةً إِنْ: إِنَّا: جَعَلَ يَدُ إِنْ جَعَلَ تَبَيَّنَ *
 رُحْفًا وَاقْبَلْ: مُنِيرًا أَتْفَ: إِنْ مُنِيرًا *

¹ hac vice. — ² et affixit. — ³ requiescet. — ⁴ revertetur.

LECTIO 28.

De Pronomine demonstrativo.

139. — Demonstrativum proximum:

Sing.	m.	ܗܝܬ, ܝܬܐ	hic, iste
	f.	ܗܝܬ, ܝܬܐ	haec, hoc, ista, istud
Plur.	m.	ܗܝ, ܗܐ, ܗܐܝܬ	hi, hae, haec
	f.	ܗܝܬ, ܝܬܐ	isti, istae, ista

140. — Adnot. — 1) Formae ܗܝܬ, ܝܬܐ raro inveniuntur et semper substantivum praecedunt cum valore adjectivi demonstrativi: ܗܝܬ ܗܘܡܐ hic homo.

2) Pronomen demonstrativum cum formis encliticis pron. personalis ita componitur : ܗܝܬܐ hic est; ܗܝܬܐ¹ haec est; ܗܝܬܐ hi sunt; ܗܝܬܐ hae sunt.

141. — Demonstrativum remotum:

Sing.	m.	ܝܬܐ is (hau)	Plur.	m.	ܗܝܬܐ li
	f.	ܗܝܬ ea, id		f.	ܗܝܬ eae, ea

142. — Adnot. — Pron. demonstrativum remotum haud raro pro *adjectivo demonstrativo* usurpatur, interdum cum valore articuli : ܗܝܬ ܗܘܠܐ ea regio.

¹ Apud Syr. orientales ܗܝܬܐ hōdai.

² Cum puncto superno in omnibus formis ut distinguantur a respectivis Pron. pers. in absentia vocalium.

مَوْضِعٌ	locus	جَدْعٌ	saeculum
ذِئْبٌ	lupus	ذِئْبٌ	exiguus
مَوْضِعٌ	locus	مِثْرٌ	bellum
زَمَانٌ	tempus	مَرَامٌ	desiderium
بَرَاءَةٌ	libera	مُتَعَذِّرٌ	perturbatio
يَوْمٌ	dies	نَوْمٌ	somnus
يَوْمٌ	hodie	سَاعَةٌ	hora
جَنَانٌ	supernus	إِسْرَافٌ	generatio

EXERCITIUM.

[illegible]

¹ *cursus vitae nostrae.* — ² *sum.* — ³ *mortuus est.* — ⁴ *qui fuerat.* — ⁵ *et fuerunt.* — ⁶ *videbit.* — ⁷ *propterea dicitur.* — ⁸ *dormiunt.*

LECTIO 29.

De Pronomine interrogativo.

143. — A) Interrogativum substantivum est: **مَنْ** *quis? quae?*
quinam? quaenam? — pro personis — et **مَا**, **هَذَا**, **هَؤُلَاءِ**, **كَيْفَ**
quid? quae? — pro rebus.

144. — Adnot. — **مَا** — sicuti **هَذَا** pro **هَؤُلَاءِ** — raro
adhibetur. Invenitur praecipue cum praepositionibus compositum:
كَمَ *quam, quantum*; **أَيُّ** *ad quid, numquid*, etc.

145. — **كَيْفَ** saepe adverbialiter usurpatur: **كَيْفَ** *quo-*
modo se habent?

146. — **مَنْ** et **مَا** formas encliticas Pron. pers. sibi adscis-
cunt hoc modo:

مَنْ <i>quis est?</i>	مَا <i>quid est?</i>
مَنْ <i>quae est?</i>	مَا <i>quid est?</i>

147. — B) Interrogativum adjectivum est:

m.	مَنْ <i>quisnam?</i>
Sing. f.	مَنْ <i>quaenam? quodnam?</i>
Plur. c.	مَنْ <i>quinam? quaenam?</i>

148. — Adnot. — 1) Cum formis encliticis Pron. pers.
conjunctum fit: **مَنْ** *ecquis... est?* **مَا** *ecquae... est?*

2) Pronomina interrogativa, tum substantiva tum adjectiva,
subsequente relativo **مَنْ**, idem valent ac demonstrativa: *is qui* seu
quicumque, ea quae seu *quaecumque*, etc.

¹ Invenitur etiam **كَيْفَ**.

EXERCITIUM.

¹ *es tu.* — ² *sollicitus est.* — ³ *et laudabimus eum.* — ⁴ *quod fecisti.*
— ⁵ *qui habent.* — ⁶ *intrare.* — ⁷ *quam aedificabitis.* — ⁸ *dispergit.* — ⁹ *est.*
— ¹⁰ *qui timet.* — ¹¹ *cogitate.*

LECTIO 30.

De Pronomine relativo.

149. — Pronomen relativum exprimitur per praefixum **וְ**, invariabile pro omni genere, numero et casu¹: **וְהָרֹמֶל** homo qui occidit.

150. — Casus obliqui determinantur, more Hebraeorum, per suffixa pronominalia substantivis, verbis aut respectivis praepositionibus addita.

EXEMPLA.

Gen. =	וְהָרֹמֶל	homo cuius nomen
Dat. =	וְהָרֹמֶל לְבֵיתוֹ	homo cui domus non est
Acc. =	וְהָרֹמֶל vel וְהָרֹמֶל	homo quem occidisti
Abl. =	וְהָרֹמֶל בְּ	homo in quo non est, cum quo non est

151. — *Adnot.* — Particula **וְ**: a) saepissime est mera nota genitivi loco status constructi: **וְהָרֹמֶל** filius Dei; — b) transit in conjunctionem et diversas induit significationes: quod, quia, ut, quum, etc. (cfr. lat. *quod* et graec. *ὅτι*).

VOCABULARIUM.

יָד	manus	חָסֵד - חֶסֶד	latens
בֵּרַךְ	benedictus	חֲמָצָה	scandalum
רָא - רָאָה	videns	פֶּלַא	laqueus
יָדָע	cognitio	קָם	surrexit
בָּקֵשׁ	quaeso, ergo	אֲפֹסְטָלוֹס	apostolatus

¹ In origine designabat Pron. demonstrativum. Saepe adhuc valorem retinet Pron. demonstrativi simul ac relativi: **וְהָרֹמֶל** *oi ek tōn 'Iakōb.*

[illegible]

De Pronomine possessivo separato.

SINGULARIS

PLURALIS

1. c.	مِىْ	<i>meus, mea, meum</i>	نِىْ	<i>noster, nostra, nostrum</i>
2. m.	تِىْ	<i>tuus, tua, tuum</i>	فِىْ	<i>vester, vestra, vestrum</i>
2. f.	هِىْ		هِىْ	
3. m.	سِىْ	<i>suus, sua, suum</i>	هَؤُلَآءِ	<i>eorum, earum, eorum</i>
3. f.	هَؤُلَآءِ		هَؤُلَآءِ	

* Pronomen Δ , etc. grammaticaliter componitur ex relativo γ , in sua forma antiquiori, et particula dativi Δ suffixis pronominalibus conjuncta: $\Delta + \gamma$ (cfr. in Lingua hebraica אשר לי , אשר לך etc.).

EXERCITIUM.

¹ Verba legatorum Benadod ad Achab. — ² qui congregat et multiplicat. — ³ qui misit me. — ⁴ negotium. — ⁵ humiliat. — ⁶ apostata est. — ⁷ praesentia.

De verbo substantivo — (Appendix).

155. — Verbum ἰσοῖν integre flectitur juxta categoriam verborum sibi propriam (254, *b*). Ejus tantum *Perfectum* hic subjungimus.

Flexio verbi substantivi:

a) Ḥ^{est} (cum suffixis)		b) Ḥ^{fuit} (Praeteritum)	
Sing.	Ḥ^{sum} <i>sum</i>	Sing. 3. m.	Ḥ^{fuit}
	Ḥ^{es} (m.)	3. f.	Ḥ^{fuit} <i>fuit</i>

¹ *monstra te.* — ² *imitentur* — ³ *magis aestimat.*

CAPUT III.

De Verbis.

I) De verbo in genere.

Verbum syriacum in forma sua simplicissima constat ut plurimum tribus consonantibus, quae *radicales* vocantur. Haec forma trillittera dicitur etiam *radicalis*, quia exprimit radicem significationemque fundamentalem ex qua ceterae formae ac variationes significationis principalis exoriuntur. Radix omnium verborum apparet in 3. pers. sing. m. Perfecti: ܡܠܝܬܐ *occidit*.

LECTIO 33.

De temporibus, modis ac conjugationibus.

156. — Tempora duo tantum distinguuntur: *Perfectum* et *Imperfectum*, quorum alterum actionem completam, alterum vero incompletam proprie designat. *Praesens* a Syris significatur Participio pronomini personali conjuncto (125). — Ope verbi substantivi ܡܠܝܬܐ formantur adhuc tempora composita, id est, *Praeteritum Imperfectum* et *Plusquamperfectum*.

157. — Modi sunt *Indicativus* et *Imperativus*. Dantur praeterea *Infinitivus* seu nomen actionis et *Participium* seu nomen agentis. Modus jussivus et cohortativus in Lingua syriaca desunt.

158. — Formae igitur *verbales* in unaquaque conjugatione recensentur: 1. *Perfectum*, 2. *Imperfectum*, 3. *Imperativus*, 4. *Infinitivus*, 5. *Participium*.

159. — Numeri sunt duo: *Singularis* et *Pluralis*. — Personae tres, et quidem *prima* cum unica forma communi, *secunda* vero ac *tertia* cum duplici forma pro utroque genere. Imperativus nonnisi secundam pers. agnoscit.

160. — Conjugationes nuncupantur quaedam formae *auctae* seu a radice verbali certa ac constanti lege deductae, quae significationem fundamentalem ad sensum *intensivum*, *causativum* et *reflexivum* aut *respective passivum* trahunt. Conjugationes, quarum nomina ab antiquo paradi-gmate ٱفج desumuntur, sunt sex: 1. P'al=ٱفج, 2. Ethp'el=ٱفجل, 3. Pa'el=ٱفج, 4. Ethpa'al=ٱفجل, 5. Af'el=ٱفج, 6. Ettaf'al=ٱفجل.

LECTIO 34.

De formatione Conjugationum earumque valore.

161. — Ex forma primitiva (=P'al) ceterae conjugationes enas-cuntur, partim adjunctis praeformativis, partim geminata secunda radicali mutatisque vocalibus, ut elucet ex sequenti schemate:

conjugatio	rad.-vocal.- prae-f.	exemplum	valor
I. P'al	— ٱ —	ٱفج	significatio fundamentalis= <i>occidit</i>
II. Ethp'el	— ٱ — ل	ٱفجل	reflexiva aut passiva P'al= <i>occisus est</i>
III. Pa'el	— ٱ — ج	ٱفج	intensiva, iterativa, causativa= <i>trucidavit</i>
IV. Ethpa'al	— ٱ — ج ل	ٱفجل	reflexiva aut passiva Pa'el= <i>trucidatus est</i>
V. Af'el	— ٱ —	ٱفج	causativa interdum inchoativa= <i>occidere fecit</i>
VI. Ettaf'al	— ٱ — ل ل	ٱفجل	reflexiva aut passiva Af'el= <i>occidere pulsus est</i>

Adnotanda.

162. — Praeter istas sex formas occurrit interdum conjugatio Šaf'el (=ٱفج) ejusque reflexiva Eštaf'al (=ٱفجل) sensum *causativum* praeseferens (255, 1): ٱفج *servire fecit* (à ٱفج *egit*).

163. — Si forma radicalis incipiat ab unâ ex litteris dentalibus — ط, ث, د, ذ, ظ, ذ — locum obtinent in *Ethp'el*, *Ethpa'al* et *Eštaf'al* mutationes de quibus in Lect. 10 (41 a—41 d).

164. — Conjugationes distinguuntur, uti ex significatione apparet, in *activas* (P'al — Pa'el — Af'el) et *reflexivas* aut *passivas* (Ethp'el — Ethpa'al — Ettaf'al). Hae ultimae praefixo ܠ discriminantur.

165. — Significatio reflexiva in plerisque verbis jam in passivam abiit. Forma *Ettaf'al*, quae raro tantum occurrit, suppletur communiter per *Ethp'el* aut *Ethpa'al*.

166. — Forma *Pa'el* verba intransitiva in P'al haud raro in activa convertit: ܐܝܬܝܢ, *justus fuit*, Pa'el=ܐܝܬܝܢ *justificavit*. Interdum tamen ejus significatio cum P'al prorsus convenit. Idipsum valet circa conjugationem Af'el.

167. — Conjugationes relatae verbis tum regularibus tum irregularibus communes sunt. Paucissima vero omnibus sex formis donantur; sed quaedam tantum, immo unica aliquandiu, singulis verbis adsunt voces¹.

EXERCITIUM.

Verborum subsequantium omnes deducantur conjugationes.

ܠܝܬܝܢ	<i>subripuit</i>	ܠܝܬܝܢ	<i>consiliatus est</i>
ܠܝܬܝܢ	<i>erexit</i>	ܠܝܬܝܢ	<i>evasit</i>
ܠܝܬܝܢ	<i>mutavit</i>	ܠܝܬܝܢ	<i>ortus est</i>
ܠܝܬܝܢ	<i>portavit</i>	ܠܝܬܝܢ	<i>fecit</i>
ܠܝܬܝܢ	<i>collegit</i>	ܠܝܬܝܢ	<i>misit</i>

¹ Ita aptius appellarentur, nam sicut in Lingua graeca vox passiva et medio-passiva, ita etiam in Lingua syriaca sic dictae *conjugationes* modificationes unius ejusdemque verbi et quoad significationem et quoad flexionem exprimunt. Ea tamen denominatione utimur morem grammaticis gerendo.

LECTIO 35.

De distinctione ac flexione verborum.

168. — Verba trifariam dispertiuntur in: a) regularia — b) gutturalia — c) irregularia.

169. — Verba **regularia** illa dicuntur quae tres radicales, quibus constant, firmiter retinent in decursu conjugationis, ideoque *firma* etiam appellantur.

170. — **Gutturalia**, quae inter radicales litteram gutturalem ostendunt cujus gratia vocales verbi regularis saepe variantur.

171. — **Irregularia** vero, quorum radicalis aliqua inter flexionem evanescit. Haec ideo *infirma* quoque vocantur.

172. — Flexio incipit a 3. pers. sing. masc., ut a forma simplicissima. Declinatio quoad personas fit per affixa seu *Afformativa* et praefixa seu *Praeformativa*, quae radici conjuncta, eadem sunt pro omnibus et verbis et conjugationibus.

173. — Perfectum utitur tantum *afformativis*. Haec sunt:

singulare

3. m. —
3. f. أَـ
2. m. كـ
2. f. كـ
1. c. أَـ

plurale

3. m. كـ vel هـ
3. f. كـ vel $(ة)$
2. m. كـ
2. f. كـ
1. c. كـ vel هـ

174. — Imperfectum cum *afformativis* simul et *praeformativis* flectitur, ut sequitur:

Sing. 3. m.	— — — ך	Plur. 3. m.	ׁוּׂ׃ — — — ך
3. f. (וּ)	— — — ך	3. f.	ׁוּׂ׃ — — — ך
2. m.	— — — ך	2. m.	ׁוּׂ׃ — — — ך
2. f.	ׁוּׂ׃ — — — ך	2. f.	ׁוּׂ׃ — — — ך
1. c.	— — — ך	1. c.	— — — ך

175. — Personae Imperativi efficiuntur per sola *afformativa*:

Sing. 2. m.	—	Plur. 2. m.	ׁוּׂ׃ vel ׁ
2. f.	וּ	2. f.	ׁוּׂ׃ vel ׁ

176. — Infinitivus necnon Participium — in formis auctis — efformatur *ope* ׁ *prae*fixi. Insuper Infinitivi omnes, praeterquam in P'al, exeunt in ׁ׃.

II) De Verbo regulari.

LECTIO 36.

De flexione verbi regularis: Perfectum.

177. — Verbum regulare illud est cujus radix neque litteram semivocalem neque gutturalem aut secundam radicalem iteratam prae se fert cuique ך ut prima radicalis absens sit.

¹ Cfr. hebr. יִקְטֹלוּן — יִקְטֹלוּן — יִקְטֹלוּן.

178. — Perfectum *P'al* in 3. pers. sing. m. duas exhibet quoad vocalem characteristicam diversas formas: A) مُتَّ *occidit* — pro verbis transitivis — B) تَمَّت *timuit* — pro verbis intransitivis.

179. — Perfectum, adjunctis formae radicali affirmativis, de quibus supra n. 172, propriaque vocali diversimode mutata pro qualitate syllabarum, flectitur ut sequens fert schema¹:

Num. et pers.	P'al A)
Sing. 3. m.	مُتَّ <i>q̄tal=occidit</i>
3. f.	مُتَّت <i>q̄etlāth=occidit</i>
2. m.	مُتَّت <i>q̄talt=occidisti</i>
2. f.	مُتَّت <i>q̄talt=occidisti</i>
1. c.	مُتَّت <i>q̄etlēth=occidi</i>
Plur. 3. m.	مُتَّت vel مُتَّت <i>q̄tal=occiderunt</i>
3. f.	مُتَّت vel مُتَّت^2 <i>q̄tal=occiderunt</i>
2. m.	مُتَّت <i>q̄taltūn=occidistis</i>
2. f.	مُتَّت <i>q̄taltēn=occidistis</i>
1. c.	مُتَّت vel مُتَّت <i>q̄taln=occidimus</i>

¹ Perf. ut ab aliis formis verbalibus distinguatur signari solet, etiam in textibus vocalizatis, supposito puncto inter 1. et 2. radicalem aut sub quacumque radicalium. Excipitur 2. pers. pluralis, quae nullo puncto signatur, 1. sing. quae punctum habet supernum, et 3. f. sing. quae ab Orientalibus semper ita signatur مُتَّت , ab Occidentalibus vero sic مُتَّت vel مُتَّت vel مُتَّت .

Perf. Pa'el a quibusdam puncto superiore distinguitur; insuper quandoque duobus punctis sic: مُتَّت .

² Penes Syr. Or. 3. pl. fem. semper مُتَّت , مُتَّت scribitur. Adhuc apud Occidentales scriptio مُتَّت , مُتَّت , nonnisi posterius invaluit. Illam tamen in tabellis utpote plenior formam constanter exhibebimus.

Num. et pers.	P'al B)
Sing. 3. m.	دَهِلَ <i>dhel=timuit</i>
3. f.	دَهِلَاثَ <i>dēhlāth=timuit</i>
2. m.	دَهِلَتَ <i>dhelt=timuisti</i>
2. f.	دَهِلَتَا <i>dhelt=timuisti</i>
1. c.	دَهِلَ <i>dēhlēth=timui</i>
Plur. 3. m.	دَهِلُوا vel دَهِلُوا <i>dhel=timuerunt</i>
3. f.	دَهِلُوا vel دَهِلُوا <i>dhel=timuerunt</i>
2. m.	دَهِلْتُمْ <i>dheltūn=timuistis</i>
2. f.	دَهِلْتُمْ <i>dheltén=timuistis</i>
1. c.	دَهِلْنَا vel دَهِلْنَا <i>dheln=timuimus</i>

Adnotanda.

180. — Litterae *o* et *u* finales minime pronuntiantur; in formis vero *مَلَّحَ* et *مَلَّحَتْ* saepe etiam omittuntur¹. Ampliores formae *مَلَّحَمَ* — *مَلَّحْتِ* — *مَلَّحِي* recentioris sunt aetatis. Tertia pers. pl. fem. cum desinentia *u* aut *u* *Siôme* semper instruitur.

181. — Verba transitiva vocali *u*, propria intransitivorum, haud raro ornata apparent et vicissim: *دَهِلَ* (trans.) *induit*; *دَهِلَ* (intr.) *emarcuit*. Alias idem verbum pro diversitate significationis diversam assumit vocalem: *دَهِلَ* *vastavit* et *دَهِلَ* *vastatus fuit*.

182. — Ad instar *P'al* reliquae conjugationes declinantur, tum activae tum reflexivae (Cfr. Paradigma I in fine Gram.).

¹ Cfr. 179, nota 1.

VOCABULARIUM.

إِفْهًا	agricola	أَفْهًا	Af. splenduit
جَنَر	genuflexit	سَد	descendit
جَنَر	Pa. benedixit	هَفَا	limes
كُوهَا	genu	هَلَم	ascendit
تَخَا	texuit	حَج	transiit
تَسَدًا	timor	فَلَج	divisit
رَج	parvus fuit	زَلَدًا	timor
سَعَد	reputavit	مَقَد	audivit
فَعَا	spina	مَدَج	subject
مَدَلَا	corona	أَج	confregit
فَدَلَا	adventus	أَف	firmus fuit

EXERCITIUM.

بَقَعُ جَنَمَ فَلَجَ تَهَرَّبَ دَهَضْتُهُ وَحَجَّهَ حَيْثُ إِسْمُهُ *
 — هَلَعَفَسَدًا بَضَلًا إِيهِ يَا وَبَسَكُهُ تَسَدًا زُخْدًا * — ضَنَ حَج
 إِيهِ يَا حَفَلَامِيهِ. رَجَبُ أَوْهَ وَلَا هَجَا يَه. حَزَلَا رَجَ قَلَا هَجِيهِ
 دَهَ زَلَا هَجَبًا مَدَجًا * — أَوْهَ بَسَكُهُ يَه تَخَا¹ أَوْهَم.
 وَحَجَّحَا هَضَاتِ إِيهِ إِيهِ زَلَدًا. إِيهِ إِيهِ فَعَدَفَ جَعَفَ زَه
 رَجَب * — إِيهِ هَجَ هَجَلَه. جَنَدًا إِيهِ حَضَبَ لَهَضَفَا.
 لَا لِمَ حَزَنَتُهُ إِلَّا قَلَا مَدَجَ إِيهِ جَا هَجَا * — هَلَم
 لَهَ زَا وَبَسَكُهُ هَجَبًا جَلَا زَا يَامَسَدًا² دَهَفَ * — وَبَسَكُهُ حَلَا
 رَجَمَتَا هَجَمَدًا³ جَبَم. هَمِنَا حَقَقِيهِ. وَحَزَمَ جَا كَهَقَسَفَ
 مَبَقَمَ * — إِيهِ سَدَ لَا زَلَا حَيْثُ إِيهِ أَوْهَ دَهَفَ
 فَعَدَا: وَبَسَكُهُ⁴ دَهَفَ تَلَا. فَعَدَا هَجَلَه فَعَدَا دَهَمَ زَا *
 *
 *
 *

¹ Vid. § 101, n. 4. — ² supple: tu, Domine. — ³ et posuerunt. — ⁴ ut essent.

— إِيْحِيْمُ حَمِيْمُهُمَا إِيْحِيْمُ وَإِسْمَعِيْلُ جِهَ حُجَّائُهُ * — تَعْمِي
إِيْحِيْمُ فِي عِيْلِهِ وَتَبَا. عِيْلُ إِيْحِيْمُ وَسِيْلُ إِيْحِيْمُ¹ * — وَإِيْحِيْمُ جِهَ
خَلَّافًا. إِيْحِيْمُ وَخَلَّافُ مِمَّنْ إِيْحِيْمُ *

LECTIO 37.

De Imperfecto.

183. — Vocalis Imperfecti characteristica est communiter:

A) ا aut ي in verbis cum Perfecto in ا.

B) ا in verbis quæ Perfectum in ي habent.

184. — Flexio Imperfecti absolvitur et praeformativis, quibus diversae personae indicantur, et affirmativis ad genus et numerum distinguendum (173), ut sequitur:

Num. et pers.	P'al A) <u>مُتَّ</u> occidit — <u>فَعَّ</u> fecit	P'al B) <u>تَمَّ</u> timuit
Sg. 3. m.	<u>تَمُتُّ</u> ²	<u>تَمُتُّ</u>
3. f.	<u>تَمُتُّ</u> vel <u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u> vel <u>تَمُتُّ</u>
2. m.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
2. f.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
1. c.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
Pl. 3. m.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
3. f.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
2. m.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
2. f.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>
1. c.	<u>تَمُتُّ</u>	<u>تَمُتُّ</u>

¹ liberati sumus.

² Syr. Or. praeformativa Imperfecti interdum littera ا=i, non ي=e instruxerunt: تَمُتُّ *niqtol*. Imperf. ab Or. nullo puncto distinguitur; ab Occ. vero quandoque notatur puncto subscripto, exceptis 1. pers. sing. et formis Pa'el et Af'el, quæ distinguuntur a quibusdam punctum supra scribendo.

Adnotanda.

185. — Littera finalis ܐ 3. pers. sing. f., quae saepe ponitur ut a secunda masc. sing. distinguatur, in pronuntiatione reticetur. Personae pl. fem. semper *Siðme* donantur.

186. — Vocalis ܐ, in formis puncto ornatis, respondet 'Šôšô *rujhô* Syr. Orientalium (=o) ideoque non ut longa vocalis habenda est. Adveniente igitur terminatione vocalica, excidit ex syllaba aperta: ܐܡܗܝܢ pro ܐܡܗܝܢܐ.

187. — a) Quaedam verba cum Perfecto in ܐ, hanc in Imperfecto retinent: ܐܡܝܢ ex ܐܡܝܢ *dominatus est* — b) Alia vero cum Perf. in ܐ, Imperfectum habent in ܐ: ܐܡܝܢ ex ܐܡܝܢ *adoravit* — c) Nonnulla demum ܐ et ܐ ostendunt pro sensus diversitate: ܐܡܝܢ ex ܐܡܝܢ *validus fuit*; sed ܐܡܝܢ ex ܐܡܝܢ *vicit*.

188. — Simili modo ac *P'al*, reliquarum conjugationum Imperfecta flectuntur. In *Ettafal* formae, quae a praeformativo ܐ inchoantur, non triplici sed duplici tantum ܐ scribuntur: ܐܡܝܢ pro ܐܡܝܢܐ (Cfr. Paradigma I).

189. — Imperfectum adhibetur in Lingua syriaca ad *modum Cohortativum ac Iussivum* variasque Subjunctivi modalitates exprimendum (Lect. 81).

VOCABULARIUM.

ܐܡܝܢ	solus, <i>adv.</i> tantum	ܐܡܝܢ	opus
ܐܡܝܢ	sanguis	ܐܡܝܢ	coluit, operatus est
ܐܡܝܢ	membrum	ܐܡܝܢ	discessit
ܐܡܝܢ	convertit	ܐܡܝܢ	separavit
ܐܡܝܢ	clausit, comprehendit	ܐܡܝܢ	appropinquavit
ܐܡܝܢ	mutavit	ܐܡܝܢ	procul fuit
ܐܡܝܢ	ager	ܐܡܝܢ	cogitatio
ܐܡܝܢ	mensura	ܐܡܝܢ	dimisit, permisit
ܐܡܝܢ	vestis	ܐܡܝܢ	ministravit
ܐܡܝܢ	adoravit	ܐܡܝܢ	sol
ܐܡܝܢ	luna	ܐܡܝܢ	sumpsit

EXERCITIUM.

مَلِكٌ سَمِيحٌ. وَحَمْدُنَا بِهَيْبَةٍ هَلِيَّةٍ جَلِيلَةٍ بِهِ يَفْخَرُونَ. —
 — حَقُّهُ لَوْ جَاءَ نَحْبُ سَيْبٍ وَلَا تَبَسُّا فِي تَعْمَدَةِ حَقْمِهِ! * —
 عَمَلًا تَلَاتِيحًا حَمَلْنَا هَمَمًا جَبَلًا فِي لَأِ بَلَاءٍ¹ يَهْدِيهِ وَمُنَا
 يُخَارِقُ سَلَا * — هَمٌّ بَصَمَلًا بِهِ لَأِ تَلَامِيحٍ لَحْمَلَةٍ وَتَعْمَلُ
 لَحْمَةٍ * — هَلَا يَتَعَمَّ مَبْقَعَهُ تَلَامِيحٍ حَقِيقَةٍ وَبَقِيَةٍ إِنْ
 تَبَّ مَعَ تَبَّ * — لَوْ جَاءَ إِنْجِيحٌ سَمِيحٌ قَدَمَتَيْهِ² مَبْقَعَةٍ. تَبَّ
 وَتَلَامِيحٍ مَعَ تَلَامِيحٍ وَهَمٍّ. هَمٌّ وَنَحْبُ مَبْقَعَةٍ وَبَقِيَةٍ * — تَبَّ
 إِيَّاكَ إِنْ تَبَّ مَعَ تَلَامِيحٍ هَمٍّ هَمَلًا³. تَبَّ مَعَ زُنَا هَمَلًا³. إِيَّاكَ
 زُنَا هَمَلًا بِهِ * — تَلَامِيحٍ وَبَقِيَةٍ مَلَامِيحٍ جَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ
 تَلَامِيحٍ بِهِ. مَعَ جَلَامِيحٍ وَهَمَلًا بِهِ وَهَمَلًا بِهِ. لَأِ تَلَامِيحٍ بِهِ *
 — لَأِ لَزَامِيحٍ⁴ وَتَلَامِيحٍ جَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ قَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ
 وَتَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ * — حَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ. إِنْجِيحٍ لَأِ وَتَلَامِيحٍ *
 — حَمَلًا وَتَلَامِيحٍ لَأِ وَتَلَامِيحٍ وَتَلَامِيحٍ *

¹ veniat. — ² ponuntur. — ³ هَمَلًا — ⁴ turpis. — ⁵ dixerit. —
⁶ inquinatis.

LECTIO 38.

De Imperativo.

190. — Imperativus communiter formatur ex *tertia pers. m. Imperfecti*, dempto praeformativo. Prima et tertia persona, quae Imperativo desunt, per formas respectivas Imperfecti supplentur. Adnexus affirmativis propriis (de quibus supra n. 175) flexionem efficit hoc modo:

Num. et pers.	P'al A) ܡܗܝܬ ܡܗܝܬ occidit — ܚܝܬ fecit	P'al B) ܡܗܝܬ timuit
Sg. 2. m.	ܡܗܝܬ	ܚܝܬ
2. f.	ܡܗܝܬ	ܚܝܬ
Pl. 2. m.	ܡܗܝܬܝܬ vel ܡܗܝܬܝܬ	ܚܝܬܝܬ vel ܚܝܬܝܬ
2. f.	ܡܗܝܬܝܬ ¹ vel ܡܗܝܬܝܬ	ܚܝܬܝܬ vel ܚܝܬܝܬ

Adnotanda.

191. — a) Terminationes ܐ et ܐ in pronuntiatione excidunt sicque cunctae personae Imperativi identice sonant — b) Formae in ܡܗܝܬ et ܚܝܬ desinentes, recentiores sunt — c) Formis pl. fem. *Sîôme* semper inscribuntur.

192. — Reliquae conjugationes pari modo flectuntur. Notetur tamen Imperativus *Ethp'el* = ܡܗܝܬ. Huic vero formae assimilatus fuit seriori tempore² Imptv. *Ethpa'al* qui apud Syr. Occidentales communior evasit: ܡܗܝܬ vel ܡܗܝܬ (a ܡܗܝܬ *benedixit*).

¹ In antiquioribus Mss. occurrit etiam forma abbreviata ܡܗܝܬ.

² Nunquam tamen apud Syr.-Orientales.







— اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ . وَلِلّٰہِ اَسْمَاءُ حَقِّقَتْہَا وَاسْمَاءُ مَقْبُولٌ لِّسْمَہِہَا سَمَہٌ اَوْ
 اِسْمٌ اَوْ اِسْمٌ اَوْ اِسْمٌ — اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ اَسْمَاءُ حَقِّقَتْہَا وَاسْمَاءُ مَقْبُولٌ لِّسْمَہِہَا سَمَہٌ اَوْ
 اِسْمٌ اَوْ اِسْمٌ اَوْ اِسْمٌ *

LECTIO 39.

De Infinitivo.

193. — Infinitivi omnes formae conjugationis propriae ꝑ praefigunt. Excepto Inf. P'al, ceteri desinunt in o 4 habentque o in 2. radicali.

EXEMPLUM.

P'al  Pa'el  Af'el 
Ethp'el  Ethpa'al  Ettaf'al 

Adnotanda.

194. — Infinitivus P^{al} peculiarem nominis formam (276, 3) constituit. In reliquis status abs. nominum fem. facile dignoscitur (91).

195. — Infinitivus, nisi absolute ponatur (378), construitur cum praepositione «: **جاء ليعيش**, *volui habitare*

¹ *resistite*.

VOCABULARIUM.

هم Pa. delectavit	شعبه potens
دُخِيت duxit	نُور ignis
رَحِ emit	رُوح exivit
شُفِ albus	هَدِ Pa. speravit, evangelizavit
رَأِ visus	هَدِ visitavit
يُود dedit	حَقِ caecus
مَقِ maestus fuit	حَدِ dives fuit
مِلِ coetus, multitudo	فُود liberatio, salus
رِ praedicavit	عِمِ praecepit
قَبِ desertus	لَمِ lapidavit
مِلِ consiliatus est, promisit	وَمِ Pa. exultavit; Af. planxit
مَدِ aegrotus	وَمِ dilexit

EXERCITIUM.

[illegible]

¹ *unxit me.* — ² *misit me.* — ³ *pigeat.* — ⁴ *cupientes.* — ⁵ *part. 22.* — ⁶ *et credidit, scilicet, Abraham.* — ⁷ *et coepit.* — ⁸ *contristari.*

— ضاعف في نفسه لئلا يرمي * — ضاعف في نفسه لئلا يرمي *
 جازع. ضاعف في نفسه لئلا يرمي *
 جازع. ضاعف في نفسه لئلا يرمي *

LECTIO 40.

De Participio.

196. — Participium in conjugationibus activis *duplex* est: activum et passivum. Reflexivis autem unicum adest Participium.

197. — Praeterquam in *P'al*, Participia omnia praefixum *p* assumunt, quod sufficitur praeformativo Imperfecti. Passiva Participia vocalem extremam Imperfecti in *-* generatim permutant.

EXEMPLUM.

P'al	{ act. ضاعف في نفسه pass. ضاعف في نفسه	Pa'el ⁵	{ act. ضاعف في نفسه pass. ضاعف في نفسه	Af'el ⁵	{ act. ضاعف في نفسه pass. ضاعف في نفسه
Ethp'el = ضاعف في نفسه		Ethpa'al = ضاعف في نفسه		Ettaf'al = ضاعف في نفسه	

Adnotanda.

198. — Participia, utpote *Nomina agentis*, formam femininam variasque declinationis vices agnoscunt. Participiis *Pa'el* et *Af'el* eadem est pro femininis forma activa et passiva: ضاعف في نفسه, f. ضاعف في نفسها — Pass. ضاعف في نفسها, f. ضاعف في نفسها, etc.

¹ et exultabit. — ² induit me.

³ Fere semper notatur puncto superno saepius inter 1. et 2. radicalem collocato.

⁴ Occidentales aliquando subscribunt punctum huic Part.

⁵ Ab Occ. quandoque suprascribitur punctum inter 1. et 2. radicalem, pro Af'el inter 1. et 2. litteram.

VOCABULARIUM.

جَهَنَّمَ	gehenna	لِسَانًا	lingua
يَوْمَ الدِّينِ	judicium	مَحْمُولًا	onus
اَتَقَدَّمَ	gressus fuit	مُغْلَقًا	occlusit
وَيْلٌ	vae!	مُغْلِقًا	clausit
رَافِقًا	justus	مُقَارَنَةً	comparatio
تَلَّاهُ	peccator	مُكَتَبًا	scriba
سَمِيَ	obscuratus est	عِنْدَ	apud
حَامِلًا	portavit	مَحَلًّا	sepulcrum
يَقِينًا	gravis	تَرَدَّدًا	trepidavit
حِجَابًا	petra	أَمَّا	Ethp. impegit

EXERCITIUM.

إِنَّمَا جِئْتُكُمْ بِحَقِّ قَوْلِي. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ * — إِنْ يُسْقَطِ إِلَهُكُمْ
لَحْفًا * يُزَيِّمُ لَحْفًا جَلَسَهُ. ضَلَّاهُ * وَرَافِقَهُ لَحْفًا * — وَمَحْمُولًا
رَحِمَ حِجَابًا ضَلَّاهُ * — ضَلَّاهُ * — ضَلَّاهُ * — ضَلَّاهُ * — ضَلَّاهُ * —
مُغْلَقًا * — مَحْمُولًا * — مَحْمُولًا * — مَحْمُولًا * — مَحْمُولًا * —
وَيْلٌ * — يَوْمَ الدِّينِ * — يَوْمَ الدِّينِ * — يَوْمَ الدِّينِ * — يَوْمَ الدِّينِ * —
يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * —
يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * — يَقِينًا * —

¹ et moritur. — ² moriuntur.

فَلَا ضَرْحٌ * — هَئِنِ يَهْلِكُمْ فَمَنْ يَنْصُرُكُمْ؟ فَمَنْ يَنْصُرُكُمْ؟ كَيْفَ
 يَا ضَرْحٌ؟ * — نَعْلُكُمْ عَصَاً ضَرْحٌ؟ سَلَا. هَذَا ضَرْحٌ؟ ضَرْحٌ؟
 نَعْلُكُمْ عَصَاً تَبَعًا ضَرْحٌ؟ سَلَا. هَذَا ضَرْحٌ؟ سَلَا¹ *

LECTIO 41.

De Verbo regulari aucto suffixis.

(Cfr. PARADIGMA II.)

199. — Accusativus, quem verba activa regunt, exprimitur ope
 Δ praeфикси. Accusativus autem pronominum personalium frequentius
suffixis verbalibus significatur. In adjunctione suffixorum consi-
 deranda sunt:

A) Forma suffixorum.

Haec sunt:

	I.	II.
Sg. 1. c. = <i>me</i>	أَنَا	أَنَا
2. m. = <i>te</i>	أَنْتَ	أَنْتَ
2. f. = <i>te</i>	أَنْتِ	أَنْتِ
3. m. = <i>eum</i>	هُوَ	هُوَ، هُوَ، هُوَ
3. f. = <i>eam</i>	هِيَ	هِيَ
Pl. 1. c. = <i>nos</i>	أَنْتَ	أَنْتَ
2. m. = <i>vos</i>	أَنْتُمْ	أَنْتُمْ
2. f. = <i>vos</i>	أَنْتُمْ	أَنْتُمْ
3. m. = <i>eos</i>	(أَنْتُمْ)	(أَنْتُمْ)
3. f. = <i>eas</i>	(أَنْتُمْ)	(أَنْتُمْ)

¹ i. e. *judicii extremi*.

Adnotanda.

200. — Tertia pers. pl. suffixis caret. Ipsorum loco adhibentur formae encliticae — uncis inclusae — pronominis respectivi.

201. — Suffixa prioris columnae (I) formis verbalibus nectuntur in consonantem desinentibus; alterius vero columnae suffixa (II) illis quae in vocalem exeunt.

202. — ُ suffixorum finale in pronuntiatione minime auditur, si formula ُ (=*ui*) excipiat.

203. — Notetur suffixa ُ, ُ pronuntiari *Rukôhō* etiam post consonantem.

B) Formae verbales.

204. — Ut suffixis aptari possint, affirmativa per consonantem desinentia vocalem pristinam (76) vel, hac deficiente, vocalem auxiliarem ُ plerumque advocant, ut sequitur:

أ (2. s. m. Perf.)	= أ
أ (2. s. f. Perf.)	= أ
أ (1. c. pl. Perf.)	= أ
أ (Perf.-Impf.-Impv.)	= أ
أ (Perf. et Impv.)	= أ
أ (2. m. pl. Perf.)	= أ
أ (2. f. pl. Perf.)	= أ
أ (2. s. f. Impf.)	= أ
أ (2. et 3. f. pl. Impf.)	= أ
أ (2. s. f. Impv.)	= أ
أ (Perf. et Impv.)	= أ

¹ Saepe etiam أ (*int*).

Adnotanda:

205. — Forma مَلَّ (3. f. pl. Perf.) vocalem auxiliarem ـَ etiam accipit = مَلَّـَ .

206. — Formae omnes, quae per ـَ terminantur, ante suff. 2. sing. f. ـِ , istud ـَ mutant in ـِ (= ـِـ): مَلَّـِـ pro مَلَّـَـ *occidimus te*.

207. — Personae Imperfecti, quae exeunt in consonantem radicalem, ante suffixa 3. pers. sing. assumunt ـِ ; Imperativi vero ante omnia suffixa ـِ aut ـِـ vel ـِـ accipiunt.

208. — Adjunctione suffixorum novâque ob vocalem intermediam syllabarum divisione exorta, vocales anteriores in verbalibus formis diversimode mutantur juxta regulas generales¹. (Cfr. Paradigma). Verba tamen cum secunda radicali in ـَ , hanc vocalem immutatam servant.

C) Ratio adjunctionis.

Suffixa numquam significationem habent reflexivam, quae exprimitur vel conjugationibus medio-passivis² vel pronomine reflexivo ... Solae igitur conjugationes activae *Pa'al*, *Pa'el* et *Af'el* illa accipere possunt. Eadem de causa prima persona suffixa tantum secundae et tertiae personae admittit; secunda vero suffixa primae et tertiae; solummodo tertia persona sua et aliarum suffixa sibi adnectere valet. — Subjectum pronominale in constructione passiva ope praepositionum בְּ aut לְ exprimitur cum valore ablativi.

209. — Suffixum ـِ , quod loco ـِ apponitur formis verbalibus in vocalem desinentibus, convertitur:

- a) post ـِ in ـِـ (*oi*) = مَلَّـِـ (ـِـ + مَلَّـِـ)
- b) post ـِ in ـِـ (*iu*) = مَلَّـِـ (ـِـ + مَلَّـِـ)
- c) post ـِ in ـِـ (*eu*) = مَلَّـِـ (ـِـ + ـِـ)

¹ Circa vocalium positionem in radice non una est Syrorum praxis. Ita ex. gr. pro 3. pl. fem. Perf. invenitur مَلَّـِـ et مَلَّـِـ ; item in 2. pl. m. Imptv. مَلَّـِـ et مَلَّـِـ .

² Raro tantum conjugationes reflexivae significationem prae se ferunt transitivam.

³ Suffixum ـِ pro ـِ et ـِ in Imperfecto praesertim in antiqua Bibliorum versione invenitur.

210. — Imperfectum pro Imperativo positum haud raro suffixis istius ornatur: **لَا تُؤْمِلْ**, pro **لَا تُؤْمِلْ**, *ne occidas me*.

211. — Infinitivi necnon Participia cum suffixis ut nomina tractantur.

212. — Pro suffixo nominali 1. pers. sing. Infinitivus suffixum verbale **بِ** assumit cum valore accusativi: **تَمْلِكْ** *occidere me*.

213. — Infinitivi formarum auctarum ante suffixa exeunt in **لَا** ac nominibus femeninis hujus classis (293) in omnibus assimulantur.

214. — Simili modo ac *Pa'al* accedunt suffixa ad conjugationes *Pa'el* et *Af'el*, tam in regularibus quam in irregularibus verbis, si excipiantur verba *tertia* *judh*, pro quibus peculiares regulae vigent (252).

VOCABULARIUM.

حَلَّ concepit	ضَعَفَ humiliavit
حَزِنَ imperfectus	صَلَّ <i>Af.</i> regnavit
حَدَّ post	مَحْ حَدَّ postquam
حَقَّقَ perfectio	مَدَّ unxit
حَقَّقَ perfecit	بَعَثَ cecidit
حَقَّقَ indigens, deficiens	جَدَّ servus
جَهَلَّ latro	جَهَلَّ iniquitas
مَدَّ quando	فَلَ <i>Af.</i> ad iram provocavit
مَدَّ donum	مَدَّ cucurrit
مَدَّ humilis	مَدَّ misit; <i>Pa.</i> spoliavit

III) De Verbis semi-irregularibus.

De verbis gutturalibus.

215. — Verba quorum prima vel secunda radicalis littera *gutturalis* est, plane régulas sequuntur generales. Excipiuntur tamen *verba primae* } (de quibus infra in Lect. 43).

216. — Verba quae pro tertia radicali *o*, *u*, *u*, aut *i* habent, quasdam irregularitates ex proprietatibus gutturalium deductas ostendunt, ut sequitur:

a) In Part. activo P'al necnon in formis Ethp'el, Pa'el, Af'el et Šaf'el, tam in verbis transitivis quam intransitivis, loco a vocalem š assumunt (39).

¹ *dicite.* — ² *vult.* — ³ *stet.* — ⁴ *placabit.*

b) In Imperfecto et Imperativo P'al quaedam ex transitivis pro — etiam — ornantur: *يَسْمَعُ* *audiet*; sed *يُعْطِي* *retribuet*, etc.

Adnotanda.

217. — Verba *tertia* } fere omnia hanc radicalem non ut gutturalem sed ut semivocalem quiescentem tractant propriamque constituunt categoriam (cfr. Lect. 49—50).

218. — Notetur irregularitas verbi *يَجِدُ* *invenit, potuit* — Af'el ex radice inusitata *يَجِبُ* — loco formae regularis *يَجِبُ* (74, a).

Verba *tertia* gutturalis valde usitata.

يَهْجُرُ	<i>contempsit</i>	يُهَيِّجُ	<i>putavit, Pa. annuntiavit</i>
يُضَيِّعُ	<i>mactavit, sacrificavit</i>	يُحْدِثُ	<i>transiit</i>
يُدْخِلُ	<i>duxit</i>	يُحْكِمُ	<i>habitavit</i>
يُسَجِّلُ	<i>recordatus est</i>	يُفْعِلُ	<i>operatus est</i>
يُزَكِّي	<i>cecinit</i>	يُفْضِلُ	<i>retribuit</i>
يُزَيِّنُ	<i>seminavit</i>	يُفْطِنُ	<i>aperuit</i>
يُزِيلُ	<i>aegrotavit</i>	يُفْزِلُ	<i>misit, dimisit</i>
يُضَيِّعُ	<i>unxit</i>	يُفْزِلُ	<i>misit</i>
يُحْفِظُ	<i>custodivit</i>	يُفْزِلُ	<i>audivit</i>

VOCABULARIUM.

كُفْلًا	<i>genu</i>	بَشَدَ	<i>languit</i>
مَسْرُ	<i>messuit</i>	مُفْعِلًا	<i>labium</i>
سَهَدَ	<i>vastatus est</i>	جَنْطًا	<i>ovis</i>
مُجِبًا	<i>abnegavit</i>	فُطْمًا	<i>idolum</i>
فُطْمًا	<i>verbum</i>	زَهْمًا	<i>jejunium</i>
مُطْلَبًا	<i>praeceptor, doctor</i>	زُهْمًا	<i>persecutio</i>
مُفْعِلًا	<i>oleum</i>	لُجْلًا	<i>tres</i>

EXERCITIUM.

مَنْزِلَ فَلَيْسَ بِمَعْقِلٍ هَقَمْتُ نَزَمْتُ اِعْتَبَلْتُ * — اِتَّيْتُ.
 مَجَلَّهْ فَلَيْسَ مِنْ مَجْعَلٍ وَتَنَلْ وَهْ¹ مَجْ جَلَّطَلْ اُنَلْ جَلَّطَلْ اِلَّا
 جَجْن * — اِسْجَلْ مَعْزَلْ اَصْ². اِ اِنَلْ مَعْزَلْ اِنَلْ حَقَف * — اِرْزَنْ
 اِعْضَبْ مَذَب. قُلَّا مَقْطَلْ اِنَلْ لَقْلَلْ وَرَكْفَل * — اِلَامَنْ مَحْمُوق
 مَجْ زَهْمَلْ مَجْهَبْ نَسَبْ مَجْ مَعْمَل * — اِسْبَنْ مَجْ زَوْ مَسْبَنْ
 سَرْ. اِنَلْ مَعْزَلْ جَفْ حَقْسَرْ * — مِ اِنَلْ مَعْزَلْ حَجْبَرْ اِتَّيْتُ.
 اِنَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ اِتَّيْتُ * — اِمْعَلْ اِنَلْ حَقَفْ مَسْبَنْ
 اِنَحْفَلْ هَلْ اِلَامْعَلْ. قُلَّا اِنَلْ تَحْفَلْ ذَنْ اِنْعَل * — اِلْ اِمْعَلْ اِنَلْ اِلَّا
 لَمَلْ جَطَلْ اِلْجَه³ مَجْ جَلْ اِسْمَل * — اِلَا⁴ وَهْمَلْ حِقْمَلْ اِنَلْ
 هَامْعَلْ حَقَف. مَقْفَلْ حَقْفَلْ مَعْزَلْ اِعْمَلْ * — اِنَلْ وَهْمَلْ
 اِلْجَه⁵ اِنَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ
 مَعْزَلْ مَعْزَلْ * — مَجْ خَلْ اِلْجَه⁶ مَعْزَلْ اِعْمَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ
 مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ مَعْزَلْ *⁷

IV) De Verbis infirmis seu irregularibus.

219. — *Infirma* vocantur verba quae in decursu flexionis aliquam ex radicalibus vel amittunt vel in aliam mutant vel, si littera semivocalis sit, in quiescentem saepe convertunt. Iuxta vetus paradigma فَعَّلَ in usu venit radicales verborum istius litteris nominare ideoque diversae verborum infirmorum classes hoc modo designantur:

Verba { ف — ف — ف, quorum prima radicalis est { aut ف aut ف.

Verba { ف — ف — ف, quorum secunda radicalis est { aut ف aut ف.

Verba { ف — ف — ف, quorum secunda et tertia radicalis eadem est littera.

Verba { ف — ف — ف, quorum tertia radicalis est { aut ف.

¹ currite. — ² pater meus. — ³ quae perierunt. — ⁴ et veniet. — ⁵ et implet. — ⁶ sedentem inter. — ⁷ et interrogantem.

LECTIO 43.

Verba {^uء.

(PARADIGMA IV = \ءء comedit.)

220. — A verbo regulari eo differunt quod:

a) prima radicalis { vocalem auxiliarem assumit (36, e),
— quidem in Perfecto, * vero in Imptv. et Part. passivo P'al.

b) in verbis intransitivis vocalis auxiliaris est * in
Imperfecto — hoc plerumque in * desinente — et Infinitivo¹
dum in Imperativo servatur — Impf. transitivi: {ء perit = Impf.
{ءء; Imptv. {ءء.

c) in Ethp'el et Ethpa'al vocalis 1. radicalis transit
ad praeformativum.

d) in Af'el et Šaf'el cum suis passivis mutatur in ٥:
\ءءء cibavit, \ءءءء cibatus est.

Adnotanda.

221. — a) { prima radicalis et praeformativum 1. pers. sing.
Impf. P'al et Pa'el in unum coalescunt: \ءءء pro \ءءءء.

b) { quiescens Imperfecti haud raro eliditur: \ءءء
pro \ءءءء.

222. — Verba {ءء apprehendit et {ءء ingemuit in formis
respectivis Ethp'el et Ethpa'al primam rad. mutant in 1 (46, b):
{ءءء et {ءءء. Quae ulterius per contractionem fiunt {ءءء et
{ءءء (29, B, b). Verbum \ءء vide n. 259.

¹ Apud Syr. Or. in utroque casu ٥ء, etiam in verbis transitivis:
ءءءءء, ءءءءء — ءءءءءء, ءءءءءء.

Verba } "ॐ valde usitata.

إِذْ	<i>periit</i>	قَالَ	<i>dixit</i>
أَمْرًا	<i>mercede conduxit</i>	أَعَادَ	<i>recondidit</i>
أَتَتْ	<i>ivit</i>	أَتَتْ	<i>vinxit</i>
أَتَتْ	<i>apprehendit, clausit</i>	أَتَتْ	<i>obviam ivit</i>
أَتَتْ	<i>comedit</i>	أَتَتْ	<i>fudit</i>
أَتَتْ	<i>oppressit</i>	أَتَتْ	<i>distulit</i>

VOCABULARIUM.

أَرْبُور	arbor	فَاكُوس	cibus
دُومُوسْ لُكْتُسْ	domus luctus	أَلِيكُود	aliquid
دَبِيْتُورْ رِيوسْ	debitor, reus	رَاجِنَا	regina
لَانْغُورْ مُورْبُوسْ	languor, morbus	مُفَاقُوسْ	convivium
كَانِيسْ	canis	رَبِّي مَاجِيسْتَر	Rabbi, magister
إِنْفِرْمُوسْ دَبِيلِيسْ	infirmus, debilis	إِمْبِيُوسْ	impious

EXERCITIUM.

هَجَمَ ضَنْبًا إِجْبًا لِإِمْ وَاقَ جِه. ضَ فَلَخَمَ إِتْجِلًا
 دَوِيَّ بَيْعًا ضَايَا بِالْأَفْ. هَجَ إِجْلًا بِبَحْدًا وَلَحْدًا وَبَعْدًا لِ
 بِالْأَفْ ضَيْه * — هَجِيْتَدَفَ إِسْتَبَ بَوَّهْ لِلَّ تَهِيْلَفَكُوْنَو *
 — لِإِلْهَلْمَ ضَاكَمَلًا؛ إِدَا؛ لِإِلْ ضَاكَمَلًا؛ ضَمَمْنَا¹ حَشْنَا بِحَلْم *
 — لِدَ حَبَارًا لِحَدَ حَقًا ضَ بِحَبَارًا لِحَدَ ضَعْلَهَا * —
 ضَ؛ لِعَبَسَ تَعْبَه تَعَبِيْنَه هَجَ وَلَهَجَ تَعْبَه ضَلْجَلًا² تَعْبَسَه *
 — وَاعْفَ؛ وَهَسَ جَلَا فَلَخَمَ. اَهْهَ فِي لِمَ جَلَا إِسْلَبَ؛ تَلْهَبَ
 قَهْمُتَقَوَّ بِضَم * — لِإِلْ بِالْأَفْ³ ضَنْبًا بِالْكُمَ هَضْلًا بِالْحَقَم *
 — وَإِلْإِلْ جَهِيْنَه؛ ضَلَمَلًا ضَ جَلَا * — حَلَا فِي يَهْمَه وَاقَ جِه.

¹ *qui manet.* — ² *propter me.* — ³ *ne solliciti sitis.*

e) vocalem 2. rad. eadem ratione tractant ac verba regularia intransitiva, nisi tertia radicalis } vel littera gutturalis sit. Excipe etiam سَدِيت *sedit*, in Impf. = سَدِيت .

f) formae Pa'el et Ethpa'al regulares sunt.

Adnotanda.

225. — Verba سَعِيَتْ *scivit* et سَدِيت *sedit* primam radicalem prorsus amittunt in Imptv., Inf. et Imperfecto — quod secundam rad. etiam reduplicat — sicut verba عَرَف . (Cfr. Paradigma B et C.)

226. — Verbum دَدِيت *didicit* in Pa'el primam radicalem mutat in } (= دَوِيت *docuit*) quae, advenientibus praeformativis, plerumque evanescit: دَدِيت .

227. — Verbum سَخِيت *suxit* et inusitatum عَجَلِيت *ejulavit* in Af'el formam conjugationis pristinam exhibent سَخِيت ¹ et عَجَلِيت .

228. — In verbis hujus classis formis Perfecti, Imperativi et Part. passivi Pa'el saepe } adventitium praemittitur: سَدِيت , سَدِيت , سَدِيت .

Verba عَرَف valde usitata.

دَوِيت <i>duxit</i>	عَرَف <i>curam habuit</i>
اَدَدِيت <i>addidit</i>	اَرَسِيت <i>arsit</i>
اَدِيت <i>cupivit</i>	اَرَسِيت <i>gravis fuit</i>
اَرِيت <i>aruit</i>	اَرَسِيت <i>magnus fuit</i>
اَرِيت <i>scivit</i>	اَرَسِيت <i>longus fuit</i>
اَرِيت <i>mutuatus est</i>	اَرَسِيت <i>pallidus fuit</i>
اَرِيت <i>peperit</i>	اَرِيت <i>heres fuit</i>
اَرِيت <i>didicit</i>	اَرِيت <i>sedit</i>
اَرِيت <i>suxit</i>	اَرِيت <i>superfuit</i>

¹ Praeter formam regularem سَخِيت .

EXERCITIUM.

¹ poeniteat illud. — ² sit. — ³ i. e. Deus. — ⁴ impropere et maledicat.

لِجِ شِ يَنْسِبُ حَيْثُ لَا أَشْمُ¹ حَيْثُ جِيبُ لَمْ يَلِمْ * — مَا
 يَنْتِ حَيْثُ وَأَنْفَا جَلَا لَمْ يَنْتِ وَمَعْنَاهُ لَا أَجْمُ إِذْ يُنْفَا جَلَا
 لَمْ يَحْمِ قَدْ تَهْمُ * — وَمَنْ يَكُ حَيْثُ قَدْ² لَمْ يَكُ. وَلَكِنْ تَسْتَعِينُ
 تَعْلِيْضُ جِه * — أَمْ يَكُ لَمْ يَكُ يَكُفُ وَأَنْفَا. أَمْ يَكُ يَكُ
 حَقْمَا وَمَنْ يَكُ يَكُ مَلَامَا * — وَمَنْ يَكُ حَيْثُ جَيْتَا: هَذَا تَلَا مَقْدَحَا:
 هَذَا حَيْثُ قَدْ مَلَا: وَأَحْلَا حَيْثُ لَحَا. لَا مَنْ يَكُ يَكُ *

LECTIO 45.

Verba ٥"ر.

(PARADIGMA VI = ٥"ر egressus est.)

229. — Flexionem verborum regularium sequuntur, his notatis:

a) in Imperativo *P'al* 1. radicalis ٥"ر prorsus excidit: ٥"ر pro ٥"ر egredere.

b) quoties ٥"ر, praeformativum consequens, vocali caret, secundae radicali *assimilatur* eaque juxta regulam generalem (50—55) geminatur: ٥"ر pro ٥"ر.

c) intactam servant, contra regulam praecedentem, radicalem ٥"ر in Imperfecto *P'al* et in toto *Af'el* verba cum 2. rad. ٥"ر necnon verba ٥"ر et simul ٥"ر aut ٥"ر. Ita ٥"ر (a ٥"ر) *fulgebit*; ٥"ر (a ٥"ر) *dormiet*.

d) quae in Imperfecto ٥"ر non assimilant, illud etiam servant in Imperativo. Item verba *tertia* ٥"ر aliaque plura: ٥"ر *fulge*; ٥"ر *noce*; ٥"ر *vove*, etc.

230. — *Adnot.* — Verba hujus classis in Impf. et Impv. *P'al* tres exhibent diversos typos, ut videre est in Paradigmate.

¹ ponam. — ² ad invidiam provocat.

Verba 𐤀𐤁 valde usitata.

سقط	<i>scaturivit</i>	صدق - صدق	<i>veritus est</i>
سحب	<i>traxit</i>	قبل	<i>accepit</i>
سقط	<i>illuxit</i>	سقط	<i>fudit</i>
سحب	<i>prolongatus est</i>	سقط	<i>cecidit</i>
سقط	<i>vovit</i>	سقط	<i>egressus est</i>
سقط	<i>fulsit</i>	سقط	<i>plantavit</i>
سقط	<i>descendit</i>	سقط	<i>adhaesit</i>
سقط	<i>custodivit</i>	سقط	<i>(Impf.) dabit</i>

VOCABULARIUM.

بُتِسْ	ortus est	طَلَا	pluvia
رَمِعْ	erexit	مَلَا - مَلَانَا	plenus
سَقَّلَا	portavit, collegit	قَلَّلَا	locutus est
تَمَطَّيَا	vinum	قَرَّحَجُّوْا	currus
تَمَطَّقْ	quingquaginta	مَقَّسَمُوْا	unctio
فَقَّهْ	infidelis, apostata	يَمَّعْ	jugulavit
جَمَّلَا	vinea	حَبَّ مَلَا	usque ad
مَكَّمَّمَا	irrisio	جَمَلَا	pravus

EXERCITIUM.

[illegible]

B) — *Quoad vocales:*

a) in conjugatione P'al eadem sunt ac in verbis intransitivis, scilicet — in Perf., — in Impf.: **تَعَلَّمَ - عَلَّمَ**.

b) vocalis 2. radicalis, ubi syllabam apertam efformat, retinetur et in — convertitur¹: **يُعَلِّمُ** pro **يُعَلِّمُ**.

232. — *Adnot.* — Verba **دَامَ** *malus fuit* et **فَلَّ** *fastidivit* 2. rad. } interdum ante primam transferunt: **اَدَامَ**² pro **اَدَامَ**; **اَفَلَّ** (vel **اَفَلَّ**) pro **اَفَلَّ**.

Verba 'د' valde usitata.

دَامَ <i>malus fuit</i>	سَعَى <i>senuit</i>
لَامَ <i>bonus fuit</i>	عَلَّمَ <i>se calceavit</i>
دَامَ <i>doluit</i>	عَلَّمَ <i>petiit, interrogavit</i>
دَامَ <i>reprehendit (Pa.)</i>	اَدَامَ <i>appetiit (Ethpa.)</i>
فَلَّ <i>fastidivit</i>	

VOCABULARIUM.

مَذْهَبٌ <i>male</i>	هَيْبٌ <i>indiguit</i>
حَدَّ <i>inter, cum</i>	حَدَّ <i>violavit</i>
رَفَعًا <i>perfectio, consummatio</i>	جِبَا <i>ecclesia</i>
سَخَا <i>destructio</i>	حَدَّ <i>consenuit</i>
سَحْبًا <i>proximus</i>	فَعَلَّ <i>extendit</i>
سَلَا <i>lumbus</i>	مِنْخَلٌ <i>vicinus, propinquus</i>
نَدَدَ <i>dans</i>	وُضْعًا <i>altitudo</i>
مُحْضَفًا <i>divitiae</i>	عَمِدَ <i>Pa. cruciavit</i>

¹ Penes Syr. Or. } ut consonans tractatur ideoque istius generis formae sunt prorsus regulares.

² Invenitur etiam **اَدَامَ**.

¹ *erunt.* — ² *sit dignus.* — ³ *a patre meo.* — ⁴ *sit.* — ⁵ *part. fem. ex*
صَدْرًا. — ⁶ *erit.*

LECTIO 47.

Verba ٥"د.

(PARADIGMA VIII = ٥"د surrexit.)

233. — Verba, quorum 2. radicalis est ٥, illam ut plurimum amiserunt aut in ٥ permutarunt:

a) evanescit in conjugatione P'al (*Part. act. et pass. exceptis*);

b) mutatur in ٥ in formis Pa'el et Ethpa'al.

234. — Ubi 2. rad. excidit, compensatio fit per vocalem productam in prima radicali, neque ab ea in decursu flexionis amovetur. Haec vocalis est:

a) ٥ in Perf. P'al ac in Infinitivis P'al et Af'el cum suis passivis.

b) ٥ in formis Ethp'el, Af'el et Ettaf'al.

c) ٥ (productum ideoque immobile) in Impf. et Imptv. P'al. — Excipitur verbum ٥"د posuit: Impf. = ٥"د — Imptv. = ٥"د.

235. — In Part. act. P'al secunda radicalis, inter duas vocales posita, in ٥ convertitur. Accedente vero terminatione, abit in ٥ consonantem: ٥"د (qôiem); sed ٥"د (fem.) surgens.

236. — In conjugatione Ethp'el 1 praeformativi iteratur, quo fit ut haec forma cum Ettaf'al prorsus conveniat: ٥"د¹ ettqim (Ethp'el et Ettaf'al).

Adnotanda.

237. — Quaedam verba hujus classis 2. rad. firmiter servant eaque regulariter flectuntur. Sic ٥"د exultavit, ٥"د intellexit, etc.

¹ Interdum ٥"د etiam scribitur.

238. — Inversio sibilantium (41, a) et permutatio dentalium (41, b) locum non habet in *Ethp'el*, reperitur vero in *Ettafal*: **ላሕም** (*Ethpe.*), sed **ላሕም** (*Ettaf.*) a **ሕም** posuit.

239. — Verbum **ሞታ** (e radice **ሞሙ**) *mortuus est*, propriam verborum **ሞ** categoriam constituit suamque vocalem in *Perfecto* *P'al* dumtaxat retinet: Perf. = **ሞታ**, **ሞታለ**, etc.; sed Impf. = **ሞሙ**.

Verba **ሞ** valde usitata.

ሰ <i>judicavit</i>	ሰ <i>quievit</i>
ሰ <i>habitavit</i>	ሰ <i>terminavit</i>
ሰ <i>motus est</i>	ሰ <i>posuit</i>
ሰ <i>tremuit</i>	ሰ <i>vigilavit; Af. expergefecit</i>
ሰ <i>defecit, debitor fuit</i>	ሰ <i>jejunavit</i>
ሰ <i>aspexit</i>	ሰ <i>finxit</i>
ሰ <i>factus est</i>	ሰ <i>surrexit, stetit</i>
ሰ <i>maledixit</i>	ሰ <i>altus fuit</i>
ሰ <i>mortuus est</i>	ሰ <i>contempsit</i>
ሰ <i>commotus est</i>	ሰ <i>rediit, paenituit</i>

VOCABULARIUM.

ሰ <i>filia</i>	ሰ <i>testificatus est</i>
ሰ <i>turbavit</i>	ሰ <i>abiit, migravit</i>
ሰ <i>similitudo</i>	ሰ <i>pulvis</i>
ሰ (f. ሰ) <i>novus</i>	ሰ <i>prior</i>
ሰ <i>ira exarsit</i>	ሰ <i>altus</i>
ሰ <i>natura</i>	ሰ <i>Ethpa. praevaluit</i>
ሰ <i>ab initio, olim</i>	ሰ <i>fundamentum</i>

EXERCITIUM.

فَمَنْ هُوَ إِجْبُؤْ لَاؤْمَرْ فِي مَبْصَرٍ فِي مَبْصَرٍ جَعَلِي جَارِجَا فِي بَيْنِ
 حَيْثُ جَعَلْتُمْ جَمْعًا قَلْبًا * — حَقْنُ زَيْعٍ هَلَا سَبْأً¹ هَقْنُ نَعْمٍ
 هَلَا تَبْجَدُ. أَوْ حَيْثُ هَلَا زَيْعُ حَقْنٍ إِيكَفٍ زَيْعُ نَعْمٍ وَصَمْنُجٍ
 إِيكَفٍ هَلَا مَبْصَرٍ قَلْبُ * — إِيكَفٍ هَلَا مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ
 وَحَقْنُ حَقْنٍ حَقْنُ سَبْأً هَلَا مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ *
 — لَا مَبْصَرٍ لَأَمْرٍ³ هَلَا مَبْصَرٍ حَقْنُ * — هَلَا مَبْصَرٍ حَقْنُ
 إِيكَفٍ فِي حَيْثُ حَقْنٍ. هَلَا مَبْصَرٍ وَنَلَا تَسْمُ فِي حَقْنُ * — لَا مَبْصَرٍ
 نَعْمُهَا حَقْنُ هَلَا مَبْصَرٍ وَحَقْنُ وَحَقْنُ. هَلَا مَبْصَرٍ نَعْمُهَا
 هَلَا مَبْصَرٍ * — هَلَا مَبْصَرٍ لَأَمْرٍ⁴ مَبْصَرٍ * — لَا مَبْصَرٍ
 هَلَا مَبْصَرٍ. حَقْنُ جَمْعٍ: إِيكَفٍ لَأَمْرٍ * — هَلَا مَبْصَرٍ
 حَقْنُ وَحَقْنُ مَبْصَرٍ جَمْعٍ * — إِيكَفٍ فِي وَحَقْنُ إِمْرٍ هَلَا
 مَبْصَرٍ حَقْنٍ * — مَبْصَرٍ إِيكَفٍ وَنَعْمٍ هَلَا مَبْصَرٍ جَمْعٍ جَمْعٍ.
 هَلَا مَبْصَرٍ حَقْنُ هَلَا مَبْصَرٍ⁵ جَمْعٍ مَبْصَرٍ * — لَأَمْرٍ هَلَا مَبْصَرٍ
 إِيكَفٍ مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ زَيْعٍ وَنَلَا تَسْمُ. هَلَا مَبْصَرٍ حَقْنُ * —
 هَلَا مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ. هَلَا مَبْصَرٍ نَعْمُهَا هَلَا مَبْصَرٍ
 نَعْمُهَا. لَأَمْرٍ: هَلَا مَبْصَرٍ حَقْنٍ جَمْعٍ جَمْعٍ مَبْصَرٍ. هَلَا مَبْصَرٍ
 هَلَا مَبْصَرٍ: هَلَا مَبْصَرٍ وَنَلَا تَسْمُ⁶ جَمْعٍ هَلَا مَبْصَرٍ * — لَأَمْرٍ
 إِيكَفٍ سَبْ مَبْصَرٍ هَلَا مَبْصَرٍ. جَمْعٍ هَلَا مَبْصَرٍ. لَأَمْرٍ هَلَا مَبْصَرٍ
 إِيكَفٍ حَقْنُ هَلَا مَبْصَرٍ⁷

¹ et non respexisti. — ² et convertimini. — ³ patri tuo. — ⁴ maledixerit
 parentibus. — ⁵ et erit. — ⁶ et sublevatus est. — ⁷ et vivet.

LECTIO 48.

Verba 𐤀𐤁𐤁 seu mediae geminatae.

(PARADIGMA IX = 𐤁𐤁 diripuit.)

240. — Verba, quorum 2. radicalis geminatur, has sequuntur leges:

a) in formis P'al, Af'el et Ettaf'al 2. et 3. radicalis *in unam contrahuntur*, quae tamen ut simplex pronuntiatur (exceptis 3. sg. fem. et 1. sg. com.): 𐤁𐤁 *baz*; sed 𐤁𐤁𐤁 et 𐤁𐤁𐤁.

b) conjugationes Ethp'el, Pa'el et Ethpa'al necnon Part. pass. P'al, in quibus ambae radicales perseverant, regulariter flectuntur.

c) post praeformativa vocali instructa *primam radicalem* reduplicant, haud secus ac verba 𐤁𐤁 quibuscum in his formis conveniunt: 𐤁𐤁𐤁 (Impf.) = 𐤁𐤁𐤁 (a 𐤁𐤁).

d) in Part. act. P'al radici contractae inseritur 𐤁; accedente autem aliqua terminatione, evanescit 𐤁 (vel saltem in pronuntiatione) et geminatur radicalis superstes: 𐤁𐤁 *roiegh*; sed 𐤁𐤁 seu 𐤁𐤁 (f.) *desiderans*.

241. — Verba intransitiva Imperfectum et Imperativum communiter habent in 𐤁: 𐤁𐤁 et 𐤁𐤁 (a 𐤁𐤁 *doluit*). — Notentur tamen verba 𐤁𐤁 *intravit* (𐤁𐤁 — 𐤁𐤁) et 𐤁𐤁 *erravit* (𐤁𐤁 — 𐤁𐤁).

242. — *Adnot.* — Nonnulla verba radicem monosyllabam reduplicant sicque conjugationes efformant intensivas *Palpel* et *Ethpalpal* (cfr. Paradigma).

Verba > valde usitata.

د	diripuit	ا	aemulatus est
ر	protexit	و	curvavit
م	palpavit	ل	locutus est
د	exarsit; Af. amavit	م	amarus fuit
ن	incaluit	ب	abominatus est
ن	misertus est	ج	ingressus est
ن	passus est	ق	cupiuit
ل	obumbravit	ف	firmus factus est

VOCABULARIUM.

ا	guttur	ن	hypocrita
ا	amor	و	Af. permisit
ل - ل	puer	م	stultus
م	macula	م	scriba
م	possibilis	س	avis
م	exacerbavit	د	desiderium excitavit
م	palpavit	م	altus
س	pallium	م	semita

EXERCITIUM.

إشت في سبيل إلهه في كل حاله وشبهه ولا مفضل. في مفضل. وشبهه
 لمجد * — فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل.
 في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل.
 فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل.
 فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل. فإلهه في مفضل.

¹ e radice م. — ² tabernaculum foederis.

c) ל in secundis personis pronuntiatur *Qušôîô*, licet veniat post vocalem (contra regulam).

d) ם et ן in tertiis personis pronuntiantur diphthongum efformando cum vocali praecedenti: *בַּיַּיִט* bayyay.

Flexio verborum *לָא — בַּיַּיִט* consolatus est.

PA'EL

Perfectum		Imperfectum	
Sg. 3. m.	בַּיַּיִט	Sg. 3. m.	בַּיַּיִט
3. f.	בַּיַּיִט	3. f.	בַּיַּיִט
2. m.	בַּיַּיִט	2. m.	בַּיַּיִט
2. f.	בַּיַּיִט	2. f.	בַּיַּיִט
1. c.	בַּיַּיִט	1. c.	בַּיַּיִט
Pl. 3. m.	בַּיַּיִט	Pl. 3. m.	בַּיַּיִט
3. f.	בַּיַּיִט	3. f.	בַּיַּיִט
2. m.	בַּיַּיִט	2. m.	בַּיַּיִט
2. f.	בַּיַּיִט	2. f.	בַּיַּיִט
1. c.	בַּיַּיִט	1. c.	בַּיַּיִט
Imperativus		Infinitivus	
Sg. 2. m.	בַּיַּיִט	בַּיַּיִט	
2. f.	בַּיַּיִט		
		Participium	
Pl. 2. m.	בַּיַּיִט	act. et pass.	
2. f.	בַּיַּיִט	בַּיַּיִט	

Sic etiam Ethpa'al = *בַּיַּיִט* consolationem accepit.

245. — *Adnot.* — 1) Ultimam radicalem quandoque ם redundans subsequitur: *בַּיַּיִט* pro *בַּיַּיִט*.

2) Quaedam formae verbis *לָא* quoad vocalisationem assimilantur: *בַּיַּיִט* pro *בַּיַּיִט* (2. fem. Imptv. Ethpa'al — cfr. Paradigma X).

VOCABULARIUM.

لُغْسًا	lugens	نِزَاهًا	haereditas
إِمْحَرَّتًا	afflictio	مَدَّ	extendit, porrexit
كَمَلًا	consolatio	مَيِّتًا	mortuus
حَمِيمًا	gratus fuit, gavisus est	فَبَقَا	igitur, nunc
عِزًّا	excelsus	مُتَمَلِّيًا	indigens
عِظًا	<i>Ethpa.</i> glorificatus est	جَلِيلًا	decorus
نَبَاطًا	vastatus	فُجُجًا	eques
لُغْسًا	gutta	مُفًا	equus
يَعْرَبًا	combustio	إِنْفًا	ostium

EXERCITIUM.

إِنَّمَا نَحْنُ نَعْتَمِدُكَ. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ وَنُحِبُّكَ. — إِنْجِيلًا.
 جَدُّهُ جَيِّدٌ كَثِيرًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ وَنُحِبُّكَ. — إِنْجِيلًا.
 نَحْمَدُكَ. — فَبَقَا. إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 لَاقْتَنَّا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 — وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 إِنْجِيلًا. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 حَيِّمًا. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 إِنْجِيلًا. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.
 إِنْجِيلًا. — إِنْجِيلًا. وَنَحْنُ نَحْمَدُكَ. — إِنْجِيلًا.

¹ gaudete. — ² ipse qui est. — ³ filii videlicet Israel. — ⁴ forma verbis
 "د" assimilata, ut in Lect. seq. — ⁵ projecit. — ⁶ i. e. in altera vita. —
⁷ et patri tuo.

LECTIO 50.

Verba ʿʾΔ.

(PARADIGMA X = ʾΔ revelavit.)

246. — Quae verba originario ʾ aut ʿ habebant pro 3. radicali, cum verbis ʿʾΔ prorsus fere coaluerunt (cfr. tamen Lect. praec.).

247. — Verba hujus classis *duplicem typum* ostendunt in Perfecto P'al: A) ʿʾΔ pro transitivis = ʾΔ revelavit — B) ʿʾΔ pro intransitivis = ʿΔ quievit. Plura tamen ex istis utrâque gaudent formâ.

248. — In forinīs auctis 3. rad. ʿ constanter apparet; in Imperfecto vero omnia indiscriminatim desinunt in ʿ (cfr. hebr. ִּי).

249. — Imperativus P'al exit in terminationem genuinam ʿ; Imptv. Ethp'el desinit in ʿ¹; reliqui autem in ʿ²: ʿ — ʿ¹ — ʿ², etc.

250. — In decursu flexionis 3. rad. ʿ vel quiescit², vel mutatur in ʿ, vel vim servat consonantis primitivae, vel omnino evanescit, uti ex Paradigmate elucet.

251. — *Adnot.* — 1) Affirmativa ʾ et ʿ in tertiis personis pronuntiantur in compositionibus *ai-*, *au-*, *ô-*, *iu*.

2) 1 affirmativi 2. pers. sg. Perf. in conjugationibus auctis effertur *Qušôjô*, etsi vocalis praecedat.

¹ Apud Syr. Or. ut in verbo regulari, cum altero ʿ in fine superaddito: ʿ¹ „ethgal“.

² Prima pers. sg. Perf. P'al in verbis transitivis sonat apud Orientales ʿ² „gleth“, non ʿ¹.

SUPPLEMENTUM.

252. — Verba ٢"٣ cum suffixis (PARADIGMA XI): 1) Quae formae in consonantem exeunt aut per vocales ٢, ٣, ٤ terminantur, pari modo ac in verbo regulari suffixa accipiunt (Lect. 41). — Excipiuntur: α) Inf. *P'al* ubi ٢ substituitur tertiâ rad. ٣, praeterquam ante suffixa ٢٣, ٢٤ — β) quaedam formae in ٢٣, in quibus *jodh* quiescens fit consonans, ut ٢٣٣ (٢٣ + ٣٣).

2) Diphthongi finales convertuntur respective:

- α) ٢٣ in ٢٣٣ vel ٢٣٣ vel ٢٣٣.
- β) ٢٣ in ٢٣٣; aliquando in ٢٣.
- γ) ٢٣ in ٢٣٣; raro in ٢٣٣.
- δ) ٢٣ in ٢٣٣.

Verba ٢"٣ valde usitata.

٢٣٣	flevit	٢٣٣	implevit
٢٣٣	aedificavit	٢٣٣	(Part.) potens est
٢٣٣	quaesivit, petiit	٢٣٣	multus fuit
٢٣٣	creavit	٢٣٣	respondit
٢٣٣	elegit	٢٣٣	se vertit
٢٣٣	revelavit	٢٣٣	voluit
٢٣٣	mundus fuit	٢٣٣	acquisivit, possedit
٢٣٣	similis fuit	٢٣٣	vocavit
٢٣٣	gavisus est	٢٣٣	crevit
٢٣٣	vidit	٢٣٣	pavit
٢٣٣	latuit	٢٣٣	dignus, aequalis fuit
٢٣٣	operuit	٢٣٣	solvit, dimisit
٢٣٣	ivit, contigit	٢٣٣	(Pa.) coepit

إِهْ إِيْ قَسْرِيَا يَهْ وَإِنْفَلْ شَرَا إِيْنَا * — حَجَّهْ لَحْظِنَا هَوْلَا؟ إِيْجِسْكَاهْ نُسِيْوْ
مِنْ إِيْهْ يَوْبْ. هَوْلَا؟ مَهْدْ تَعْكَفْ شَلِيْنَا إِيْهْ نُسِيْوْ * — مَلِيْجْ خُصْعِيْ
جَحْنِيْ. إِيْمِيْ لَحْجِيْ جَحْنِيْ *

LECTIO 51.

Verba multipliciter irregularia.

253. — Sunt ea quae ex parte radicalium *ad duas* vel *tres diversas* verborum irregularium *classes* simul pertinent, quae proinde istarum legibus subjiciuntur. Sic ex. gr. verbum نَحَلْ *nocuit* in Impf. *P'al*=نَحَلْ et in *Af'el*=أَفَلْ; quia simul refertur ad verba ع''د et ع''ل, ideoque utriusque classis proprietates ostendit. Nonnulla tamen ex ipsis in una alterave forma a regulis categoriae respectivae adhuc deflectunt. Ita:

1) Verba ع''د et simul ع''ل aut ع''ل, 1. rad. د ubique retinent fere omnia (229, *b* etc.): نِم dormivit, in Impf.=نِم; sed تَب (ب) abominatus est, Impf.=تَب, etc.

2) Verba ع''د et ع''ل insimul in Imperativo *P'al* 1. rad. د pariter servant: نَق ex نَق *nocuit* (pro قَد).

3) Verba ع''ل simulque ع''ل, ex parte 2. radicalis ut verba firma tractantur solisque irregularitatibus *tertia* *jodh* subjacent: لَق comitatus est, Impf.=لَق, etc.

4) Verba ع''ل atque ع''ل legibus *tertia* *jodh* reguntur, vocalem insuper 2. radicalis in primam transferendo (36, *b*): قَل increpuit, 3. fem.=قَل; Impv.=قَل, f. قَل, etc.

254. — Trium verborum, quae usu frequentissima sunt, quaeque non unam anomaliam prae se ferunt, conjugationem hic subjungimus:

a) $\{l\}$ venit.

Perfectum	Imperfectum	Imperativus
Sg. $\{l\}$	Sg. $\{l\}$	Sg. $\{l\}$
$\{l\}$	$\{l\}$	$\{l\}$
$\{l\}$	$\{l\}$	Pl. $\{l\}$ vel $\{l\}$
$\{l\}$	$\{l\}$	$\{l\}$ vel $\{l\}$
$\{l\}$	$\{l\}$	
Plur. $\{l\}$	Pl. $\{l\}$	Infinitivus
$\{l\}$	$\{l\}$	$\{l\}$
$\{l\}$	$\{l\}$	Part. act.
$\{l\}$	$\{l\}$	$\{l\}$, f. $\{l\}$

Af'el: $\{l\}$ adduxit — Ettaf'al: $\{l\}$ adductus est.

b) $\{o\}$ fuit

(Perfectum *Pal* vid. in Lect. 32.)

Imperfectum	Imperativus
Sg. $\{o\}$ vel $\{o\}$	Sg. $\{o\}$ — Pl. $\{o\}$
$\{o\}$ „ $\{o\}$	Infinitivus
$\{o\}$ „ $\{o\}$	$\{o\}$
$\{o\}$ „ $\{o\}$	Part. act.
$\{o\}$ — —	$\{o\}$ f. $\{o\}$
Pl. $\{o\}$ vel $\{o\}$	Part. pass.
$\{o\}$ — —	$\{o\}$ f. $\{o\}$ factus, creatus
$\{o\}$ vel $\{o\}$	Af'el: $\{o\}$ creavit
$\{o\}$ — —	Ettaf'al: $\{o\}$ creatus est
$\{o\}$ vel $\{o\}$	

c) *vivit* *ܡܠ*.

Perfectum	Imperfectum	Imperativus
Sing. <i>ܡܠ</i>	Sg. <i>ܡܠ</i> vel <i>ܡܠ</i> ¹	Sg. <i>ܡܠ</i>
<i>ܡܠ</i>	<i>ܡܠ</i> „ <i>ܡܠ</i>	<i>ܡܠ</i>
<i>ܡܠܐ</i>	<i>ܡܠ</i> „ <i>ܡܠ</i>	<i>ܡܠܐ</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐ</i> „ <i>ܡܠܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐ</i> „ <i>ܡܠܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>
Plur. <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	Pl. <i>ܡܠܐܝܬܐ</i> „ <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	Infinitivus
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> „ <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> — <i>ܡܠܐܝܬܐ</i> vel <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> „ <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	Part. act.
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> „ <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> , f. <i>ܡܠܐܝܬܐ</i>

Af'el: *ܡܠܐܝܬܐ* *vivificavit* — Ettaf'al: *ܡܠܐܝܬܐ* *vivificatus est*.

Alia hujusemodi verba valde usitata.

<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>confessus est</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>increpuit</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>distulit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>fessus est</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>ejulavit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>nocuit</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>sanavit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>tentavit</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>bibit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>rixatus est</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>laetatus est</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>angustiatuſ est</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>cupivit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>oblitus est</i>
<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>juravit</i>	<i>ܡܠܐܝܬܐ</i> <i>decoruſ fuit, splenduit</i>

¹ Penes Syr. Or. *ܡܠܐܝܬܐ* etc. et prioribus quidem temporibus ita pariter apud Occidentales.

VOCABULARIUM.

إِجْ	etiamsi	جِبْ	angelus
حِوْ	erubuit	حِطْ	promptus
حِوْ	culpa	جِمْ	flos
شِوْ	baculum, virga	جِمْ	germinavit
يْ	decens, conveniens	يْ	permansit
يْ	anachoreta	مِمْ	veritas
مِمْ	resurrectio	زِ	profectus est
يْ	jugum	جِمْ	daemonium
مِمْ	stultitia, peccatum	مِمْ	murus
جِمْ	adjutor	جِمْ	projecit

EXERCITIUM.

يا: إِنْكَفَ إِذَا وَفَعْلًا. نَلَّا مَحْصِلًا حَذَّهْ وَفَعْلًا إِفْ وَهْ
 قَسْلًا * — إِذَا إِنْكَفَ نَحْطَلْ هَسْلًا. مَحْ وَفَعْلًا¹ كَ إِفْ نَحْطَلْ نَسْلًا *
 — تَحْطَلْ مَحْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا. حِمْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا
 حِمْطَلْ هَسْلًا * — إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ
 — إِفْ إِفْ هَسْلًا إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ إِفْ
 إِفْ هَسْلًا. إِفْ إِفْ هَسْلًا إِفْ هَسْلًا * — وَفَعْلًا حَذَّهْ².
 مَحْطَلْ هَسْلًا إِفْ هَسْلًا * — وَفَعْلًا مَحْطَلْ وَفَعْلًا هَسْلًا
 إِفْ * — مَحْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا. رَحْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا. مَحْطَلْ
 مَحْطَلْ هَسْلًا * — مَحْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا. هَسْلًا
 هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا. مَحْطَلْ هَسْلًا هَسْلًا. حِمْطَلْ هَسْلًا
 إِفْ³ مَحْطَلْ إِفْ³ * — هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا
 وَفَعْلًا * — مَحْطَلْ حِمْطَلْ هَسْلًا. هَسْلًا هَسْلًا هَسْلًا

¹ qui credit. — ² Iesus nempe discipulis. — ³ facie ad faciem.

De Verbis plurilitteris.

6) Verba non pauca, sic dicta „*denominativa*“, quae e substantivis aliisque vocabulis, etiam ex graeca lingua desumptis, originem ducunt: **دَلَّلَ** *docuit* (ex **تَلْمِذٌ** *discipulus*); **سَبَّ** *subjecit* (ex **أَسْفَلَ** *sub*); **مَلَمَحَ** *accusavit* (a *κατήγορος*).

¹ milites ad Iesum in cruce pendentem.

familiaritate junctus est (ex **בֵּית** = domus)
 corpus induit (ex **גוֹמֵל** = corpus)
 sapivit, resipuit (ex **מִנְהָג** = mens)
 convocavit (ex **כְּנִס** = conventus)
 dealbavit (ex **לָבֵן** = albus)
 roboravit (ex **כִּיחַ** = vis)
 discipulos fecit (ex **תַּלְמִיד** = discipulus)
 persuasit (ex **אֵמֶן** = fiducia)
 curam gessit (ex **פְּרוֹוִידוּס** = providus)
 nominavit (ex **שֵׁם** = nomen)

VOCABULARIUM.

יָדַע	inquisivit	חָנִיף	prudens
תִּחְבָּר	dilectus, carus	פָּנָה	discessit, definivit
סִנְגָּגָה	synagoga	מְעַט	paucus
כָּתַב	scripsit	מָנָה	vocavit, legit
מַעֲפֵר	depauperavit	פְּחָד	simplex
רַב	multus	עָלָה	depressit, prostravit
הִשְׁתַּבֵּחַ	implicuit	מַעְמָל	forum, platea

EXERCITIUM.

מַעְמָל מַעְמָלָא * מַעְמָל מַעְמָלָא * מַעְמָל מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *
 מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * מַעְמָלָא * — מַעְמָלָא * מַעְמָלָא *

¹ supple: homo. — ² potest. — ³ ite.

¹ Penes Syr. Or. ♂ silet in toto Perfecto.

260. — **هَلَمَّ** *ascendit.*

Impf. = **يَهْلِمُ** (pro **يَهْلِمُ**) — Imptv. = **هَلَمَّ** — Inf. = **يَهْلِمُ**.

Afel = **يَهْلِمُ**, etc. — *Ettaf'al* = **يَهْلِمُ**, etc.

N. B. — Reliquae formae et conjugationes ut in verbis firmis.

261. — **جَرَى** *cucurrit.*

Est verbum regulare praeterquam in Imperativo: **جَرَى** (loco **جَرَى**¹)
curre.

262. — **اِعْجَبَ** *invenit, potuit.*

Afel = **اِعْجَبَ** (pro **اِعْجَبَ**, n. 218).

Impf. = **يُعْجِبُ**.

Imptv. = **اِعْجَبَ**.

Inf. = **يُعْجِبُ**.

Part. act. = **مُعْجِبٌ** — **مُعْجِبٌ** *potens, possibilis.*

Part. pass. = **مُعْجَبٌ** (*P'al*).

VOCABULARIUM.

اِعْمَلُ	artifex	نَشَرَ	resuscitavit
فَرَسَ	fortasse	بَعَثَ	excussit
دَرَسَ	dormivit	جَبَّجَا	festum
اِسْكَنَ	somnolentia	حَمَدَ	<i>Pa.</i> indagavit
اِنْدَكَ	indicavit	جَمَعَ	quievit, mansit
اِحْتَمَلُ	aviditas	اِسْتَمَعَ	sitivit
مَقْدَرٌ	quantum	اِحْلَا	<i>Pa.</i> placavit
اِسْتَمَلُ	vas, instrumentum	اِسْتَمَلُ	poenitentia

¹ Ita adhuc apud Orientales. Occultationem litterae ; nec antiqua Occidentalium traditio cognovisse videtur.

EXERCITIUM.

لَا تَهْتَبْ بِهِ لَأَسْمُنَا مُنَا وَتَهْتَبْ لِحَبِيبِهِ * — إِيَّاكَ
تَعْمَلُ وَيُصْنَعُ حَقُّهُ لَا: مُصْنَعٌ وَلَا تَعْرِفُ مَعَ مُصْنَعِهِ إِيَّاكَ. حَلَّيْنَاهُ لَا تَعْرِفُ
وَالْمُصْنَعُ وَيَوْمَ تَلْزِمُ جَانِبَهُ حَبِيبَتَهُ * — مَعَهُ الْفَرْحُ لِحَبِيبِهِ
حَسْمٌ وَأَنْتَ دَاخِلٌ. رَأَى جَمْعَهُ جَاءَ لِحَبِيبِهِ سَقْلَانَا. هَذَا
يُصْنَعُ لِنُصْنَعُ بِهِ تَوَاتُفٌ * — أُنْزِلَ حَبِيبُكَ حَقُّكَ لِحَقِّكَ هَذَا
لِعَمَلٍ لِحَبِيبَتِهِ * — قُلْ قَوْمٌ مَعَهُ مُصْنَعٌ لِحَبِيبِهِ لِحَبِيبِهِ * —
حَقُّكَ مُنْزِلٌ وَأَنْتَ لِحَبِيبِهِ: هَبْ رَحْمَةً لِحَبِيبِهِ. وَهَذَا وَأَنْتَ لِحَبِيبِهِ. إِيَّاكَ
عَلَّا يَحْتَابُ * — مَا تَلْزِمُ قَوْلَهُ قَوْلَهُ مُصْنَعٌ لِحَبِيبِهِ * — إِيَّاكَ
هَبْ لِحَبِيبَتِهِ أُنْزِلَ. إِنْ لَا هَلِمَ أُنْزِلَ هَذَا لِحَبِيبَتِهِ أُنْزِلَ * —
إِيَّاكَ لِحَبِيبَتِهِ إِيَّاكَ حَقُّكَ لِحَبِيبَتِهِ وَلَا سَهْمٌ¹: إِيَّاكَ وَقُلْ
جَنُوعًا وَتَعْمَلُ إِيَّاكَ حَبِيبٌ مُصْنَعٌ وَنَحْبُ الْفَرْحُ حَبِيبٌ سَبْأً². حَبِيبٌ
جَنُوعًا وَلَا تَبْأُ مَا وَجِبَ بِهِ * — إِيَّاكَ لِحَبِيبَتِهِ أُنْزِلَ: مُنْزِلٌ.
أَنْتَ لِحَبِيبَتِهِ أُنْزِلَ وَلَا تَبْأُ إِيَّاكَ * — مُصْنَعٌ تَلْزِمُ إِيَّاكَ جَنُوعًا³.
يَقَعُ⁴ وَجِبَ تَلْزِمُ وَهَبْ لِحَبِيبَتِهِ * — وَجِبَ⁴ هَبْ مَعَ قَبْلِ هَبْ
وَتَهْتَبُ هَذَا جَمْعُهُ * — وَأَنْتَ مُصْنَعٌ. رَأَى جَمْعُهُ مُنْزِلٌ وَهَبْ
وَحَبْ مُنْزِلٌ. إِيَّاكَ إِيَّاكَ. قَوْلُكَ جَمْعُهُ إِيَّاكَ مُنْزِلٌ لِحَقِّكَ *

¹ liberaliter. — ² cum delectatione. — ³ i. e. in Scheol. — ⁴ supple
مُصْنَعٌ.

CAPUT IV.

De Nominum derivatione ac classificatione.

263. — In Lingua syriaca longe major pars nominum, ut diximus, e radicibus verbalibus derivatur. Diversae, quas nomina ostendunt, formae ad quinque praecipue classes reduci possunt: 1) quae radicales radicis simpliciter retinent; 2) quae secundam radicalem reduplicant; 3) quae praeformativis augentur; 4) quae affirmativis augmentantur; 5) quae radicem plurilitteram exhibent. Nomina non pauca praeformativa simul et affirmativa sibi adsciscunt. — In Lect. subsequentibus, in quibus variae nominum formae recensentur, de nominibus masculinis et femininis, simplicitatis et claritatis causa, seorsum tractabimus.

I) De nominibus masculinis.

LECTIO 54.

De masculinis cum tribus radicalibus sanis.

264. — Formae communiores sunt sequentes:

Typus ¹	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. <i>Qatł</i>	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	<i>rex</i>
2. <i>Qitł</i>	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	<i>pes</i>
3. <i>Qutł</i>	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	ܩܬܠܐ	<i>sanctitas</i>

¹ Typus formam nominis exhibet primitivam, ut ex cognatis linguis apparet, a qua deinde ceterae sunt evolutae.

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
4. <i>Qaṭal</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>aurum</i>
5. <i>Qaṭil</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>leprosus</i>
6. <i>Qīṭal</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	—	<i>uva</i>
7. <i>Qaṭōl</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>pax</i>
8. <i>Qīṭōl</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>asinus</i>
9. <i>Quṭōl</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>genuflexio</i>
10. <i>Qaṭīl</i> ¹	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>corona</i>
11. <i>Qaṭūl</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>virgo</i>
12. <i>Quṭūl</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>vestis</i>
13. <i>Qōṭal</i>	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>aeternitas</i>
14. <i>Qōṭīl</i> ²	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>scriba</i>
15. <i>Qōṭūl</i> ³	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>liberator</i>
16. <i>Quṭaīl</i> ⁴	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>hinnulus</i>
17. <i>Qoṭaīl</i> ⁵	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	مِثْلًا	<i>juvenis</i>

Adnotanda.

265. — Nomina juxta typos communiore *Qaṭl*, *Qīṭl*, *Quṭl* (1—3) in st. constr. et abs.: a) Vocale brevem juxta regulam (77) a priori syllaba abjiciunt, alterâ vero syllaba vocali brevi ornatâ ad instar segolatorum; — b) Quae 3. radicalem gutturalem habent vel *h*, loco *h*, vocalem *h* inducunt (39): *هَاجِلٌ*, st. cr. =

¹ Forma propria Part. pass. P'al.

² Forma propria Part. act. P'al.

³ Hunc typum etiam praeseferunt quaedam nomina ex radicibus *هـ*, quae jam non ut participia sed ut substantiva sumuntur, ut *هَاجِلٌ* pastor.

⁴ Nomina agentis.

⁵ Invenitur praesertim in diminutivis.

هو (pro هو) liber; — c) Nomina cum prima radicali ل, vocalem istius constanter retinent (36, e); cum prima radicali ب, priorem syllabam in ـ aut ـ convertunt (48, a): لـ, st. cr. = لـ merces; بـ, st. cr. = بـ partus.

266. — Ad praedictos typos — Qaṭl, Qīṭl, Quṭl — reducuntur etiam nomina ex radicibus infirmis: a) لـ ut لـ (لـ) caput; — b) هـ ut هـ (مهـ) vox; — c) بـ ut بـ (بـ) iudicium; d) دـ ut دـ (دـ) populus; — e) خـ ut خـ (خـ) latus. Quae omnia in st. cons. et abs. vocalem immutatam servant. — Excipiuntur tantum nomina quae diphthongos aut ـ or ـ in priori syllaba efformant quaeque illas respective mutant in ـ et ـ¹, ut لـ, st. cr. = لـ vis; هـ, st. cr. = هـ dies. (Sed هـ, mens et هـ color in st. cr. هـ et هـ²).

267. — Formae nominum quae typos Qaṭal (4), Qaṭil (5), Qīṭal (6) sequuntur, cum tribus praecedentibus conveniunt ab eisque vix distingui valent.

268. — Reliquae formae — Qôṭal et Qôṭil exceptis — nullam in st. constr. et abs. mutationem patiuntur.

VOCABULARIUM.

لـ	merces	لـ	aquila
هـ	exploravit	هـ	tempus
هـ	memoria	هـ	adjuvit
هـ	extinctus est	هـ	subsistens
هـ	generatio	هـ	sensus
هـ	victoria	هـ	Pa. misertus est
هـ	invidit	هـ	consummatio, meta
هـ	passio, dolor	هـ	exordium
هـ	mensis	هـ	aurora
هـ	Ethpa. triumphavit	هـ	lucerna

¹ Apud Syr. Or. ـ et ـ (cfr. n. 73).

² Penes Orientales هـ et هـ.

LECTIO 55.

De masculinis cum tertia radicali infirma.

269. — Nomina non pauca, sive substantiva sive adjectiva sive participia — ex verbis ٤٠٨ potissimum derivata — habent tertiam radicalem ٤ vel ٥. Haec in variis statibus ita se gerunt, ut radicalis ante vocalem ut consonans, ante consonantem vero ut vocalis appareat, prout exempla sequentia ostendunt:

	SINGULARIS			PLURALIS		
	st. emph.	abs. et cons.		st. emph.	abs.	cons.
substantiva	٤٠٨ capreolus	—		٤٠٨	٤٠٨	٤٠٨
	٤٠٨ scissio	(٤٠٨)		٤٠٨	—	—
adjectiva	٤٠٨ purus	٤٠٨		٤٠٨	٤٠٨	٤٠٨
	٤٠٨ stultus	٤٠٨		٤٠٨ (٤٠٨)	٤٠٨	٤٠٨
participia	٤٠٨ revelatus	٤٠٨		٤٠٨	٤٠٨	٤٠٨
	٤٠٨ detectus	٤٠٨		٤٠٨	٤٠٨	٤٠٨

Adnotanda.

270. — a) **Substantiva:** in singulari carent ut plurimum st. abs. et constructo; in plurali nomina abstracta in st. emph. regulariter desinunt.

b) **Adjectiva et Participia:** in st. abs. et constr. sing. tertia radicalis mutatur in ٥ (exceptis participiis formarum auctarum quae in ٤٠٨ exeunt); in plurali vero 3. rad. ٤ servatur absque contractione ante desinentiam st. constructi.

271. — Nomina hujus classis ante suffixum primae personae:

- a) in singulari, tertiam radicalem absque contractione retinent; —
b) in plurali, *substantiva* illam cum suffixo regulariter contrahunt;
adjectiva vero eandem vel servare vel amittere possunt: **عَظْمٌ**
electus = **عَظْمٌ**, pl. **عِظَاتٌ** vel **عِظَتٌ**; sed **عَظْمٌ** *capreolus* =
عَظْمٌ, pl. **عِظَاتٌ**.

VOCABULARIUM.

فَلَتُسْ	fletus	فَلَا	cibus
فَلَتُسْ	electus	فَلَتُسْ	miscuit
فَلَتُسْ	puteus	فَلَتُسْ	potus
فَلَتُسْ	<i>Pa.</i> perdidit	فَلَتُسْ	<i>Af.</i> liberavit
فَلَتُسْ	claudus	فَلَتُسْ	retributio
فَلَتُسْ	exprobravit	فَلَتُسْ	cinis
فَلَتُسْ	haereditas	فَلَتُسْ	vocatus
فَلَتُسْ	cohibuit	فَلَتُسْ	captivus
فَلَتُسْ	manducavit	فَلَتُسْ	convivium

EXERCITIUM.

[illegible]

¹ Penes Nestorianos *gab.*

² supple: *Dominus*. — ³ *beatus eris*.

*De masculinis quae secundam radicalem (implicite)
reduplicant.*

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. <i>Qattôl</i>	قَاتِلًا	قَاتِلٌ	رَقِيبًا	رَقِيبٌ	<i>victor</i>
2. <i>Qittôl</i>	قِيتِلًا	قِيتِلٌ	لِجَنًا	لِجَنٌ	<i>lingua</i>
3. <i>Quttôl</i>	قُتِلًا ²	قُتِلٌ	عَمَلًا	عَمَلٌ	<i>consummatio</i>
4. <i>Qattîl</i>	قَاتِلًا ³	قَاتِلٌ	عَفِيفًا	عَفِيفٌ	<i>pulcher</i>
5. <i>Qattûl</i>	قَاتِلًا	قَاتِلٌ	يَلَدًا	يَلَدٌ	<i>infans</i>
6. <i>Qittôl</i>	قِيتِلًا	قِيتِلٌ	نَصْفًا	نَصْفٌ	<i>vespa</i>
7. <i>Qattîl</i>	قَاتِلًا	—	حَفِيفًا	—	<i>clypeus</i>
8. <i>Qittîl</i>	قِيتِلًا	قِيتِلٌ	زَفِيفًا	زَفِيفٌ	<i>passer</i>
9. <i>Quttîl</i>	قُتِلًا	—	هَضَفًا	—	<i>sera</i>

² Ad hunc typum pertinent praecipue nomina abstracta necnon nomina quae colorem designant.

³ Frequentissima in adjectivis.

Adnotanda.

273. — Nomina juxta typos *Qattl* (7), *Qittl* (8), *Quttl* (9) paucissima sunt et ut plurimum st. constr. et abs. carent.

274. — Geminatio 2. radicalis, quae saepe ex assimilatione ϵ provenit, ex cognatis linguis praesertim agnoscitur. Si ipsa sit una ex *b^eghadhk^ephath*, reduplicatio ex pronuntiatione *Qušôjô* facile innotescit.

VOCABULARIUM.

حُتْمَةٌ	conceptio	نَهْذَا	frons, dis
حُكْمَةٌ	petitio	تَحْمَةٌ	sobrius
حُكْرَجَا	truncus	مَحْمَةٌ	liber
زُحْمَةٌ	puritas	حُدْمَةٌ	induit
رُفَا	vicit	حُفْمَةٌ	radix
شُحْمَةٌ	opprobrium	لُ	attendit
لُحْمٌ	fraudavit	فُلْهَدَا	homicida
نَاجِبَةٌ	nativitas	مَقْمَلَا	senex, antiquus
فُم	retinuit	وَهْ	Af. inebriavit
فُحَا	calix	مِسْقَلَا	misericordia
حُشَلَا	delevit	قُصْبَةٌ	donum
مُحْمَفَا	humiliatio	عَلَا	quievit; Pa. cohibuit
مُزَلَا	vas, vestis	عَلَا	Ethpe. insanivit

EXERCITIUM.

إِهْ خَا مُدْمٌ: إْتَتْ قُحْمَا مَزَلَا وَحْمَلَا. وَخَدْمَةٌ: إِفْ حَاتِقَلَا وَنَعْلَانْفَ
حَبْضَجَا * — إِنْجَا وَفُصْلَا لِأَفْهَا لُحْضَا * — جِ: إَنْعَلَا مَقْمَلَا مَسْبُحَا

حَلَسْتُهُمْ فِي جَنْبِهِ. وَحَلَسْتُهُمْ فِي جَنْبِهِ. وَحَلَسْتُهُمْ فِي جَنْبِهِ. —
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ عَمَلًا جَلًّا تَعْمَلُ وَمَلَأْتُمْ بِهِ. إِلَّا مَا مَلَأْتُمْ
 نَلَمْنَا * — هَلَا جَلَسْتُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا حَضَرْتُمْ شَعْرًا * —
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *
 هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ هَلَا أَمْلَأُكُمْ فِي حَرَمِكُمْ *

LECTIO 57.

De masculinis quae praeformativis augentur.

275. — Praeformativa esse possunt: a) praefixum $\{$; — b) praefixum \mathfrak{p} , quod assumunt infinitivi omnes, participia formarum auctarum necnon nomina loci, temporis, instrumenti aliaque; — c) praefixum \mathfrak{l} , in nominibus abstractis, praesertim ex *Pa'el* aut *Af'el* derivatis; — d) praefixum \mathfrak{u} , quod plerumque ad nomina animalium formanda inservit.

¹ i. e. per Christum.

276. — Praecipuas horum nominum formas sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
a) praefix. ʔ					
1. 'Aqṭal	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	أَوْتَلَا	أَوْتَلْ	quatuor
b) praefix. ص					
2. Maqṭal	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	domicilium
3. Miqṭal	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	¹ مَعْمَلَا	² مَعْمَلْ	occidere
4. Maqṭel	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	³ مَعْمَلَا	³ مَعْمَلْ	trucidans
5. Maqṭôl	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	مَعْمَلَا	—	occasus solis
6. Miqṭôl	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	مَعْمَلَا	—	conclave
7. Maqṭûl	مَعْمَلَا	مَعْمَلْ	مَعْمَلَا	—	psalmus
c) praefix. ل					
8. Taqṭôl	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	أَمْتَلَا	—	incola
9. Taqṭûl	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	discipulus
10. Taqṭûl	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	pugna
d) praefix. ر					
11. Iaqṭûl	أَمْتَلَا	أَمْتَلْ	أَمْتَلَا	—	rana

277. — Adnot. — Nomina ex radicibus infirmis quae praefixum ʔ gerunt, ad formas hic recensitas (2—7) facile reducuntur; ita مَعْمَلَا *mens* (a مَعْمَلْ) et مَعْمَلَا *egressus* (a مَعْمَلْ) typum *Maqṭal*; مَعْمَلَا (pro مَعْمَلَا) *sessio* (a مَعْمَلْ) typum *Maqṭôl* consequuntur.

¹ Forma propria Infinitivi *P'al*. Brevitatis causa praetermittimus formas satis notas Inf. reliquarum conjugationum.

² Typus Infinitivi *P'al* cum suffixis.

³ Status emph. et abs. respective Part. act. *Pa'el*. Formae ceterorum Part. ex tabella conjugationum satis innotescunt.

VOCABULARIUM.

جَمَلٌ	confusio	قَرْحٌ	uterus
كَمَلٌ	completus est	كَمَرٌ	robur
كَنْبَلٌ	furtivus	جُلَيْفَةٌ	juventus
أَمَلٌ	dolor	جَمٌّ	sterilis
مَجَمٌ	calcavit	جَدِيفٌ	antiquus
قَضْفٌ	fons	مَيْمَنَةٌ	columna
مَبْسٌ	oriens	أَتَمَةٌ	terminus
قَهْجٌ	generatio	إِسْدَةٌ	compensatio

EXERCITIUM.

حيهضاً به نوه قرحساً لحظناً سداًنا حقهه ؟؟
 وضرب. هفمضاً لحظناً جلا عيد¹ اشتهقتن * — لحظناً نعهه
 مع قرحاً لحظساً جمللاً هوههنا هفقهه حقههنا اشتهقتن * — هدا
 هوهه ارحلاً ومضقه قتههنا : هوهه اجه به لا قرحم². قرحم اهر منيه
 مبهضاً. هفمضاً هفقهه اجههه اشتهقتن * — نللاً ستههنا هفقهه
 اجهههنا هفقهه اجههه اشتهقتن * — هفقههنا اجههه : هفقهه
 اشتهقتن جلا قرحس ومضقه³. هفقهه هفقههنا اشتهقتن : هفقهه
 قرحم * — مع هفقهه كمر اشتهقتن : هفقههنا اشتهقتن : هفقهه
 هفقههنا⁴. هفقهه هفقههنا هفقههنا : هفقههنا اشتهقتن : هفقهه
 — هفقههنا اشتهقتن هفقههنا هفقههنا : هفقههنا اشتهقتن : هفقهه
 اشتهقتن : هفقههنا اشتهقتن : هفقههنا اشتهقتن : هفقههنا

¹ juxta. — ² intellige de corpore sepulto. — ³ dona vestra frustra. —
⁴ antiquus dierum (Dan. VII. 9).

LECTIO 58.

De masculinis quae affirmativis augmentantur.

278. — Cum suffixo ١:

a) formae communiore sunt: 1) ١ = ١ residuum;
— 2) ١ = ١ mandatum; — 3) ١ = ١ voluntas.

b) quamplura adjectiva e substantivis — saepe in forma feminina — oriuntur additione hujus suffixi: ١ igneus; ١ (ex ١) iracundus.

c) participia activa omnia — *Pal* excepto — idipsum assumere possunt ad formanda *Nomina agentis*: ١ laudator.

d) suffixum compositum ١ plura etiam adjectiva ostendunt e substantivis masculinis derivata: ١ beatus.

279. — Cum suffixis ٢ et ٣: ipsorum ope diminutiva ad nutum efformari licet: ٢ regulus; ٣ pisciculus.

280. — Cum suffixo ٤:

a) quo mediante ex substantivis, quandoque etiam ex praepositionibus et adverbis, efformantur adjectiva praesertim gentilitia: ٤ syrus; ٤ inferior (ex ٤ infra).

b) ipsius additione vocales nominis breves regulariter (77—79) excidunt; plerumque etiam ipsa terminatio a radice nominis aliena: ٤ (ex ٤) persa; ٤ (ex ٤) cives; ٤ (ex ٤) aegyptius.

c) haud raro nominibus jam suffixo ١ aut ٢ auctis superadditur: ٤ igneus; ٤ benignus.

281. — Cum suffixo ٥:

a) illud accipiunt nomina non pauca, praecipue verbalia abstracta: ٥ fictio.

b) ex ipsis quaedam st. constructum efformant in ٥ ut ٥, st. cr. = ٥ equus.

¹ Multa inveniuntur nomina in Lingua syriaca, tam abstracta quam concreta, quae hocce suffixo concrescunt.

VOCABULARIUM.

إِسْنًا	posterior	مَعْدًا	medicamentum
إِسْمًا	quemadmodum	هَجَزَ	fecit
إِنْجَنًا	terrenus	هَوَفَ	suffecit
سَبَلًا	robur, exercitus	مَهْنَةً	donum
جَارًا	dolor	تُحْمَعًا	tumultus
مِنْسَعْنًا	misericors	مَعْنًا	coelestis

EXERCITIUM.

مَهْنَةً وَتَهْنَةً رُكْعًا مَعْدَةً . وَحَذَرْتَهُ مَعْنًا
 حَجَزَ * — هَذَا هُوَ مَعْنَا إِنْجَنًا . حَذَرْتُ هُوَ مَعْنَا إِنْجَنًا . مَعْنَا
 مَعْنَا إِنْجَنًا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا * — مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا : مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا .
 مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا * — مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا * — مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا *
 — مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا . مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا * — مَعْنَا مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا
 مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا مَعْنَا Mَعْنَا مَعْنَا Mَعْنَا

¹ i. e. David. — ² intellige de Christo. — ³ a patre suo. — ⁴ pater vester. — ⁵ nationum.

II) De nominibus femininis.

Hic sermo tantum est de nominibus femininis quae desinentiam ipsorum characteristicam ostendunt, id est, quae in st. emphatico in *l* exeunt. Cetera vero quae a masculinis terminatione non differunt (93, *Adn.* 1) juxta formas in praecedentibus Lect. pro masculinis descriptas tractanda sunt.

LECTIO 59.

De terminatione emphatica femininorum.

282. — Quamplura nomina feminina a respectivis masculinis derivantur (93, 3) adjecta terminatione emphatica. Hujus desinentiae littera *l*, etsi consonantem quiescentem saepe sequatur, pronuntiationem tamen *Qušôjô* non semper retinet¹. Itaque:

a) post syllabas vocalibus productis *ê*, *î*, *û* ornatas, pronuntiationem *Qušôjô* fere semper ostendit: *لُطَا* lupa; *مَبْعَاة* sancta; *كَلَامَاة* virgo. — Excipiuntur: *كَنْزَاة* thesaurus, *مَطَرَاة* pluvia, *جُذَاة* ovum, *مُتَمَدَّة* dilecta, aliaque pauca.

b) post syllabam *—* semper; post consonantem, quam *—* praecedit, plerumque praevalet *Qušôjô*: *مَرْبِطَاة* meretrix; *مَنْمَلَاة* plantatio. — Exceptiones: *سَاعَاة* hora; *جَمَاة* angustiae; *مَدَاة* collis; *لَبَاة* bona, etc.

c) post syllabam *ā* munitam, *Rukôhō*; cum *ê* vero *Qušôjô* praestantius sustinet: *رَسْمَاة* respiratio; *مِنْصَفَاة* ministerium. Sed *مُجْجَسَاة* laudabilis; *مَرْفَاة* fenus, etc.

d) si vocales breves *ă* vel *ô* praecedant, pronuntiationem assumit tum *Qušôjô* tum *Rukôhō*: *مَرْفَاة* cibus; *مَنْمَلَاة* mensura, etc.

e) Regula practica: Post consonantes *ل*, *ز*, *ع*, obtinet in genere pronuntiatio *Qušôjô*; post consonantes vero *p* et *ك* potissimum praevalet *Rukôhō*.

283. — In femininis e masculinis derivatis, forma masculina a qua procedunt, considerari potest tamquam eorum st. absolutus².

¹ Haec irregularitas saepe explicari potest ex analogia cum aliis nominibus quae eandem formam aut similem significationem prae se ferunt. Ita *بِنْتَاة* filia (st. cons. *بِنْتَاة*) refertur, tamquam femininum emphaticum, ad *بْن* filius, licet forma primitiva sit *bint*. Sic etiam cum suffixis *بِنْتَاة*, etc.

² De ipso proinde nulla erit mentio in Lect. subsequentibus.

Istius vocales, quae per additionem desinentiae emphaticae non raro mutantur, in st. constr. restituuntur: *rex* = *ܩܠܝܬܐ* *regina*; *socius* = *ܫܚܝܬܐ*, st. cr. *socia*.

LECTIO 60.

De femininis cum tribus radicalibus sanis.

284. — Praecipuae hujusmodi nominum formae sunt:

Typus	Nomen	St. constr.	Plur.	Significatio
1.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>regina</i>
	<i>ܫܚܝܬܐ</i> ¹	<i>ܫܚܝܬܐ</i>	<i>ܫܚܝܬܐ</i>	<i>socia</i>
2.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>vitula</i>
	<i>ܩܠܝܬܐ</i> ²	—	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>eleemosyna</i>
3.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>benedictio</i>
	<i>ܩܠܝܬܐ</i> ³	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>pruna</i>
4.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	—	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>inventio</i>
5.	<i>ܩܠܝܬܐ</i> ⁴	—	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>habitatio</i>
6.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>virgo</i>
	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>currus</i>
7.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	—	<i>dilecta</i>
	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	<i>ܩܠܝܬܐ</i> ⁵	<i>homicida</i> (f.)
9.	<i>ܩܠܝܬܐ</i>	—	—	<i>jugum textoris</i>

¹ Originario *Qatal*.

² Originario *Qetal*.

³ In origine *Qutul*.

⁴ Forma propria etiam Part. pass. fem. *P'al*. — Penes Syr. Or.

ܩܠܝܬܐ, ut *ܩܠܝܬܐ* *timor*.

⁵ Frequentius quam *ܩܠܝܬܐ*.

Adnotanda.

285. — Nomina: a) cum 1. rad. ل , quae ad typos مِلَل (1, b) vel مِلَل (2, b) pertinent, vocalem, plerumque ـ , super eam etiam inducunt: لَمَل , pl. = لَمَل *gemitus*; — b) cum 1. rad. ب , vocali istius auxiliari in st. constr. et in pl. vocalem ـ , ad instar regularium, substituunt: بَمَل , pl. = بَمَل *scientia*. — Cetera vero regulariter procedunt.

286. — Nomina cum 2. rad. infirma — د necnon ه cum diphthongo in priori syllaba — ad formas regulares facile reducuntur vocalesque servant immutatas: لَلَل , st. cr. لَلَل , pl. لَلَل , *defatigatio*; هَهَل , pl. = هَهَل , *ramus*.

287. — Item nomina ex radicibus secundae geminatae: جَجَل (جَجَل), st. cr. جَجَل , pl. جَجَل , *causa*.

288. — Nomina cum 3. rad. ع assimilata typum مِلَل (1, a) potissimum sequuntur: عَمَل (pro عَمَل) st. cr. = عَمَل , *vitis*.

VOCABULARIUM.

جَجَل agmen	حَل respondit, exaudivit
مِلَل camelus	حَمَل <i>Ethpa.</i> comprehensus est
مَل masculus	مَمَل campus
سَل saltavit	سَمَل <i>Aph.</i> splenduit
عَمَل fames	لَل <i>Pa.</i> oravit
لَمَل thus	مَم ante
هَمَل pestilentia	مَلَم collegit
(مَمَل pl.) مَمَل caverna	مَم persecutus est
نَمَل femina	مَمَمَل tuba
حَمَل clausit	مَم <i>Ethpa.</i> obmutuit

¹ *beatus*. — ² Pharaon ad obstetrices.

LECTIO 61.

De femininis cum tertia radicali infirma.

289. — Praeter adjectiva et participia ex radicibus 𐤀𐤃𐤁 derivata (cfr. Lect. 55), plura exstant nomina feminina — abstracta praesertim — quae in 3. radicalem 𐤀 aut in 𐤁 exeunt. Pauca tantum desinunt in 𐤁𐤀.

EXEMPLA.

a) SUBSTANTIVA

	st. emph.	abs.	cons.	versio
in 𐤀	sg. = 𐤀𐤃𐤁	—	—	<i>pars</i>
	pl. = 𐤀𐤃𐤁𐤀	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>partes</i>
in 𐤁	sg. = 𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>cursus</i>
	pl. = 𐤁𐤃𐤁𐤀	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>cursus</i>
in 𐤁	sg. = 𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>desiderium</i>
	pl. = 𐤁𐤃𐤁𐤀	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>desideria</i>
in 𐤁𐤀	sg. = 𐤁𐤃𐤁𐤀	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>oratio</i>
	pl. = 𐤁𐤃𐤁𐤀𐤀	𐤁𐤃𐤁	𐤁𐤃𐤁	<i>orationes</i>

b) ADIECTIVA ET PART.

	st. emph.	abs.	cons.	versio
cfr. 269	sg. = 𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>pura</i>
	pl. = 𐤀𐤃𐤁𐤀	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>purae</i>
cfr. 269	sg. = 𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>stulta</i>
	pl. = 𐤀𐤃𐤁𐤀	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>stultae</i>
cfr. 269	sg. = 𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>revelans</i>
	pl. = 𐤀𐤃𐤁𐤀	𐤀𐤃𐤁	𐤀𐤃𐤁	<i>revelantes</i>

¹ Ex radice 𐤀𐤃𐤁 numeravit.

² In origine 𐤁=𐤁.

Adnotanda.

290. — a) **Substantiva:** in لـ desinentia, assumunt in plurali, pro 3. rad. amissa, و consonantem non secus ac nomina in و desinentia; cum 3. rad. ب vel cum terminatione و , illas servant in singulari tamquam semivocales quiescentes. — Excipiuntur: ثَمَرٌ , st. abs. = ثَمَرَةٌ , st. cr. = ثَمَرَاتٌ , *animal*; نَبْهٌ , st. abs. = نَبْهَةٌ , st. cr. = نَبْهَاتٌ , *laetitia* aliaque pauca.

b) **Adjectiva et Participia:** simili modo procedunt ac masculina respectiva. Participia formarum auctarum quoad terminationes Participio *Pal* aptantur: فَتَحٌّ , st. abs. = فَتَحٌ , st. cr. = فَتَحَاتٌ , etc. *detegens*.

VOCABULARIUM.

طَبِيبٌ	medicus	مَشْهُلٌ	vulnus
حَبَّرَ	dispersit	فَتَحٌّ	grex
ضَحَّى	sacrificium	هَلَّا	contempsit
كُذِّبَ	error	حَلَا	holocaustum
تَمَدُّنٌ	institutio, inventio	فَلْحٌ	idolum
حَلٌّ	socius, aequalis	مَنْصُلٌ	officium
حَزَّ	aegrotavit	زَهَبَ	Af. recreavit
حَنَرَ	circumdedit	زَحَلٌ (pl. زَحَفٌ)	pastor
حَفِيَ	Af. diligenter se gessit	هَلَّا	stultus fuit

EXERCITIUM.

إِنَّمَا وَجَدْنَا لَا مُعْجِبَ وَنَبَاهَا ضَلَّالٌ وَلَا زَجَا وَنَبَاهَا ضَسَقٌ
 لِأَهْلٍ * — هَاهُتَ حَلَمَدٌ : زَاهُتَ جَلَّ حَقَّقَا هَعْدَا حَصَا
 وَتَمَّعَ فُلْدَهَفَ جَعْفَه وَضَنَّا. ضَ مَبَّسَ حَمَّ لَا هَوَّتَ حَحْتَقَا
 هَعْدَا حَحْتَا هَلَّا مَنَعَ هَوَّهَ جَعْفَه وَضَنَّا * — عَلَّهَ قَحْفَا
 وَحَلْفَنَّا لَا حَجَه. ضَلَّالٌ وَلَا إِمْعَه. فُلْدَه فَتَحَاتَهَفَ إِبْرَإِيلَ * —
 فَلَاحَا وَحَقَّقَا زَاهُتَا إِنْفَ هَمَّعَا وَحَدَّأَ وَهَلَّجْنَا هَوَّعَا وَتَتَّعَا

292. — *Adnot.* — Nomina hujus classis rariora sunt, et inter adjectiva praecipue adnumerantur. De ipsis etiam valent quae superius (274) circa masculina adnotata sunt.

VOCABULARIUM.

نَیْغِرُ	niger	نَمَرَاوِیْتُ	numeravit
زانی	adulter	شَیْبٌ	capillus
زانی	fornicator	لَوْدٌ	lucidus
سَلَا	peccavit	حَدَقَ	crines
مَعْمَعٌ	coetus, ecclesia	مُتَمَمِّلٌ	amatus
أَدَّهَسَتْ	adhaesit	عَدَّ	vigilavit
قَمُّ قَمِّ	facie ad faciem	إِمْتَصَلَ	integer, justus

EXERCITIUM.

مَعْمَلًا حَتَّىٰ لَمَّا جَاءَ نَصْرُكَ وَكَانَ الظُّلُمُوتُ ۚ
 حَقَّ رَجَاؤُهُمْ لِمِمْسَكِ الْغَيْظِ ۚ وَكَانَ صِغَارُ اتِّفَالٍ بَحْثُ
 يَوْمِهِمْ أَنَّهُ شَارَكَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي ذُنُوبِهِم ۚ أَنِ
 يَقُولُ عَصَا إِبْرَاهِيمَ فَأَوْفَا بِمَا لِلْهَرَمِ ۚ وَقَالَ الْمَلِكُ
 لَمَّا خَسَفَ الْقَمَرُ أَنَّهُ أَفْكٌ مِّنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لِّلرَّسُولِ
 ۚ وَاللَّهُ يَبْذُلُهُمْ صَفْوَةً لِلَّذِينَ يَدَّبُرُون ۚ وَكَانَ
 الْبُكْرِيُّ عِنْدَ الْمَلِكِ فَخَبَرَ بِمَا كُنَّا فِيهِ ۖ وَنَافَا
 لِيُفْلِتُنَا ۖ وَأَنَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَحْكُمُ فِيهِ مِنَ الْفَر_

LECTIO 63.

De femininis quae praeformativis augentur.

293. — Cum praeformativo p , praecipuae femininorum formae sequentibus nominibus repraesentantur:

A) ex radicibus sanis:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. {	فَحْمِلَةٌ	فَحْمِلَةٌ	فَحْمِلَةٌ	<i>vehiculum</i>
	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	فَحْمِلَةٌ	<i>scopa</i>
2.	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	(فَحْمِلَةٌ)	<i>id.</i>
3.	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	(فَحْمِلَةٌ)	<i>pondus</i>

B) ex radicibus infirmis:

Radix	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
ع"و	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	فَحْمِلَةٌ	<i>cibus</i>
ه"و	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	فَحْمِلَةٌ	<i>pelvis</i>
د"و	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	فَحْمِلَةٌ	<i>introitus</i>
ـ"و	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	(فَحْمِلَةٌ)	<i>contextus</i>
ـ"و	فَحْمِلَةٌ	(فَحْمِلَةٌ)	فَحْمِلَةٌ	<i>cursus</i>

N. B. — In Participiis formarum auctarum, st. emphaticus fem., huic classi adscribendus, raro tantum invenitur.

294. — Cum praeformativo *l*, quod in nominibus abstractis ex *Pa'el*, *Ethpa'al* et *Af'el* oriundis praesertim apparet, typi communiore sunt:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. לַמְּלִילָה^1	לְלִצְבוֹנָה	(לְלִצְבוֹנָה)	לְלִצְבוֹנָה	<i>discipula</i>
2. לַמְּלִילָה^2	לְזִכְרוֹנָה	(לְזִכְרוֹנָה)	לְזִכְרוֹנָה	<i>satisfactio</i>
3. לַמְּלִילָה	לְסִינָה	(לְסִינָה)	לְסִינָה	<i>supplicatio</i>
לַמְּלִילָה	לְחֻצְמוֹתָהּ	(לְחֻצְמוֹתָהּ)	לְחֻצְמוֹתָהּ	<i>indumentum</i>
4. לַמְּלִילָה	לְעֻמְדָהּ	(לְעֻמְדָהּ)	לְעֻמְדָהּ	<i>ministerium</i>
5. לַמְּלִילָה	לְעֻזָּהּ	לְעֻזָּהּ	לְעֻזָּהּ	<i>laus</i>

VOCABULARIUM.

חָסַד versatus est	חַזַּק לְאַחֲבָר usquequo
חָרַב destitutus est	פָּדַם <i>Ethpe.</i> redemptus est
הִוָּהוּ heu!	מַחַל <i>Ethpa.</i> gratus fuit
לָחַל oblitus est	מִינָהּ (pl. מִינָהּ) <i>pagus</i>
חֲסִידָהּ cogitatio	פָּדַם palpitavit
חֲנֻמָּהּ planctus	לָא <i>Af.</i> lavit
חֲזִינָהּ exercitus	עָלָהּ dominatus est
חָלַם <i>Af.</i> obtulit sacrificium	לְחֻצְמוֹתָהּ additio

EXERCITIUM.

יִשְׂרָאֵל מִלְּחָמָה אֶת מִצְרָיִם. וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם * — לֹא נִהְיָה
 קֹדֶם כֵּן. מִן הַיָּמִים (מִזֶּמַּן) הַלֵּלוֹת אֶת מִצְרָיִם
 לֹא יָדָע. מִיָּמֵינוּ נִכְפָּה * — וְהָיָה שֶׁרָמַל לְחֻצְמוֹתָהּ חֲלָהּ

¹ Cum *i* producta. Exstant etiam nomina hujus typi cum *i* brevi.

² Cum *u* producta. Inveniuntur etiam nomina cum *u* correpta.

297. — Affixum ـِـ ante terminationem ($=\text{ـِـ}$) assumunt adjectiva feminina e respectivis masculinis derivata (280): مِبْضِلٌ *prima* (ex مِبْضَلٌ). St. constr. et plurale regulariter efformant.

298. — Affixum ـِـ , cum desinentia emphatica compositum ($=\text{ـِـ}$), praecipue apparet in diminutivis femini generis. Haec in pl. exeunt in ـِـ : كُحْفَةٌ , pl. $=\text{كُحْفَةٌ}$, *puellula*.

B) Affirmativa composita.

299. — Terminationes ـِـ , ـِـ , haud raro nominibus accedunt suffixis ـِـ , ـِـ , ـِـ , ـِـ aliisve jam auctis. Hujus generis nomina formas sequuntur propriae terminationi respondentes (295—296): مُذَلِّفَةٌ *dignitas regia*; لَيْلَةٌ *puellula*; مُذَلِّفَةٌ *generatio*; شِدْدَةٌ *robur*.

VOCABULARIUM.

فَاحٍ	facies	لَيْلَةٌ	umbra
أَرْضِيٌّ	terrestris	مُذَلِّفَةٌ	ablutio
حَلَبٌ	absorbuit	مُذَلِّفَةٌ	testimonium
حِلْبٌ	propter	مُذَلِّفَةٌ	Af. deliquit
فَرَسٌ	furatus est	حَقْبٌ	facinus
مُذَلِّفَةٌ	moechatus est	فَاحٍ	forma
مُذَلِّفَةٌ	mutatio	مُذَلِّفَةٌ	mendacium
شِدْدَةٌ	resurrectio	لَيْلَةٌ	purificatio

EXERCITIUM.

لَيْلَةٌ تَخْتَجِبُ بِبِشْرٍ هَلْبٍ إِفْلٍ إِفْلٍ. حِلْبٌ مُذَلِّفَةٌ
 فَاحٍ * — مُذَلِّفَةٌ لَيْلَةٌ مُذَلِّفَةٌ . لَيْلَةٌ مُذَلِّفَةٌ مُذَلِّفَةٌ
 مِبْضِلٌ * — مِبْضِلٌ مُذَلِّفَةٌ . مُذَلِّفَةٌ مُذَلِّفَةٌ * — لَيْلَةٌ مُذَلِّفَةٌ

II. Quae integram radicem reduplicant. Variæ ipsorum formæ in sequentibus exemplis apparent:

ܕܕܠܐ	tempestas	ܐܡܝܢܐ	exaltatio
ܕܕܠܐ	confusio	ܕܕܠܐ	festum
ܕܕܠܐ	manna	ܕܕܠܐ	cimex

III. Quae praeformativum formæ verbalis retinent. Ex formis verborum auctis sat frequenter originem ducunt *nomina abstracta* quae *actionem* significant. Hujusmodi sunt:

ܐܡܝܢܐ	institutio (a ܐܡܝܢܐ instituit)
ܐܡܝܢܐ	subactio (a ܐܡܝܢܐ subegit)
ܐܡܝܢܐ	occursus (a ܐܡܝܢܐ obviavit)

IV. Quae radici verbali litteram adventitiam (255) admiscent. Ex. gr.: ܐܡܝܢܐ volutatio (a ܐܡܝܢܐ volvit); ܐܡܝܢܐ faber ferrarius (a ܐܡܝܢܐ ignitum reddidit), etc.

Adnotanda.

301. — Nomina hujus classis ut plurimum st. constr. et abs. necnon plurali privantur. Quae unum alterumve statum possident, juxta typos fundamentales illum componunt, ut ܐܡܝܢܐ, st. cr. = ܐܡܝܢܐ splendor.

302. — Paucissima, quae occurrunt, nomina feminina huc pertinentia legibus generalibus, juxta typum quem referunt, subjiciuntur; sic ܐܡܝܢܐ, pl. = ܐܡܝܢܐ, scintilla (284, 8).

303. — *Supplementum.* — Exstant etiam in Lingua syriaca **Nomina composita**, id est, ex unione duorum nominum orta sive per appositionem sive per constructionem. Ex. gr.: ܐܡܝܢܐ vel ܐܡܝܢܐ homo; ܐܡܝܢܐ Bardesan; ܐܡܝܢܐ tredecim, etc.

EXERCITIUM.

¹ lege forsitan *لَحْمٌ* prius.

LECTIO 66.

Nomina irregularia et defectiva.

Nomen	St. abs. et cr.	c. suf. grav.	c. suf. lev.	Plur. emph.	Plur. abs.
pater	— ¹	أَبَا	أَبَو	أَبَوَاتٌ et أَبَوَاتُ	أَبَوَاتٌ
aequalis	—	—	—	أَوْتَا	أَوْتَا
natio	—	أَوْتَا	—	أَوْتَا et أَوْتَا	أَوْتَا et أَوْتَا
frater	—	أَوْتَا	أَوْتَا	+ ¹	+
manus	أَوْتَا et أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا, أَوْتَا, أَوْتَا	أَوْتَا et أَوْتَا
alius	أَوْتَا	—	—	أَوْتَا	—
mater	+	+	+	أَوْتَا et أَوْتَا	—
homo	أَوْتَا et أَوْتَا	—	—	—	أَوْتَا et أَوْتَا
mulier	أَوْتَا (cr.)	—	—	أَوْتَا	أَوْتَا
leo	—	—	—	أَوْتَا	—
laena	—	—	—	أَوْتَا	—
domus	أَوْتَا-أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا
fillius	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا	أَوْتَا
homo	أَوْتَا	—	—	أَوْتَا	أَوْتَا

<i>filia</i>	جَبَلَا	جَبَلَا (cr.)	جَبَلَا	جَبَلَا	جَبَلَا	جَبَلَا
<i>modus</i>	رَبَا	رَب vel رَ	رَبَا	رَبَا	رَبَا	رَبَا
<i>pectus</i>	نَبَبَا	—	نَبَبَا	نَبَبَا	نَبَبَا	نَبَبَا
<i>socer</i>	سَبَا	سَم	سَبَا	سَبَا	سَبَا	سَبَا
<i>soror</i>	سَبَا	—	سَبَا	سَبَا	سَبَا	سَبَا
<i>juvenis</i>	لَبَلَا	لَا (cr.)	لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا
<i>dies</i>	يَهَبَا	يَهَم	يَهَبَا	يَهَبَا	يَهَبَا	يَهَبَا
<i>nox</i>	جَبَلَا	جَبَلَا } abs.	—	جَبَلَا	جَبَلَا	جَبَلَا
<i>dominus</i>	دَبَلَا	دَبَا	دَبَلَا	دَبَلَا	دَبَلَا	دَبَلَا
<i>labium</i>	لَبَلَا	لَبَلَا-لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا
<i>civitas</i>	مَبَلَا	كَبَلَا-مَبَلَا	مَبَلَا	مَبَلَا	مَبَلَا	مَبَلَا
<i>nomen</i>	هَبَلَا	هَم	هَبَلَا	هَبَلَا	هَبَلَا	هَبَلَا
<i>annus</i>	هَبَلَا	هَبَلَا-هَبَلَا	—	هَبَلَا	هَبَلَا	هَبَلَا
<i>uber</i>	لَبَلَا	—	—	لَبَلَا	لَبَلَا	لَبَلَا

¹ Lineola denotat non dari talem formam; crux vero illam esse plane regularem.

² Scribitur etiam كَبَلَا et كَبَلَا; ad litteram „*filius hominis*“.

³ Substantive „puer“.

⁴ Penes Syr. Or. لَبَلَا et لَبَلَا.

⁵ Sed كَبَلَا Dominus, كَبَلَا Dominus noster; quae de Deo Patre et de Christo tantum dicuntur.

a) فَاقِل *facies*, st. abs. فَاقِل , st. cr. فَاقِل — b) فَقْنَل *pretium*, st. cr. فَقْنَل — c) فَقْنَل *vita*, st. cr. فَقْنَل — d) فَقْنَل *aqua vel aquae*, st. abs. فَقْنَل , vel فَقْنَل , st. cr. فَقْنَل — e) فَقْنَل *coelum vel coeli*, st. abs. فَقْنَل , st. cr. فَقْنَل , etc.

عَمَّ مَهْلًا جِهًا بَهْرًا . مَعَ مَحْذَا جِهًا بَهْرًا . لَا إِتَا هَلَّا
 إِذْخَا . لَا يَحْذَا إِحْلَا حَيْثَا . لَا لَمَهْمَا إِحْلَا حَيْثَا . لَا قَسْعَا هَلَّا
 تَخْتَجَا * — اِسْتَمَّ عَهْدًا حَسَلًا لَا قَهْلِي هَلَّا مَعَ مَهْلًا مَدْرَجًا

LECTIO 67.

Numeri cardinales.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
1	١	واحد	واحدة
2	٢	اثنان	اثنتان
3	٣	ثلاثة	ثلاث
4	٤	اربعة	اربع
5	٥	خمسة	خمس
6	٦	ستة vel ستة	ست
7	٧	سبعة	سبع
8	٨	ثمان	ثمان
9	٩	تسعة	تسع
10	١٠	عشرة	عشر
11	١١	حدا عشر	حدا عشر vel إحدى عشر
12	١٢	اثنا عشر	اثنا عشر vel اثنى عشر
13	١٣	ثلاثة عشر	ثلاثة عشر vel احدى عشر
14	١٤	اربعة عشر vel اربع عشرة	اربعة عشر vel اربع عشرة
15	١٥	خمسة عشر vel خمس عشرة	خمسة عشر vel خمس عشرة
16	١٦	ستة عشر vel ست عشرة	ستة عشر vel ست عشرة
17	١٧	سبعة عشر vel سبع عشرة	سبعة عشر vel سبع عشرة

¹ Nostra aetate mos jam obtinuit apud Syros in libris impressis sive numeros arabicos sive Europaeorum signa adhibere.

² Exstat etiam اثنى عشر.

³ Penes Orientales احدى عشر vel اثنى عشر.

⁴ Invenitur etiam سبع عشرة.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
18	س	أَصْدِجْحَمٌ vel أَصْدِجْحِمٌ	أَصْدِجْحَمَةٌ vel أَصْدِجْحِمَةٌ
19	س	أَعْدِجْحَمٌ ¹ vel أَعْدِجْحِمٌ	أَعْدِجْحَمَةٌ vel أَعْدِجْحِمَةٌ
20	د	جَهْنَمٌ	جَهْنَمَةٌ
21	ح	جَهْنَمٌ هَتَبٌ	جَهْنَمٌ هَسَبٌ
22	ح	جَهْنَمٌ هَلَقٌ	جَهْنَمٌ هَلَقَةٌ
		etc.	etc.

30	ل	أَلْجَلِ
40	م	أَزْجَمٌ
50	ل	أَصْجَمٌ
60	ب	عَلِجٌ vel أَلِجٌ
70	ل	أَجْجَمٌ
80	ع	أَجْجَمٌ
90	ز	أَجْجَمٌ
100	م	أَجْجَمٌ, st. emph. أَجْجَمٌ — pl. أَجْجَمَةٌ
200	ز	أَجْجَمٌ vel أَجْجَمٌ
300	ع	أَجْجَمٌ vel أَجْجَمَةٌ
400	ل	أَجْجَمٌ
500	م vel ÷	أَجْجَمٌ
1.000	ل	أَجْجَمٌ vel أَجْجَمٌ — pl. أَجْجَمٌ vel أَجْجَمٌ ²
10.000	ل	أَجْجَمٌ vel أَجْجَمٌ — pl. أَجْجَمٌ vel أَجْجَمٌ

¹ Reperitur quoque أَصْدِجْحِمٌ.

² Invenitur etiam أَجْجَمٌ.

Adnotanda.

306. — Numerales سبعة , ثلاثة ut **adjectivum** construitur, rem numeratam modo praecedens modo subsequens. Cetera numeralia sunt **substantiva abstracta** et nominibus pluralibus in st. abs. apponi solent.

307. — Nomina numeralium a 3 ad 10, quae substantivis *masculinis* junguntur, formam *femininam*; quae vero nominibus *femininis*, *masculinam* formam prae se ferunt.

308. — Numeri compositi ex decadibus, centenis, millibus etc. et unitatibus, mediante \circ componuntur, praeunte semper maiore: $421 = \text{أربعة مائة وواحد}$.

309. — *Siôme* tantum instruuntur numeralia *feminina* secundae decadis, necnon اثنان , اثنتان *duo, duae*; ألف *mille*; عشرة , مئة *myrias*.

310. — Numeralia a 2 ad 10, nominum instar, suffixa pluralia accipere possunt, quo in casu *Siôme* semper ornantur: اثنان *ambo* et اثنتان *ambae*. Pro reliquis unica adhibetur forma masculina exiens in ة , genere per suffixum respectivum distincto: أربعة *illi quatuor*; مئة *illae quatuor*.

311. — Ad dies mensis indicandos specialis extat forma numeralis a 2 usque ad 19, quae semper iungitur praepositioni في , et desinit in ة aut ا ut sequitur:

2	اثنين	4	أربعة
3	ثلاثة	et similiter usque ad 10	
13	عشرة	11	أحد عشر
et similiter usque ad 19		12	اثني عشر

312. — Cum litterae adhibentur ad numeros designandos, a) ut rite qua tales distinguantur, ornantur generatim lineola suprascripta aut alio quolibet signo: $\overline{\text{ص}}$ = 243.

b) signa decadam, crasso puncto superposito, ad significandos numeros centenarios transeunt: م = 400; ل = 101.

c) lineola verticalis (aut punctum) supposita signis unitatum, decadam aut centenarum ea multiplicat per 1000; lineola horizontalis per 10000; signum \wedge per 1000000.

d) signa multiplicationis omitti possunt cum ex positione litterae iam apparet valor eius numeralis: د = 1952.

LECTIO 68.

Numeri ordinales.

313. — Numeralia ordinalia derivantur a cardinalibus, adjecta terminatione أَوَّلٌ (m.) vel أَوَّلَةٌ (f.), prout sequitur:

Numerus	Forma masc.	Forma fem.
<i>primus</i>	أَوَّلٌ	أَوَّلَةٌ
<i>secundus</i>	ثَانِيٌ	ثَانِيَةٌ
<i>tertius</i>	ثَلَاثِيٌ	ثَلَاثِيَةٌ
<i>quartus</i>	رَبَاعِيٌ	رَبَاعِيَةٌ
<i>quintus</i>	خَمْسِيٌ	خَمْسِيَةٌ
<i>sextus</i>	سَادِسِيٌ	سَادِسِيَةٌ
<i>septimus</i>	سَابِعِيٌ	سَابِعِيَةٌ
<i>octavus</i>	أَوَّلِيٌّ	أَوَّلِيَّةٌ
<i>nonus</i>	تَاسِعِيٌ	تَاسِعِيَةٌ
<i>decimus</i>	عَاشِرِيٌ	عَاشِرِيَةٌ

Adnotanda.

314. — Ordinalia: a) ab 11 ad 19 formantur ex unitatibus cardinalibus ordinali أَوَّلِيٌّ praepositis: *undecimus* = $\text{أَوَّلِيٌّ عَشَرِيٌّ}$ (m.) $\text{أَوَّلِيَّةٌ عَشَرِيَّةٌ}$ (f.) — b) a 20 et deinceps: عَاشِرِيٌّ (m.) عَاشِرِيَّةٌ (f.) *vigesimus*, etc.

315. — APPENDIX: 1) Numeri distributivi iteratis cardinalibus exprimuntur: **לְאֶלֶף לְאֶלֶף** *terni*.

2) Numeri fracti formam nominalem *Qutl* assumunt: **חֲמִשָּׁה** *pars quinta*.

3) Adverbia numeralia vel solis cardinalibus in forma feminina vel superaddito nomine **רָחֵץ** (m.) **רָחֵץ** vel **רָחֵץ** (f.) vices indicantur: **רָחֵץ רָחֵץ** *bis seu duabus vicibus*.

4) Adverbia multiplicativa per **בְּ** ante cardinalia, cum vel sine **ח**, designantur: **בְּחָצֵן** *dupliciter*; **בְּחָצֵן** *centupliciter*.

VOCABULARIUM.

סָרָה	<i>Ethpe. apparuit</i>	דְּבַר	<i>verbum</i>
חָבַר	<i>Ethpe. convenit</i>	זָמַן	<i>jejunium</i>
נִשָּׂא	<i>quies</i>	אֲרוֹן	<i>arca</i>
שָׂק	<i>saccus</i>	שֶׁבַע	<i>septies</i>
חָלַל	<i>invaluit</i>	שַׁבָּת	<i>sabbatum</i>

EXERCITIUM.

מֵאָה יָמִים אֶחָדִים חָבַר וְחִשְׁבָּה עֲשָׂרָה מֵאָה וְנִשָּׂא.
 לְאֶלֶף מֵאָה חֲמִשָּׁה * — חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים חֲמִשָּׁה מֵאָה חֲמִשָּׁה
 חֲמִשָּׁה מֵאָה חֲמִשָּׁה * — חֲמִשָּׁה מֵאָה חֲמִשָּׁה וְנִשָּׂא
 חֲמִשָּׁה מֵאָה חֲמִשָּׁה וְחִשְׁבָּה יָמִים חֲמִשָּׁה מֵאָה חֲמִשָּׁה
 חֲמִשָּׁה. חֲמִשָּׁה יָמִים יָמִים חֲמִשָּׁה * — וְחִשְׁבָּה

¹ i. e. Ezechielem. — ² in mense *Tiſri* posteriori.

بِأَنزِلِ مَجْمُوعٍ . دِه حِينْ نِلْ اَنْلِ اِلْمَجْمُوعِ حَيْتِ اِسْمُهَا صَرْمَلْ
وَحَقَّقْ . هَمْنِ اِيَّوْه جَعْلُهَا بُعْثُفْهَا بِمَنْزِلِ اِلْجَوَا . هَوْدَحْدِه بِبِهْمَا
مَنْ هَوْدَحْدِه بِبِهْمَا قَدْ بِي هَمْنِ بِي مَبْرُ مَنْزِلِ اِلْجَوَا نَفْ * — جَا
جَم نَمَ حَقَّاقْهَا لَزِي لَزِي فَعْ فُلْجِيه : اَسْا حَوْفِي وَهْمَا وَشَلْ *
— جِي وَهْمَا اَنْ قَلْبِي لِي فَعْفَم اِلْشَمَرِ عَجْ عَجْ جَا عَجْ *
— اِلْجَا رَقْتِي حَقِيْلَا نَسَا اَوْمَنْتَر¹ مَبْرُ اِلْجَوَا *

¹ lege probabiliter .

CAPUT V.

De particulis.

LECTIO 69.

De Praepositionibus.

316. — Praepositiones sunt aut *praefixae* — ut ܐ et ܕ — aut *separatae*. Complures suffixa pronominalia sibi adsciscunt ad instar nominum sive singularium sive pluralium.

317. — a) Suffixa **nominis singularis** accipiunt: ܐܝܢ *sicut*; ܕ *in*; ܕܝܢܐ *intra*; ܕܝܢܐ *inter*; ܕܝܢܐ *retro*; ܕܝܢܐ *post*; ܕ *ad, in*; ܕܝܢܐ *coram*; ܕܝܢܐ *apud*; ܕܝܢܐ *secundum*; ܕܝܢܐ (ܕܝܢܐ) *propter*; ܕܝܢܐ *ab, ex*; ܕܝܢܐ *juxta*; ܕܝܢܐ *cum*.

b) Irregularitates: 1) ܕ et ܐ cum suff. 1. pers. fiunt ܕܝܢܐ et ܐܝܢ ; — 2) ܕܝܢܐ ante suff. levia consonantem ܕܝܢܐ geminat: ܕܝܢܐܝܢܐ (sed ܕܝܢܐ); — 3) ܕܝܢܐ cum universis suffixis fit ܕܝܢܐ ; — 4) Irregulariter omnino flectuntur praepositiones sequentes:

Num. et pers.	ܐܝܢ <i>sicut</i>	ܕܝܢܐ <i>propter</i>	ܕܝܢܐ <i>contra</i>
Sg. 1. c.	ܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐ (ܕܝܢܐܝܢܐ)	ܕܝܢܐܝܢܐ
2. m.	ܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐ
2. f.	ܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ
3. m.	ܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ	ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ
3. f.	$\text{ܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ}$	$\text{ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ}$	$\text{ܕܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐܝܢܐ}$

¹ Syr. Or. ut plurimum ܐܝܢܐ .

Num. et pers.	سicut	propter	contra
Pl. 1. c.	إفعل	فعل	لفعل
2. m.	إفعل	فعل	لفعل
2. f.	إفعل	فعل	لفعل
3. m.	إفعل	فعل	لفعل
3. f.	إفعل	فعل	لفعل

318. — a) Suffixa nominis pluralis assumunt: *per, cum, mediante*; *inter*; *sine*; *circa*; *pro*; *versus*; *seorsum*; *coram*; *super, contra*; *propter*; *apud*; *ante*; *sub*.

b) Irregularitates: 1) *super* occurrit etiam sub forma *super* cum suff. nominis singularis; — 2) *sub* suffixis haud conjuncta, formas quoque *sub*, *sub* et *sub* induit; — 3) Praepositiones *inter*, *super* et *apud* hoc modo cum suffixis flectuntur:

Num. et pers.	inter	super	apud
Sg. 1. c.	بين vel بين	فوق	قرب vel قرب
2. m.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
2. f.	بينهن vel بينهن	فوقهن	قربهن vel قربهن
3. m.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
3. f.	بينهن vel بينهن	فوقهن	قربهن vel قربهن
Pl. 1. c.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
2. m.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
2. f.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
3. m.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم
3. f.	بينهم vel بينهم	فوقهم	قربهم vel قربهم

LECTIO 70.

De adverbiiis.

321. — Adverbia sunt aut *primitiva* aut *derivata*. Pauca numerantur adverbia primitiva ut **لا** *non*, **هنا** *hic*, etc; complura originem ducunt:

a) ex nominibus sive in st. abs. — ut **كثيرا** *multum*, **قليل** *parum* — sive in st. constr. praesertim feminino, ut **بشدة** *valde*, **أثناء** *durante vita*, etc.

b) frequentius ex adjectivis per additionem terminationis **الـ** vel **الـ**: **مباركاً** *sancte*; **ثانياً** *secundo*.

c) frequentissime ex compositione nominum cum particulis vel ex particulis sibi consociatis: **أحياناً** (ex **أحياناً** + **أحياناً**) *aliquando*; **هناك** (ex **هنا** + **هناك**) *illuc*, etc.

322. — Adverbia frequentiora sunt:

a) loci	هنا <i>intus</i>
أين <i>ubi?</i>	خارجاً <i>extra</i>
من أين <i>unde?</i>	
هنا <i>hic</i>	b) temporis
هنا <i>illic</i>	أين <i>quando?</i>
هنا <i>huc</i>	أين <i>nunc</i>
هنا <i>illuc</i>	أين <i>ex nunc</i>
هنا <i>hinc</i>	أين <i>adhuc</i>
هنا <i>illinc</i>	أين <i>deinde</i>
هنا <i>infra</i>	أين <i>tunc</i>
هنا <i>deorsum</i>	أين <i>primum</i>
أين <i>supra</i>	أين <i>olim</i>
أين <i>desuper</i>	

جَمِ	jam	إِجْ	} quomodo?
جَارِجْ	aliquando	إِجْلَا	
حُجْصَ	hucusque		
يَهْضَلَا	hodie		d) modi
مَسْنِ	} cras	أَهْجْ	} sic
إِجْصَنْ		أَهْجَلَا	
إِلْأَضَلِ	heri	أَهْجَلَا	ita
مَنْأَضَلِ	nudius tertius	جْ	porro
لِيلِجْ إِيْضَمْ	diu noctuque	إِ	utique
إِيْأَلْجِبِ	anno elapso	لَا	non
لَقْصَبْ	anno proximo	جْ	nec
مَكْأَمْ	numquam	لَا جْ	quanto minus
مَقْلَا جِسْأْ	nonnumquam	جَلْشْ	tantum
		جَبْهْ	satis
c) interrogationis		جْهْ	omnino
أَضَلَا	ad quid?	جْهْ	scilicet
أَضَلَا	cur?	أَهْأْ	nempe
أَضَفْ	cur?	جْهْ	} forte
أَهْأْأْ مَلَا	quare?	جْجْ	
			forsitan

VOCABULARIUM.

رَهْأْأْ	psalmus	هَجْأْأْ	Evangelium
شَلْأْ	sors, fortuna	هَنْأْأْ	male, prave
سَيْأْ	messis	جْهْأْ	pulvis
هْجْأْ	defecit	فَهْهَمْلَا	fatum
جْهْ هَكْلَا	derepente	هَفْأْأْأْ	bene, pulchre
مَهْهَكْلَا	perfectus	إِهْأْأْ	vermis

EXERCITIUM.

اِسْمَ اِسْمِئِيلَ اَمِنْ يَمْ فَهَمِيْلَ يَمْ وَشَلْمَ مَلْاِخِيَمْ حَيْتُ اِنْعَلْ.
 جَرْجَ هَمِيْلَ مَلْاِخِيَمْ هَمِيْلَ * — مَنِيْلَ يَمْ جَلْسَهْ نَلْاِخِيَمْ شَهْ
 زَبْ مَنِيْلَ. هَلْ لُجْاِ مَلْاِخِيَمْ اِفْلَا حَقْلَهْ لُجْاِ مَلْاِخِيَمْ * — حَرْجْ
 حَرْجْ لُجْاِ مَلْاِخِيَمْ مَنِيْلَ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ * — مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ
 لُجْاِ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ * —
 اِنْعَلْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ اِنْعَلْ مَلْاِخِيَمْ لُجْاِ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ * — مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ اِنْعَلْ مَلْاِخِيَمْ * — مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ اِنْعَلْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ *
 — مَلْاِخِيَمْ اِنْعَلْ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ * — مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ
 مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ. مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ مَلْاِخِيَمْ *

¹ Paulus nempe et Barnabas in Antiochia.

LECTIO 71.

De Conjunctionibus.

323. — Conjunctiones aliae sunt *inseparabiles* — ° et ʔ — aliae vero *separatae*. Distingui possunt praeterea in simplices et compositae.

324. — Conjunctiones *simplices* magis usitatae sunt:

°	aut, vel	ʔ	ne
°...°	sive...sive	ʔʔ	numquid
س	sicut	بَلْخَلَا	ne forte
إِلَّا	si non, nisi, sed	°	et, etiam, at
إِذَا	si	وَلَا	neque
إِذْه	quod si	عِنْدَ	quum, quando
إِلْحَالَا	nisi	عِنْدَ	quamquam
إِذَا		عِنْدَ	ex quo,
وَأَيْ	etiam	عِنْدَ	quaeso, igitur
وَأَيْ		عِنْدَ	videlicet
إِلْحَالَا	neque	عِنْدَ	scilicet
إِذَا	quamvis	عِنْدَ	non, neque
إِذَا	an	عِنْدَ	utinam
عِنْدَ	propterea	عِنْدَ	nimirum
عِنْدَ	sed, profecto	عِنْدَ	ergo
عِنْدَ	enim, quidem	عِنْدَ	quidem
ʔ	ut, quod	عِنْدَ	donec, dum
عِنْدَ	vero	عِنْدَ	antequam

III

SYNTAXIS

CAPUT I.

De singulis orationis partibus.

I) De syntaxi nominis.

LECTIO 73.

De statu absoluto et emphatico.

329. — Status absolutus, indeterminationem nominis originario indicans, ab statu emphatico plerumque supplantatus est ita ut in substantivis haud paucis omnino desit. Primigenia utriusque status significatione fere amissa, non semel apparet ubi nominis determinatio postulatur. Attamen cum nativa sua significatione praedominat quidem:

a) in participiis absolute positus.

b) in reiteratione distributiva: *فَتَقَتِ فِتَقَتِ* per turmas.

c) frequenter in nominibus quae numeralibus qualificantur aut etiam vocibus *كُلُّ* omnis, *كَمْ* quantus et interdum *أَيُّ* qualis: *مِنْ سَبَبٍ* ex uno sanguine; *كُلُّ نَفْسٍ* omnes homines.

d) aliquando post negationem, praecipue cum *لَا* absque: *لَا رَحْمَةً* absque misericordia.

e) in quibusdam dictionibus adverbialibus: *حَكَمَ* in aeternum; *كَدَّمَ* semper; *مَدَّ* repente.

330. — Status absolutus necessario usurpatur in adjectivis et participiis passivis quoties praedicata sunt nec copula intercedit; frequentius etiam interveniente *هَؤُلَاءِ* aut Pron. pers.; sed mediante *أَنَّ* communiter in statu emphatico ponuntur: *كَثِيرَةٌ هِيَ* multa est familia mea; *يَا مَوْءَاظَةً* gratiosa erat vox ejus; *قَبِيلُكَ أَلِيمٌ* sanctus es Domine.

LECTIO 74.

De genitivo et statu constructo.

331. — Status constructus crebro adhuc adhibetur, in primis:

a) cum inter nomen regens et nomen rectum intima viget connexio, etsi intercedat praepositio: **وَقَدْ تَمَّ** *ictus oculi*; **مُفْعَدٌ دَاقِلًا** *hypocrisis*.

b) in dictionibus compositis ope **حَا** *possessor*, **فَا** *filius*, **بَا** *filia*, **مُذِل** *dominus*, **وَا** *princeps*, **قَا** *caput*, **بَا** *domus* et similibus: **مُحْكَمٌ** *princeps*; **بَا** *domus orationis*.

c) in adjectivis, cum eorum sensus a sequenti nomine aut adverbio restringitur aut determinatur: **حَقٌّ دَسَّيْسًا** *audax in peccato*; **مُتَّ حَيًّا** *viventes misere*.

332. — Notio genitivi multo frequentius per st. emphaticum et subsequens ; nomini recto praefixum exprimitur: **وَالْأَعْمَالُ** *nativitas humanae naturae Filii Dei*.

333. — Si ambo termini determinati sint, prior ornari solet suffixo 3. pers. quod nomen rectum praeveniat: **وَسَدَّاهُ** *timor Dei*.

334. — Inter st. constructum et nomen rectum nullum vocabulum, nisi forte unam ex particulis postpositivis **فَا** etc. vel copulam enclitice adhibitam inserere licet: **وَالْحَيُّ** *Deus igitur coeli*.

335. — Inter nomen regens et genitivum cum ; intercedere possunt diversa elementa; imo interdum praecedit genitivus: **وَالْأَعْمَالُ** *Iudas, Iesu Christi servus*.

336. — Saepe ; nominibus praefixum occurrit sine regente: **وَالْحَيُّ** *(qui sunt) de domo Iacob*.

337. — Genitivus possessivus raro praefixo > exprimitur:
فَدَحْلُ حَتَّيْكَ scabellum pedum tuorum.

LECTIO 75.

De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione.

338. — Adjectiva cum substantivo conveniunt genere et numero. Regulariter substantivo postponuntur; tamen haud raro illud praecedunt: وَحِيْلُ يُحَا pastor bone; مُدِنَا مُدَال avida mors.

339. — In appositione nomen appositum stat modo ante, modo post substantivum. In genere adjuncta honorifica praecedunt: هُوَ سَمِ خَصَمْسَا مُدَبِّ لِيُصَالَا أَقْبَحَفْدَا illustris et amator Christi, Domine Timothee episcope.

340. — Appositio saepe adhibetur, loco genitivi cum و, in locutionibus indicantibus mensuram aut materiam: اَلْحَمَّ 30 مَدْبَّ شَمَا 30 modii tritici.

341. — Uti appositio habenda sunt adjectiva مُتَب multus, مُكَب exiguus, cum ad instar adverbiorum invariata manent: مُتَب ٢٢٢٢٢ multae res; مُكَب ٢٢٢٢٢ dies pauci.

LECTIO 76.

De numeralibus.

342. — Numeri cardinales vel anteponi vel postponi possunt rei numeratae in appositione ad ipsam.

343. — Nomen numeratum, excepto post unitatem et numeros per unitatem terminatos, semper est in plurali: ٢١ دِيَس ٢١ dies; ٤٠ اَنِي ٤٠ anni.

344. — Pluralia ex مِائَات mille et مِائَات myriads regunt interdum genitivum cum مِائَات مِائَات myriades angelorum.

345. — Loco ordinalium frequentius usurpantur cardinalia in genitivo praesertim cum مِائَات مِائَات dies secundus.

346. — Dies mensis et quinque priores dies hebdomadae indicantur per cardinalia et مِائَات nomini communi aut proprio mensis vel communi hebdomadae conjuncto مِائَات مِائَات die 25 Canū.

347. — In indicationibus numeralibus haud praecisis, interdum juxtaponuntur numeri absque مِائَات ; circiter vero per مِائَات exprimitur: مِائَات مِائَات duo vel tres; مِائَات مِائَات circiter cubito uno.

LECTIO 77.

De vocibus مِائَات et مِائَات .

348. — مِائَات (مِائَات , proprie universitas) usurpatur:

a) in st. absoluto aut emphatico tamquam substantivum notans omnia: مِائَات مِائَات dominus omnium; مِائَات مِائَات ante omnia.

b) saepe in st. constructo praepositum nomini, aut pronomini relativo vel indefinito, aut conjunctioni, et habet significationem omnis, unusquisque, quilibet: مِائَات مِائَات quotidie; مِائَات مِائَات quilibet modus.

c) saepissime cum suffixo, absolute, cum significatione omnes, aut conjunctum cum alio nomine, et tunc includit significationem totus, omnes: مِائَات مِائَات in tota Galilaea; مِائَات مِائَات occidit omnes pueros.

¹ Ad dies mensis significandos a 4 usque ad 19 inveniuntur etiam formae desinentes in مِائَات (311), quae eodem modo construuntur.

352. — Sensus reflexivus, ubi per formas verbales non exprimitur, potest significari nominibus **نَفْسًا** *anima*, **مِنْهُم** *persona*, **هُنَّ** *essentia* suffixo auctis, aut pronomine suffixo cum diversis praepositionibus, aut postponendo pronomini separato Δ cum suffixo: **هَؤُلَاءِ أَهْلُ نَفْسِي** *medice cura te ipsum*; **هَؤُلَاءِ دَخَلُوا** *ille se abscondit in semetipso*.

353. — Saepe particula Δ cum suffixo in sensu reflexivo jungitur quibusdam verbis, quin aliquam vim eis addat: **لَا تَحْزَنُ** *iverunt post eam*; **مَيِّتُوا** *mortui sunt*.

354. — Notatu digna est adjectio suffixi substantivis in genitivo cum significatione denominativa: **هَؤُلَاءِ دَیْمُونِيَّوْنَ** *ille daemoniacus*.

355. — Pronomen demonstrativum remotum sicut et **هَؤُلَاءِ** ante substantivum determinatum ejusdem determinationem corroborat, sicut de pronomine 3. pers. dictum est: **أَمَّا هَؤُلَاءِ** *dicat ei ille servus regis*.

LECTIO 79.

De pronomine possessivo separato et de relativo.

356. — Pronomen possessivum **مِنْهُ**, **مِنْكُمْ**, etc. substantivis postpositum loco suffixi possessivi saepe emphasim tribuit, necessarioque adhibetur cum vocibus graecis quae suffixum non patiuntur: **مِنْكُمْ** *ad adjutorium nostrum*; **مِنْهُمْ** *clerus ejus*.

357. — Crebro expletive ponitur post — raro ante, et quidem cum emphasi — suffixum possessivum: **مِنْكُمْ** *regnum meum*; **مِنْكُمْ** *noster quidem thesaurus*.

358. — Ante genitivum cum **؟**, saepe nomine regente suffixo jam ornato, exprimit pronomen *ipse*: **فَعُوْنُهُوْءَ ؟ مَكِّيْ** *morbi ejusdem regis*.

359. — Haud raro subsequitur praepositionem cum suffixo, ad istius significationem roborandam: **كَمْ ؟ كَمْ ؟ يُوْءَ كَمْ** *nobis quidem dedit*.

360. — Particula relativa **؟**, si nullum praecedat substantivum ad quod referatur, aut etiam substantivo praecedente, praesertim si istud valde distet, libenter unum vel duo e pronominibus demonstrativis, interrogativis aut indefinitis ¹ sibi adsciscit tamquam correlativum: **؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟** *ille qui commiserat illud*; **؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟** *quae scripsi tibi*.

361. — Pronomen tamen relativum saepissime absque ullo correlativo subsistit, quo in casu praepositionibus copulari potest: **؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟ هُوَ ؟** *de eo quod non decet*.

III) De verborum temporibus, modis ac regimine.

LECTIO 80.

De Perfecto.

362. — Perfectum, quod indicat in genere actionem praeteritam:

a) ponitur praeprimis ad tempus historicum designandum: **أَحَبَّ أَعْبَ الْأُدَّ** *Elias reprehendit Achab*.

¹ **؟ هُوَ ؟** occurrit etiam pluraliter, *ii qui*. Cum agitur de neutro, correlativum demonstrativum ostendit aliquoties formam masculinam. **؟ هُوَ ؟**, **؟ هُوَ ؟** potest adhiberi etiam pro 2. pers.: **؟ هُوَ ؟** *qui es*.

b) in verbis quae statum vel qualitatem significant aut actionem ab agente passam ac perdurantem saepe idem valet ac praesens nostrum ¹: **كَدَّ حُفَا** *taedet me vitae meae*.

c) inservit pro Plusquamperfecto: **هَلَا مَجِبَهُ حَرَّحُوا وَحَبَّ** *neque adoraverunt statuam quam fecerat*.

d) interdum vim habet Perfecti futuri, praesertim post **مَلَا**, adhibito quandoque in altero membro etiam Perfecto: **وَمَلَا وَفَعَهُ هُوَ وَفَعَهُ هُوَ** *et cum resurrexerint revertentur in Seol*.

363. — Perfectum significat etiam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in orationibus optativis et conditionalibus: **كَيْفَ كُنْتُ قَدْ أَتَيْتُكَ** *quis mihi diceret!* **كَيْفَ كُنْتُ قَدْ أَتَيْتُكَ ... مَبْرُورًا بِمِ حَسْبُهُ** *quare te celasti... equidem dimissem te cum gaudio*.

364. — Subjunctivum, praesertim post conjunctiones *usque dum, donec, antequam*, potest etiam per Perf. exprimi cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: **فَقَبَّ وَنَا وَنَا كَهْ أَتَفْ** *praecepit iudex ut appenderent eos*.

365. — **يُوْ** encliticum additum Perfecto alterius verbi plerumque respondet Plusquamperfecto. Saepe tamen redundat: **قَبَّ يُوْ مَحْكَمًا** *egressus fuerat rex*; **سَرَاهُ يُوْ مَحْكَمًا يُوْ** *cum vidit eum, recepit illum*.

LECTIO 81.

De Imperfecto.

366. — Imperfectum, quod Perfecto contraponitur, raro pro actione praesenti momentanea aut durativa ponitur, loco Part. act. (372).

¹ Ita contingit in verbo **يَسْبِي**. Frequentius tamen praesens huius verbi exprimitur per Part. act.

367. — Est forma propria in votis, precibus, cohortationibus exprimendis, aut ad rem venturam designandam, cum actio desiderata vel quae possibilis habetur tamquam futura saltem probabiliter cogitatur: *قَالَ لِي* *dicas mihi*; *سَمِعْنَا* *eamus et moriamur*; *أَتَغَنِّي* *cantabo*.

368. — Prohibitio significatur, ut in ceteris linguis semiticis, per Impf. in 2. p. cum *لَا*; simplex vero jussio, e contra, per Imptv., raro per Impf.: *لَا تَقْتُلْهُ* *non occides*; *حَدِّثْهُ* *Dominum Deum adorabis*.

369. — Modus subjunctivus ab alio verbo pendens indicatur communiter per Impf., etsi verbum principale in sphaera praeteriti inveniatur: *كَلَّمَ* *coëgit eum ut acciperet*.

370. — Imperfectum cum Perf. *يُؤَيِّ* conjunctum in usum venit ad repetitionem actionis tempore praeterito indicandam, aut ad significandam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in propositionibus conditionalibus et optativis: *إِنْ قَالَ يَقُولُ* *si quis dicebat*; *مَنْ قَدْ تَعَفَّفَ* *quis ergo posset sufficere*.

371. — *يُؤَيِّ* libenter additur simplici Impf. in enuntiatione quae pendet a Perfecto per modum subjunctivi: *أَتَمَّ أَمْرًا* *tribuit eis vitam ut se moverent*.

LECTIO 82.

De Participio.

372. — Participium activum exprimit aliquem statum absque ulla temporis determinatione, ad instar adjectivi praedicativi. Sensu verbali

a) praecipue ponitur ad tempus praesens significandum¹: **وَقَدْ وَخَّيْتُكُمْ خُفًى** *notum facimus vobis*.

b) crebro etiam ponitur pro futuro absoluto, quo in casu vix distinguitur ab Impf. ipsum substituente: **كُوِّمُوا لَكُمْ** *tibi quomodo condonabunt?*

c) libenter quoque substituit Impf. cum significatione futuri quoties agitur de subjunctivo (369): **حَبُّهَا وَلَا إِلَهَ سِوَاهُ** *donec veniat in eum amor*.

373. — Perfecto verbi **وَعَلَّمَ** postposito

a) plene determinatur ad sphaeram praeteriti, sicque actionem durantem vel repetitam facile designare invenitur: **وَعَلَّمَ يَهُشُوعُ تَلَامِيذَهُ** *et docebat eos*.

b) usurpatur pariter cum actio, temporis quidem praeteriti, futura est relate ad alteram quae logice praecedat quacum sociatur: **وَعَلَّمَهُمُ الْيَهُودِيُّونَ لَا يُقَرِّبُوا وَلَا يُضَحِّقُوا** *innuerunt sancti ut non sacrificarent*.

c) inducit frequenter actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in enuntiationibus conditionalibus: **وَعَلَّمَ يَهُشُوعُ** *vellem*.

374. — Participium **passivum** exprimit statum aliquem passum vel effectum actionis completae, unde accipi potest ut adjectivum. Verbaliter

a) adhibetur inprimis pro praeterito, rarissime vero pro Perf. historico: **وَعَلَّمَ يَهُشُوعُ** *qui lotus est*.

b) aliquando usurpatur pro Impf.: **حَبُّهَا وَلَا إِلَهَ سِوَاهُ** *donec revelatum sit*.

375. — In quibusdam verbis Part. pass., cum forma praesertim **وَعَلَّمَ**, habet significationem activam: **وَعَلَّمَ** *portans*, **وَعَلَّمَ** *ferens*, **وَعَلَّمَ** *ducens*, **وَعَلَّمَ** *trahens*, **وَعَلَّمَ** *tenens*, **وَعَلَّمَ** *possidens*, **وَعَلَّمَ** *indigens*, **وَعَلَّمَ** *potens*, **وَعَلَّمَ** *recordans*, **وَعَلَّمَ** *circumdans*, **وَعَلَّمَ** *cingens*, **وَعَلَّمَ** *circumdans*, **وَعَلَّمَ** *cingens*, **وَعَلَّمَ** *circumdans*, **وَعَلَّمَ** *cingens*.

¹ Part. **وَعَلَّمَ** crebro in narrationibus assumitur pro Perf. tamquam praesens historicum: **وَعَلَّمَ يَهُشُوعُ** *dicit ei Iesus*.

induens, مَحْبَسٌ exuens, etc. Possunt tamen etiam in propria significatione passiva usurpari.

376. — Participium pass. cum لَوْ conjunctum efformat speciem quamdam praeteriti Imperfecti aut Plusquamperfecti: لَمْ يَكُنْ مُشْتَمِلًا لَوْ هُوَ وَتَنَاقَلَا *non enim completum erat illud testamentum.*

LECTIO 83.

De Imperativo et Infinitivo.

377. — Imperativus non admittit negationem, pro qua usurpatur Impf. (368). Interdum modo indirecto ponitur: اِسْبُلْ *ut unum ex duobus eligas tibi.*

378. — Infinitivus saepe ponitur absolute cum verbo finito ejusdem radice, ad istius significationem roborandam. Communiter praecedit, raro vero postponitur: مَقْتُلًا مَقْتَلًا *omnino interfectus est.*

379. — Infinitivus absolute non positus semper nectitur praepositione >, quae directionem, finalitatem vel scopum potest exprimere et ita

a) communiter significat actionem verbo praecedenti subordinata, loco subjunctivi: حَامِلًا حَقَّقْ *dispositus ut faciat.*

b) potest etiam significare complementum quoddam circumstantiale orationis, et in hoc usu particulae > praefigitur adhuc ? quotiescumque pendet ab aliqua praepositione: اَلْحَبْرُ لِيَوْمٍ قَدْ حَقَّقْتُ *libera me a videndo te.*

c) se habet adhuc ad modum subjecti propositionis nominalis, quod frequenter contingit in orationibus quae necessitatem aut convenientiam significant: اَلْيَوْمَ لَا تَمُوتُ لِيَوْمٍ قَدْ حَقَّقْتُ *si oportuerit me mori tecum.*

LECTIO 84.

De rectione verborum.

380. — Objectum verbi, etiam cum non agitur de pronomine suffixo, nulla particula necessario indicatur. Saepissime tamen adhibetur Δ , ita quidem ut ante objectum quod est determinatum vel adesse vel omitti possit¹, si vero nomen sit indeterminatum, plerumque desit: $\text{أَسْكَنُوا حَقْدًا}$ *profanarunt sabbatum*; سَلَّطُوا حَقْدًا *solverunt sabbatum*; أَعْطَوْا حَقْدًا *date eleemosynam*.

381. — Accusativus Pron. pers. tum suffixis verbi, tum suffixis nominalibus cum Δ exprimitur. Interdum huiusmodi suffixa verbo adjiciuntur ad maiorem emphasim objecti ad quod referuntur: فَرَّ حَقْدًا vel فَرَّ حَقْدًا *fugit eum (res)*; $\text{أَسْبَهَوْا حَقْدًا}$ *comprehenderunt Iesum*.

382. — Participium, quod suffixa verbalia non admittit, accusativum pronominalem regit mediante Δ cum propriis suffixis: $\text{وَسَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ}$ *ille qui novit Deum audit nos*.

383. — Infinitivus quoad regimen non secus ac verbum se gerit.

384. — In formis auctis quaedam verba reflexiva construuntur ut activa cum accusativo objecti: $\text{ذَكَرَ قَيْسًا حَقْدًا}$ *et meminit Cephass verbum*.

385. — Conjugationes causativae verborum transitivorum duplicem accusativum admittunt; item in *P^{al}* verba cum si-

¹ Nomina personarum communiter Δ donantur; nomina vero rerum cum suffixis reflexivis, etsi determinata, fere semper privantur. Pron. indefinitum $\text{إِنَّ$, quod ut determinatum concipitur, semper Δ assumit. Item $\text{إِنَّ$ *alius* et $\text{كُلُّ$ *omnes*.

gnificatione *implere, tegere, petere, donare, facere, habere ut, docere* et similibus. In constructione passiva retinetur in accusativo alterum objectum, dum prius evadit subjectum, aliquando latens in verbo: *أَوْفَىٰ أَيْدِيَهُمْ أَسْرَارَهُمْ* docuit eos *mysterium*; *أَجْعَلُكَ* faciam te *principem*; *وَمِمَّا هُمْ عَلَيْهِمْ مُّتَقَاتِلُونَ* et impletum est *triclinium recumbentibus*.

386. — Aliquando, ad explicandum modum actionis verbalis, verbum accipit accusativum internum, id est nomen abstractum vel actionis ejusdem radices aut sensus ac verbum: *يَتَوَلَّوْنَ لَكَ الْمِلَّةَ لَوْلَا ظَنُّوا* ut *circumcidant cor lapideum circumcissione quae manibus non fit*.

387. — Complementa indirecta per praepositiones univae verbo proprias introducuntur.

LECTIO 85.

De verbo *لَوْ*.

388. — Verbum *لَوْ* potest aut includere praedicatum, significans *existere, fieri*, aut praedicatum copulare subjecto, aut adhiberi per modum verbi auxiliaris.

389. — Perfectum *لَوْ*:

a) participio vel adjectivo praepositum, praesertim in 2. pers., inservit ad jubendum, consiliandum vel optandum, et vertitur per Imptv. vel subjunctivum: *لَوْ أَنَّكَ تَعْلَمُ* sit *excelsa cogitatio tua*.

b) ab alio verbo pendens cum subsequenti participio aut adjectivo, habet etiam sensum subjunctivi ad significandam actionem intentam: *لَوْ أَنَّكَ تَعْلَمُ* volo igitur *ut viri orent*.

390. — Forma enclitica Perfecti:

a) adjectivis aut substantivis praedicativis adjecta, vim habet praeteriti imperfecti; item post adverbium aut locutionem adverbialem quae se habent tamquam praedicatum¹:
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *ipse sacerdos erat Dei*; ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *in mundo erat*.

b) post ۱۰۰۰ haud raro significationem induit praesentis, saepius tamen negationem mere corroborat: ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *non sum solus*; ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *non erat ibi cum eis*.

c) de ۱۰۰۰ addito Perfecto, Imperfecto, Participio aut particulae ۱۰۰۰ suo loco dicitur.

391. — Imperfectum ۱۰۰۰, si participiis aut adjectivis praemittatur, inservit praesertim ad significandas actiones durativas vel repetitas, aut a lege firmiter statutas: ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *sint sobriae et sanctae*.

LECTIO 86.

De usu ۱۰۰۰ et ۱۰۰۰.

392. — ۱۰۰۰ et ۱۰۰۰ adhibentur inprimis modo impersonali; subjectum, quod crebro adest, potest esse Pronomen pers. et quidem postpositum: ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *non sunt amplius*.

393. — ۱۰۰۰ suffixis nominalibus plerumque conjungitur si de 1. vel 2. pers. agatur; pro 3. vero pers. modo in forma nuda, modo suffixis unita usurpatur, et quidem:

a) cum vices gerit copulae semper suffixa sibi adsciscit:
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ *ego christianus sum*.

¹ In hoc altero casu traditio occultandi ۱۰۰۰ non est sibi constans.

b) cum significat *existere, adesse* vel (cum subsequenti ד) *pertinere, habere*, forma nuda praevalet: $\text{אֵלָּא אִנָּךְ הָיָה}$ est nobis pater senex; sed $\text{אֵלָּא אִנָּךְ הָיָה לָנוּ}$ habemus libertatem.

c) etiam suffixis praeditum potest cum לֹא libere componi. לֹא autem encliticum non necessario genere et numero cum subiecto convenit, sed potest invariabile manere: $\text{לֹא הָיוּ אֵלֶּיךָ דְּבָרִים אֲחֵרִים}$ aliae res quae erant illi.

394. — אֵלָּא rarius cum suffixis copulatur, bene vero cum לֹא .

395. — Quoad rationem temporis אֵלָּא et eius negatio לֹא vel אֵלָּא stant pro praesenti; adjuncto vero לֹא , pro praeterito imperfecto: $\text{אֵלָּא הָיָה לָהּ בֵּית}$ erat ei filia.

396. — אֵלָּא cum regimine aut cum suffixis adhibetur etiam post Impf. לֹא ad instar participiorum: $\text{לֹא הָיוּ לָהּ כֹּחַ וְעֹז}$ sint habentes potestatem; $\text{לֹא הָיוּ לָהּ כֹּחַ וְעֹז}$ ut non sit.

397. — Interdum אֵלָּא sicut et לֹא constructa inveniuntur cum adverbiiis qualitatis loco adjectivorum: $\text{אֵלָּא הָיָה דְּבָרִים אֲחֵרִים}$ si verum est verbum.

CAPUT II.

De propositionibus.

I) De propositione simplici.

LECTIO 87.

De propositione nominali et verbali.

398. — **Nominalis** propositio ea dicitur cujus praedicatum est nomen vel aequivalens nomini; **verbalis** e contra cujus praedicatum verbo constituitur.

399. — Subjectum propositionis nominalis potest esse non tantum substantivum sed et Infinitivum (379, c); imo et verbum finitum aut integra propositio cui per relativum, valor quasi nominalis tribuitur: *مَحَبَّةٌ قَدْ حَقَّقَهُ* *estne licitum curare?*

400. — Subjectum et praedicatum sufficiunt ad propositionem nominalem efformandam quin necessario exprimatur copula. Haec plerumque deest in orationibus brevibus accessoriis, etsi indeterminata maneat sphaera temporalis, raro vero in longioribus: *لُحْمًا نَارٌ* *amor est lux.*

401. — Ut copula, quae frequentius adest, inservit

a) inprimis Pronomen pers. enclitice usurpatum (126): *أَنَا إِنَّا* *ego sum Gabriel.*

b) *أَنَّ*, cum suffixis (393, a): *أَنَّمَا هِيَ رَاقِيَةٌ* *anima est rationalis.*

c) verbum *لَمْ يَكُنْ*: *لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ* *non erat ille lux.*

402. — Pronomen encliticum ut copula ejusdem est personae ac subjectum, sed cum subjecto 1. aut 2. pers. usurpatur etiam pronomen 3. pers.: أَنَا بِهِ حَنُوزُ *ego sum filius tuus*.

403. — Subjectum pronominale 3. pers., praeterquam in participiis, quae illum includere in seipsis valent, interdum abest etiam in adjectivis: هَقَقَّ قُب سَتَم *et permansit mutus*.

404. — Cum subjectum propositionis nominalis est Infinitivum, aut Impf. vel Part. act. cum ٖ, praedicatum vero, si adsit, est in genitivo aut dativo, saepe indicatur facultas vel obligatio agendi hoc quod in subjecto significatur. Cum negatione impossibilitas indicatur: حُو حَقْبُ *est tibi sciendum*; مَكُو ٖب ٖلَا سَقَم *ad te expectat ut sapienter te geras*; كَسَا حَقْبُ لَأَكُو *non est possibile Deum cognoscere*.

405. — Quoties praedicatum est Part. pass. adjicitur > personae agentis, nisi Part. impersonaliter ponatur: بَنَلَا كَد *pecuniam ego abstuli*.

LECTIO 88.

*De convenientia praedicatum inter et subjectum,
et de ordine membrorum in oratione.*

406. — Praedicatum sive verbale sive nominale concordat cum subjecto genere et numero. Sed praedicatum adhiberi potest in genere masculino et numero singulari, etiamsi subjectum sit generis feminini aut numeri pluralis, cum praedicatum antecedit subjectum interjecto aliquo vocabulo: فَرِيَا *in occursum mihi venit puella*; مَقَمَا كَد ٖوَكَم *haec audiui*.

407. — Verbum impersonale in alterutro genere usurpatur, saepius vero in feminino: حَقَا كَه ٤لَا اَلَام كَه ٤د *aegre tulit et multum illi displicuit*.

408. — Collectiva singularia, inter quae numeranda sunt nomina civitatum vel regionum, saepe cum plurali construuntur: *ܐܘܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ* venit tota illa regio.

409. — Cum plurali pariter componuntur pronomina indefinita aut interrogativa quae ad plura individua referuntur: *ܩܕܡܐ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ* manserunt autem unusquisque eorum in suis; *ܩܝܢܐܡ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ* quinam sunt filii?

410. — Cum subjectum constat duobus vel pluribus nominibus:

a) si sint in singulari, praedicatum ponitur in pl. et in genere respectivo; attamen verbum concordat tantum cum primo nomine si istud sit subjectum principale: *ܐܘܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ* ipse et semen eius benedictus est.

b) si diversi generis sint, praevallet genus masculinum; interdum vero verbum, praesertim si praecedat, in genere et numero convenit cum proximiori et digniori: *ܩܕܡܐ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ ܕܝܗܝܠܐ* conflagravit urbs et templum.

c) si diversas personas complectatur, praevallet prima ceteris duabus, secunda vero tertiae ¹: *ܐܢܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ* ego et regnum meum innocens sum.

411. — Cum duo vel plura verba idem subjectum compositum vel collectivum respiciunt, non raro oratio incipit cum verbo in sg. et proseguitur in pl.: *ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ ܕܗܝܠܐ* et laetatus est exiguus numerus hominum qui remanserunt in ea.

412. — Lingua syriaca magna gaudet libertate in membris orationis disponendis. Quae logice prae aliis eminent communiter antecedunt.

413. — Particulae nonnullae (ut *ܕܝܗܝܠܐ*, *ܕܝܗܝܠܐ*, etc.) nunquam a fronte orationis, sed post primam vocem, raro lon-

¹ Persona quae de seipsa loquitur, aliquando adhibet plurale maiestaticum; rarius in usum venit, reverentiae causa, plurale personae ad quam sermo dirigitur.

gius, collocantur, licet inter nomen regens et genitivum, aut inter praepositionem et eius regimen inserendae sint: **سُكَّةٌ فِي أُذُنَيْهِ** loco auri.

414. — Non raro a fronte orationis absolute ponitur nomen, interdum etiam integra propositio, sive ad ejus momentum extollendum, sive ob majorem tantum elegantiam, repetito deinde sub forma Pron. pers. in loco quem regulariter occupare deberet. Talis constructio vocatur *nominativus absolutus*, aut respective *casus* vel *propositio pendens*¹: **أَنَا وَمَنْ مَعِيَ** *ego hoc est mihi dicendum*.

LECTIO 89.

De propositione negativa ac interrogativa directa.

415. — Particula **لَا** inservit praecipue ad verbum negandum cui immediate praecedit; crebro tamen ab eo disjungitur per particulam, raro separatur per plura vocabula, aut praepositur adjectivo praedicativo in propositione nominali: **لَا أَجِدُ فِيهَا** *non invenit aliquid in ea*; **لَا تَهَيَّؤُوا** *ne igitur filii mei festinemus*; **لَا تَقْبَلُ هَذَا** *non ita pulcher est hic sicut ille*.

416. — Cum negatio immediate afficit aliud orationis membrum quam verbum, sicuti communius in enuntiationibus nominalibus, adhibetur **كَيْ** (ex **كَيْ** + **لَا**) vel **لَا يَكُونُ** (390, b): **لَا يَكُونُ مِنْ قَوْلِي** *non ex meo iudicio locutus sum*; **كَيْ لَا نَسْمُو** *non omnes dormiemus*.

¹ Iam huc referendae sunt constructiones cum pronomine personali in munere copulae (401-402).

417. — Attamen usurpatur ^{لَا} loco duarum praecedentium:

a) in enuntiationibus prohibitivis: ^{لَا حَقَّ قُلًا وَمَتَّوْنَا تَهْدِفُ} ^{أَمَّا مَنْ قِمَ وَمَتَّوْنَا} *ne sub praetextu infirmitatum fratres monasteria sua deserant.*

b) cum iterari debet cum vi *neque ... neque* (422).

c) in compositionibus ^{أَفَلَا} *neque*, ^{إِلَّا} *nisi*, ^{وَلَا} *absque*, necnon cum aliquod nomen, pronomen, vel locutionem adverbialem exclusive negat (= ^{لَا} privativum): ^{وَلَا يَتَذَكَّرُ} *absque misericordia*; ^{لَا مَيِّتًا} *immortalis*; ^{لَا إِلَهَ} *nemo*; ^{لَا مَرَّةً} *nunquam*.

d) cum singillatim ponitur significans *nihil*, et in orationibus ellipticis: ^{لَا مَحْدُ} *minime Domine.*

418. — Ad interrogationem directam exprimendam, praeter pronomina et adverbia interrogativa, nulla extat in sermone syro particula ¹ vel constructio specialis, unde tantum ex vocis inflexione aut ex contextu dignosci potest.

419. — Pronomina et adverbia interrogativa plerumque a fronte enuntiationis, interdum plus minusve remote, collocantur, licet semper verbum, aut in propositionibus nominalibus copulam, praecedere debent: ^{قَدْ مَحْدُ مَحْدُ أَمَّا} *quid est supra coelos?*

II) De propositionibus compositis.

LECTIO 90.

De propositione copulativa.

420. — Conjunctio ^و unionem efficit, non tantum inter duo nomina vel plura membra propositionis, sed inter ipsas propositiones.

¹ Tantum apud scriptores graecizantes occurrit particula ^{أَمَّا} quam enclitice adhibent. Etiam in usum venit particula postpositiva ^{مَحْدُ}.

421. — Cum idem verbum duabus propositionibus convenit, saepe in altera subintelligitur: *أَرْمَأَالُ لَا مُلَأُ حَقَّقَتَا* *arrogantia et superbia non decet humiles, sicut nec corona in capite egenorum.*

422. — Negatio quae duplex afficit subjectum ante unumquodque repetitur; si vero afficit verbum cum multiplici complemento, ante primum complementum vel poni vel omitti potest, repetitur vero ante sequentia: *لَا أَكُحُو وَلَا أَكُحُو أَلَاهُ* *neque pater tuus, neque mater tua venerunt;* *لَا مُبَحِنُ لَأَكُحُو وَلَا لَأَكُحُو* *sive non novi neque patrem tuum neque matrem tuam.*

423. — Si duo vel plura participia sibi succedant adjecto pronomine personali, non est necesse post unumquodque pronomen repetere: *قُم مَّيَّزَ أَيُّهُ أَهْ قُم فَقِي* *cum sis claudus aut mancus.*

424. — Cum negatio duas propositiones per • conjungendas afficit, modo repetitur, modo semel ponitur in priori. Si vero propositiones parallelae sint, communius loco • vel *أَهْ* adhibetur: *أَهْ لَا هُوَ إِبْرَاهِيمَ وَلَا وَهْبُ* *ne omnino jures neque mentiaris;* *أَهْ لَا لَمَنَّا أَهْ لَمَمْنُهُ لَوَحْدُ* *ne doleat aut desperet mens tua.*

425. — Duo verba quorum alterum ab altero pendet, exprimens consecutionem actionis aut actionem simultaneam, vel indicans dumtaxat modificationem aliquam ipsius, conjungi possunt mediante • loco subordinationis; saepissime vero juxtaponuntur omitta qualibet conjunctione: *ثَوَدَ حَوْدَهْ مُنِّي* *concessit eis Dominus noster ut viderent lumen;* *وَبَارَأَ تَوَلَّا* *ut vadat (et) oret.* Saepe unum ex duobus verbis non est nisi pro adverbio positum, quod frequentius occurrit in verbis *أَكْثَرُ* *multum*, *هَوْدَ* *celeriter*, *قَبْلُ* *antea*, *أَهْ* *amplius*, *قُو* *rursus*: *مَبَا حَلَا* *noviter aedificavit.*

426. — Objectum quod duobus verbis intime sociatis per
 o commune est, semel tantum ponitur, etsi de objecto-suffixo
 agatur: **וַתִּקְבְּצוּן אֶת־הֶחָכְמָה וְעָלְתֶּנָּה** *et collegerunt, extulerunt (et)*
sepelierunt eam.

LECTIO 91.

De propositione relativa.

427. — Propositio relativa per **וְ** introducta, *apponitur*
 nomini (vel aliquando integrae enuntiationi) ad quod refertur.
 Relativum saepe excipit pronomen personale ad illud defi-
 niendum et extollendum. Hoc pronomen *retrospectivum*:

a) cum relativum est *subjectum*, adesse potest, ac inter-
 dum addito demonstrativo roboratur. Necessario vero ponitur
 in enuntiationibus nominalibus quae relativo tantum et sub-
 stantivo constant, ommissa copula: **וְהוּא יִחְיֶה חַיִּים** *rex*
qui pascet populum meum; **וְהוּא מִבְּתֵיךָ וְאֶחָדָא** *domus tua*
quae est templum Dei; **וְהוּא תַּשְׁמַח** *in mense primo*
qui est Nisan.

b) cum relativum est *objectum*, adesse potest sub forma
 suffixi; plerumque tamen deest, nisi de Participio vel Infini-
 tivo subordinato agatur: **וְכֵן אֵסֵב יְהוָה** *vera fides quam*
tenebat; **וְהוּא מִבְּתֵיךָ לֹא יִכָּרֵם** *illud quod scribere nolebam.*

c) necessario adest cum agitur de genitivo vel de regimine
 indirecto a praepositione pendente. Si vero regimen indirectum
 ad nomen temporis vel loci referatur, omitti potest, praesertim
 si dictum nomen praepositione iam ornatur: **וְהוּא מִבְּתֵיךָ**
in omni civitate in qua praedicavimus; **וְהוּא מִבְּתֵיךָ**
in anno primo quo regnavit.

d) raro a demonstrativo substituitur, frequenter vero
 ab adverbio **אֵמָּה**, cum correlativum est nomen loci¹: **וְהוּא מִבְּתֵיךָ**
in loco ubi habitabant.

¹ Cfr. hebr. **אֵמָּה ... שָׁם**.

428. — Cum enuntiatio relativa ad 1. vel 2. personam refertur, aliquando cum 3. pers. construitur: **قَالُوا كَذِبُكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** *dicite mihi, vos qui vultis esse.*

429. — Relativum cum pronomine 3. pers. quando refertur ad praecedens pronomen interrogativum **أَيُّهَا**, **أَيُّهَا**, **أَيُّهَا**, **أَيُّهَا** significat *quicumque*: **أَيُّهَا أَتَى** *quaevis res.*

430. — Omissio relativi, extra V. T. — in quo ut hebraismus existimanda est —, perraro accidit: **لَا حَبْلَ لَهُمْ وَلَا أَمْرٌ لَهُمْ** *non habent fundamentum fidei super quod possint aedificare.*

431. — Complementum alicujus nominis, sive adverbiale sive aliud, convertitur plerumque in orationem relativam ope **الَّذِي**, licet usitetur etiam simplex juxtapositio: **مَرَّاحَهُ وَحُكْمَهُ** *profectio ejus illuc.*

LECTIO 92.

De propositione subordinata per conjunctionem و.

432. — Enuntiatio per **و** inducta constituit generatim objectum propositionis principalis, et tunc

a) locum habet praesertim post verba vel nomina abstracta quae actus quoscumque facultatis cognoscitivae sive appetitivae, aut eorumdem actuum per verba vel scripta manifestationem significant, aut notionem necessitatis, obligationis, contingentiae, possibilitatis, liceitatis, efficientiae, incoptionis praeseferunt: **أَنَا نَبِيٌّ** *video quia propheta es*; **وَأَمَّا قَوْلُهُ** *possibile est ut...*

b) post verba *dicendi* significare potest tam sermonem directum quam indirectum. Allocutio directa exprimi etiam potest absque **و**. Verba **قَالَ** et **قَالَ**, cum per ea significatur

missio nuntii vel epistolae, eodem modo ac verba dicendi
possunt sermonem de re nuntiata introducere: **هَؤُلَاءِ أَتَى كِهْ :**
كَلَامُ كِهْ أَهْ خَصَمَسَا. أَتَى كِهْ : خَصَمَسَا *et rursus dixit ei:*
me amas aut magis Christum? **رَسْمِ اِيَهْ أَهْ خَصَمَسَا. أَتَى كِهْ :**
كَلَامُ كِهْ أَهْ خَصَمَسَا *respondit ei: Christum;* **كَلَامُ**
مِيسِ اِيَهْ أَهْ خَصَمَسَا. أَتَى كِهْ : *misit ei Qavad (nuntium dicens): da*
mihi pignus.

c) post verba *jubendi* aliquando loco jussionis ponitur ipsa exsecutio rei jussae, cum conjunctione ۞: [۞]فَقَبْ [۞]وَمَا [۞]مَعَالَاهِ [۞]فَقَبْ [۞]فَقَبْ [۞]فَقَبْ
praecepit iudex et impleverunt eum.

433. — Enuntiatio subordinata per ꝑ cum objectum propositionis principalis, juxta regulas de quibus n. praecedenti, non constituit, sed ab illa quoquo modo pendet, potest significare *finalitatem*, *causalitatem*, *consecutionem*, etc.: *أَنَا آتِي بِكُمْ* ego veni ut vitam habeant; *لَا يَكُونُ خَلْدٌ إِلَّا بِكُمْ* non sum solus, quia Pater mecum est; *فَبَعَثَهُمُ* destinaverunt te ponere ut holocaustum super altare suum, unde cito accipies finem vitae tuae.

434. — Frequentissime conjunctio ; pendet ab aliquo adverbio aut praepositione quae ei tribuit sensum *causalem*, *temporalem*, *finalem* etc. (325). Conjunctio composita **فَـ** crebro significat etiam simplicem statum concomitantem, et in hoc casu saepe accipit Participium: **فَـ مُلَمَّ** *stans*.

N.B. — Conjunctio **حَبْ** per se solam introducit propositionem temporalem: **حَبْ لَا تَعْدَاهُ أَفَى** *antequam convenirent.*

435. — Conjunctio : ^{*}الف :

a) orationes comparativas introducit. Ante Inf. et ante dictiones cum praepositione indicat scopum actionis: **أَمْ يَحْقِرُونَ** *tamquam ad scrutandum.*

b) saepe invenitur sine ٩, imprimis in propositionibus nominalibus et in comparationibus: هُوَ أَكْبَرُ أَمِّهِ *similis erat igni*.

436. — In propositionibus causalibus et finalibus, et in omnibus in quibus actio verbi subordinati pendet ab actione verbi principalis, verbum subordinatum est in Impf. cum وَ ¹. Aliquando tamen, praesertim post Imptv:

a) conjungitur per وَ loco وَ , aut saepius omittitur conjunctio: $\text{مَحْفُومٌ تَعْدَحُمُ حَتَّى}$ *sine filios satiari.*

b) conjunctione omissa, saepe Part. substituit Imperfectum: وَقَدْ نُقِم *sinam abire.*

c) si vero idem sit subjectum utriusque verbi, libenter invenitur in Inf., quod necessario fit si primum verbum impersonaliter est positum: $\text{مَكْنِي مَدَّ حَصْرَهُمْ}$ *licetne curare?*

437. — Enuntiatio temporalis universalis, sicut et relativa universalis, regulas conditionalis realis sequitur (439, a).

LECTIO 93.

De propositione conditionali.

438. — Conditio significatur per وَإِن ², وَإِنَّمَا vel إِلَّا ; conditio vero non realis significatur praecipue per كَأَنَّهُ , concessiva per إِنَّمَا *etiamsi.*

439. — Enuntiatio conditionalis, quae est protasis in periodo hypothetica, cum nominalis non est:

a) si conditio est possibilis aut realis, adhibet praecipue Part. act., minus frequenter vero Impf.

b) si conditio ad tempus praeteritum referatur, quod rarius accidit, aut sit parum probabilis vel non realis, verbum

¹ Raro etiam in Perf. invenitur, cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: $\text{فَقَبَّ وَنُتِلَا وَبَاكَهَ إِنَّمَا}$ *praecepit iudex ut appenderent eos.* Cum verbo وَقَدْ sequendo Part. aut adjectivum aliquando ponitur Perf. loco Impf.: $\text{إِنَّمَا أَقَمُّوْهُمُ حَتَّى يَهْتَكُوا عَهْدَهُمْ}$ *volo igitur ut viri orent.*

² Occurrit etiam وَإِنَّمَا et raro وَإِن

habet in Perfecto (362, d), vel in Part. cum لَوْ aut adhuc aliquando in Impf, quod item لَوْ excipit (370).

Ex.: $\text{أَلَا هَؤُلَاءِ تَعْلَمُونَ}$ si sufficientes non sunt, appellent;
 $\text{أَلَمْ يَتَذَكَّرْ إِذْ أُنْزِلَ إِلَيْهِ أَوَّلُ آيَاتِنَا}$ si terram respicias, contremiscit;
 $\text{أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقُونَ أَيُّومًا مِمَّا قَدْ أَتَىٰ عَلَيْهِ يَوْمُ الدَّعْوَىٰ}$ si eum persecuti sunt, quomodo nos non persequuntur;
 $\text{أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقُونَ أَيُّومًا مِمَّا قَدْ أَتَىٰ عَلَيْهِ يَوْمُ الدَّعْوَىٰ}$ si quis diceret.

440. — Verbum enuntiationis principalis, quae constituit apodosin, easdem formas induit ac propositiones simplices. Post conditionem non realem tamen libenter adhibetur Part. cum auxiliari لَوْ , interdum vero absque auxiliari: $\text{وَلَوْ كُنَّا فَاعِلِينَ}$ si de mundo fuissetis, mundus quod suum est diligeret.

441. — Raro conjunctio وَ non a fronte orationis invenitur.

LECTIO 94.

De propositione interrogativa indirecta.

442. — Interrogatio indirecta, cum totum praedicatum afficit, introducitur per particulam أَمْ an, utrum, aliquando vero per $\text{أَمْ$. Conjunctio وَ , quae subinde أَمْ praefigitur, vim auget subordinationis: $\text{لَا أَدْرِيْ أَمْ لَا أَدْرِيْ لِمَ إِسْمَ أَحْمَدَ}$ nescio si quem alium baptizavi.

443. — Si interrogatio subjectum tantum aut membrum aliquod praedicati spectet, adhibentur pronomina vel adverbia interrogativa, sive cum أَمْ praefixo sive absque eo: $\text{وَلَوْ كُنَّا فَاعِلِينَ}$ si de mundo fuissetis, mundus quod suum est diligeret.

تَكْفَهُ حَتَّى يُنْزِلَهُ وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَمَا آتَاهُمُ يَبْ ١
*quisnam esset major inter eos; didicerunt sodales monasterii ejus ubi et quomodo esset*¹.

444. — Ad interrogationem indirectam proprie inservit particula composita **هَلْ** vel **أَمْ** *num forte*, et in sensu dubitativo-negativo *ne, ne forte*. Ad subordinationem stabilendam aliquando praefigitur aliud ; conjunctivum: **فَمَا أَكْبَرُ** *interrogabantur si forte vidissent eos*; **وَلَمْ** *timens ne forte crescerent aquae*.

N. B. — **هَلْ** licet proprie sit adverbium interrogationis directae, adhibetur subinde eadem ratione ac **هَلْ** cum significatione *fortasse*, et, cum 2. pers. Impf., sensu prohibitivo *ne*. Verba *timendi*, cum sensum dubitativum prae se ferant, easdem *particulas* **هَلْ**, **أَمْ**, **هَلْ** adhibent.

¹ Haud raro in inscriptionibus librorum vel tractatum absolute incipitur ab oratione subordinata per **وَلَمْ**, quin explicite adsit propositio regens: **وَلَمْ يَكُنْ فِي هَؤُلَاءِ مَلْكَانَ** *in quibus sit Melchisedec typus Domini*.

PARADIGMATA VERBORUM.

	P'al A) <i>occidit</i>	P'al B) <i>timuit</i>	Ethp'el <i>occisus est</i>	Pa'el <i>trucidavit</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	3. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	2. m.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	2. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	1. c.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	Pl. 3. m.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
	3. f.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
	2. m.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
	2. f.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
	1. c.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
Imperfectum	Sg. 3. m.	مَلَ (مَج)	مَلَ	مَلَ
	3. f.	مَلَ : م	مَلَ : م	مَلَ : م
	2. m.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	2. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	1. c.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	Pl. 3. m.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	3. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	2. m.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	2. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	1. c.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
Imptv.	Sg. 2. m.	مَلَ (مَج)	مَلَ	مَلَ
	2. f.	مَلَ	مَلَ	مَلَ
	Pl. 2. m.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
	2. f.	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم	مَلَ : مَم
Infinit.	مَلَ	مَلَ	مَلَ	مَلَ
Part. act.	مَلَ	مَلَ	—	مَلَ
Part. pass.	مَلَ	مَلَ	مَلَ	مَلَ

	P'al	1. pers. sing. com. <i>me</i>	2. sing. masc. <i>te</i>	2. sing. fem. <i>te</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
	3. f.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
	2. m.	مَلَّحِب	—	—
	2. f.	مَلَّحِب	—	—
	1. c.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
	Pl. 3. m.	مَلَّحِب: مَح	مَلَّحِب: مَح	مَلَّحِب: مَح
	3. f.	مَلَّحِب: مَح	مَلَّحِب: مَح	مَلَّحِب: مَح
	2. m.	مَلَّحِب	—	—
	2. f.	مَلَّحِب	—	—
	1. c.	مَلَّحِب: مَح	مَلَّحِب	مَلَّحِب
Imperfectum	Sg. 3. m.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
	2. m.	مَلَّحِب مَلَّحِب	—	—
	2. f.	مَلَّحِب: مَح	—	—
	Pl. 3. m.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
	3. f.	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
Imptv.	Sg. 2. m.	مَلَّحِب	—	—
	2. f.	مَلَّحِب	—	—
	Pl. 2. m.	مَلَّحِب: مَح مَلَّحِب	—	—
	2. f.	مَلَّحِب: مَح مَلَّحِب	—	—
		مَلَّحِب	—	—
Inf. P'al	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب
Inf. Pa'el	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب	مَلَّحِب

	P'al <i>audivit</i>	Ethp'al <i>auditus est</i>	Pa'al	Ethpa'al
Perfectum	Sg. 3. m.	عَصِدْ	عَصِدْ	عَصِدْ
	3. f.	عَصِدْ	عَصِدْ	etc.
	2. m.	عَصِدْ	عَصِدْ	(reg.)
	2. f.	عَصِدْ	عَصِدْ	
	1. c.	عَصِدْ	عَصِدْ	
	Pl. 3. m.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	3. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	2. m.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	2. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	1. c.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
Imperfectum	Sg. 3. m.	عَصِدْ	عَصِدْ	عَصِدْ
	3. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	etc.
	2. m.	عَصِدْ	عَصِدْ	(reg.)
	2. f.	عَصِدْ	عَصِدْ	
	1. c.	عَصِدْ	عَصِدْ	
	Pl. 3. m.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	3. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	2. m.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	2. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
	1. c.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ
Imptv.	Sg. 2. m.	عَصِدْ	عَصِدْ	عَصِدْ
	2. f.	عَصِدْ	عَصِدْ	etc.
	Pl. 2. m.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	(reg.)
	2. f.	عَصِدْ : عَصِدْ	عَصِدْ : عَصِدْ	
Infinit.		عَصِدْ	عَصِدْ	عَصِدْ
Part. act.		عَصِدْ	عَصِدْ	—
Part. pass.		عَصِدْ	عَصِدْ	عَصِدْ

[illegible]

	P'al <i>comedit</i>	Ethp'el <i>comestus est</i>	Pa'el
Perfectum	Sg. 3. m. אָכַל	אָכַל	אָכַל
	3. f. אָכְלָה	אָכְלָה	אָכְלָה
	2. m. אָכַלְתָּ	אָכַלְתָּ	אָכַלְתָּ
	2. f. אָכַלְתְּ	אָכַלְתְּ	אָכַלְתְּ
	1. c. אָכַלְתִּי	אָכַלְתִּי	אָכַלְתִּי
	Pl. 3. m. אָכְלוּ : אָכְלוּ	אָכְלוּ : אָכְלוּ	אָכְלוּ : אָכְלוּ
	3. f. אָכְלוּ : אָכְלוּ	אָכְלוּ : אָכְלוּ	אָכְלוּ : אָכְלוּ
	2. m. אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם
	2. f. אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם
	1. c. אָכַלְתֶּם : אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם : אָכַלְתֶּם	אָכַלְתֶּם : אָכַלְתֶּם
Imperfectum	Sg. 3. m. יֹאכַל : יֹאכַל	יֹאכַל	יֹאכַל
	3. f. יֹאכְלָה : יֹאכְלָה	יֹאכְלָה	יֹאכְלָה
	2. m. יֹאכַלְתָּ	יֹאכַלְתָּ	יֹאכַלְתָּ
	2. f. יֹאכַלְתְּ	יֹאכַלְתְּ	יֹאכַלְתְּ
	1. c. יֹאכַלְתִּי	יֹאכַלְתִּי	יֹאכַלְתִּי
	Pl. 3. m. יֹאכְלוּ : יֹאכְלוּ	יֹאכְלוּ	יֹאכְלוּ
	3. f. יֹאכְלוּ : יֹאכְלוּ	יֹאכְלוּ	יֹאכְלוּ
	2. m. יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם
	2. f. יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם
	1. c. יֹאכַלְתֶּם : יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם	יֹאכַלְתֶּם
Imptv.	Sg. 2. m. אֲכַל	אֲכַל	אֲכַל
	2. f. אֲכָלִי	אֲכָלִי	אֲכָלִי
	Pl. 2. m. אֲכַלְנוּ : אֲכַלְנוּ	אֲכַלְנוּ : אֲכַלְנוּ	אֲכַלְנוּ : אֲכַלְנוּ
	2. f. אֲכַלְתֶּם : אֲכַלְתֶּם	אֲכַלְתֶּם : אֲכַלְתֶּם	אֲכַלְתֶּם : אֲכַלְתֶּם
Infinit.	אֲכַל : אֲכַל	אֲכַל	אֲכַל
Part. act.	אֹכֵל	—	אֹכֵל
Part. pass.	אֲכָלִי	אֲכָלִי	אֲכָלִי

[illegible]

	P'al <i>peperit</i>	Ethp'el <i>natus est</i>	Af'el <i>genuit</i>	Ettaf'al <i>genitus est</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	כָּלַל	וּלְבַלְּלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ
	3. f.	כָּלְלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ
	2. m.	כָּלַלְתָּ	וּלְבַלְּלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ
	2. f.	כָּלַלְתְּ	וּלְבַלְּלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ
	1. c.	כָּלַלְתִּי	וּלְבַלְּלָהּ	וּלְבַלְּלָהּ
	Pl. 3. m.	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ
	3. f.	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ
	2. m.	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ
	2. f.	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ
	1. c.	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ	כָּלְלוּ: וּלְבַלְּלָהּ
Imperfectum	Sg. 3. m.	יִכְלֹל	וְיִלְבֹּלֵל	וְיִלְבֹּלֵל
	3. f.	יִכְלֹל: וְיִלְבֹּלֵל	יִכְלֹל: וְיִלְבֹּלֵל	יִכְלֹל: וְיִלְבֹּלֵל
	2. m.	יִכְלֹלְךָ	וְיִלְבֹּלֵלְךָ	וְיִלְבֹּלֵלְךָ
	2. f.	יִכְלֹלְתְּ	וְיִלְבֹּלֵלְתְּ	וְיִלְבֹּלֵלְתְּ
	1. c.	יִכְלֹלְתִּי	וְיִלְבֹּלֵלְתִּי	וְיִלְבֹּלֵלְתִּי
	Pl. 3. m.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
	3. f.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
	2. m.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
	2. f.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
	1. c.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
Imptv.	Sg. 2. m.	יִכְלֹלְךָ	וְיִלְבֹּלֵלְךָ	וְיִלְבֹּלֵלְךָ
	2. f.	יִכְלֹלְתְּ	וְיִלְבֹּלֵלְתְּ	וְיִלְבֹּלֵלְתְּ
	Pl. 2. m.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
	2. f.	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ	יִכְלֹלוּ: וְיִלְבֹּלֵלוּ
Infinit.		יִכְלֹל	וְיִלְבֹּלֵל	וְיִלְבֹּלֵל
Part. act.		יִכְלֹל	—	—
Part. pass.		יִכְלֹל	יִכְלֹל	יִכְלֹל

	P'al A) <i>egressus est</i>	P'al B) <i>accepit</i>	P'al C) <i>cecidit</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	3. f.	تَخْرُجُ	etc.
	2. m.	يَخْرُجَانِ	ut
	2. f.	يَخْرُجَانِ	يَخْرُجَانِ
	1. c.	تَخْرُجَانِ	
	Pl. 3. m.	يَخْرُجُونَ	
	3. f.	يَخْرُجْنَ	
	2. m.	يَخْرُجُونَ	
	2. f.	يَخْرُجْنَ	
	1. c.	يَخْرُجْنَ	
Imperfectum	Sg. 3. m.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	3. f.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	2. m.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	2. f.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	1. c.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	Pl. 3. m.	يَخْرُجُونَ	يَسْقُطُونَ
	3. f.	يَخْرُجْنَ	يَسْقُطْنَ
	2. m.	يَخْرُجُونَ	يَسْقُطُونَ
	2. f.	يَخْرُجْنَ	يَسْقُطْنَ
	1. c.	يَخْرُجُونَ	يَسْقُطُونَ
Imptv.	Sg. 2. m.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	2. f.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
	Pl. 2. m.	يَخْرُجُونَ	يَسْقُطُونَ
	2. f.	يَخْرُجْنَ	يَسْقُطْنَ
Infinit.	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ	يَسْقُطُ
Part. act.	يَخْرُجُ	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ
Part. pass.	يَخْرُجُ	يَخْرُجُ	يَسْقُطُ

[illegible]

	P'al <i>petiit</i>	Ethp'el <i>petitus est</i>	Pa'el <i>interrogavit</i>	Ethpa'al <i>interrogatus est</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	سَأَلَ	سَأَلَ	سَأَلَ
	3. f.	سَأَلَتْ	سَأَلَتْ	سَأَلَتْ
	2. m.	سَأَلَا	سَأَلَا	سَأَلَا
	2. f.	سَأَلَا	سَأَلَا	سَأَلَا
	1. c.	سَأَلَا	سَأَلَا	سَأَلَا
	Pl. 3. m.	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ
	3. f.	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ
	2. m.	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ
	2. f.	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ
	1. c.	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ	سَأَلُوْهُ
Imperfectum	Sg. 3. m.	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ
	3. f.	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ
	2. m.	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ
	2. f.	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ
	1. c.	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ
	Pl. 3. m.	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ
	3. f.	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ
	2. m.	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ
	2. f.	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ
	1. c.	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ	يَسْأَلُوْنَ
Imptv.	Sg. 2. m.	سَأَلْ	سَأَلْ	سَأَلْ
	2. f.	سَأَلِي	سَأَلِي	سَأَلِي
	Pl. 2. m.	سَأَلُوْا	سَأَلُوْا	سَأَلُوْا
	2. f.	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ	سَأَلْنَ
Infinit.		سَأَلْ	سَأَلْ	سَأَلْ
Part. act.		سَأَلٌ	—	—
Part. pass.		سَأَلٌ	سَأَلٌ	سَأَلٌ

[illegible]

	P'al <i>surrexit</i>	Ethp'el <i>constitutus est</i>	Pa'el <i>erexit</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	مَم	مِم
	3. f.	مَمَّ	مِمَّ
	2. m.	مَمَّ	مِمَّ
	2. f.	مَمَّ	مِمَّ
	1. c.	مَمَّ	مِمَّ
	Pl. 3. m.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
	3. f.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
	2. m.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
	2. f.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
	1. c.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
Imperfectum	Sg. 3. m.	نَمَّ	نِمَّ
	3. f.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
	2. m.	نَمَّ	نِمَّ
	2. f.	نَمَّ	نِمَّ
	1. c.	نَمَّ	نِمَّ
	Pl. 3. m.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
	3. f.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
	2. m.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
	2. f.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
	1. c.	نَمَّ: نَمَّ	نِمَّ: نِمَّ
Imptv.	Sg. 2. m.	مَمَّ	مِمَّ
	2. f.	مَمَّ	مِمَّ
	Pl. 2. m.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
	2. f.	مَمَّ: مَمَّ	مِمَّ: مِمَّ
Infinit.	مَمَّ	مَمَّ	مَمَّ
Part. act.	مَمَّ	—	مَمَّ
Part. pass.	مَمَّ	مَمَّ	مَمَّ

	P'al A) <i>diripuit</i>	P'al B) <i>desideravit</i>	Ethp'el <i>direptus est</i>	Pa'el <i>abripuit</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	جَر	جَر	جَر
	3. f.	جَرَا	جَرَا	جَرَا
	2. m.	جَرَا	etc.	etc.
	2. f.	جَرَا	(reg.)	(reg.)
	1. c.	جَرَا	ut	
	Pl. 3. m.	جَرَا: ٣	جَرَا	
	3. f.	جَرَا: ٣		
	2. m.	جَرَا		
	2. f.	جَرَا		
	1. c.	جَرَا: ٣		
Imperfectum	Sg. 3. m.	يَجْرُ	يَجْرُ	يَجْرُ
	3. f.	يَجْرُ	يَجْرُ	يَجْرُ
	2. m.	يَجْرُ	etc.	etc.
	2. f.	يَجْرُ	(reg.)	(reg.)
	1. c.	يَجْرُ		
	Pl. 3. m.	يَجْرُ	يَجْرُ	
	3. f.	يَجْرُ	يَجْرُ	
	2. m.	يَجْرُ	يَجْرُ	
	2. f.	يَجْرُ	يَجْرُ	
	1. c.	يَجْرُ	يَجْرُ	
Imptv.	Sg. 2. m.	كُفِرَ	كُفِرَ	كُفِرَ
	2. f.	كُفِرَ	كُفِرَ	كُفِرَ
	Pl. 2. m.	كُفِرَ: ٣	كُفِرَ: ٣	كُفِرَ: ٣
	2. f.	كُفِرَ: ٣	كُفِرَ: ٣	كُفِرَ: ٣
Infinit.	مَجْرُ	مَجْرُ	مَجْرُ	مَجْرُ
Part. act.	مَجْرُ - مَجْرُ	مَجْرُ - مَجْرُ	—	مَجْرُ
Part. pass.	مَجْرُ	مَجْرُ	مَجْرُ	مَجْرُ

Ethpa'al <i>vbreptus est</i>	Af'el <i>spoliavit</i>	Ettaf'al <i>spoliatus est</i>	Palpel <i>praedatus est</i>	Ethpalpal <i>vastatus est</i>
إِجْرَارٌ etc. (reg.)	إِخْرَافٌ إِخْرَابٌ إِخْرَافٌ إِخْرَابٌ إِخْرَافٌ إِخْرَافٌ : مَع إِخْرَابٌ : تَع إِخْرَافٌ إِخْرَابٌ إِخْرَافٌ : تَع	إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : مَع إِجْرَارٌ : تَع إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : تَع	جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ : مَع جَرَجَرٌ : تَع جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ : تَع	إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : مَع إِجْرَارٌ : تَع إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : تَع
نَجْرَارٌ etc. (reg.)	نِخْرَافٌ نِخْرَابٌ نِخْرَافٌ نِخْرَابٌ نِخْرَافٌ نِخْرَافٌ : مَع نِخْرَابٌ : تَع نِخْرَافٌ نِخْرَابٌ نِخْرَافٌ : تَع	نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ : مَع نِجْرَارٌ : تَع نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ : تَع	نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ : مَع نَجْرَجَرٌ : تَع نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ نَجْرَجَرٌ : تَع	نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ : مَع نِجْرَارٌ : تَع نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ نِجْرَارٌ : تَع
إِجْرَارٌ etc. (reg.)	إِخْرَافٌ إِخْرَابٌ إِخْرَافٌ : مَع إِخْرَابٌ : تَع	إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : مَع إِجْرَارٌ : تَع	جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ جَرَجَرٌ : مَع جَرَجَرٌ : تَع	إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ إِجْرَارٌ : مَع إِجْرَارٌ : تَع
مَجْرَارٌ	مِخْرَافٌ	مِجْرَارٌ	مَجْرَجَرٌ	مِجْرَارٌ
— مَجْرَارٌ	مِخْرَافٌ مِخْرَابٌ	— مِجْرَارٌ	مَجْرَجَرٌ مَجْرَجَرٌ	— مِجْرَارٌ

	P'al A) <i>revelavit</i>	P'al B) <i>quievit</i>	Ethp'el <i>revelatus est</i>
Perfectum	Sg. 3. m.	عَلِمَ	أُخْبِرَ
	3. f.	عَلِمَتْ	أُخْبِرَتْ
	2. m.	عَلِمَا	أُخْبِرَا
	2. f.	عَلِمَتَا	أُخْبِرَتَا
	1. c.	عَلِمَ	أُخْبِرَ
	Pl. 3. m.	عَلِمُوا vel عَلِمُوا	أُخْبِرُوا
	3. f.	عَلِمْنَ	أُخْبِرْنَ
	2. m.	عَلِمُوا	أُخْبِرُوا
	2. f.	عَلِمْنَ	أُخْبِرْنَ
	1. c.	عَلِمَ	أُخْبِرَ
Imperfectum	Sg. 3. m.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
	3. f.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
	2. m.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
	2. f.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
	1. c.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
	Pl. 3. m.	يَعْلَمُونَ	يُخْبِرُونَ
	3. f.	يَعْلَمْنَ	يُخْبِرْنَ
	2. m.	يَعْلَمُونَ	يُخْبِرُونَ
	2. f.	يَعْلَمْنَ	يُخْبِرْنَ
	1. c.	يَعْلَمُ	يُخْبِرُ
Imptv.	Sg. 2. m.	عَلِمَ	أُخْبِرَ
	2. f.	عَلِمَ	أُخْبِرَ
	Pl. 2. m.	عَلِمُوا vel عَلِمُوا	أُخْبِرُوا
	2. f.	عَلِمْنَ	أُخْبِرْنَ
Infinit.	عَلِمَ	عَلِمَ	عَلِمَ
Part. act.	عَلِمٌ - عَالِمٌ	عَلِمٌ - عَالِمٌ	—
Part. pass.	عَلِمٌ - عَالِمٌ	عَلِمٌ - عَالِمٌ	عَلِمٌ - عَالِمٌ

[illegible]

Forma cong. absoluta		1. pers. sing. com. <i>me</i>	2. sing. masc. <i>te</i>	2. sing. fem. <i>te</i>
Perf. P'al	Sg. 3. m.	لَجِب	لَجِب	لَجِب
	3. f.	لَجِبَت	لَجِبَت	لَجِبَت
	2. m.	لَجِبْتَ	—	—
	2. f.	لَجِبْتِ	—	—
	1. c.	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
	Pl. 3. m.	لَجِبُوا	لَجِبُوا	لَجِبُوا
	3. f.	لَجِبْنَ	لَجِبْنَ	لَجِبْنَ
	2. m.	لَجِبْتُمْ	—	—
	1. c.	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
Perf. Pa'el	Sg. 3. m.	لَجِبَ	لَجِبَ	لَجِبَ
	3. f.	لَجِبَتْ	لَجِبَتْ	لَجِبَتْ
	2. m.	لَجِبْتَ	—	—
	2. f.	لَجِبْتِ	—	—
	1. c.	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
	Pl. 3. m.	لَجِبُوا	لَجِبُوا	لَجِبُوا
	3. f.	لَجِبْنَ	لَجِبْنَ	لَجِبْنَ
	2. m.	لَجِبْتُمْ	—	—
	1. c.	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
Impf. P'al	Sg. 3. m.	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
	Pl. 3. m.	لَجِبُوا	لَجِبُوا	لَجِبُوا
Imptv. P'al	Sg. 2. m.	لَجِبْ	—	—
	2. f.	لَجِبِي	—	—
	Pl. 2. m.	لَجِبُوا	—	—
	2. f.	لَجِبْنَ	—	—
Imptv. Pa'el	Sg. 2. m.	لَجِبْ	—	—
	Pl. 2. m.	لَجِبُوا	—	—
Infinit.	P'al	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي
	Pa'el	لَجِبْ	لَجِبِي	لَجِبِي

3. sing. masc. <i>eum</i>	3. sing. fem. <i>eam</i>	1. plur. com. <i>nos</i>	2. plur. masc. <i>vos</i>	2. plur. fem. <i>vos</i>
ذَهِبْ	ذَهِبِي	ذَهَبْ	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبْ	ذَهَبِي	ذَهَبْ	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ	ذَهَبْ	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ	ذَهَبْ	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ	—	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ
ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	ذَهَبُوا : ذَهَبُوا	—	—
ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبُوا	ذَهَبْنَ

غَاوَا وَبَقَا جَا اِفْقَوَا جَا اِنْجَا . وَبَوَا لُحْ فَعْ فُلِقَوَا
 وَعَقَوَا . وَآفْ شَلَا جَا وَهْ جَا . فُلَا وَفُلَا اِسْفَلَا وَهْ هَكَلَا
 جَلَلَا لَّا اِنْجَا وَهْ اِسْفَلَا * 21 وَآلَا اِنْجَا لُحْ غَاوَا وَبَوَا
 لُحْ وَآوَا جَا . وَآفْ عَصَا اَصْلَا لُحْ وَهَقَا نَعَمْ قَاتَبَا
 وَهَقَا فُلْتَبَا وَآوَا جَا * 22 وَآفْ عَصَا اِفْ اِنْجَا فُلْتَبَا وَآوَا جَا .
 وَآوَا مَبْضَبَا فُرْنَا اِسْفَلَا وَآوَا وَهْ جَا شَلَا فُلَا وَآوَا
 اِنْجَا كَاوَا * 23 وَآلَا رُخَا وَآوَا جَا . لَّا اِنْجَا اِنْجَا . وَجَا فُلَا
 جَحْبَوَا وَآفْ اِنْجَا . وَهَقَا فُلْتَبَا . وَهَمْ فَعْ اِنْجَا وَهْ
 جَا جَا * 24 وَآلَا اِنْجَا جَا مَبْضَبَا وَهْ جَا وَهَقَا وَهْ
 وَهَقَا . وَهَقَا مَبْضَبَا جَا وَهْ جَا وَهْ * 25 وَهَقَا مَبْضَبَا
 وَهَمْ جَحْبَوَا . وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهْ *

VII. — Psalmus 103.

1 جَا نَعَمْ لُحْ . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 2 جَا نَعَمْ لُحْ . وَآلَا اِنْجَا وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا * 3 وَهَقَا
 جَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا * 4 وَهَقَا جَا فَعْ
 سَلَا . وَهَقَا جَا وَهَقَا وَهَقَا * 5 وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا * 6 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا .
 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا * 7 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا
 وَهَقَا وَهَقَا * 8 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 9 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 10 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 11 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 12 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 13 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 14 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 15 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 16 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا . وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا
 وَهَقَا * 17 وَهَقَا وَهَقَا وَهَقَا .

وَمِنْهُم مَّنْ جَاءَ بِهِ . وَحِمْزٌ لَّحْلِيمٌ جَاءَ : هَرُؤُفْعَاءُ
لَحِيَّتٍ حَيْثُفَع * ¹⁸لِللَّحْيِ نَهْنَهْ مَنْصُوعٌ . هَمْزٌ وَفَتْحٌ فَعَمْزَةٌ
وَحِمْزٌ لَحْلِيمٌ * ¹⁹مِنْهُ جَعَمْزٌ مَّزَامٍ فَعَنْهِيهِ . هَمْزٌ لَحْلِيمٌ
عَلِيلٌ * ²⁰جِيَمٌ لَحْلِيمٌ مَّزَامٍ فَعَنْهِيهِ . وَفَتْحٌ حَيْثُفَع فَعَمْزَةٌ *
²¹جِيَمٌ لَحْلِيمٌ فَعْلَمٌ نَسْلَعٌ . وَصَعْمُفِيهِ وَفَتْحٌ وَفَتْحٌ *
²²جِيَمٌ لَحْلِيمٌ حَيْثُفَع . وَفَتْحٌ إِنْجِلٌ هَمْزٌ . جِيَمٌ
أَوْعَى لَحْلِيمٌ *

[illegible]

5. — فُحِّلَ سَبْ إِهْ جِهْ جُحِّلْ : هَزْجِسْ لِلْجِهْلِ وَبْ؟ وَهْ نَعْسَهْ وَبْ .
 جُحِّلْ تَبْجِسْ لِلْجِهْلِ . إَزْلَا؟ وَهْ نَعْسَهْ جِهْ إَحْلِهْ إِنْأْ دَبْجَا . هَجْجْ
 سَلَا وَهْ فُحِّلْ إَمْخْ . جُحِّلْ إِسْبَلَا إَوَّجِسْ لِلْجِهْلِ إَهْ حَسْلَا جِلْجِلْ إِنْأْ
 مَحْ إِنْأْ إِنْأْ * مَحْجَلْ جِهْ وَهْ؟ وَكَلْجَمْ وَهْ إَسْلَا حَجْنَهْ وَهْ وَهْ وَهْ
 مَحْ مَحْ (id.) *

[illegible]

7. — اِنْزِلْ خُذْ اِيَّاهُ لِحِفْظِهَا لِحِفْظِهَا. وَحَسْبُ مِنْ يَهْتَفِ
اِلَيْهِ لِه. اِلَاجِ بَارِئُ تَسْمِعُ احْسِبَا. وَهَمْزُ اِيَّاهُ وَارِئُ جَفْهَةٍ.
وَجَلَّ مَسَا مِنْهَا وَهَزَجُ جَلَّ اِفْعِلْ. وَهَجَرُ لِه لِحِفْظِهَا اِيَّاهُ.
وَعَلَّجَ اِيَّاهُ لِحِفْظِهَا اِفْعِلْ. اِفْعِلْ لِه مَقْلُ وِسْأُ اِيَّاهُ وَهَمْزُ اِيَّاهُ
وَهَمْزُ وَجْزُ اِيَّاهُ * وَهَمْزُ اِيَّاهُ مَقْلُ وَهَمْزُ اِيَّاهُ مَقْلُ وَهَمْزُ اِيَّاهُ
حَدِّجُهَا وَهَمْزُ اِيَّاهُ وَهَمْزُ اِيَّاهُ * (Roediger)

8. — سَمِعْنَا نَبِيَّ الْاَحْيَةِ قُبِيهِ قُلُوبًا. هَجَبُ الْاِيْلَا كَاوَنُهَا جَلَا
 رِيَد تَبَوُّا. حَيِّقَمَقَمَا وَتَبَا نَعْلًا. وَصُورِيهِ قُبِيهِ وَتَقَمَمَ هَلَا
 قَم. هَجَبُ صَدَقِيهِ لَحِيهِ قُلُوبًا وَحَلَا. وَغِيَا قُلُوبًا هَمَمَ هَجَبُ
 زَوَر. قُلُوبًا وَهَلَا لَحْيِهِ وَهَجَبُ حَيِّقَمَقَمَا وَتَبَا وَغِيَا سَلَا يَلَمَا
 هَمَلًا حَيِّقَمَقَمَا. هَمَلًا قُبِيهِ وَتَبَا حَيِّقَمَقَمَا وَتَبَا. الْاَحْيَةِ
 اَتَقَفَلَا. هَمَلًا وَهَلَا: حَيِّ جَلَا وَغِيَا وَتَبَا وَغِيَا وَتَبَا وَغِيَا
 تَقَمَمَ وَتَبَا وَتَبَا حَيِّقَمَقَمَا. وَتَبَا وَتَبَا حَيِّقَمَقَمَا وَتَبَا وَتَبَا وَتَبَا.

X. — *Altercatio pueruli christiani homeritae cum tyranno Dunaano.*

(Assemani — *B. O.*, I. 377–379.)

[illegible]

LEXICON.

CATALOGUS VOCABULORUM

quae in hoc volumine continentur.

— { —

אב-אב m. pater (*Lect.* 66)

אב m. fructus (101)

אבgar n. pr. Abgar

אבgar periit

אבgar f. paternitas

אבgar lugens, tristis

אבgar m. tristitia

אבgar f. agmen, turma

אבgar n. pr. Abraham

אבgar agón m. certamen

אבgar mercede conduxit

אבgar m. merces, premium

אבgar lunaticus

אבgar f. epistola

אבgar n. pr. Adam

אבgar f. auris

אבgar Adar (=Martius) n. pr.
mensis

אבgar n. pr. Aaron

אבgar vel או oh, heu

אבgar vel, aut, quam (*compar.*)

אבgar (rad. אבgar) duxit

אבgar vide אבgar

אבgar vide אבgar

אבgar (rad. אבgar) distulit

אבgar aequalis

אבgar niger

אבgar m. praessura, afflictio

אבgar m. artifex

אבgar f. natio

אבgar f. artificium

אבgar ah, heu

אבgar εὐαγγέλιον m. Evangelium

אבgar (rad. אבgar) addidit

אבgar com. rana

אבgar n. pr. Edessa

אבgar f. via

אבgar n. pr. Ierusalem

אבgar ivit

אבgar m. frater

אבgar cepit, apprehendit; —

Part. pass. אבgar tenens, pos-
sicens, comprehensus

12:35 au

שְׂרָפָה prehensens, satellites
 אַחֲרָיִם posterior, novissimus
 אַחֲרָיִם }
 אַחֲרָיִם } alius (Lect. 66)
 אַחֲרָיִם }
 אַחֲרָיִם vide sub אַחֲרָיִם
 אַחֲרָיִם vide sub אַחֲרָיִם
 אֵי eū euge
 אֵי n. pr. Iob (al. אֵי)
 אֵי (pron. ax) sicut, quod; cum
 אֵי suff. אֵי — אֵי quemad-
 אֵי modum
 אֵי ubi, ubinam
 אֵי }
 אֵי } quomodo; — אֵי sicut,
 אֵי }
 אֵי } quemadmodum, ita ut
 אֵי }
 אֵי (rad. אֵי) ejulavit
 אֵי quinam, quaenam
 אֵי m. arbor
 אֵי undenam
 אֵי m. dies
 אֵי-אֵי quis, quae, quid?
 אֵי ille qui
 אֵי n. pr. Isaac
 אֵי (vel אֵי) n. pr. Israel
 אֵי (rad. אֵי) m. honor
 אֵי n. pr. Iericho
 אֵי n. pr. Iesse (= Isai)

אֵי est, erat, fuit
 אֵי-אֵי (אֵי + אֵי) simul
 אֵי ḥiḏva f. vipera
 אֵי comedit, voravit; Ethpe.
 אֵי pass.
 אֵי calumniator (=diabolus)
 אֵי sicut, quemadmodum
 אֵי deinde
 אֵי ξένος m. peregrinus
 אֵי m. agricola
 אֵי-אֵי si non, nisi, sed
 אֵי }
 אֵי } אֵי Deus
 אֵי }
 אֵי אֵי f. divinitas
 אֵי si, quod si
 אֵי n. pr. Elias
 אֵי n. pr. Elim
 אֵי (אֵי) arctus
 אֵי iratus est
 אֵי vide sub אֵי
 אֵי }
 אֵי } אֵי mille
 אֵי }
 אֵי (אֵי) arctavit
 אֵי f. mater
 אֵי n. pr. Amorrhæus
 אֵי amen — part. pass. (ex
 אֵי) perseverans

דִּיִּקְרָא dīqra	dixit; <i>Ethpe.</i> pass.	אֶמְלִי f. sanatio
דִּיִּקְרָא dīqra	dicens	אֶמְרִי recondidit
אֶמְנִי m. agnus		אֶמְפִּיָּא σπόγγος m. sponsia
אֶמְנִי f. agna		אֶמְרִי vid. sub אֶמְרִי
אֶמְלִי f. lacerta		אֶמְרִי vinxit, ligavit; <i>Ethpe.</i> pass.
אֶמְלִי f. ancilla		אֶמְרִי m. ligamen
אֶמְלִי cum, quando; — אֶמְלִי quotiescumque		אֶמְלִי f. paries; pl. אֶמְלִי
אֶמְלִי si		אֶמְלִי vide sub אֶמְלִי
אֶמְלִי com. ego		אֶמְלִי vid. sub אֶמְלִי
אֶמְלִי si		אֶמְלִי duplum
אֶמְלִי ingemuit; <i>Ethpe.</i> id.		אֶמְלִי etiam; — אֶמְלִי ... neque ... neque
אֶמְלִי n. pr. Antiochia		אֶמְלִי (pl.) אֶמְלִי facies; — אֶמְלִי
אֶמְלִי homo, mortalis; col-lect. (= אֶמְלִי) homines. Abs-que pl. emph. St. cr. אֶמְלִי		אֶמְלִי super faciem, propter; — אֶמְלִי circa
אֶמְלִי vel אֶמְלִי aliquis, quidam; pl. אֶמְלִי		אֶמְלִי coxit
אֶמְלִי vel אֶמְלִי nemo		אֶמְלִי m. palatium
אֶמְלִי f. genus humanum, natura humana		אֶמְלִי (rad. אֶמְלִי = πείθω) per-suasit
אֶמְלִי m. tu		אֶמְלִי (vel אֶמְלִי) neque
אֶמְלִי (אֶמְלִי) f. mulier; pl. אֶמְלִי		אֶמְלִי (אֶמְלִי + אֶמְלִי) etiamsi, etiam, saltem
אֶמְלִי — Pa. sanavit, curavit; <i>Ethpa.</i> pass.		אֶמְלִי (denom. a אֶמְלִי) laetificavit
אֶמְלִי - אֶמְלִי m. medicus		אֶמְלִי n. pr. Ephraem
אֶמְלִי στολή f. vestis		אֶמְלִי f. occasio
אֶמְלִי στάδιον m. stadium		אֶמְלִי אֶמְלִי quatuor; — אֶמְלִי quatuordecim

אֲדֹכֵלָא *m. architectus*
 אֲרִיָּה *m. leo*
 אֲרִיָּה *n. pr. Ieremias*
 אֲרִיָּה *com. lepus*
 אֲרִיָּה *f. terra, regio; pl. אֲרָץ*
 אֲרִיָּה *terrenus, terrestris (אֲרָץ)*
 אֲרִיָּה *gavisus est (רָקַד)*
 אֲרִיָּה *effudit (אֲשַׁר)*
 אֲרִיָּה *(Af.) invenit, potuit; Ethpe. pass.*
 אֲרִיָּה *n. pr. Isaias*
 אֲרִיָּה *(Af. ex אֲרִי) credidit*
 אֲרִיָּה *f. fundus, ima pars; pl. אֲרָץ*
 אֲרִיָּה *f. febris*
 אֲרִיָּה *vide sub אֲרִי*
 אֲרִיָּה *vide sub אֲרִי*
 אֲרִיָּה *utinam*
 אֲרִיָּה *vide sub אֲרִי*
 אֲרִיָּה *venit; Af. אֲרִי adduxit*
 אֲרִיָּה *f. signum*
 אֲרִיָּה *(Ethpa.) אֲרִי appetiit*
 אֲרִיָּה *n. pr. Atheniensis*
 אֲרִיָּה *ἀθλητής m. athleta*
 אֲרִיָּה *heri*
 אֲרִיָּה *f. asina*
 אֲרִיָּה *n. pr. Athenae (al. אֲרִיָּה)*
 אֲרִיָּה *m. locus*

אֲרִיָּה *vide sub אֲרִי*
 אֲרִיָּה *vid. אֲרִי*
 אֲרִיָּה *miser fuit; Af. laesit*
 אֲרִיָּה *n. pr. Babel*
 אֲרִיָּה *quaeso!*
 אֲרִיָּה *intra, in (vid. אֲרִי)*
 אֲרִיָּה — *Ethpalp. אֲרִי turbatus est*
 אֲרִיָּה *sparsit, dispersit*
 אֲרִיָּה *erubuit*
 אֲרִיָּה *f. confusio*
 אֲרִיָּה *m. consolatio (al. אֲרִי)*
 אֲרִיָּה *m. primogenitus*
 אֲרִיָּה *m. jucunditas*
 אֲרִיָּה *m. culpa*
 אֲרִיָּה *f. genu; pl. אֲרִי*
 אֲרִיָּה *f. benedictio*
 אֲרִיָּה *diripuit*
 אֲרִיָּה *probatus*
 אֲרִיָּה *probavit, examinavit; Ethpe. pass.*
 אֲרִיָּה *otiosus*
 אֲרִיָּה *f. conceptio*
 אֲרִיָּה *id. ac אֲרִי*
 אֲרִיָּה *concepit*
 אֲרִיָּה *in me*
 אֲרִיָּה *consolatus est*

גִּטְלָא *βῆμα f. tribunal*
 גִּטְלָא גִּטְלָא inter; cum suff. גִּטְלָא
 גִּטְלָא *f. palatium*
 גִּטְלָא (גִּטְלָא) *malus*
 גִּטְלָא *male*
 גִּטְלָא in, inter, cum
 גִּטְלָא - גִּטְלָא *m. domus, cubiculum; pl. גִּטְלָא - גִּטְלָא*
 גִּטְלָא *pater familias*
 גִּטְלָא *n. pr. Bethlehem*
 גִּטְלָא *flevit*
 גִּטְלָא *m. fletus*
 גִּטְלָא (גִּטְלָא) *primus, praecox, primogenitus*
 גִּטְלָא in omni loco
 גִּטְלָא *f. fletus*
 גִּטְלָא *m. mens - גִּטְלָא adduxit in mentem*
 גִּטְלָא (Palp. - גִּטְלָא) *perturbavit*
 גִּטְלָא *solus; adv. tantum*
 גִּטְלָא *absorbuit; Ethpe. pass.*
 גִּטְלָא *absque, praeter*
 גִּטְלָא *aedificavit*
 גִּטְלָא *aedificator*
 גִּטְלָא *vide sub גִּטְלָא*

גִּטְלָא *jucundus*
 גִּטְלָא *suavitas, benignitas*
 גִּטְלָא *jucundus fuit, gavisus est; Pa. delectavit*
 גִּטְלָא *m. aroma (§ 101)*
 גִּטְלָא (גִּטְלָא) *m. delectatio*
 גִּטְלָא *contempsit*
 גִּטְלָא - גִּטְלָא *m. caro*
 גִּטְלָא *tergum; praep. post; - cum suff. post, retro*
 גִּטְלָא *quaesivit, petiit, rogavit, invocavit; Ethpe. requisitum est*
 גִּטְלָא *desiderans, quaerens*
 גִּטְלָא *f. petitio*
 גִּטְלָא *m. jumentum*
 גִּטְלָא - גִּטְלָא *m. possessor, dominus*
 גִּטְלָא *m. inimicus*
 גִּטְלָא *f. inimicitia*
 גִּטְלָא *m. adversarius*
 גִּטְלָא (rad. גִּטְלָא) *propter*
 גִּטְלָא *probavit, exploravit*
 גִּטְלָא *inquisivit*
 גִּטְלָא *imperfectus, vilis*

חָצַר imminuit
 חָזַל *f. quaestio*
 חִבְּטָה *vide sub חִבְּטָה*
 חִיָּה — חַיָּה *m. filius; pl. חַיִּים*
 חֵטְא *cr.*
 חָרָא creavit
 חָרַר *f. puteus*
 חָרַר *m. grando*
 חָרַר creator
 חָרַר *f. creatura, creatio;*
 חָרַר *pl. חָרַר*
 חָרַר benedictus
 חָרַר simplex, purus
 חָרַר *genuflexit, (vel חָרַר)*
 decubuit; *Pa. benedixit*
 חָרַר sed, profecto, imo
 חָרַר *n. pr. Bar-Nun (Iosue)*
 חָרַר *m. filius homi-*
 nis (=homo); *pl. חָרַר vel*
 חֵטְא
 חָרַר — חָרַר *pl. filia;*
 חָרַר *sedit, versatus est*
 חָרַר
 חָרַר *f. virgo*
 חָרַר post; — ? postquam

חָרַר laetatus est; *Pa. id.*
 חָרַר excelsus
 חָרַר *m. latus; — (vel חָרַר)*
 חָרַר a latere
 חָרַר elegit
 חָרַר electus
 חָרַר *f. massa, figmen-*
 tum
 חָרַר finxit, formavit
 חָרַר vir
 חָרַר *n. pr. Gabriel*
 חָרַר *f. virilitas*
 חָרַר *f. guttur*
 חָרַר *m. haedus; pl. חָרַר*
 חָרַר texuit
 חָרַר blasphemavit
 חָרַR contigit
 חָרַR *f. gehenna*
 חָרַR *m. medium; — חָרַR in*
 חָרַR medio
 חָרַR *m. puteus, carcer sub-*
 terraneus

שֶׁחֶלֶב	<i>m. truncus (succissus)</i>	גַּמְלִיֶּלֶא	<i>n. pr. Gamaliel</i>
שֶׁחֶלֶב	<i>f. nux</i>	שָׁמַר	perfectit, completus est; <i>Ethpe.</i> perfectus est
שֶׁחֶלֶב	<i>m. color</i>	שֶׁחֶלֶב	<i>m. consummatio</i>
שֶׁחֶלֶב	— <i>Ethpa.</i> diligenter quae-	לְכָל	<i>adv. omnino</i>
שֶׁחֶלֶב	sivit	שָׁמַר (שָׁמַר)	protexit
שֶׁחֶלֶב	<i>m. corpus</i>	שָׁמַר	accubuit; <i>Pa.</i> objurgavit
שָׁמַר	destitutus est; —	שָׁמַר	furatus est
שָׁמַר	destitutus	שָׁמַר	<i>vide</i>
שָׁמַר	(<i>vel</i> שָׁמַר) laetatus est;	שָׁמַר	<i>m. fur</i>
שָׁמַר	<i>Ethpa.</i> glorificatus est	שָׁמַר	<i>m. cubile</i>
שָׁמַר	<i>m. latro</i>	שָׁמַר	(שָׁמַר) furtivus
שָׁמַר	<i>γὰρ</i> igitur, enim, quidem	שָׁמַר	(שָׁמַר) absconditus
שָׁמַר	adulter	שָׁמַר	(שָׁמַר) <i>m. hortulanus</i>
שָׁמַר	<i>vide sub</i>	שָׁמַר	<i>γένος m. genus (101)</i>
שָׁמַר	שָׁמַר revelavit; —	שָׁמַר	<i>vide</i>
שָׁמַר	manifestus	שָׁמַר	clamavit
שָׁמַר - שָׁמַר	manifestus	שָׁמַר	— <i>Af.</i> commendavit
שָׁמַר	<i>n. pr. Gelboë</i>	שָׁמַר	(שָׁמַר) <i>f. clamor</i>
שָׁמַר	שָׁמַר <i>f. captivitas</i>	שָׁמַר	<i>f. vitis</i>
שָׁמַר	— <i>Ethpe.</i> privatus est	שָׁמַר	moechatus est
שָׁמַר	<i>f. revelatio</i>	שָׁמַר	<i>m. lepra, leprosus</i>
שָׁמַר	<i>n. pr. Galilaea</i>	שָׁמַר	<i>m. os, ossis</i>
שָׁמַר	(<i>γλυπτω</i>) <i>m. res sculpta</i>	שָׁמַר	(<i>et</i> שָׁמַר) palpa-
שָׁמַר	(שָׁמַר) perfectus	שָׁמַר	vit, exploravit; <i>Ethpe.</i>
שָׁמַר	(שָׁמַר) perfecte	שָׁמַר	pass.
שָׁמַר	(שָׁמַר) <i>f. perfectio</i>	שָׁמַר	corpus induit
שָׁמַר	שָׁמַר <i>com. camelus</i>	שָׁמַר	(<i>vel</i> שָׁמַר) <i>m. pons</i>

וְכַמּוֹדָה *f. similitudo, effigies,*
 וְכַמּוֹדָה *exemplum; pl. וְכַמּוֹדָה*
 וְכַמּוֹדָה *(pl.) pretium*
 וְכַמּוֹדָה *dormivit*
 וְכַמּוֹדָה *f. somnus*
 וְכַמּוֹדָה *flevit*
 וְכַמּוֹדָה *f. lacrima*
 וְכַמּוֹדָה *f. lacrima*
 וְכַמּוֹדָה *judicavit; Ethpe. pass.*
 וְכַמּוֹדָה *ortus est, apparuit*
 וְכַמּוֹדָה *m. ortus, manifestatio*
 וְכַמּוֹדָה *extinctus est*
 וְכַמּוֹדָה *saltavit, exultavit*
 וְכַמּוֹדָה *m. palma*
 וְכַמּוֹדָה *habitavit*
 וְכַמּוֹדָה *m. generatio, saeculum*
 וְכַמּוֹדָה *inquisivit, studuit*
 וְכַמּוֹדָה *disputatio*

— ו —

ו *suff. ejus, suus, eum, eam,*
etc.
 ו *en, ecce*
 ו *n. pr. (Ben-) Adad*
 ו *stultus*
 ו *m. membrum*

ו *ornatus*
 ו *n. pr. Edessa*
 ו *ille (121)*
 ו *encliticum est (Lect. 26)*
 ו (= ו + ו) *demonstr. is (141)*
 ו (= ו + ו) *ipse est (126)*
 ו *fuit*
 ו *eheu!*
 ו *m. mens*
 ו *tunc — ו exinde*
 ו *m. templum*
 ו *credidit; Ethpai. credi-*
tus est
 ו *f. fides, veracitas*
 ו *pariter*
 ו *ergo*
 ו *ita, sic*
 ו *Pa. gressus est,*
discessit, ambulare fecit
 ו - ו *hic, iste (139)*
 ו *f. abyssus*

הִפָּךְ se vertit, convertit,
mutavit; *Ethpe. pass; Pa.*
ut *P'al; Af. reddidit*
הִנֵּה hic; — הִנֵּה huc
נִּינְךָ nunc

— o —

וְ et
אֲלִיּוֹן alioquin
וְנֵי m. vena
וְנֵי com. anser
וְנֵי vael
וְנֵי m. velum
וְנֵי (part.) oportet, decet
וְנֵי et non, neque
וְנֵי m. conventus

— r —

וְנֵי m. falsitas
וְנֵי emit
וְנֵי (וְנֵי) m. tempus; — וְנֵי
opportune; — וְנֵי ali-
quando
וְנֵי f. vitrum
וְנֵי justus
וְנֵי juste
וְנֵי }
וְנֵי f. justitia

וְנֵי — *Pa. justificavit;*
Ethpa. וְנֵי pass.

וְנֵי (וְנֵי) justum, aequum
est

וְנֵי f. eleemosyna

וְנֵי }
וְנֵי (וְנֵי) foetens

וְנֵי f. puritas

וְנֵי (וְנֵי) *Ethpe. et Ethpa.*
attendit, curavit; cum
= cavit

וְנֵי (vel וְנֵי) n. pr. *Zeus*
Iupiter

וְנֵי (וְנֵי) motus est

וְנֵי m. splendor

וְנֵי m. zizania

וְנֵי m. oliva

וְנֵי vicit

וְנֵי vincens, victor

וְנֵי mortuus evocatus, ha-
riolus

וְנֵי f. victoria

וְנֵי victor

וְנֵי n. pr. Zacharias

וְנֵי (וְנֵי) *Af. et Pa. inquinavit*

וְנֵי f. psalmus

וְנֵי cecinit — *Pa. id. ;*
Ethpa. cantatus est

מִדָּה *m. modus*
 זִנָּה (זִנָּה) fornicator
 קָטָן (קָטָן) parvus, brevis,
 paucus
 רָעַד (רָעַד) tremuit; *Ethpe.* se
 movit; *Af.* turbavit
 קָטָן parvus factus est
 קָטָן *m. crux*
 עָרַם וְקָרַם erexit, crucifixit;
Ethpe. pass.
 זָרַע וְרָעָה seminavit
 זָרָה *m. semen*

— ב —

חֵירוֹת (חֵירוֹת) *f. libertas*
 חֵירוֹת *adj. f. libera*
 עָרַם (עָרַם) exarsit; *Pa.* com-
 plexus est; *Af.* amavit
 חָסַר (חָסַר) defecit; *Pa.* reum
 fecit, damnavit
 חָסַר — *Pa.* percussit
 חָסַר dilectus
 חָסַר — *Pa.* perdidit,
 corrupit
 חָסַר *m. destructio*
 חָסַר-חָסַר *m. et f. respect.*
 proximus, socius (= amicus)

סָגַר הַבֵּשׂ clausit, comprehen-
 dit
 סָגַר claudus
 סָגַר claudus
 סָגַר *m. perdrix*
 סָגַר *m. hyrax, lepusculus*
 סָגַר-סָגַר *m. et f. respect. unus*
 סָגַר (סָגַר) gavisus est
 סָגַר (סָגַר) gaudens
 סָגַר הַחַיִּים *f. gaudium*
 סָגַר הַחַיִּים *m. pectus*
 סָגַר עֵשֶׂר *m. et f. respect.*
 סָגַר undecim
 סָגַר הַחַיִּים renovavit
 סָגַר הַחַיִּים *m. et f. respect.*
 סָגַר novus
 סָגַר *m. debitum*
 סָגַר (סָגַר) *m. amor*
 סָגַר *f. serpens*
 סָגַר הַחַיִּים *m. baculum, virga*
 סָגַר הַחַיִּים indicavit, monstravit
 סָגַר *m. serpens*
 סָגַר *m. communio*
 סָגַר הַחַיִּים *m. mutatio*
 סָגַר הַחַיִּים *m. aestus*
 סָגַר (סָגַר) *m. propitiatio*

שׁוֹן הַיּוֹר albus factus est	שׁוֹן (חַיִל) fortis, potens
שׁוֹן	שׁוֹן (חַיִּיחָה) f. vivificatio, re-
שׁוֹן (חַיִּיחָה) albus	surrectio
שׁוֹן הַיּוֹר vidit; <i>Ethpe.</i> apparuit;	שׁוֹן
<i>Ethpa.</i> pass., providit	שׁוֹן הַיּוֹר sapiens
שׁוֹן הַיּוֹר videns	שׁוֹן הַיּוֹר f. sapientia
שׁוֹן הַיּוֹר m. adspectus	שׁוֹן (חַיִּיחָה) cognoscens
שׁוֹן הַיּוֹר m. visus	שׁוֹן - שׁוֹן dulcis
שׁוֹן n. pr. Ezechias	שׁוֹן m. dies festivus
שׁוֹן peccavit	שׁוֹן miscuit
שׁוֹן הַיּוֹר m. peccatum	שׁוֹן הַיּוֹר Af. sanavit
שׁוֹן הַיּוֹר peccator	שׁוֹן הַיּוֹר m. somnium
שׁוֹן הַיּוֹר f. peccatum	שׁוֹן הַיּוֹר mutavit; <i>Saf.</i> id;
שׁוֹן הַיּוֹר rapuit	<i>Ethpa.</i> pass. et refl.
שׁוֹן הַיּוֹר triticum; pl. שׁוֹן	שׁוֹן pro; - שׁוֹן prop-
שׁוֹן	terea quod
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר m. sors
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר incaluit
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר socer
שׁוֹן	שׁוֹן portavit, collegit
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר m. vinum (101)
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר m. asinus
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר quinquaginta
שׁוֹן	שׁוֹן (Pa.) ira exarsit; <i>Ethpa.</i>
שׁוֹן	id.
שׁוֹן	שׁוֹן f. ira; pl. שׁוֹן
שׁוֹן	שׁוֹן iracundus
שׁוֹן	שׁוֹן הַיּוֹר misertus est

אַנָּה *n. pr. Anna*
 אַנָּה *f. suspirium*
 אַנָּה *instanter*
 אַנָּה *n. pr. Ananus*
 אַנָּה *misericordia, gratia*
 אַנָּה *misericors*
 אַנָּה (מַחֲנִיק) *suffocavit; Ethpe. pass.*
 אַנָּה *probro affecit*
 אַנָּה *m. ignominia, opprobrium*
 אַנָּה *deficiens*
 אַנָּה *invidit*
 אַנָּה — *cum* אַנָּה = *denegavit*
 אַנָּה *defecit*
 אַנָּה (חֲסִידָה) *sollicite*
 אַנָּה *m. lumbus*
 אַנָּה *messuit*
 אַנָּה *m. messis*
 אַנָּה *messor*
 אַנָּה *m. ager*
 אַנָּה (שָׁחַ) *suspexit, aspexit, attendit ad*
 אַנָּה (חֲרָה) — *Ethpe. altercatus est*
 אַנָּה *vastavit*
 אַנָּה *vastatus est*

אַנָּה *vastatus, desertus*
 אַנָּה *surdus*
 אַנָּה *f. finis*
 אַנָּה (שָׁחַ) *passus est*
 אַנָּה *m. passio, dolor*
 אַנָּה *numeravit, reputavit, cogitavit; Ethpe. id.*
 אַנָּה *m. tenebrae*
 אַנָּה *m. et f. respect.*
 אַנָּה *obscurus*
 אַנָּה *decens, necessarius*
 אַנָּה *obscuratus est*
 אַנָּה — *Af. cenavit*
 אַנָּה (אֵלֶּה) *soror*

— 6 —

אַנָּה *bonus fuit*
 אַנָּה *bonus;*
fem. pl. bona
 אַנָּה *valde, potius*
 אַנָּה *m. tabularius*
 אַנָּה *f. bonitas*
 אַנָּה *m. capreolus*
 אַנָּה — *Pa. immersit*
 אַנָּה (מִבֵּעַ) *signans*
 אַנָּה *bonum, beatitudo;*
pl. c. suff. beatus, beati...

לְהַחֲמִיץ (טוב) <i>f.</i> beatitas	לָגַח periiit, defecit, oblitus est; <i>Af.</i> seduxit
לְהַחֲמִיץ (טוב) beatus	לְחַטְא (pl.) הָעֵיִם haeretici
לְהַחֲמִיץ <i>m.</i> familia, stirps	לְחַטְא <i>f.</i> error, ignorantia
לְהַחֲמִיץ (<i>st. abs.</i>) <i>m.</i> error	לְחַטְא <i>m.</i> degustatio
לְהַחֲמִיץ <i>m.</i> diluvium	לָחַץ portavit, oneravit; <i>Part.</i> pass. saepius act.=portans
לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> gutta	לְחַץ (<i>טען</i>) <i>m.</i> onus
לְהַחֲמִיץ - לְהַחֲמִיץ (<i>צוּר</i>) <i>m.</i> mons	לְחַץ (<i>et</i> לְחַץ) latuit; <i>Ethpe.</i> celatus est; <i>Pa.</i> occultavit
לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> gratia	
לְהַחֲמִיץ <i>m.</i> ovile	
לְהַחֲמִיץ <i>vel</i> לְהַחֲמִיץ <i>τάχα</i> forte	
לְהַחֲמִיץ - לְהַחֲמִיץ puer, juvenis (<i>Lect.</i> 66)	
לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> pueritia, juvenus	לְהַחֲמִיץ (<i>Part</i>) יָצָה decens, conveniens, pulchrum est
לְהַחֲמִיץ oppressus	לְהַחֲמִיץ יָצָה cupivit
לְהַחֲמִיץ puella; <i>pl.</i> לְהַחֲמִיץ	לְהַחֲמִיץ יָצָה aruit
לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ obumbravit	לְהַחֲמִיץ - <i>Af.</i> לְהַחֲמִיץ confessus est; <i>Eštaf.</i> לְהַחֲמִיץ promisit
לְהַחֲמִיץ laesit, fraudavit	לְהַחֲמִיץ - לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> manus; - לְהַחֲמִיץ ope, per, medio; - לְהַחֲמִיץ propterea quod
לְהַחֲמִיץ (<i>לְהַחֲמִיץ</i>) <i>f.</i> umbra	לְהַחֲמִיץ <i>m.</i> hariolus
לְהַחֲמִיץ (<i>et</i> לְהַחֲמִיץ) consummatus est; <i>Ethpa.</i> id.	לְהַחֲמִיץ יָדַע scivit, cognovit; <i>Ethpe.</i> pass; <i>Af.</i> לְהַחֲמִיץ manifestavit; <i>Eštaf.</i> לְהַחֲמִיץ intellexit
לְהַחֲמִיץ <i>m.</i> caliga	לְהַחֲמִיץ יָדַע sciens
לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ polluit	לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ (<i>ידע</i>) <i>m.</i> nota, signum
לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ impurus	לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> scientia, cognitio
לְהַחֲמִיץ <i>emph. m. et abs. f.</i> impurus	
לְהַחֲמִיץ לְהַחֲמִיץ <i>f.</i> immundities	
לְהַחֲמִיץ (לְהַחֲמִיץ) aemulatus est; <i>Af.</i> ad invidiam provocavit	
לְהַחֲמִיץ immundus	

יָהֵב יְהוֹב	dedit	יָלַדְתָּ (הַלֵּדָה) f. nativitas
בְּיָדָם (יָדָם) dans		עָלָה — הָלִיל ejulavit
יְהוּדָה n. pr. Iuda		עָלַם (אָלַם = אָלַם) didicit; Pa.
יְהוּדָא n. pr. Iudaeus		עָלַם docuit (226)
יְהוֹאָב n. pr. Iobab		יָמָא m. mare, fluvius
יְהוֹסֵפִי (יְהוֹסֵפִי) m. doctrina, institutio,		יָמַר juravit
inventio		יָמִין dexter, dextera manus
יָמִים m. dies; pl. יָמִים — יָמִים		יָמִין f. lacus
יָמִים — יָמִים		יִשְׂרָאֵל (vel יִשְׂרָאֵל) n. pr. Israel
יָמִים		יָצָא germinavit
יָמִים (יָמִים) hodie		יָצָא f. aviditas, cupiditas
יֹנָס n. pr. Ionas		יָצָא n. pr. Iacob
יֹסֵפִי n. pr. Ioseph		יָצָא sollicitus fuit, curam gessit
יָסֶד (יָסֶד) m. pondus		יָצָא curam gerens
יֹרְדָנִי n. pr. Iordanis		יָצָא arsit, combustus est
יֹסָפָת n. pr. Iosaphat		יָצָא m. combustio
יָחִיד unicus		יָצָא
יָחִיד unicus, solitarius; subst.		יָצָא gravis, pretiosus
monachus		יָצָא gravis fuit; Pa. honoravit
יָלַד peperit, genuit; Af. ge-		יָצָא magnus fuit
nuit, obstetricio functa est		יָצָא longus fuit
mulier		יָצָא m. mensis
יָלַד (יָלַד) m. nativitas, progenies,		יָצָא heres fuit, possedit
יָלַד partus		יָצָא m. heres
יָלַד		יָצָא f. hereditas
יָלַד m. et f. respect. infans		יָצָא n. pr. Iesus (119)
יָלַד genitor		יָצָא — Af. extendit, porrexit

יֵשׁ - אֵשׁ *com. essentia; praep. acc.*

יָשַׁב *sedit*

יָחַר *multus, major, praestantior*

יִתְיַדֵּר *adv. magis*

יִתְיַדֵּר *superfuit*

— ד —

הֵנָּה *hic*; הֵנָּה *huc*
illuc

יִתְיַדֵּר *increpuit*

דָּלַי *doluit*

דָּלַי *m. dolor, infirmitas*

דָּלַי *rectus, justus*

דָּלַי *f. justitia*

דָּלַי *juste*

דָּלַי *m. lapis, petra*

דָּלַי *reprehendit*

דָּלַי *calcavit*

דָּלַי *quum, quando*

דָּלַי *mendax*

דָּלַי *jam*

דָּלַי *sacerdos*

שֵׁמֶשׁ *m. spina*

שֵׁמֶשׁ *m. sacerdotium*

שֵׁמֶשׁ *abstinuit*

שֵׁמֶשׁ *se retrahens*

שֵׁמֶשׁ *m. stella*

שֵׁמֶשׁ *m. morbus, langor*

שֵׁמֶשׁ *m. thronus; pl.*

שֵׁמֶשׁ *et שֵׁמֶשׁ*

שֵׁמֶשׁ *f. tunica*

שֵׁמֶשׁ *f. macula; pl.*

שֵׁמֶשׁ

שֵׁמֶשׁ *quaeso, ergo, certe*

שֵׁמֶשׁ *m. mensura*

שֵׁמֶשׁ *f. prominentia*

שֵׁמֶשׁ *m. natura*

שֵׁמֶשׁ *omnis; - singulis diebus; -*

שֵׁמֶשׁ *omnia; - unus-*

שֵׁמֶשׁ *quisque*

שֵׁמֶשׁ *cohibuit*

שֵׁמֶשׁ *m. canis*

שֵׁמֶשׁ *m. corona*

שֵׁמֶשׁ *sponsa*

שֵׁמֶשׁ *denegavit*

שֵׁמֶשׁ *quam, quantum; -*

שֵׁמֶשׁ *quantum; - quemadmodum*

חָצַב (בְּדַמָּר) maestus fuit	חָצַב part. pass. maledictus
חָצַב (בָּנָה) factus est	חָצַב
חָצַב m. stirps (=pullus)	חָצַב m. et f. respect. fames
חָצַב (בָּנָה) f. coetus, ecclesia, synagoga	חָצַב חָצַב חָצַב abnegavit
חָצַב f. moderatio animi	חָצַב ingratus
חָצַב f. ala; sinus matris; pl. חָצַב et חָצַב	חָצַב aegrotavit
חָצַב m. cithara	חָצַב praedicavit; Af. annuntiavit
חָצַב collegit, congregatus est; Pa. congregavit; Ethpa. convenit	חָצַב infirmus, debilis
חָצַב congregans	חָצַב f. langor
חָצַב (בָּנָה) m. turma, turba	חָצַב f. angustia, tristitia
חָצַב m. et f. sodalis, aequalis, socius	חָצַב χριστιανός christianus
Af. reprehendit	חָצַב — part. pass. circumdans; Ethpe. circuiuit
חָצַב operuit; Pa. abscondit; Ethpa. pass.	חָצַב m. civitas munita
חָצַב latens, absconditus	חָצַב m. vinea
חָצַב m. calix	חָצַב n. pr. Carmelus
חָצַב (בָּנָה) f. absconsio	חָצַב f. venter, uterus
חָצַב m. argentum	חָצַב fortunatus
חָצַב curvavit	חָצַב — Ethpe. scandalizatus est
חָצַב m. infidelis, apostata	חָצַב — Af. diligenter se gessit
	חָצַב scripsit
	חָצַב
	חָצַב m. scriba
	חָצַב
	חָצַב m. scriptura, liber, inscriptio
	חָצַב scriptum

ܡܠܟܐ
 ܡܠܟܐ } ܡܠܟܐ vexatus

אֶתְּחִיל — *Ethpa. dimicavit*

— 3 —

Δ ὅ Partic. praef. dat. et
accusativi; ad, in, coram,
inter

U non; — U absque

וְנִפְּשָׁה לֵאמֹר fessus est

⁹خِلَا⁹ et خِلَقَة⁹ m. cor; pl.
خِلَقَة⁹

f. thus לְבוֹנָה חֶמֶל

לבוש m. vestis לחמה

ḥṣḥa (ḥṣṣa) f. fortitudo

تَنْجِيتٌ; *part. pass.* لَحْظٌ
saepe act. tenens, retinens

لِصْبَانِ n. pr. Libanus

לְבַדּוֹ praeter, absque

induit לְבִישׁ חֶמֶד

לְבִישׁ חֲמֹל *m. vestis*

$$\mathbb{P}_1 \cup (\mathbb{P}_2 + \mathbb{P}_3) \text{ non, nec}$$

לֶחָוֶה comitatus est; *Ethpa.*
adhaesit

חַמְזָה ל m. amygdala

נ. pr. Levita

חַמְּבָל ⁶קַבֵּל contra, obviam

לממ (מקמ) prius

לֹא ad, coram, apud

حِلا delevit

حَسْبُكَ (حَسْبُكَ + حَسْبُكَ) ad invicem

לחם *m. panis*

𐤁𐤏 (𐤁𐤏) maledixit

ۛۛ mihi

لعنه
 لعنه } maledictus, execratus

$\Lambda_x (U + \Lambda_x)$ non est

חַח (vel חַח^h) חַח m. nox

لَم quidem, scilicet, nempe

לְמָה ad quid, numquid; —



ne forte

مصباح m. lampas

λεστής m. iatro

الحية — *Ethpa. voluptatibus in-*
dulsit

coram לעיני חכם

 sursum, desuper; cum 
= supra

مأخوذ manducavit

לַקְטוֹס (לקטוס) serotinus

ד **לוי** depsuit

לשון *m. lingua*

לִּשְׁוֹן (לִּשְׁוֹן) f. loquacitas

למטה infra

— מ —

מָלָא quid, quam
 מָלָא ? quod, quando, quum
 מָלָא centum
 מָלָא abhorruit, fastidivit
 מָלָא - מָלָא taediosus
 מָלָא m. vas, vestis, arma
 מָלָא מָלָא f. cibus
 מָלָא (rad. מָלָא) m. et f. respect.
 מָלָא adventus
 מָלָא ducenti
 מָלָא promulgans, legifer
 מָלָא (מָלָא) dispersus
 מָלָא (rad. מָלָא) m. fons, sca-
 turigo
 מָלָא benedictus
 מָלָא vid. sub מָלָא
 מָלָא vide sub מָלָא
 מָלָא frustra, gratis
 מָלָא (rad. מָלָא) f. patientia
 (= מָלָא) (= מָלָא)
 מָלָא m. altare
 מָלָא m. desertus
 מָלָא (מָלָא) m. dux
 מָלָא itaque, igitur
 מָלָא
 מָלָא (מָלָא) f. civitas
 מָלָא

מָלָא aliquid, quidquam; — מָלָא
 מָלָא omnia
 מָלָא ? quod; — מָלָא illud
 quod
 מָלָא m. Oriens
 מָלָא { מָלָא credens Deo, fidelis
 מָלָא }
 מָלָא מָלָא tutus, fidelis; trop.
 eunuchus
 מָלָא (rad. מָלָא) f. onus
 מָלָא (rad. מָלָא)
 f. donum, charisma
 מָלָא m. irrisio
 מָלָא m. humilitas
 מָלָא (rad. מָלָא) m. generatio,
 nativitas
 מָלָא (rad. מָלָא) m. pleni-
 tudo
 מָלָא מָלָא m. macula
 מָלָא (rad. מָלָא) f. juramentum
 מָלָא (rad. מָלָא) magni aestimans
 מָלָא n. pr. Moyses
 מָלָא { מָלָא f. mensura
 מָלָא }
 מָלָא מָלָא m. mors
 מָלָא (מָלָא) m. pestilentia
 מָלָא מָלָא miscuit

מָרָא verberavit, percussit,
 induit, invasit
 מִשְׁחָלָא *m. corrumpens*
 מִשְׁבָּא (שָׁבַ + שָׁב) subito
 מִשְׁמָא *f. vulnus*
 מִשְׁתָּא *m. pauper*
 מִשָּׁר cras
 מִשְׁעָבָא *f. cogitatio, mens*
 מִצָּח contigit, pervenit; *Pa.*
 attigit, pervenit
 מִשְׁלָא propter; — ; מִשְׁלָא quia,
 מִשְׁלָא ut, propterea quod
 מִשְׁלָאָא propter hoc; מִשְׁלָאָא *id.*
 מִשְׁלָאָא ut quid
 מִשְׁרָא *m. pluvia*
 מִשְׁתָּא absconditus (=in occulto,
 privatim gustatus)
 מִיָּא (pl.) aqua vel aquae
 מִיָּאָא pretiosus, venerandus
 מִתָּא mortuus
 מִתָּא mortuus est
 מִיָּא (הָ + מִי) hinc
 מִיָּאָא *humilis*
 מִיָּאָא *f. humilitas*
 מִיָּאָא nunc, igitur
 מִיָּאָא jam

מִיָּאָא humiliavit
 מִיָּאָא congregans
 מִיָּאָא desponsavit
 מִיָּאָא *m. scandalum*
 מִיָּאָא implevit; *Pa.* sub-
 venit
 מִיָּאָא - מִיָּאָא plenus
 מִיָּאָא - מִיָּאָא *f. verbum*
 מִיָּאָא *m. plenitudo*
 מִיָּאָא angelus
 מִיָּאָא *n. pr. Malachias*
 מִיָּאָא *f. sal*
 מִיָּאָא salsus
 מִיָּאָא *f. rationalitas*
 מִיָּאָא consiliatus est, pro-
 misit; — *Af.* regnavit; — *c.*
 מִיָּאָא = invasit
 מִיָּאָא מִיָּאָא *m. rex*
 מִיָּאָא *m. consilium*
 מִיָּאָא מִיָּאָא *f. regnum, dignitas*
 מִיָּאָא מִיָּאָא *regia; pl. מִיָּאָא*
 מִיָּאָא *f. dignitas regia*
 מִיָּאָא מִיָּאָא *f. regina*
 מִיָּאָא locutus est
 מִיָּאָא (מִיָּאָא) *m. magister, doctor*
 מִיָּאָא *m. divitiae*

מַסְמָלָה (vel מַסְמָלָה) <i>m. sermo</i>	מַסְמָלָה (rad. <i>ח.מ.</i>) <i>afflictus</i>
מַסְמָלָהּ (מַסְמָלָהּ) <i>umquam</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. Occidens</i>
מַסְמָלָהּ - מַסְמָלָהּ <i>quid, quomodo?; - מַסְמָלָהּ</i>	מַסְמָלָהּ <i>f. caverna; pl. מַסְמָלָהּ</i>
מַסְמָלָהּ <i>ad quid; מַסְמָלָהּ (146)</i>	מַסְמָלָהּ <i>potens</i>
מַסְמָלָהּ <i>quis, quae?; - מַסְמָלָהּ qui-</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. pictor</i>
מַסְמָלָהּ <i>cumque; מַסְמָלָהּ (146)</i>	מַסְמָלָהּ <i>f. medium; st. cr. מַסְמָלָהּ</i>
מַסְמָלָהּ <i>quidem</i>	מַסְמָלָהּ <i>inter</i>
מַסְמָלָהּ <i>a, ab, e, ex; - מַסְמָלָהּ</i>	מַסְמָלָהּ <i>n. pr. Aegyptus</i>
מַסְמָלָהּ <i>postquam</i>	מַסְמָלָהּ (מַסְמָלָהּ) - <i>Pa. irrisit</i>
מַסְמָלָהּ <i>numeravit</i>	מַסְמָלָהּ <i>accipiens</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. computatio</i>	מַסְמָלָהּ <i>amarus fuit</i>
מַסְמָלָהּ <i>m. manna</i>	מַסְמָלָהּ - מַסְמָלָהּ <i>Dominus; it. מַסְמָלָהּ do-</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. pars; pl. מַסְמָלָהּ</i>	מַסְמָלָהּ <i>minus, possessor (Lect. 66)</i>
מַסְמָלָהּ <i>et מַסְמָלָהּ</i>	מַסְמָלָהּ (rad. <i>ז.ח.</i>) <i>saginitus</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. capillus</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. uterus</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. opinio</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. cursus</i>
מַסְמָלָהּ <i>multiplicans</i>	מַסְמָלָהּ (rad. <i>ז.ז.</i>) <i>m. cursus</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. patientia</i>	מַסְמָלָהּ (id.) <i>f. cursus, doctrina</i>
מַסְמָלָהּ (מַסְמָלָהּ) <i>depauperavit; Eth-</i>	מַסְמָלָהּ <i>f. fluxus, cursus</i>
מַסְמָלָהּ <i>pa. pauper factus est</i>	מַסְמָלָהּ (id.) <i>f. fluxus, cursus</i>
מַסְמָלָהּ (vel מַסְמָלָהּ) <i>pau-</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. altitudo</i>
מַסְמָלָהּ <i>per</i>	מַסְמָלָהּ (pl.) <i>bona</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. paupertas</i>	מַסְמָלָהּ (מַסְמָלָהּ) <i>ausus est</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. opus, negotium</i>	מַסְמָלָהּ <i>misericors</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. canalis</i>	מַסְמָלָהּ <i>f. misericordia</i>
מַסְמָלָהּ (rad. <i>ח.מ.</i>) <i>caecus</i>	מַסְמָלָהּ <i>m. misericors</i>
מַסְמָלָהּ (rad. <i>ח.מ.</i>) <i>m. et f. re-</i>	מַסְמָלָהּ (a <i>c. suff.</i>) <i>Domine!</i>
מַסְמָלָהּ <i>spect. introitus</i>	מַסְמָלָהּ <i>dominus meus, beatus</i>
מַסְמָלָהּ <i>f. ablutio, baptisma</i>	
מַסְמָלָהּ <i>n. pr. Manes</i>	

תַּחֲרִיבִי }
 תַּחֲרִיבִי } תַּחֲרִיבִי alienus, extraneus

ثِيَابُ *m. piscis*

אֵשׁ (אֵשׁ) f. ignis

فَرْسٌ *m.* frons, dis

quievit נוֹחַ נָחַד (נח)

لَٰغِي languit

m. torrens נַהַל תַּסְלָה

رَسَمَ resuscitavit

m. aes נחשת סגל

descendit נִחַת שָׁמָּה

ثِيَابٌ *m. vestimentum, pallium*

١٢ } (**١٢**) m. et f. respect. ob-
servatio

॥३॥ servatio

נִמְרָה custodivit, conservavit

custodiens נֹמְרִים נֹמְרִים

m. quies נִיחָוֶה שָׁלָל

תַּשְׁמָלִי f. mansuetudo (מְנוּחָה)

نیلوس n. pr. Nilus

نيسان *n. pr.* Nisan (Aprilis=ver)

תֵּבָה (מִנְזָר) *m. jugum*

נָפַל (הִפָּה) nocuit; *Af. id.*

فُضِّلَ *m. fraus*

decepit נִכְלַח נִכְלַח

jugulavit

נָפַח; *pl. opes* נִפְּחוּ

نَحْبُ f. immolatio

١٢ (vel ١٣) veritus est

نمدا pudicus, sobrius

נִבְרַח' removit; *Ethpali* pass.

مومردیت momordit

نُصْفَا νόμος *m. lex*

dormivit נִדְּמָה (נִדְּמָה)

m. tigris נִמְרָא נִמְרָא

לִּפְתּוֹל — Pa. תִּפְּחַת tentavit; Ethpa.
pass.

ܥܥܝܬܐ cepit, accepit; — ܥܥܝܬܐ

خَافِلٌ hypocrita

נִסְתָּה (מִסָּה) *m. tentatio*

נִסְתָּר fudit

נָפַל cecidit; Af. dejecit

ശു *vide sub* ശു

excussit עָרַץ עָרַץ

ex exivit, egressus est; *Af.*
eduxit, ejecit

نَفْسٌ *f. anima; pl. نَفْسٌ*
 et نَفْسٌ

لَيْثٌ (لَيْثٌ) — *Ethpa. triumphavit*

נִקְבָּה femina נִמְכָּה

adhaesit

اُنْ : vide sub اُنْ

نَقْلٌ vide sub اِنْقَالٌ

נִשֵּׁב flavit

נִשֵּׁק — Pa. pluries osculatus est

נִשֵּׁר m. aquila

נָחַן — defect; usurpatur tantum in Impf. = נָתַן dabit et

Inf. = נָתַן dare

נָתַן n. pr. Nathan

— ה —

שָׁנִית senuit

שֶׁמֶט m. argentum

שָׁלַח se calceavit

שֵׁנִי senex

שֶׁמֶט f. scala

שָׁבַע — Pa. satiavit

שָׁבַע opinatus est; Pa. speravit, evangelizavit

שֵׁבֶר m. spes

שֶׁמֶט f. laetum nuntium (= Evangelium)

שָׁבַע adoravit

שָׁבַע (שָׁבַע) adorans

שָׁבַע f. adoratio

שָׁבַע multus fuit

שָׁבַע multus, magnus; adv. multum

שָׁבַע multus, magnus

שָׁבַע (שָׁבַע) adorandus

שָׁבַע disposuit

שָׁבַע (שָׁבַע) testificatus est; Af. testimonium dedit

שָׁבַע } שָׁבַע m. testis

שָׁבַע (שָׁבַע) f. testimonium

שָׁבַע com. luna

שָׁבַע (שָׁבַע) m. multitudo; adv. multum

שָׁבַע } שָׁבַע f. ramus

שָׁבַע m. ascensio

שָׁבַע m. indigentia

שָׁבַע equus

שָׁבַע m. actio, negotium

שָׁבַע } שָׁבַע m. limes

שָׁבַע n. pr. Severus

שָׁבַע } m. damnum

שָׁבַע Syrus

שָׁבַע se lavit, natavit

שָׁבַע vicit, extirpavit

שָׁבַע occlusit

שָׂטָן הַשָּׂטָן	Satanas	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	recreavit, sustinuit; <i>Ethpe. pass; Pa. susten-</i> <i>tavit</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	pertulit, sustinuit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	odivit
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(<i>Pa. e rad. הִסְכִּיחַ</i>) finibus conclisit; <i>Ethpa. pass.</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	inimicus
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(תְּשׁוּבָה) <i>f. thesaurus</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	odiosus, turpis, pra- vus
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	terminavit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>f. hirundo</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(<i>Pa.</i>) expectavit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	prave, male
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. finis; — הִסְכִּיחַ in-</i> <i>finitus</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	indigens, pauper
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>f. culter</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>f. indigentia</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	confixit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	indiguit
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(סָבַל) — <i>Af. deliquit,</i> <i>malum intulit; Ethpa.</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. tineae</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	intellexit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	visitavit, fecit, patravit
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	stultus	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. crines, pilus</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(סְטוּלָה) <i>f. stultitia, error,</i> <i>peccatum</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>f. navis</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	clausit, obstruxit	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	suffecit
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	contempsit; <i>Af. rejecit</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. scriba</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	ascendit; <i>Af. הִסְכִּיחַ edu-</i> <i>xit, suscitavit, obtulit sa-</i> <i>crificium (260)</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. liber</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. pharmacum, color</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>f. labium; pl. הִסְכִּיחַ</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	(101) — <i>medicamentum vitae (=Chri-</i> <i>stus) — הִסְכִּיחַ ve-</i> <i>nenum</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>vide הִסְכִּיחַ</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	posuit, apposuit; <i>Ethpe. pass.</i>	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	<i>m. saccus</i>
הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	caecus	הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	occursus (=contra- positio)
		הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	foetens, putridus
		הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	festinavit; <i>Estaf. id.</i>
		הִסְכִּיחַ הִסְכִּיחַ	damnum intulit

הָבַּח	putruit	חָבַח	objurgavit; <i>Ethpa.</i> id.
הָבַח	vacuus	חָבַח	antequam
הָבַח		חָבַח	usque, usque ad; חָבַח id.; — חָבַח donec; — חָבַח usquequo; — חָבַח hucusque
הָבַח	<i>f. vanitas</i>	חָבַח	<i>m. tempus</i> ; — חָבַח <i>statuto tempore</i>
הָבַח	germinavit	חָבַח	<i>m. festum</i>
הָבַח	<i>m. hiems</i>	חָבַח	adjuvit; <i>Pa.</i> id.; <i>Ethpa.</i> utilitatem percepit
הָבַח	<i>f. absconsio</i>	חָבַח	<i>f. ecclesia</i>
— ד —		חָבַח	meminit; <i>Af.</i> commemoravit
חָבַח	fecit; <i>Saf.</i> subject; <i>Ethaf.</i> oboedivit	חָבַח	<i>m. sinus</i>
חָבַח	faciens	חָבַח	<i>m. culpa</i>
חָבַח	<i>m. servus</i>	חָבַח	caecus
חָבַח	<i>m. opus</i>	חָבַח	<i>m. robur</i>
חָבַח	in servitutem redegit	חָבַח	<i>m. spina</i>
חָבַח	<i>f. opes</i>	חָבַח	<i>m. iniquitas</i>
חָבַח	<i>f. opus</i>	חָבַח	pravus
חָבַח	transiit, recessit; <i>Af.</i> removit, cessare fecit; — חָבַח transgressus est	חָבַח	<i>m. infans, puer</i>
חָבַח	hebraeus	חָבַח	<i>m. habitatio</i>
חָבַח	— <i>Pa.</i> revolvit	חָבַח	<i>m. discessus</i>
חָבַח	celeriter	חָבַח	<i>m. angustiae</i>
חָבַח	<i>m. et f. respect.</i>	חָבַח	<i>m. flos</i>
חָבַח	vitulus, juvenca	חָבַח	<i>n. pr. Hus</i>
חָבַח	<i>Af.</i> liberavit		
חָבַח	<i>m. adjutor</i>		

חֶמְמָה	<i>m. aculeus</i>	חַיִּים	<i>m. aeternitas, sae-</i>
חֶמְלָה	<i>m. divitiae</i>	חַיִּים	<i>culum, mundus</i>
חֶמֶל	(עֶזְרָה) <i>gravis, durus,</i>	חֶזֶק	<i>f. holocaustum, ara</i>
חֶמֶל	<i>difficilis</i>	חֶם	<i>cum</i>
חֶמְצָה	<i>f. femur</i>	חֶם	<i>m. populus, totalitas;</i>
חֶמֶץ	<i>induit; Pa. ve-</i>	חֶמְצָה	<i>pl.</i>
	<i>stivit, involvit; Ethpa.</i>	חֶמְצָה	<i>m. habitatio</i>
	<i>pass.</i>	חֶמְצָה	<i>m. tenebrae</i>
חֶמֶץ	<i>m. incensum (101)</i>	חֶמְצָה	<i>m. foenum</i>
חֶמֶץ	<i>m. consuetudo</i>	חֶמֶץ	<i>m. labor</i>
חֶמֶץ - חֶמֶץ	<i>f. oculus, fons</i>	חֶמְצָה	<i>n. pr. Amalec</i>
חֶמְצָה	<i>n. pr. Endor</i>	חֶמֶץ	<i>clausit; Ethpa. pass.</i>
חֶמֶץ	<i>n. pr. Esau</i>	חֶמֶץ	<i>habitavit</i>
חֶמֶץ	<i>angelus</i>	חֶמֶץ	<i>m. lana (101)</i>
חֶם	<i>super; — ?</i>	חֶם	<i>respondit, exaudivit</i>
חֶם	<i>propterea quod</i>	חֶם	<i>f. collect. grex</i>
(חֶלָּה)	<i>intravit, ingressus est;</i>	חֶם	<i>migravit</i>
	<i>Af. introduxit, induxit</i>	חֶם	<i>decem</i>
(חֶמָּה)	<i>Af. — (עֶזְרָה)</i>	חֶם	<i>viginti</i>
	<i>inique egit</i>	חֶם	<i>m. pulvis</i>
חֶם - חֶם	<i>f. occasio, causa</i>	חֶם	<i>in</i>
חֶם	<i>vicit, superavit</i>	חֶם	<i>angore fui; Ethpe. con-</i>
חֶם	<i>elevavit; Ethpa.</i>	חֶם	<i>tristatus est</i>
	<i>pass.</i>	חֶם	<i>m. torques</i>
חֶם - חֶם	<i>supernus, supre-</i>	חֶם	<i>Pa. indagavit;</i>
	<i>mus</i>	חֶם	<i>Ethpa. comprehensus est</i>
חֶמְצָה	<i>f. juvenus</i>	חֶם	<i>evertit; Ethpe. pass.</i>
חֶם	<i>juvenis fuit;</i>		
	<i>Pa. juventutem re-</i>		
	<i>novavit</i>		

עקר <i>sterilis</i>	פרי <i>m. fructus</i>
עקר <i>m. radix</i>	פטר <i>m. corpus, cadaver</i>
עקרב <i>m. scorpio</i>	פדן <i>f. jugerum</i>
צוקה <i>f. tristitia</i>	פשוט <i>m. comparatio</i>
עור <i>vigilavit; Ethpe. ex-</i> <i>perrectus est; Af. exper-</i> <i>gefecit</i>	פולס <i>n. pr. Paulus</i>
עור <i>intrans. occidit</i>	פה <i>m. os, ris; —</i>
עור <i>com. ovis</i>	פחם <i>facie ad faciem</i>
עור <i>n. pr. Arabs</i>	פחם <i>n. pr. Phoenicia</i>
עזל <i>revolvit</i>	פחם <i>m. fatum</i>
ערום <i>callidus, prudens</i>	פקודים <i>m. praeceptum,</i> <i>mandatum</i>
ערש <i>f. stratum</i>	פחם <i>m. retributio</i>
עז <i>fugit</i>	פחם <i>m. liberatio, salus</i>
עצום <i>fortis</i>	פה <i>m. laqueus</i>
עצום <i>invaluit</i>	פחם <i>azymus</i>
עודה <i>f. oppressio</i>	פחם <i>n. pr. Philippus</i>
עתיד <i>promptus, futurus</i>	פחם <i>fides</i>
עשיר <i>dives</i>	פחם <i>m. ignis</i>
עתיק <i>antiquus</i>	פחם <i>m. thuribulum</i>
עתיק <i>senio confectus est</i>	פחם <i>ligavit, obligavit</i>
עשיר <i>dives fuit; Af. ditavit</i>	פחם <i>divisit</i>
	פחם <i>m. tympanum</i>
	פחם <i>coluit, operatus est</i>
	פחם <i>evasit; Pa. liberavit</i>
	פחם <i>f. divisio</i>
עתיק <i>decoravit</i>	
עתיק <i>decorus</i>	

— פ —

פִּלִּיִּשְׁטָא *n. pr.* Philistaeus

פָּנָה (פָּנָה) *se vertit, re-*
duxit; *Pa.* exaudivit; *Eth-*
pa. se convertit; *Af.* re-
spondit, testificavit

פָּה } — *Af.* permisit
(פָּה)

פָּחַץ (פָּחַץ) *praecisus*

פָּחַץ פָּחַץ abscondit

פָּחַץ *m. operarius*

פָּחַץ *m. Pascha*

פָּחַץ — *Pa.* liberavit; *Eth-*
pa. pass.

פָּחַץ *hilaris*

פָּחַץ *praecipit; Pa.* id.

פָּחַץ }
utilis, conveniens

פָּחַץ

פָּחַץ *m. flos*

פָּחַץ *f. campus*

פָּחַץ *fructum fecit*

פָּחַץ — *Af.* splenduit

פָּחַץ *m. pa-*
radisus

פָּחַץ *m. liberator, salvator*

פָּחַץ *m. ferrum*

פָּחַץ *f. volucre, avis*

פָּחַץ }
(פָּחַץ) *expansus*

פָּחַץ *m. pallium*

פָּחַץ *m. pharisaeus*

פָּחַץ *germinavit, retribuit*

פָּחַץ *m. facies*

פָּחַץ *discessit, eripuit, re-*
demit; *Ethpe.* pass.

פָּחַץ *separavit, decrevit,*
discessit; Pa. distinxit

פָּחַץ *quievit, mansit*

פָּחַץ *extendit*

פָּחַץ *simpliciter*

פָּחַץ }
facilis

פָּחַץ *se dissolvit*

פָּחַץ *m. verbum, res*

פָּחַץ *m. mensa*

פָּחַץ *aperuit; Pa.* id.

פָּחַץ *m. idolum*

— 3 —

פָּחַץ *Pa.* foedavit

פָּחַץ *sordidus*

פָּחַץ *apud*

פָּחַץ *sibi*
complacuit

פָּחַץ }
f. desiderium, res

פָּחַץ *Sabaoth (= exer-*
citus)

זַחַלָּא *m. voluntas*
 זָחַל ornavit
 זָיַד (זָיַד) זָיַד *venatus est; Pa. insidiatus est*
 זָיַד (זָיַד) *sitivit*
 זָיַד *n. pr. Sion*
 זָיַד *m. jejunium*
 זָיַד *f. species, forma*
 זָיַד *m. auditio*
 זָיַד — *Pa. maledixit*
 זָיַד *vid. זָיַד*
 זָיַד *venator*
 זָיַד *formator, pictor*
 זָיַד — *Pa. oravit*
 זָיַד *f. oratio*
 זָיַד *secuit*
 זָיַד *m. crux*
 זָיַד *effigie expressit*
 זָיַד *m. imago*
 זָיַד *jejunavit*
 זָיַד *f. versutia*
 זָיַד *m. diluculum*
 זָיַד *com. passer*
 זָיַד *finxit, delineavit, signavit*
 זָיַד *scidit*

זָיַד *m. scissio*
 זָיַד *inopia*
 זָיַד *attendit*
 — מ —
 זָיַד *arca*
 זָיַד *stans, resistens*
 זָיַד *accusavit; Pa. sumpsit, accepit; Ethpa. gratus fuit*
 זָיַד *fixit, firmavit*
 זָיַד *sepelivit*
 זָיַד *m. sepulcrum*
 זָיַד *praecedens; — ab initio, olim*
 זָיַד *sanctus*
 זָיַד *f. sanctificatio, virginitas*
 זָיַד *anteivit; Pa. praevenit; — diluculo surrexit*
 זָיַד *coram, ante; — a facie*
 זָיַד *primum*
 זָיַד *primus, prior*
 זָיַד *primo, primum*

מִבְּחָא <i>κἀδος m. olla</i>	מִבְּחָא <i>κιθάρα m. cithara</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>sanctificavit; Ethpa. pass.</i>	מִבְּחָא (מִלָּא) קִלְל <i>levis factus est; Af. levem reddidit</i>
מִבְּחָא — <i>Pa. קִדְּשׁ קִדְּשׁ per-</i> <i>mansit, expectavit</i>	מִבְּחָא קוֹל <i>m. vox</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. sanctitas,</i> <i>res sancta</i>	מִבְּחָא קִלְל <i>exiguus (pro omni gen.</i> <i>et num.); adv. parum</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>n. pr. Constantinus</i>	מִבְּחָא (מִמֶּר) קוֹם <i>surrexit; Pa. stabi-</i> <i>lavit; Af. excitavit, sus-</i> <i>citavit, statuit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>n. pr. Cyprus</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. farina</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. donum</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. locusta</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>vid. מִבְּחָא</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>possedit, acquisivit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. frigus</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. persona</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. veritas; —</i> <i>חֲפֵפָה revera</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. possessio, divitiae</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. homicida</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>Caesar</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>occidit</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>clamavit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. cinis</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>contudit; — מִבְּחָא</i> <i>contundatur os</i> <i>tuum</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>collegit fruc-</i> <i>tum</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>praecidit, stipulavit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>subsistens</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. fragmentum</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>officium, foe-</i> <i>dus</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>divinavit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>f. columna,</i> <i>cippus</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. pagus (304, b)</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>f. resurrectio</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>vocavit, invocavit,</i> <i>legit; Ethpe. pass.</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. faber</i>	מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>appropinquavit; Pa.</i> <i>protulit; Ethpa. accessit</i>
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>f. cantus, so-</i> <i>nus</i>	
מִבְּחָא קִדְּשׁ <i>m. lignum, crux do-</i> <i>minica</i>	

מִבְּחָל m. bellum
 מִבְּחָלָא κορώνη com. cornix
 מִבְּחָל vocatus, electus
 מִבְּחָל proximus, vicinus, qui prope est
 מִבְּחָלָא f. pagus, civitas; pl. מִבְּחָלָא et מִבְּחָלָא
 מִבְּחָלָא f. cornu; pl. מִבְּחָלָא et מִבְּחָלָא
 מִבְּחָלָא } קָשָׁה durus
 מִבְּחָלָא }
 מִבְּחָלָא senex, antiquus, presbyter (101)
 — ; —
 מִבְּחָל m. secretum
 מִבְּחָלָא crevit
 מִבְּחָלָא m. et f. respect. magnus,
 מִבְּחָלָא major; subs. praeceptor. — Pl.
 מִבְּחָלָא ac מִבְּחָלָא — מִבְּחָלָא
 (=magnates); pl. f. מִבְּחָלָא mi-
 rabilia
 מִבְּחָלָא f. magnitudo
 מִבְּחָלָא ῥαββί Rabbi, magister
 מִבְּחָל m. sistrum
 מִבְּחָלָא m. praefectus domus, dispen-
 sator
 מִבְּחָלָא recubuit

מִבְּחָל cupivit
 מִבְּחָלָא part. emph. a מִבְּחָלָא cum
 מִבְּחָלָא placuit, cupivit
 מִבְּחָלָא m. tumultus
 מִבְּחָל iratus est; Af. ad
 iracundiam provocavit
 מִבְּחָלָא f. pes
 מִבְּחָלָא lapidavit
 מִבְּחָלָא desiderium excitavit;
 Ethpalpel cupiditate
 flagravat
 מִבְּחָלָא m. sensus
 מִבְּחָלָא f. sensatio
 מִבְּחָלָא f. desiderium
 מִבְּחָלָא (רָדָה) incessit, ambu-
 lavit, cucurrit
 מִבְּחָלָא m. persecutio
 מִבְּחָלָא m. cursus vitae
 מִבְּחָלָא persecutus est; Eth-
 pe. pass.
 מִבְּחָלָא persequens
 מִבְּחָלָא Romanus
 מִבְּחָלָא (רוּץ) cucurrit
 מִבְּחָלָא (vel מִבְּחָלָא) cursus,
 fluxus aquarum
 מִבְּחָלָא — Af. inebriavit
 מִבְּחָלָא m. strepitus (jubilatio-
 nis)

וְסַחַרְ *m. furor, ira*
 וְסַחַרְ gavisus est, prosperavit
 וְסַחַרְ |
 וְסַחַרְ רִיחַ *com. ventus, spiritus*
 וְסַחַרְ רִיחַ — *Af. recreavit*
 וְסַחַרְ spiritualis
 וְסַחַרְ מִן וְסַחַרְ *m. distantia; — e longinquo*
 וְסַחַרְ (רִיחַ) ebrius
 וְסַחַרְ רֹם *m. altitudo, celsitudo*
 וְסַחַרְ (רַב־ — *rad. חס*) auxit
 וְסַחַרְ (רַחֵם) amatus
 וְסַחַרְ (רַחֵם) amabilis, gratus
 וְסַחַרְ רַחֵק remotus
 וְסַחַרְ רַחֵם amavit, dilexit; *Pa. misertus est*
 וְסַחַרְ |
 וְסַחַרְ מְרַחֵם diligens, amator
 וְסַחַרְ רַחֲמִים viscera, misericordia
 וְסַחַרְ (רַחֵם) *m. dilectio, amor*
 וְסַחַרְ רַחֵק procul fuit; *Af. removit*
 וְסַחַרְ murmuravit; *Pa. id.*
 וְסַחַרְ murmurans
 וְסַחַרְ רִיחַ *m. odor (101)*
 וְסַחַרְ |
 וְסַחַרְ רֹאשׁ *m. caput, initium, princip-*
 וְסַחַרְ ceps
 וְסַחַרְ |
 וְסַחַרְ רֹאשִׁית *f. principium, primitiae*

וְסַחַרְ רַב־ *m. eques*
 וְסַחַרְ inclinatus est; *Af. humiliavit*
 וְסַחַרְ רַב־שׁ *com. equus; pl. וְסַחַרְ*
 וְסַחַרְ et וְסַחַרְ
 וְסַחַרְ רֹם altus fuit; *Ethpe. exaltatus est; Af. elevavit, sustulit; Palp. exaltavit*
 וְסַחַרְ רַם altus, excelsus, superbus
 וְסַחַרְ רָמָה projecit; *Af. id.; cum*
 וְסַחַרְ =stravit
 וְסַחַרְ רֹמָה *f. superbia*
 וְסַחַרְ *m. vesper*
 וְסַחַרְ *m. cogitatio*
 וְסַחַרְ רָעָה pavit; *Pa. placavit; Ethpa. cogitavit*
 וְסַחַרְ (וְסַחַרְ) contentus
 וְסַחַרְ רָעָה *m. pastor; pl. וְסַחַרְ et*
 וְסַחַרְ וְסַחַרְ
 וְסַחַרְ רָעַל *f. commotio*
 וְסַחַרְ (רָעִיוֹן) *m. mens, cogitatio, conscientia*
 וְסַחַרְ (רָעַל) timuit, trepidavit
 וְסַחַרְ (רָעַל) trepidans
 וְסַחַרְ רָעַל *m. tremor*
 וְסַחַרְ רָעַם clamor *laudationis*
 וְסַחַרְ רָפָה — *Af. sivit, permisit*
 וְסַחַרְ *n. pr. Rebecca*
 וְסַחַרְ palpitavit

זָמַר — *Af. planxit*
 זָמַרְתָּ (זָמַר) *f. tenuitas*
 זָמַר incrépuit
 זָמַר רָשָׁע impius, perversus
 זָמַר — *Af. condonavit*
 זָמַר רָשָׁם signavit
 זָמַר רָשָׁע deliquit
 זָמַר רָחַח *m. tremor, timor*
 — א —
 זָמַר נֶשֶׁךְ *m. diabolus, daemon*
 זָמַר *n. pr. Saul, Saulus (al. (זָמַר et זָמַר))*
 זָמַר שָׁאַל petiit, postulavit,
 quaesivit
 זָמַר שָׁאַלָה *f. petitio, preces, desiderium*
 זָמַר *n. pr. Saba*
 זָמַר }
 זָמַר } שַׁבָּת *f. sabbatum*
 זָמַר שִׁבַּח laudavit, glorificavit
 זָמַר שִׁבָּט *m. baculus, virga*
 זָמַר שָׁבִי captivus
 זָמַר (שִׁבָּח) laudabilis, eximius
 זָמַר שֶׁמִּית *m. semita*
 זָמַר שֶׁבַע septem; — זָמַר
 זָמַר septies

זָמַר dimisit, permisit
 זָמַר simplex
 זָמַר }
 זָמַר } — *Af. lavit*
 זָמַר *m. agitatio, seditio*
 זָמַר projecit, praecipitavit
 זָמַר — *Pa. seduxit*
 זָמַר misit, dimisit; *Ethpa. pass.*
 זָמַר *f. fundamentum*
 זָמַר vigilavit
 זָמַר שֶׁוֹה *aequalis, dignus fuit; Af. coaequavit*
 זָמַר (זָמַר) *m. arrogantia*
 זָמַר (שִׁבָּח) *m. laus, gloria*
 זָמַר *m. dimissio*
 זָמַר evasit
 זָמַר שֶׁוֹה *m. donum*
 זָמַר (זָמַר) *m. mutatio*
 זָמַר (שִׁבָּח) *f. aerugo*
 זָמַר *f. funiculus mensorius*
 זָמַר (שִׁבָּח) *m. dominatio*
 זָמַר (שִׁבָּח) *m. consummatio, meta*
 זָמַר *n. pr. Sunam*
 זָמַר שֶׁפֶר *m. pulchritudo*
 זָמַר שֶׁוֹק *m. forum, platea*
 זָמַר שֶׁוֹק *m. mendacium*
 זָמַר saliit; *Pa. id.*

מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. murus	מִשְׁמַל מִשְׁמַל f. apostolatus
מִשְׁמַל m. exordium	מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. dominator, po-
מִשְׁמַל com. formica	מִשְׁמַל מִשְׁמַל tens; — מִשְׁמַל licet
מִשְׁמַל f. consortium	מִשְׁמַל mihi
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) aeruginem contra-	מִשְׁמַל n. pr. Salomon
מִשְׁמַל xit	מִשְׁמַל מִשְׁמַל — Ethpe. traditus est;
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) contempsit	מִשְׁמַל Af. tradidit
מִשְׁמַל stultus fuit	מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. pax, salus
מִשְׁמַל-מִשְׁמַל stultus	מִשְׁמַל-מִשְׁמַל m. nomen
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) m. chirographum	מִשְׁמַל n. pr. Samuel
מִשְׁמַל מִשְׁמַל orcus, infernus	מִשְׁמַל מִשְׁמַל f. nuntius infaustus
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) contemptus, vilis	מִשְׁמַל מִשְׁמַל com. coelum vel coeli
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) f. contemptibilitas	מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) coelestis
מִשְׁמַל מִשְׁמַל f. tuba	מִשְׁמַל (rad. מִשְׁמַל) complevit
מִשְׁמַל מִשְׁמַל — Pa. cohibuit	מִשְׁמַל מִשְׁמַל audivit; Af. audire
מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. cadaver	מִשְׁמַל fecit
מִשְׁמַל מִשְׁמַל misit, exuit vestem;	מִשְׁמַל n. pr. Simeon
Ethpe. pass; Pa. spoliavit;	מִשְׁמַל ministravit; Ethpe. tracta-
Ethpe. refl.	מִשְׁמַל tus est
מִשְׁמַל מִשְׁמַל dominatus est; Ethpe.	מִשְׁמַל מִשְׁמַל pler. m. sol
id.	מִשְׁמַל-מִשְׁמַל מִשְׁמַל f. annus; st. cr. מִשְׁמַל;
מִשְׁמַל מִשְׁמַל quievit, siluit	מִשְׁמַל — מִשְׁמַל pl.
מִשְׁמַל מִשְׁמַל silens	מִשְׁמַל מִשְׁמַל discessit; Ethpe. in-
מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. quies; — praec. מִשְׁמַל	מִשְׁמַל sanivit
מִשְׁמַל (מִשְׁמַל) derrepente	מִשְׁמַל cruciavit
מִשְׁמַל מִשְׁמַל m. apostolus	מִשְׁמַל (rad. מִשְׁמַל) מִשְׁמַל f. somnus
	מִשְׁמַל — Ethpe. enarravit

$\begin{matrix} \text{שָׂעָה} \\ \text{שָׂעוֹת} \end{matrix}$	$\left. \begin{matrix} \text{שָׂעָה} \\ \text{שָׂעוֹת} \end{matrix} \right\} f. \text{ hora; } pl. \text{ שָׂעוֹת} - \text{שָׂעָה}$	$\begin{matrix} \text{מִצְחָה} \\ \text{מִצְחָה} \end{matrix}$	$\left. \begin{matrix} \text{מִצְחָה} \\ \text{מִצְחָה} \end{matrix} \right\} \text{firmus, sanus, perfectus}$
חָבִיב	<i>vid. sub חָבִיב</i>	מְצֻחָה	<i>f. soliditas</i>
מְצֻחָה	<i>purus</i>	מִצְחָה	<i>lapsus est, defecit</i>
$\begin{matrix} \text{מְצֻחָה} \\ \text{מְצֻחָה} \end{matrix}$	$\left. \begin{matrix} \text{מְצֻחָה} \\ \text{מְצֻחָה} \end{matrix} \right\} (\text{שָׂפָר}) \text{ pulcher}$	מִצְחָה	<i>m. firmitas, veritas</i>
מְצֻחָה	$\left. \begin{matrix} \text{מְצֻחָה} \\ \text{מְצֻחָה} \end{matrix} \right\} (\text{שָׂפָר}) \text{ pulchre, bene}$	$\text{שֵׁשׁ} - \text{שֵׁשׁ}$	$(\text{vel } \text{שֵׁשׁ}) \text{ sex}$
שָׂפָר	<i>prostravit; Ethpa. defessus est</i>	שֵׁשׁ	$(\text{pro quo comm. } \text{שֵׁשׁ})$
שָׂפָר	$\text{שָׂפָר} - \text{Pa. prostravit; Ethpa. defessus est}$	שֵׁשׁ	<i>bibit</i>
$\begin{matrix} \text{שָׂפָר} \\ \text{שָׂפָר} \end{matrix}$	$\left. \begin{matrix} \text{שָׂפָר} \\ \text{שָׂפָר} \end{matrix} \right\} \text{humilis}$	שֵׁשׁ	<i>f. fundamentum; pl.</i>
שָׂפָר	<i>m. aurora</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>sumpsit, accepit, sustinuit, sese accinxit; Ethpa. praevaluit</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>firmus factus est; Pa. roboravit</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>dissolvit, dimisit; cum</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>habitavit, quievit; cum</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>castra posuit; Pa. solvit, coepit; Ethpa. pass.</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>m. lucerna</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>f. solutio jejunii (=convivium)</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>f. effrenatio</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>
שָׂפָר	<i>m. solutio</i>	שֵׁשׁ	<i>obmutuit</i>

— 1 —

שֵׁשׁ	$\text{שֵׁשׁ} \text{ vel } \text{שֵׁשׁ}$	<i>f. ficus</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>rediiit, poenituit</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>contritus</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>postulavit, exegit; Ethpe. pass.</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>confregit; Ethaf. contritus est</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>f. purificatio</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>m. stupor, prodigium</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>poenituit</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>rursus, amplius, ultra</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>gratia-</i>
שֵׁשׁ	שֵׁשׁ	<i>rum actio, laus</i>

יִסְחָבָה (rad. יָחַב) <i>f. generatio</i>	יִצְחָקָה <i>f. adjutorium</i>
יִסְחָבָה <i>f. vermis</i>	יִצְחָקָה <i>m. aerumna</i>
יִסְחָבָה (rad. יָחַב) <i>f. additio</i>	יִצְחָקָה <i>m. focus</i>
יִסְחָבָה (תָּקַן) <i>m. apparatus coenae</i>	יִצְחָקָה (תָּקַן) <i>validus, robustus</i>
יִסְחָבָה <i>m. taurus, bos</i>	יִצְחָקָה — <i>Ethpe. impegit</i>
יִסְחָבָה <i>m. via fallax, error</i>	יִצְחָקָה <i>firmus stetit; Pa. firmavit; Af. erexit, disposuit</i>
יִסְחָבָה <i>m. limes, terminus</i>	יִצְחָקָה (<i>Pa.</i>) <i>erudivit</i>
יִסְחָבָה sub	יִצְחָקָה (rad. יָחַב) <i>f. incrementum</i>
יִסְחָבָה <i>m. compensatio</i>	יִצְחָקָה <i>interpretatus est</i>
יִסְחָבָה inferior	יִצְחָקָה } <i>duo, duae</i>
יִסְחָבָה <i>f. poenitentia</i>	יִצְחָקָה }
יִסְחָבָה <i>m. hircus</i>	יִצְחָקָה <i>rectus</i>
יִסְחָבָה <i>tertius</i>	יִצְחָקָה <i>thronos m. thronus</i>
יִסְחָבָה <i>docuit</i>	יִצְחָקָה <i>nutrivit</i>
יִסְחָבָה <i>m. discipulus</i>	יִצְחָקָה <i>m. ostium, porta</i>
יִסְחָבָה } <i>tres</i>	יִצְחָקָה (rad. יָחַב) <i>f. mens, cogitatio</i>
יִסְחָבָה } <i>tres</i>	יִצְחָקָה <i>duodecim</i>
יִסְחָבָה (תָּמַר) <i>mirabilis, stupendus</i>	יִצְחָקָה (שִׁבְחָה) <i>f. laus, gloria; pl.</i>
יִסְחָבָה <i>integer, perfectus, justus,</i>	יִצְחָקָה et יִצְחָקָה
יִסְחָבָה <i>ibi</i>	יִצְחָקָה <i>novem</i>
יִסְחָבָה <i>m. fumus</i>	יִצְחָקָה <i>Tišri (nom. mensis)</i>